

629/59

PRACE WROCŁAWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO
TRAVAUX DE LA SOCIÉTÉ DES SCIENCES ET DES LETTRES DE WROCŁAW
SERIA A. Nr 1

HERMOGENES

DE STATIBUS

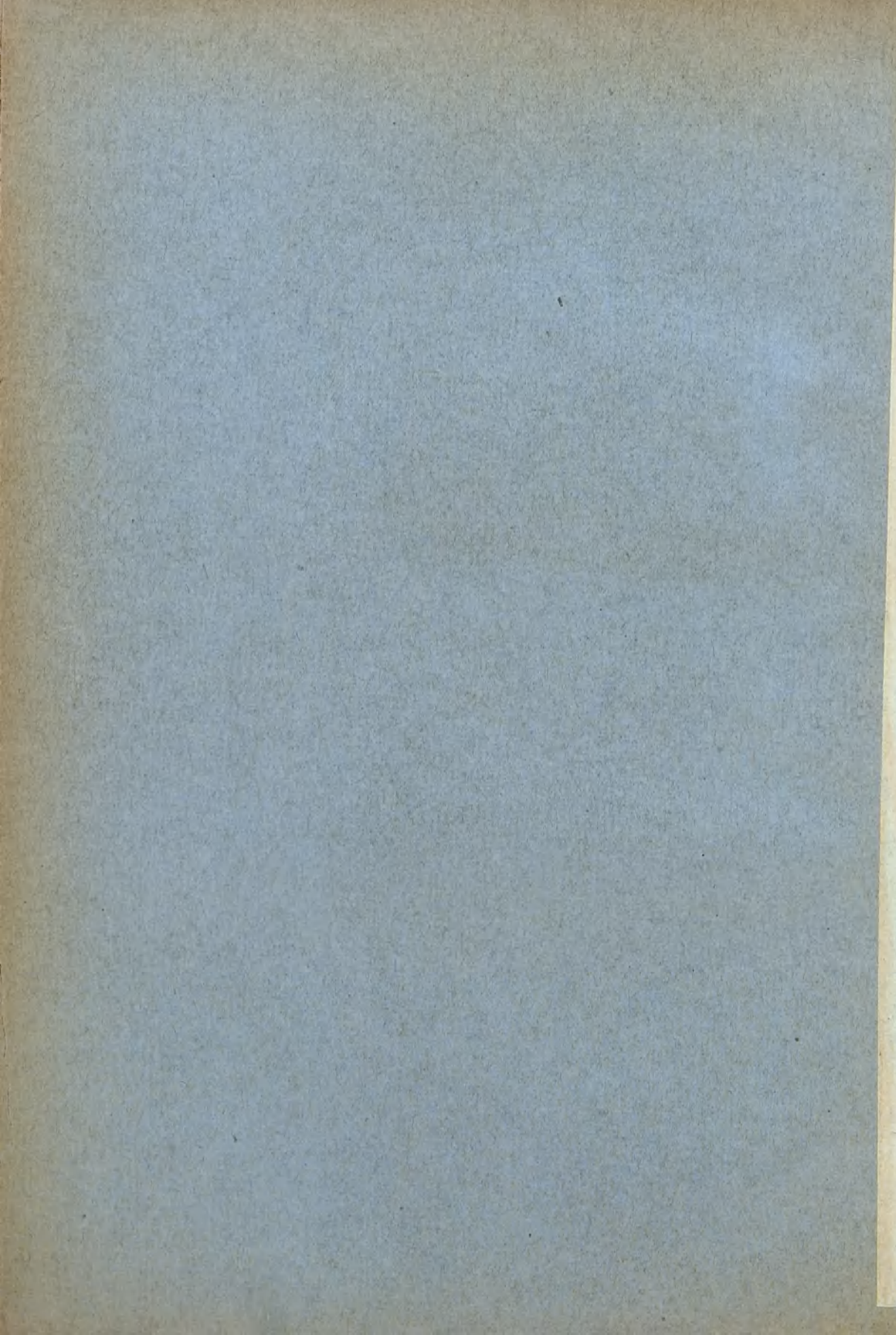
EDIDIT
GEORGIUS KOWALSKI

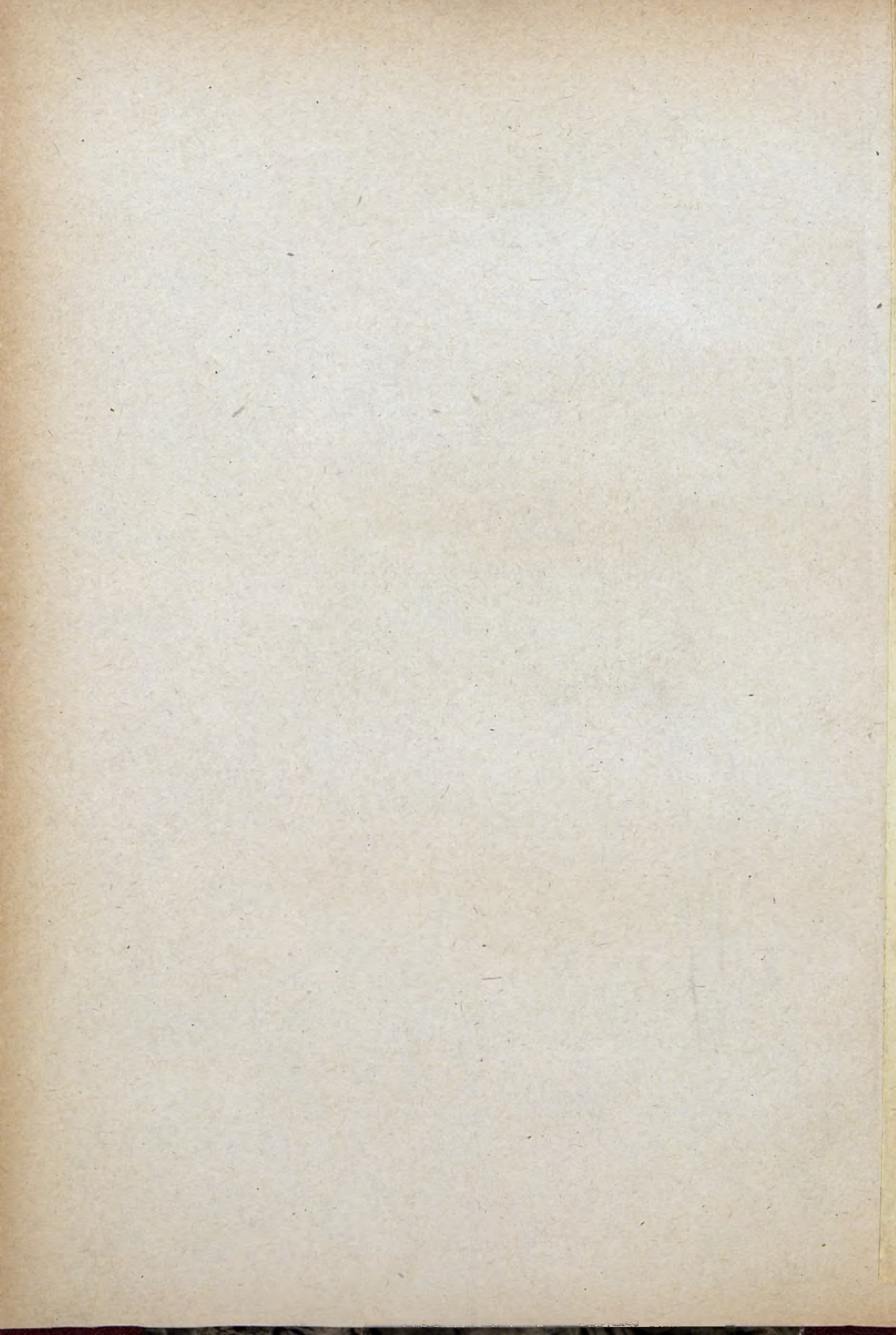
WRATISLAVIAE 1947

SUMPTIBUS SOCIETATIS SCIENTIARUM WRATISLAVIENSIS
AUXILIIS PRAESIDII MINISTRORUM ET MINISTERII INSTRUCTIONIS PUBLICAE

APUD BIBLIOPOLAM J. LACH, KUŹNICA 36

HERMOGENIS DE STATIBUS

PRACE WROCŁAWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO
TRAVAUX DE LA SOCIÉTÉ DES SCIENCES ET DES LETTRES DE WROCŁAW
SERIA A. Nr 1

HERMOGENES

DE STATIBUS

EDIDIT
GEORGIUS KOWALSKI

WRATISLAVIAE 1947

SUMPTIBUS SOCIETATIS SCIENTIARUM WRATISLAVIENSIS
AUXILIIS PRAESIDII MINISTRORUM ET MINISTERII INSTRUCTIONIS PUBLICAE

APUD BIBLIOPOLAM J. LACH, KUŹNICA 30

89

629/59

LIBR
nr 44p L 6 b

102495

II

Dar Winc Podkacny
głównie Piramowicz
5.2.59

[10.]
(E2)

...Luctuosissima illius matutini imago orti die quarto mensis Iulii anni MCMXLI animo obversatur. Quo die Scholarum Academicarum Leopoliensium res in illa urbe actae sunt publice. Quae res cum eis quae hic hodie aguntur, arctissimo cohaerent vinculo. Illo quidem die non in aula academica, sed in arenis collis Wólka, neque magistratuum et civium Polonorum, sed magistratuum et legatorum Germaniae in conspectu res gerebatur. Himmler enim ludos tot virorum doctorum caedibus cruentos praebuit, Otto Krüger tum GESTAPO-militum apud nos tribunus, post ducentorum quinquaginta in oppido Stanisławów scholae magistrorum medicorum artis technicae prudentium carnifex, egit. Quamvis horror strage infanda incussus recesserit remotiorque factus sit, inexorabili recordatione repetamus atque ante oculos proponamus oportet in genua procumbentes ruentesque in fossam:

(Consurgitur)

ultimum Universitatis Ioanneae Casimirianae Leopoliensis Rectorem Magnificum ROMANUM LONGCHAMPS de BERRIER cum FILIIS TRIBUS adolescentulis, Universitatis olim Rectorem Medicinae Iudicialis professorem VLADIMIRUM SIERADZKI,

Ordinis Medicorum Decanum Chirurgiae professorem THADDAEUM OSTROWSKI cum UXORE,

sacerdotem STEPHANUM KOMARNICKI, Anglam feminam nunc ignoti nominis, sermonis eius perpoliendi causa domicilio susceptam, Medicinae doctorem STANISLAUM RUFF cum UXORE et FILIO, hos omnes quinque domo professoris Ostrowski una cum hospitibus raptos,

Ordinis Medicorum olim Decanum Pathologiae et Morborum Internorum professorem ROMANUM RENCKI,

eiusdem Ordinis olim Decanum Anatomiae Pathologicae professorem VITOLDUM NOWICKI cum FILIO,

octogenarium Gynaecologiae professorem ADAMUM SOŁOWIJ eiusque nepotem adolescentulum MIĘSOWICZ,

Chirurgiae professorem HENRICUM HILAROWICZ,

Stomatologiae professorem ANTONIUM CIESZYŃSKI,

Pathologiae et Morborum Internorum Therapiae professorem IOANNEM GREK cum UXORE,

scriptorem admirabilem, Litterarum Francogallicarum olim in Universitate Posnaniensi, tum Leopoliensi professorem, e domo sororis viri professoris Grek una cum hospitibus raptum THADDAEUM BOY-ŻELEŃSKI,

Gynaecologiae professorem STANISLAUM MACZEWSKI,

Chirurgiae docentem LADISLAUM DOBRZANIECKI,

Ophthalmologiae Docentem GEORGIUM GRZĘDZIELSKI,

OCTOGINTA Medicinae in Universitate Ioannea Casimiriana STUDIOSOS,

Geometriae Descriptivae in Polytechnica Leopoliensi professorem et Ministrorum Rei Publicae olim Praesidem CASIMIRUM BARTEL,

Polytechnicae Leopoliensis olim Rectorem Geodaesiae professorem GASPARUM WEIGEL cum FILIO,

eiusdem Polytechnicae olim Rectorem Artis Electricam Vim Metiendi professorem VLADIMIRUM KRUKOWSKI,

Technologiae Petrolei in Polytechnica Leopoliensi professorem STANISLAUM PILAT,

Mathematicae in Polytechnica Leopoliensi professorem ANTONIUM ŁOMNICKI,

Mathematicae in Polytechnica Leopoliensi professorem VLADIMIRUM STOŽEK cum FILIIS DUOBUS paene puerulis,

Mechanicae Generalis in Polytechnica Leopoliensi professorem CASIMIRUM VETULANI,

Artis Machinas Metiendi in Polytechnica Leopoliensi professorem ROMANUM WITKIEWICZ,

Epizootiologiae in Academia Veterinaria Docentem EDUARDUM HAMERSKI, Superioris Scholae Commercii Externi Rectorem Mathematicae in Universitate

Ioannea Casimiriana professorem STANISLAUM RUZIEWICZ,

eiusdem Scholae olim Rectorem Oeconomiae professorem HENRICUM KOROWICZ.

(Considitur)

Quae unius diei messis fuit. CXX nomina, inter quae XXIV professorum, mortiferis missilibus ab Ottone Krügero inscripta illataque sunt legi mancipii, qua nostra in huius Universitatis praecinctis praesentia redempta est. Simul ea lege nititur responsum eis dandum qui quaerant cur in hac aula academica a Germanis erecta nos sine eorum professoribus praesentes itidem nullum in iuventutis nostrae coetu Ottonis Krügeri successorem futurum censi passi simus...

Attuli conversa ex oratione habita a Stanisławo Kulczyński, Universitatis Ioanneae Casimirianae olim Rectore, Universitatis Wratislaviensis h. t. Rectore Magnifico in aula Universitatis, anni academici MCMXLV/VI inaugurandi die festo IX Iunii MCMXLVI.

XXIV PROFESSORUM ET DOCENTIUM

UNIVERSITATIS POLYTECHNICAE ACADEMIAE VETERINARIAE
SUPERIORIS SCHOLAE COMMERCII EXTERNI
LEOPOLIENSIIUM

CUM XCV FILIIS UXORIBUS FAMILIARIBUS IUVENIBUS STUDIOIS

DIE IV IULII MCMXLI
LEOPOLI IN ARENIS WÓLKA

AB OTTONE KRÜGERO
GESTAPO-MILITUM TRIBUNO
ΑΝΑΡΙΘΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΑΖΑΕΝΤΙ ΦΩΝΩΙ
CONSPERSO

CAESORUM

P I I S M A N I B U S

HOC VOLUMEN
WRATISLAVIAE UNDE GERMANI
ΤΗΡΕΦΙΑΛΟΥ ΑΓΕΜΟΝΟΣ ΤΕΙΣΑΝΤΕΣ ΤΥΡΙΝ
POST SAECULA CESSERUNT
EDITUM

S A C R U M

ESSE VOLUI

ΣΕΜΝΑΙ ΤΕ ΘΕΩΝ ΠΑΙΔΕΣ ΕΡΙΝΤΕΣ
ΑΙ ΤΟΤΕ ΑΔΙΚΩΣ ΘΝΗΣΚΟΝΤΑΣ ΟΡΑΘ'...
ΕΛΘΕΤ' ΑΡΗΕΑΤΕ ΤΕΙΣΑΣΘΕ...
ΦΟΝΟΝ

ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΠΑΛΙΝ
ΔΩΣΟΥΣ' ΑΝΤΙΦΟΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣ
ΕΡΡΟΙ Τ' ΑΝ ΑΙΔΩΣ
ΑΠΑΝΤΩΝ Τ' ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΘΝΑΤΩΝ

ΜΗΔΕ ΠΟΤ' ΑΓΛΑΙΑΣ ΑΠΟΝΑΙΑΤΟ
ΤΟΙΑΔ' ΑΝΤΣΑΝΤΕΣ ΕΡΓΑ

I. De interpretum textu Hermogeneo

Varietatem lectionum in textu *statuum* exstitisse iam ante trium interpretum¹ aetatem eo primum proditur quod 1. illos non raro ea usos esse, tum quod 2. multo saepius inter se in textu *statuum* referendo differreprehendimus.

1. Simul utriusque memoriae adhibuisse exempla aut usos esse exemplo varia lectione instructo Syrianum et Sopatrum efficitur ex eo quod uterque interpretes allata Ph memoriae lectione statim subiungit Py memoriae lectionem: 82, 11 R. εἰς Syr. 2, 194, 2 R. Ph **V** Vδk; ἐπὶ Syr. 2, 194, 3 R. Py PgLa **P**; 43, 18 R. ἔχου Sop. 5, 118, 21. Ph **V** PgLa Va **P**; ἔχει Sop. 5, 118, 25. 28 W. Pγ Py Vδ. Eiusdem notae est 47, 13 R. ἐρχομαι, quam lectionem Syr. et Sop. 4, 362, 30-1 et Anonymus 7, 287, 7. 14-5 W. cum codicum Po solo, qui supra ἐρχομαι scriptum exhibet, communem habent. At genuinam iidem Syr. et Sop. tradunt 4,

¹) *Rhetores Graeci*, v. 4 Walz. Codicum Hermogeneorum sigla ea sunt quae Rabe in ed. Hermog. Teubn. 1913 Praef. XV—XIX proposuit. Quae hic de codicum nexibus disseruntur, singulorum codicum examine nituntur quod in praefatione pp V—LII meae *Commentarii Codicis Vaticani Gr. 107 in Hermogenis περὶ στάσεων et περὶ ἐρπύσεων cum scholiis minoribus in omnia praeter Praeexercitamenta opera*, Leopoli 1939 LII — 159 c. tab. phototyp., Actis Seminarii Philologici II Universitatis Ioanneo-Casimirianae Leopoliensis curante Georgio Kowalski, fasc. 5—7 insertae editionis peregi. Praeterea respiciendae sunt quattuor disputationes criticae quae in Commentariis Soc. Philol. Polon. EOS prodierunt:

1. G. Kowalski, *Ad Georgii Moni in Hermogenis status commentarii capita scholiis P adiecta adnotationes criticae*, EOS XL 1939 fasc. I, 1 pp 49—69.

2. M. Próchnicka, *De Anonymi in Hermogenis scriptum περὶ ἰδεῶν commentarii recensione in codice Par. Gr. 2983 (Pg) conservata*, ibid. pp 85—121.

3. G. Kowalski, *De commentarii in Hermogenis status e tribus interpretibus confecti (Rh. Gr. IV Walz) recensione in codice Par. Gr. 2923 (Py) obvia*, EOS XLI 1940—1946 fasc. 1 pp 46—80.

4. L. Rychlewska, *In Anonymum Hermogenis statuum interpretem (Rh. Gr. VII 397—442 W.) cum Nilo (Par. Gr. Suppl. 670 ff 36 v — 65 r) collatum observationes criticae*, ibid. pp 173—184.

In adnotatione critica mg Vδ signatur propterea quod inde ab initio *statuum* usque ad 36, 7 R. saepius reliqua textus supplentur m. po. in mg.

358, 9. 362, 29 W. Anon. *ibid.* (Vδ). Plan. 5, 277, 3 W. *ὀριστικῶς* scripsisse Hermogenem 51, 13 R. probabile est e locis similibus, ubi lectio -σι- codicum fide commendatur; 51, 13 etiam Rabe hanc lectionem in textum recepit. Hic (i. e. 51, 13 R.) quidem etiam Sop. 4, 404, 31 W. eam exhibet, 26-7 autem *ὀρικῶς*; sed Ac PgLa Vγ (ex -σι- Vabf) codicum centu demonstratur eius emendatae lectionis origo recentior. Anonymus Vδ supra affert *ὀριστικῶς*, ex adverso mg m. 4 γρ. *ὀρικῶς* Pa. 45, 2 R. οὐκ εἰσίν Sop. 5, 125, 20. 4, 329, 27 W.; οὐ Sop. 4, 329, 18 W. 44, 2 R. λείποντος Sop. 5, 123, 29 W., ἐλλείποντος lemma Sop. 5, 122, 26 W.

Lectionum cumulatio ap. Syr. prodit 52, 17 R. καὶ Ph, αἱ Py, καὶ αἱ Syr. 2, 91, 9 R. Vδ Anon. 7, 334, 23 W.

Tum ipsius Syriani codicum memoria ambigua est in variae lectionis delectu. 36, 7-8 R. εἰ συνεστήκει S codicis Syrianei (2, 50, 12 R.) scriba, Pa Vag; εἰ συνεστήκοι V codex Syr. cum reliquis codicibus Hmg — 38, 23 R. μείζον om. Syr. 2, 139, 3—4 R. cum Ph codice; exh. Syr. 2, 139, 12 (ante εὐεργέτημα) cum Py codice.

Textus *statuum* a Sopatro 4 W. consultus differt a textu Sopatro 5 W. noto.

28, 5 R. συγγυμνασθέντα Sop. 5, 22, 11 W. Py; γυμνασθέντα Sop. 4, 51, 10 W. Ph.

32, 11 R. μὴ Sop. 4, 149, 7. Anon. 7, 149, 16 W.; p. 10 ᾤ Sop. 5, 62, 17 W.; quae huius ed. p. 6, 5 adn. cr. ita sunt corrigenda.

40, 15 R. ἔγγραφον τῷ ἀγράφῳ lemma Sop. 5, 104, 22. Anon. 7, 679, 9 W. Vc; ἀγραφον τῷ ἐγγράφῳ Syr. 2, 198, 6 R., (τῷ ἐγγρ. τὸ ἀγρ.) Sop. 4, 838, 27-8. Plan. 5, 361, 24 W. sch. Va, Vδ.

45, 2 R. οἱ exh. Sop. 5, 125, 19 W. Anon. 7, 269, 14 (Vδ), om. Sop. 4, 329, 18. 27 W. Anon. 7, 269, 14 W.

45, 14 R. alt. καὶ om. lemma Sop. 5, 126, 18 W. cum Py codice, exh. lemma Sop. 4, 334, 1 W. cum Ph codice.

54, 19 R. τῆς om. Sop. 5, 143, 7 W., exh. Sop. 4, 434, 10 W.

73, 5 R. ἀντίθεσις Sop. 5, 178, 17 W., ἡ ἀντίθεσις Sop. 4, 671, 21 W.

76, 7 R. τὸ ζήτημα Sop. 5, 187, 19 W. Anon. 7, 594, 12 W., τὴν ζήτησιν Sop. 4, 724, 5—6 W. Anon. 7, 594, 10 W., (supra γρ. τὸ [-]μα) Pr.

Tum ipse Sop. 5 variat. 76, 11 R. Κλέων p. ἀξιοί Sop. 5, 187, 30, Κλέων pro οἶον ante ἀξιοί Sop. 5, 92, 6 W.

Simili lectionum contaminatione utitur Marcellinus.

32, 7 R. δὲ pro τε lemma Marc. 4, 146, 4 W. Ph Pfw, om. Marc. 4, 145, 4 W. sch. Ps f. 25 v.

74, 16 R. ἐπιγραφάντων m. 1 in textu Vc Pl, cf. Marc. 4, 684, 20 et Anon. 7, 580, 26-27 W. In generum usu saepius errari in codicibus

non est infitiandum (cf. 80, 18 R. ἀπαντήσει Ph Vδ, supra m. 1 Vc), sed neque prorsus haec negligentia est ab Hermogene ipso abiudicanda. Idem Marcellinus 4, 684, 18 ἐπιγραφαμένων in lemmate exhibet.

Multo opulentior lectionum varietas prodit in Anonymi commentario.

31, 5 R. καὶ τοῦτο p. ἐνδέχεται Anon. 7, 131, 9—10 W. Ac Vu Pkn, καὶ τοῦτο ἐνδέχεται Anon. 7, 131, 24 W. Ph Vc Ba PgLa **P**, καὶ τοῦτο om. Py Vδ. Nostrum Py exemplum difficultati cessit et dubia omisit.

32, 7 R. προσελημμένον τῇ κρίσει Anon. 7, 141, 20 W. Py Ba Ac PgLa Vb plures, τῇ κρίσει om. Anon. 7, 160, 21 W. lemma Sop. 5, 61, 2—3 W. Ph Vc, mg Vδ, **P**.

43, 18 R. ἔχοι Anon. 7, 255, 7. 12. 17 W. cum Ph codice, tum Syr. et Sop. 4 et 5; ἔχει Anon. 7, 253, 31 W. cum Py codice, tum eisdem Syr. et Sop. et Marcellino et Planuda.

59, 19 R. καταθέσθαι Anon. 7, 402, 18. 435, 10-1. 439, 10 cum Phy, **V** Vab PgLa Vγδ plerisque, cf. Syr. Marc. Nil.; ἀποθέσθαι Anon. 7, 400, 6 W. cum Py **P**. A Georgio demum emendata recepit in textum Rabe.

70, 5 R. ἀντιλέγων p. τις Anon. 7, 534, 2 W. cum Syriano 2, 132, 3. 136, 15-6 R., Ph Py Vγ Nilo **V** PgLa Vδk pluribus; τις p. ἀντιλέγων Anon. 7, 539, 14, (-λέγει) Sop. 5, 171, 19 W., cum Py codice, tum **P** codicibus.

71, 7 R. τὰ κρινόμενα Anon. 7, 542, 16 (Nil.). 543, 17 W., τὰ om. Anon. 7, 542, 16 W. Vγ Pd. Recentius *statuum* exemplum idque vitiosum (ut est ex. c. Vγ) Anonymus 7 W. respexit.

77, 7 R. Ὀλονθον Anon. 7, 601, 20 W. cum Phy Py **V** La Vb Vδk compluribus; Ὀλονθίους emendatius (cf. lin. 7 ἐκείνους) post Syrianum 2, 177, 20 R. Anonymus 7, 602, 7. 604, 17 W. cum **P**, reliquis. Constructionem ad sensum effectam Syrianus sustulisse videtur.

77, 17 R. δ' ἂν Anon. 7, 602, 30 W.; δε, om. ἂν Anon. 7, 605, 6 W. 602, 30 (Vu) cum Pfw codicibus. Etiam hic adfuisse videtur Anonymo exemplum e variis interpretibus compilatum, ut est Pf(w).

88, 12 R. ἐκώλυσεν Anon. 7, 669, 14. 672, 11 W. cum Ph Vc Ba **P** codicibus; -σεν Anon. 7, 668, 23-4. 669, 17. 674, 23. 681, 9 W. cum Py Ac PgLa Vb Vδ Pfw codicibus.

88, 12 R. αὐτοπροσώπους Anon. 7, 679, 10. 681, 9—10 W. cum Phy **V** Pg codicibus; -ως Anon. 7, 668, 24 W. cum **P** La Vab Vγ Vδ plurimis, ubi manifesto recentiora sequitur.

90, 15 R. *πᾶσι* Anon. 7, 684, 3 (Nil. Pc Pb). 692, 16. 20 W., (-iv) 692, 16 (Pγ). Ph, om. Anon. 7, 684, 3 W. Vb.

91, 8 R. ὅπ' recte Anon. 7, 693, 24 W. 29 (Pγ Vγ), cf. 694, 31-2 W., cum **P** codicibus; ἐπ' Anon. 7, 693, 24 (Vγ). 29 W. (cf. *παρ'* 686, 16-7 W., ἐξ ἑκατέρου 687, 10 W.) cum Ph **V** PgLa Vb Vγ Vδk compluribus.

Nullo igitur proprio consilio Anonymus 7 W. in textu constituendo usus est, sed Phy familiae memoriam bipertitam observavit, tum recentius exemplum advocavit.

Eos qui indirecta q. v. traditione confidenter utuntur monitos volo caveant interpretum lectiones non subire vulgatae vices opinentur; e differentiis enim quae inter Syrianum R. et W., Sopatrum 5 et 4 W., Georgii codices Pγ Vγ, plures Anonymi 7 et Planudae (q. v.) codices intercedunt, efficitur etiam Hermogenis lemmata ap. eos obvia accedere ad aetatis vulgatam.

Nonnumquam vero interpretes quidem ipsi satis habuerunt Hermogenis sententiam incolumem conservatam adnotare; qua in re tamen posterioribus textus Hermogenei emendandi auctores exstiterunt.

90, 9 R. Sop. 5, 211, 27-8 W. et Anon. 7, 689, 23 W. caput absolutum hic omissum excusant, exhibent Ph Vδk Vg, add. m. po. Vc, del. m. po. Vb. Sed quaeri potest num etiam in pristina Ph memoria hoc caput exstiterit. Ubi enim Ph codici Vδk soli codices adsunt, recentius Ph exemplum odoremur oportet.

66, 17 R. Marcellinus 4, 609, 21 W. et Anonymus 7, 495, 22-3 W., ἐπὶ explicandum esse significatione ἐν docent; ἐν exh. **P** Va plures, m. 1 Po.

90, 9 R. Anonymus 4, 846, 27-8 W. et Georgius 7, 695, 13-14 W. omissam esse θέσιν confirmant, exh. Anonymus 7, 683, 23 (Pa) et omnes codices.

82, 5-6 R. Anonymus 4, 814, 2 W. et Anonymus 7, 637, 4-5 W. monent dicendum fuisse significantius *προβολῇ τῇ ἀπὸ ῥητοῦ* talemque lectionem (*πρ. τῇ ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ*) exh. Ac, mg Pc.

65, 11 R. Anonymus 7, 488, 16 W., Planudes 5, 317, 22 W., scholia Pt f. 60 v testantur non esse ab Hermogene mentionem contrariae finitionis factam. At haec mentio, ut etiam aliorum capitum, iniecta legitur in Phy Vb Vδk Vg Pkru codicibus. Quaestio videtur esse perardua. Quo modo enim Anonymus 7 W. putavisset contrariam finitionem esse ab Hermogene praetermissam, si haec legeret quae nunc textus Rabianus e **V** **P** codicibus praebet: καὶ τοῖς ἐπ. τῷ ὄρω μέχρι τοῦ πρὸς τι? Cur autem recentioribus demum interpretibus ea praetermissio innotuit? Una manet explicandi via: eum praesto fuisse Anonymo 7 W. textum qualis in Phy familia legitur, i. e. cum scholio

in textum illato, excidisse autem verba 65, 11 καὶ — 12 R. ἀνθορισμῷ, quae unius lineae spatio contineri poterant; sequens vocabulum quod est συλλογισμῷ videtur scholiasta Pt legisse. Iterum atque iterum enim contendo textus Hermogenei verbis q. s. καὶ — τῇ integris nullus erat interpretum adnotationi locus, sine autem eis et sine scholio plura erant desideranda quam contraria finitio. Itaque scholion in textum infarsum atque una cum eius parte truncatum in Anonymi, scholiastae Pt, Planudae codicibus inveniebatur.

Tum accedit quod interpretes etiam exegetica ratione textui emendando operam dederunt.

36, 11-12 R. Anon. Vd f. 136 v fin. δεῖ δὲ προσθῆναι τῷ ὄρω· ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ὁποψίας. Quae verba in solo Ph codice non leguntur, explicantur vero a Syriano et Sopatro 4, 211, 22-3. 5, 86, 5-6 W. Anonymo 7, 180, 11 W. Planuda 5, 255, 13-4 W., exhibentur in scholiis 7, 180, adn. 15 W., in scholiis Va 12, 1-2 Kow., in lemmate Planudae 5, 255, 9 W., tum in omnibus a me inspectis codicibus.

49, 10 R. Marcellinus 4, 394, 7 W. et Anonymus 7, 307, 13-4 W. animadvertunt non esse ab Hermogene dictum γίνεται, sed εἰσάγεται (cf. 49, 20 R.). At γίνεται exh. Sopater 5, 134, 20 W. in lemmate et Pfwls codices; ambas lectiones cumulant scholia Pl f. 99 v. Apparet in exiguum memoriae partem esse receptam Sopatri emendationem, Marcellino duce vero restitisse Anonymum 7 W., tum reliquos i. e. fere omnes codices, inter quos etiam nostros Ph et Py.

64, 5 R. ἀνὰ μέρος lemma Sop. et Marc. 4, 563, 19 W., m. po. Vc, mg γρ. Pa Vh; τὶς <νὲς> προστιθέασιν ἀνὰ μέρος Py. Etiam hic Sopater scholium in suum exemplum receptum tutatus codicum suffragia non tulit.

43, 17-18 R. πρόσωπα — πράγματα legunt Syr. et Sop. 4, 306, 6; πρόσωπον — πράγμα Marc. 4, 308, 28-9 W. et Anon. 7, 253, 31 W., ita corrigendum esse numerum putant scholia Va, codices vero omnes non receperunt. Ex sua igitur sententia Marcellinus textum mutavit.

Scholia minora et variae lectiones iam ante Ph codicis aetatem in ea memoria exstiterunt.

34, 2 R. εἴτα lemma Sop. 5, 72, 16 W. sch. Va 9, 16 Kow. Py **V**, (supra m. p. δεύτερον) Vil, mg Pc Pb, supra m. po. Ld; δεύτερον **P** Vah Pbe plurimi; εἴτα δεύτερον Ph. Lectio δεύτερον videtur fuisse vetusta emendatio (post 33, 18 R. πρῶτον μὲν) accuratioris magistelli. Noster Ph codex igitur collecticia e variis eius memoriae pratis pabula continet.

34, 22 R. πανηγυρικῶς Sop. 5, 75, 10 W. sch. Ph (τινὰ τῶν βιβλίων γράφει παν.), **P** Va, mg Vd; ἐπιδεικτικῶς Py Vc PgLa Vb aliquot recc;

πανηγυρικῶς ex ἐπιδεικτικῶς? Ba, πανηγυρικῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς Ph. ἐπιδεικτικῶς lectio scholion videtur fuisse et iam in Ph memoriae partem irrupisse. Fortasse Ph et Py memoriarum divisio orta est e talibus scholiis ad diversae sedis (Tarsi fortasse et Antiochiae) ludos rhetoricos referendis.

41, 21 R. τῷ vulgo, τῷ τινι praemisso signo Ph, supra m. po. τινι Po, τινι pro τῷ p. παῖδες Pfw. Scholion adiectum lectioni genuinae est.

45, 22 R. πράγματι, οἷον τί δοῦς inepte additum, quia hoc inter probanda non erat, et varie ab interpretibus et grammaticis collocatum, Syriano ignotum, in Py memoria autem omissum, omnino tollendum puto.

59, 2 R. αἱ pro ἡ La Vdel Pdlt, ἡ αἱ Ph Pg Vδ, καὶ pro ἡ Vi Pκ, om. Ac Vγ. AI lectio facillime quidem ex H lectione nasci et solito in Ph codice modo (cf. etiam sch. Va 107 praef. p. XII) ambae lectiones contaminari potuerunt, nisi illud sit probabilius addito ante ἔλεος substantivum articulo in PgLa vulgata, etiam ante βάσανοι esse eum recentius insertum ita ut Pg ramus eius vulgatae etiam AI conservaret, La ramus pro H poneret. Ph exempli recentior origo eo designatur quod cum Vδ interprete ad Pg ramum se adplicavit, non adhibito enim articulo ante ἔλεος substantivum non necesse habuit eum ante βάσανοι iterare. Sed enim etiam ita fieri potuit ut prior articulus recentius induceretur ad excusandum alterum ex H prognatum. Tum Ph codicis lectio vetustiore contaminationem indicaret.

70, 17 R. τιθέμενος Sop. 5, 171, 25. 29. Anon. 7, 534, 30. 540, 24 W. Py **V P**; θετοῦς ποιούμενος Ph 7, 540, 24 (Nil.). Vδk, m. 2 Ac. Scholion censeo esse in Ph memoriam illatum.

81, 17 R. ὅπου Nil. Ac, εἰ ὅπου Ph PgLa **P** Va Vγ plurimi; εἰ ὅπου m. po. ex ὅτι, supra scholion ὅτι, ἐπειδὴ Vb, mg m. ead.? γρ. Pd; εἰ[I]που Ba; εἰ[I] ὅπου Vc. Dilucidum est εἰ scholion primitus fuisse, mirum autem quantam catenam istud mendum traxerit.

90, 11 R. ἀχρεῖον iam in Ph memoria (depravatum in αἰσχρόν) ex scholio in textum delapsum est.

54, 15 R. μὲν Ph Vc Ba, οὖν Ac Pg **P**, μὲν οὖν Py Sop. 5 Pγ Vδ.

2. Interpolationes ante universam nostram *statuum* memoriam exstiterunt.

53, 8 καὶ ἔτι — 13 R. interpolata iam ante Syriani aetatem censeo, non solum propter mentionem scripti *de inventione*, tamquam futuri, cum constet canonem scriptorum Hermogeneorum, qualis exstat, non esse sec. temporum rationem compositum, sed etiam ob molestum ἐν τούτῳ et repetitum τε ἡδῆ.

63, 10 R. post ἀδικεῖν add. ἵνα μὴ τὸ τῆς ὕβρεως ἀρεῖς ἀπολύσῃ καὶ τὸ περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικεῖν Phy **V**, mg **P**.

91, 5 R. interpolata post δέ quae sunt γέγονε γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἢ ἀμφιβολία Ph Pb Vδk, mg Ac, (δὲ δημόσια· γέγονε) **P** Va Vh recc, videntur in recentius Ph memoriae exemplum irrupisse; a Py ramo et a **V** familia aliena sunt. Sed Py Ba Vc codices interpolati repēriuntur 72, 14 R. post χρήσεται (sequuntur: ἀξιῶν μὴ τὸ γεγονὸς μόνον ἐξετάζειν ἀλλὰ καὶ μεθ' ἧς γνώμης). Aliam interpolationem 73, 6 R. post ὡς (sequuntur: οἱ τοὺς τοιοῦτους οὐ δεῖ ἐλεεῖν ἀλλὰ μάλλον ἀναιρεῖν καὶ) exceptit sola **P** familia e recentiore Py memoriae quodam exemplo. 66, 17 R. δ καὶ ἀληθέστερον adnotatio in textum in Pa codice et compluribus illata etiam e Py memoriae exemplo quodam profecta est.

72, 8 πρὸς — 9 R. excidisse in exemplis vetustissimis testati sunt interpretes Sopatro 5, 177, 8-9. 13-21 W. noti. Postea sunt relata?

Tum videamus, qualis *statuum* textus interpretibus praesto fuerit.

Syrianus 4 W. ad Py, Syrianus R. ad Ph memoriam declinat. Eis locis quibus Syrianus ambo codices Phy sequitur, aut accedit Ac codex solus codicisve Ba sodalicio stipatus, eisque locis de colloca-tione verborum agitur: 28, 10 R. μέρος p. ῥητορικῆς Phy Syr. R. Sop. 4 W. Ac; 35, 2 R. διαιρέσεως p. κεφάλαια Phy Syr. R. Ba Ac PgLa Vδ; aut tota **V** codicum familia opitulatur 72, 18 R. ὀριστικόν Syr. W.

Deficiente vero **V** familia pars **P** memoriae inruit 57, 14-15 R. παῖδας τρεῖς ὡς Phy Syr. R. Va Vδk Pb vetustioris additamenti recentius patrocínio suscepto.

Ubi Py codex diversa sequitur, Syrianus alterum utrum ex aequo amplectitur neque dici potest alteri utri plus apud eum tribui; tribui dico; nam falli eum si quis fortasse putet usum esse Syrianum exemplo textus nondum in duo rivulos divisi, ostendi.

Ubi solus Ph codex accedit, bis de colloca-tione verborum agitur. 31, 9 R. ἐνταῦθα p. πᾶγμα, ubi contra Syriani R. et Ph Pc Vc. Ba codicum consensum minus valere mihi visa est Ac Pa (mg Vδ, plurium recentiorum) codicum conspiratio, qua saepius emendatrix manus indicatur; 88, 13 R. εἰσάγων p. τις Ph codicis collocatio cum Syriano R. et Vδk interprete communis non solum **V** et **P** familiis sed plerisque ignota fuisse videtur. Affectatae elegantiae vestigium 28, 12-13 R. γιγνέσθω vix (praeter Ph codicem et Syrianum R.) in uno atque eo recentissimo Pl conservatum est. 30, 17 R. οὕτως δὲ καὶ Ph Syr. R. Sop. 5 W.; exemplum Syriani δὲ particulae abundantiam, corrupti sermonis, qualis apud obscuros scholiastas pullulat, propriam exhibet. Tum glossas in textum receptas continet: 41, 7 R. πατρώα νηὶ Phr Syr. R. Vc, ubi in La πατρώα

manu scholiastae, supra m. ead. in Pq. 41, 8 R. glossa δειν Ph Syr. R. in textum infarsa suffragia totius **V** familiae, PgLa Pa et plurimorum recentiorum tulit. Est ubi non emendatum (cf. 29, 12 R. δύνασθαι abundantius p. οἶα = οἶά τε ap. Syr. R. Ph Pc, sch. Vδ) fuisse Ph exemplar Syrianeum videtur. Hoc exemplar solum cum quadam **P** memoriae parte, quae recentiore textus Ph recensione utebatur, consonat.

Ad Syriani cum Py codice consensum transeamus. 38, 23 R. μείζον Py, v. l. Syr. R. item glossa est suppletoria, varie in textum recepta aut adscripta Ph La Pb Pf; itemque 30, 23 R. κρίνεται (contra φεύγει Py Syr. R.) glossam varie in textum illatam esse opinor. 31, 9 R. τὸ κρινόμενον lemma Py Syr. R. substantivi loco adhibitum rhetoricae scholae est magistri recentioris; at obloquitur reliqua memoria. Item falsae elegantiae est γούν post vocalem ponere 60, 13 R., quod etiam quosdam codices pervadit universos. Satis miro modo in hac vulgata elegantia Syriani W. et Py codex **P** codices habent sibi socios; recentiores, ut Vb ita Pb, denuo corrigunt, quod videtur ipso initio fuisse limatius. 72, 11 R. neglegentius indicativus modus (Py Syr. 4 W. Nil. Vδ) pro optativo positus, ut etiam similes modorum in vetustissima vulgata scholastica confusiones, in **P** et **V** familiis evitatur.

Cum **P** solis solus Syriani R. consentit in glossa ἀντιδιῆ pro genuino ἀντιστῆ 38, 23 R. in textum recepta. Quandam cognitionem exempli Syriani in **P** familia eiusque scholiis fuisse iam e superioribus locis patet, propterea fortasse quod ingenio reliquos interpretes superabat et affectata sermonis elegantia. 49, 12 R. ὃ δεσπῶται Syr. R. Ac PgLa **P**; om. Ph Vc Ba, e Syriano ipso recentius revocatum videtur Ac codicis aetate.

Exempli quo Syriani usus est indoles melius perspicitur eis locis quibus perpauci codices ad eius lectiones accedunt. Duos locos iam tractavi 28, 13. 38, 23 R. Adgeram plures. 88, 6 R. τῷ omisit Syriani R., consensit Sopater 4 W., unus solus secutus est Pd codex; scilicet collato Hmg 59, 12 R. emendatius hoc apparet, at saepius alias evincitur non constare sibi Hermogenem in articulo adhibendo. Item quod Syriani 4 W. et Sopatri 4 W. consensum unus solus isque recentissimus Pe codex secutus est 80, 7 R. οὐσίαν p. κερτημένον, quonam alio modo explicabitur nisi id sero e Sopatro decerptae affectationis Syrianeae specimen esse duxerimus? Sed omnium codicum frequentissimi sunt Pfw codices in Syriani exemplo exprimendo: bis quidem (42, 15-16 Syr. R. et 33, 3 Syr. R.) soli solum Syriani R. sequuntur: priore loco in collocatione verborum elegantius mutata, altero in omissa κατὰ praepositione, cuius rei loco simili 32, 17 R. Syr. R. Sop. 5 W. socium habent Ac codicem. At non perstitit Ac codex in praepositione

(ad similitudinem locorum 32, 10. 14 R.) omittenda 33, 3-4 R., postquam vidit posse quidem tertium genus non consistentium causarum appellari τὸ ἀντιστρέφον, ut primum τὸ μονομερές et alterum τὸ ἰσάζον, sed quartum nequire simpliciter dici τὸ ἄπορον. 33, 7. 9. 14 R. κατὰ praepositionem a Syriano R. omissam praeter Pfw codices etiam scholia Vg neglegunt. 35, 11 R. τε post Syrianum R. soli Pfw Vg codices omiserunt. 33, 12 R. Pfw codices Syrianum R. etiam Anonymo, Syriano 4 W., 48, 1 R. Sopatro 4 W. et Anonymo acceptum sequuntur. Quorum locorum priore eadem κατὰ praepositio ad septimum genus non consistentium affixa omittitur, altero μόνου pronominis forma accommodata mutatur in -ον adverbium, quae est frequens varia lectio etiam alibi in codicibus, hic autem minus probabilis.

Itaque Sopater, Anonymus, Ac Vg codices testantur Syriani lectionem transmissam esse posterioribus, sed Pfw codices fortasse ex ipso Syriani exemplo hauserunt, nam constantiores sunt quam alii hoc in exemplo exprimendo.

42, 17 R. verborum collocatio a Syriano R. mutata, ab Anonymo et Pfw codicibus expressa praeterea P^δ codicem invenit asseclam. Adde quod solum Planudam respicit 44, 11 R. solus Pw; 38, 21 R. iidem soli Pfw codices solum Marcellinum sequuntur. Pfw codices igitur denuo ostenduntur proprio arbitrio uti in interpretibus adhibendis. His demonstratur ipsum et fere solum Syrianum, ut etiam alios alibi interpretes, talia novasse.

42, 19 R. εἴτα elisio a Syriano 4 W. et Sop. 4 W. neglecta (cf. 32, 8 R. δὲ Syr.—Sop. 4 W. Vb) Marcellinum Anonymum Pg Vu Pfwqz sibi invenit fautores. Reliquis locis Phy codicum aut alterius utrius intercedit auctoritas quae suam sibi fidelem codicum turbam advocat. Inter quos si eadem constantia Pfw codices censentur, ad ipsum Syrianum, non ad Phy familiam hoc est referendum. Quod autem non raro deficiunt, ipsi grammatico varie textum compilanti id tribuerim. Itaque Syriani textus a Phy familia separatur solum in eis quae ipse Syrianus induxit.

29, 3 R. bis articulum post Syrianum R. omiserunt Sop. 5 W. La Vqt Pr codices; ubi quod Pr adest, suspicari licet Py familiae ramum recentiorem. Etiam ubi V^δ ad Syrianum et Anonymum solus accedit 52, 17 R. similis v. l. in Py codice deprehenditur.

Restat ut de necessitudine cum Pγ codice duobus solum locis (cum uterque mera frustra ex Hermogene ministret) conspicua edisseram. 57, 4 R. soli ex omnibus Syriani R. Marcellinus codex Pγ pro εἰρων exhibent καταλάβων, quae est grammatica sermonis Hermogenei

emendatio. Cum Georgius nusquam solius Marcellini solus sectator inveniatur, licet Marcellini lectionem e Syriano ducere. 47, 20 R. Syriani R. et Vγ codex om. pr. *καὶ*.

Hermogenis *statuum* textus Syrianeus R. aetatem prodit contaminatae Ph, excultae autem iam **V** memoriae. Eam aetatem vocaverim Alexandrinam (V—VII s.). Si Syriani V saeculo vixit, tum Ac vulgata iam IV saeculo tribuenda sit. Sed textus Syriani R. recentioribus codicibus traditur ideoque, ut mox etiam de Sopatro et Ph memoria cognoscemus, recentiore eum vulgata inquinatum esse probabile, saepius vero perspicuum est. Quin ipse qui Syrianum edidit Rabe v. I praef. p. VI bis in librum *de statibus* commentarium scripsisse (ut etiam in libros *de formis oratoriis*) Syrianum odoratur quidem, sed negat. Verum agitur de recentiore commentarii recensione, qualem etiam in Sopatri 5 W. commentario inesse ostendam. Quae si ita sunt, sola respicienda videntur e Syriano ea quae Ph (Vc Ba Pc) munita sint auctoritate.

80, 4 R. *ἐξω πρίκλοντα* maiore codicum agmine stipatam lectionem Py codicis deprehendimus; ex interpretibus Syriani R. Georgius Doxapatres (Vδk, sch. Va) praeceunt; **V** familia et Pa codex in adversa acie Ph censentur; ita etiam 61, 21 R. (cop. om.) solo Pc codice socio Pγ Vγ codices Sopatrum 5 W. sequuntur. Nec **V** nec **P** familia multum Syriano tribuit. Nili et Anonymi quoque conspicua est erga Syrianum continentia. Solus Doxapatres (Vδ, sch. Va), qui Anonymum cum trium commentario contaminavit, amplius eum, ut etiam Sopatrum et Marcellinum, respexit.

Nunc examinemus, qualis *statuum* textus Sopatri fuerit. Solus soli Ph codici suffragatur nusquam, nam quod 44, 9 R. (Sop. 5 W.) et 55, 4 R. (Sop. 5 W. et Pq) apud ambos solos -ν ante consonantem reperitur, mirum quidem est, sed leve. Simili modo 60, 12-13 R., ubi *ὁποτέρῳ οὖν* (Sop. 5 W.) cum Ph codice scribit contra Py codicis et Syriani 4 W. et **P** codicum scriptionem γοῦν, graecitatis rationem ducit, non textus deligit varietatem; qua in re etiam totius **V** familiae assensum, cui admodum raro toti simul placet, Doxapatris plurimorumque codicum applausum tulit, nullam vero, quae vere sit Ph codicis varia lectio, Sopater 5 W. recepit. Cum Doxapatre (Vk, supra m. ead. ? Vδ) excipit 49, 16 R. Sopater 5 W. Ph codicis lectionem variam (fut. pro praes.), etiam alibi a se frequentatam et in interpretatione positam.

73, 11 et 77, 8 R. solus Sopater 4 W. (73, 11 R. cum Marcellino) secutus est Py codicis lectionem. Priore loco haud iusto *καὶ* post *εἰ*

concessivum, altero autem articulus ad nomen proprium omittitur (cf. 39, 15 R., ubi ad Sopatrum 5 W. Vf codex accedit): res non iudicii videtur, sed memoriae pessumdatae.

Tribus locis Py codicis lectiones a **V** familia diversae ap. Sopatrum prodeunt. Omnibus his locis de particulis additis omissis mutatis agitur. Primo loco (54, 15 R.) Ph Vc Ba μὲν exhibent, Ac **P** οὖν, Py μὲν οὖν dat, quae videtur esse solita lectionum cumulatio; quam amplexi sunt Georgius et Doxapatres. Planudes Ac **P** codicum rivulum delegit. Sopater 5 W. Py codicem secutus in utramque partem proni arbitri iudicium exhibet. 77, 20 R. δὲ pro δ' αὖ lemma Sop. 5 W. Py. Sed quod ὡς pro ὅτι tertio loco (78, 1 R.) Sop. 5 W. cum Py codice maluit, certe non emendatio est, quia sequuntur ὅτι ὅτι; hae coniunctiones apud Hermogenem variandae orationis causa adhibentur.

28, 13 R. ὁ αὐτὸς p. σχεδὸν Sopater 4 W. post Syr. R. cum Phy **V** codicibus contra Sop. 5 W. facit, qui una cum Anon. 7 W. σχεδὸν om. Fortasse σχεδὸν e scholio varie in textum illatum est. Anonymus e tribus trium interpretum diversis lectionibus Sopatri 5 W. lectionem prae tulit. Sed 34, 2 R. εἶτα Sopatro 5 W. Py memoriam secuto **V** familia adnuit. Numquam **V** familia, semel (39, 6 R. μεθιστή Sop. 5 W. Nil. Vc La Vde) Vc, bis (54, 19 R. τῆς om. Sop. 5 W. Ac Ps. 81, 2 R. τοῦ om. Sop. 5 W. Nil. Anon. Ac La Va Vγ) Ac codex Sopatrum 5 W. Phy familiae refragatum comitatur.

Anonymus 7 W. uti videtur exemplo *statuum* ita vili atque usus est Sopater 4-5 W. 42, 6 R. οὐκέτι elisione neglecta lemma Sop. 5 W. Anon. 7 W. Pg; 48, 13 R. γρήσεται indic. post ἐὰν lemma Sop. 5 W. Anon. 7 W.; 72, 11 R. καὶ soc. om. Sop. 4 W. Anon. 7 W.; ibique a plerisque, non solum a bonis codicibus ambo deseruntur.

7, 424, 31 W. Anonymus 7 W., ubi Nilus ipsius Demosthenis textum expressit (ἰθὺς), Sopatro 4 W. duce ἔθῃσι ponit (cf. ad Dem. 18, 114 adn. Butl.).

Anonymus Vδ cum Sopatro 5 W. consentit 76, 11 R. τὰ ἐν Πόλῳ, ubi etiam Pr codex (e Py familia recentiore) consonat.

Planudam nusquam deprehendi Sopatri lectione usum; nam 51, 13 R. ὀρικῶς solum ut v. l. (cf. Pa Va Vb Vf) ap. Sop. 4, 404, 26-7 W. (cf. ibid. lin. 31) occurrit, sed etiam eodem modo ap. Anon. Vδ; tum sola ὀρικῶς lectio invenitur eo loco in plerisque codicibus (Ac PgLa Vγ agmen aperientibus). Contrariam Sopatri 5 W. lectioni ὀριστικῶς Planudes dat ὀρικῶς lectionem 80, 1 R.

Sed 36, 3 R. (τῶν κερ. om. Sop. 5 W. sch. Va) scholia Va sola solam tradunt Sopatri 5 W. lectionem. 53, 15 R. (αὐτῶν om. Sop. 5 W. sch. Va) aliquot recentioribus sociis, 34, 2 R. autem (εἶτα Py Sop. 5 W. V) et 81, 2 R. (τοῦ om. Sop. 5 W. Nil. Anon. 4 W. Anon. 7 W.) quibusdam praecinentibus. E Sopatro 4, 402, 21 (ubi πατὴρ pro παρὲς inepte W.) nominatim afferunt scholia Va 23, 8-10 Kow. (ad Hmg 50, 20 R.) de παρὲς praepositione redundante, accedit Vb codex qui m. 1 hanc praepositionem om. Simile igitur veri fit demum a Doxapatre advocatum fuisse Sopatrum 5 W.

Aliter atque ap. Syr. et Marc. P familia longissime a Sopatro abhorret.

Minores codices adeamus, ubi soli cum solo Sopatro conveniant. Hic quoque Pfw codices a Sopatro singulas lectiones decerpunt. 33, 13 R. καὶ coniunctio duobus participiis intertexta Sopatri 4 W. commodam indolem spirat. Vox idem fere significans γίνεται ponitur pro εἰσάγεται 49, 10 R. (Sop. 5 W. Pfw Pls; γίνεται καὶ εἰσάγεται sch. Pl).

Sopater 5 W. δὴ concinnius collocavit 35, 4 R., idque Vf Pl codices receperunt, quorum Vf codex iam nobis notus est Sopatri 5 W. comes Py codici in οἱ articulo omissio assensus 39, 16 R.; τι post ἕτερον a Sopatro 5 W. omissum 39, 6 R. solus Pl codex probavit; οἱ articulo a Sopatro 5 W. addito 45, 20 R. solus Pk codex adnuit. Idem Vf codex Sopatri 5 W. variam lectionem ἀντιστρέφουσα pro ἀναστρέφουσα (etiam Sop. 5 W.) 50, 20 R. cum La (et Vn codicibus) amplexus est. Καὶ adverbio et substantivo cum praepositione coniuncto (ἀπλῶς, κατ' ἀρχὰς) interpositum 65, 16-17 R. (cf. 33, 13 R., ubi καὶ coniunctionem inter duo participia insertam secuti sunt soli Pfw codices) solus e Sopatro 5 W. recepit Pp. Haec recentiorum cum vetustissimis sparsa foedera explicantur trium interpretum admixtione ad Anonymum 7 W. ab Anonymo Vδ et Doxapatre novata; cf. *Comm. cod. Vat. Gr. 107 in Hmg* praef. XXIV Kow.

His recentissimorum codicum cum Sopatro 5 W. commercii a reliqua codicum caterva destitutis conici libet Sopatrum 5 W. esse demum recentius post tres interpretes compositos editum, editionem autem principem eiusque apographa vulgo nota non fuisse. Gravitate igitur argumenti levitas lectionum a me in Sopatro 5 W. detecta defendi non potest.

His collatis Sopater evadit quamquam ingenio Syriani captus, tamen multo quam ille cautior, tritae viae, quae in Py codice patet, sectator, critica quidem arte minime pollens nec hac in re duobus

aliis interpretibus superior, sed solum in parvis temerarius. Propriam sibi Sopater patefecisse viam videtur ideo quod Nilus admodum ex eo pendet (Gloeckner *RE* III A 1002-6), e Nilo autem doctrina et lectiones Sopatri defluerunt in Anonymi 7 W., Doxapatri, similium commentaria. Inter Syrianum et Marcellinum plurimum quam illi suffragio fruitur propter securam doctrinam, sed vix singula verba curantem. Plus quam Syrianus, cui se in multis adiunxit, Anonymo 7 W. acceptus fuit. E Syriano et Sopatro aequae hausit Marcellinus. Quamquam Sopater 5 W. memoriam recentiore exhibet quam Sopater 4 W., sed Py ramo addictus manet.

Multo minor Marcellini apud posteros auctoritas fuit. Py codicem Marcellinus vel solum octies vel eius cum Ph codice consensum sexies sequitur, solus Ph codicem semel; 32, 7 R. (cum Pfw codicibus); cum Anonymo Vδ autem bis: 53, 1. 86, 23 R.; recentius igitur Ph exemplum idque raro respicit. Bis δè pro τε scribit 32, 7. 53, 1 R., quod videtur esse corrigentis, non ita legentis; priore loco Pfw codices mutatam ap. Marcellinum δè pro τε particulam soli praeter Ph codicem receperunt (at idem Marc. antea eam cum scholiis Ps omiserat), posteriore Marcellinus solum Vδ codicem (supra τε) secum traxit. 38, 21 R. mutatam a Marcellino verborum collocationem iidem soli Pfw codices expresserunt. 86, 23 R. αν particula ad potentialem in Ph codice omissa, quod idem habet post Marcellinum Anonymus 7 W. et Vδ, certe non iudicio sed exemplo corrupto debetur. Codicum Phy consensum semper cum V familiae vel uno codice tutatur, bis cum tota ea familia. Phy familiae igitur exemplo uti videtur, et quidem recentiore.

Ideo non minimi momenti erit eos locos examinari, ubi Marcellinus prodeat Phy codicum auctoritate non munitus. Hi loci sunt decem numero. Quattuor locis prodit P familia aut Pc aut Pa soli, item quater Va, quem ad Pa vulgatam proxime accedere dixi; cf. sch. Va praef. VIII. Bis etiam scholia Va. Pb Vh Pn singulis locis eadem vel similia praebent (cf. *ibid.*).

Bis P codicibus Py Vc Ba (Ac) codices adduntur. 48, 19 R. (om. zal) cum solo Marcellino Po solus censetur; eum codicem ostendi praef. XIV—XV aequa ex parte Phy et P familiarum lectiones exprimere. Solus soli Marcellino suffragatur Pr 59, 4 R. (ἐτέρα pro ἄλλα), qui est Phy familiae (praef. XVI); praeterea sexies prodit. Eiusdem familiae codex Pq (praef. XVI) est, qui 38, 1-2 R. cum Marcellino et Anonymo Vδ πράγματος omittit, ubi id substantivum supplet in ras. m. po. Vh, quem cum Vd codice et cum Pno codicibus commu-

nem **P** familiae cum Phy familia vulgatam efficere dixi praef. XIX. Satis attulisse videor ut probarem Marcellinum adhiberi in nunc demum apparente Phy memoriae cum **P** memoria coniunctione et uti *statuum* textu in **V** familiae codices recepto. Qua in re videtur Syrianius ei viam praemunivisse.

Georgii aetas fortasse eo declarari potest quod ei Syriani lectiones aliquantum, Sopatri satis, Marcellini haud raro notae sunt. 83, 21 R. solus solius Ph codicis lectionem ἐπιγνώσμεθα pro ἐπέγνωμεν recepit. 47, 20 R. pr. καὶ om. Syrianius R. et Vγ soli. 80, 20 R. κυρίω vulgo, s supra Ph, κυρίως Pγ. In Georgii capitibus Anonymi commentario adiectis duo Vh et Mon. codices, qui sunt **P** familiae, 89, 1 R. ὅν ἐθέλωσιν tradunt: quae lectio praeterea soli Ph codici nota est. Uno loco 57, 4 R. inter Syriani et Georgium intercedit Marcellinus, cuius quoniam solius soli Georgio notas fuisse lectiones nusquam apprehendi neque usquam solius Ph codicis lectionem codicibus **V** familiae ignotam a Marcellino ministrari Georgio video (cum tamen talem Ph codicis lectionem 53, 1 R. δὲ pro τε Anonymus Vδ e Marcellino recepisse videatur), hanc 57, 4 R. lectionem extra quaestionis cancellos pono. 76, 13 R. κατὰ ταύτην pro κατ' αὐτήν Ph codicis et Georgii lectionem consentaneam excipiunt Anonymus Vδ et codex Vk, tum La, qui decies cum Georgio consociatur, tum Vde Pm codices; La codicem Ph Ba Ac codicum societatem amplexum esse novimus e praef. VII—VIII. Georgio Ph codicis memoriam secuto solus e **V** familia Ac codex (90, 6 R. μὲν add. post διαρπείται; μὲν aliter collocaverunt: Vc, deinde erasum, et Ba) adest, ubi quod Vb et Pr inter alios censentur, suspicor Phy memoriae contaminationem recentiore apparere: praeter enim hunc unum locum nusquam **V** familiae codices Georgii cum Ph codicis memoria consensui se adiungunt. 87, 12 crasis καὶ-ταῦθα negligitur in Ph codice, item a Georgio, consentiente (inter alios) Vb codice. 74, 18 R καὶ addiderunt Ph codex, Georgius, tum inter alios Pr codex.

Py quia latiore alveo quam Ph defluxit, nusquam solus soli Georgio praecinit; sed Pr eius assecla 72, 5 R. (ἦτις pro ἦ) apparet; ita etiam hic recentior Py memoriae ramus emicat. Idem efficitur e Vb codicis, qui plerumque Py codici (etiam hic una cum Georgio) paret, cum Ph codicis socia inter alios in Georgio ornando opera: 87, 12 (cf. supra). 90, 6 R. (cf. supra). Vb cum Georgio censetur 80, 4 R., ubi etiam Syrianius R. 32, 8 R. in elisione neglecta Vb solus Syriani R. Sopatrique 5 W. lectionem communem excipit. Multo minus saepe Pr codex adest. **V** familiae codices sine Phy familia quater

coniunguntur, sed etiam hic 80, 8-9 ὁ πέντης p. ἐπανήκεν Pl, 87, 13 φαί-
ται Pr, 90, 12 R. ὅτε pro εἰ Vb comparent. Solo loco 66, 2 R. solus Ac
cum solo Georgio (Pγ Vγ) articuli τοῦς ante στρατηγῶς praetermissio-
nem communem habet. Ac cum Py **P** 73, 2 R. (εἶτα), tum cum Ph
Pdlr (90, 6 R. μὲν p. διαιρεῖται) Georgio se adplicat.

Probabile fit usum esse Georgium *statuum* exemplo aliquanto
ad Py codicem propius accedente. Ut apud Syrianum et Sopatrum,
ita etiam hic suspicor lectiones Hermogeneas e recentioribus codi-
cibus emendatas esse iam in Pγ, multo acrius in Vγ codice. Eo pacto
traditionis indirectae auctoritas admodum debilitatur.

73, 4 R. γὰρ ἀντιθέσει Pγ **P** Va plures (Pb Vhlm Pelmnovεδμ.):
scholion minus videlicet in textum delapsum in parte memoriae: cf.
in praef. XIII eandem fere (Georgio duce) codicum catenam, et quae
ibi de antiqua vulgata edisserui.

Minus saepe **P** familia Georgium quam Marcellinum sequitur,
uno solo loco sine Phy familia eiusque progenie. 59, 19 R. ἀποθέσθαι
Pγ **P** contra καταθέσθαι Phy **V** Vab PgLa Vγ Vδ (cf. Syr. et Marc.)
plerosque recentiorum: manifestum est genuinam Hermogenis vocem
a Georgio emendatam et in **P** familiam receptam esse. 65, 13 R. καί
om. Pγ Pc, supra m. po. Vb. 79, 4 R. τε om. Georgius et Pc, supra
exh. Anon. Vδ. Qua in re Georgius Sopatri similior est (cf. etiam ea
quae de Nilo tradidi) quam reliquorum e tribus interpretibus.

Nunc locos examinemus quibus Georgius prodeat nulla e tribus
codicum familiis adiutus. Ita sparsi sunt codices hoc devio Georgium
tramite secuti, ut vix quidquam affirmari queat praeter id quod ea
e turba sunt qui textu ab Anonymo adhibito utantur. Itaque textus
statuum historia intricatior efficitur ea re quod praeter codicum fa-
milias respiciendae sunt scholae earumque magistri qui textum inter-
pretati seu lemmatis praemissis seu textu integro per singula capita
praemunito tamquam fontes memoriae exstiterunt, quae solum ex
parte codicum nititur memoria, quia et interpretes delectum faciunt
et propria incutiunt, et qui ex eis hauriunt, singulis locis id faciunt,
ubi id persuasum sibi habent.

Codices recentiores Georgii comites sunt hi: Pdefwklnoqrsuvθz;
hos omnes praefationis paginis VIII. XII. XVI. XVIII. XXII—III probavi
codicum Phy familiae interesse, praecipue autem ad Ph codi-
cem accedere. Nusquam igitur Georgius a Phy familiae commercii
aberrat, sed multo eam vastiorem amplectitur, quam antiquiores
interpretes. Quod bina ratione explicari potest. Aut enim Georgium
a recentioribus respici accipiemus, sed tum lectionum eius origo igno-

rabitur, aut e recentioribus emendatum concedemus, quo pacto etiam altera difficultas amovebitur, sc. Vγ codicis diversae lectiones, quae eadem recentiores esse e codicum recentiorum cum Vγ codice congruentiis demonstrantur.

Georgii codices Pγ Vγ etiam alio modo in lectionibus *statuum* inter se differunt; ex. c. 59, 19 R. ubi Vγ novam a Georgio propositam lectionem non recepit, vetustam et universae memoriae repetivit.

Nec Nilus Marcellini vestigia premit; nulla enim invenitur in *statibus* lectio ambobus communis, una autem cum Syriano (72, 11 R. ἐπιπίπτει Syr. 4 W., Nil.), quattuor cum Sopatro communes Nilo. 38, 17 R. ὥς γενικόν soli Sopater 5 W. (ὥς om. Sop. 4 W.) et Nilus scripserunt. Hoc videtur novatum esse in Sop. 5 W. Nec Phy nec **V** familia prorsus omnibus locis censentur, soli codices Vb et Vδ usque comparent. Quorum prior testatur, ut primo aspectu apparet, recentius Phy familiae exemplum praesto fuisse etiam Nilo, Anonymus Vδ autem idem sibi exemplum vindicat.

Ipse Nilus usus est codice *statuum* multo Ph codicis quam Py similiore. Quoniam apud Syrianum 4 W. Sopatrum Marcellinum Georgium Py codex frequentior est, diversam viam in textu *statuum* adhibendo secutos esse interpretes recentiores concedendum est.

Quid vero existimandum est de locis duobus quibus Ph codicem in tanta codicum turba soli Nilus et Anonymus Vδk secuti sunt? 60, 8 et 77, 3 R. Ph (Nil.) Vδk add. δὲ. — 32, 7. 53, 1 R. δὲ pro τε Ph Marc. Pfw priore loco, Ph Marc., in textu Vδ, posteriore. Recentius esse in Ph exemplum introducta neque pluris aestimanda duco motus eis quoque quae sequuntur.

67, 8 R. κακοῖς omiserunt elegantius, quam ipse Hermogenes scripsisse videtur, Ph Nil. Vδk. 70, 17 R. scholion θετοῦς ποιούμενος pro τιθέμενος fluxit in eosdem quattuor codices, noverat id Syrianus R. quoque, et m. 2 Ac vestigium eius memoriae conservavit. Ita etiam 59, 7 R. αὐτὸ post συμπλεκόμενον Ph Nil. Vδk suppleverunt non necessario; συμπλεκόμενων, om. αὐτὸ Pγ Vγ.

87, 2 R. ἐν pro ἐπὶ Ph Nil. (Vb Vδk Vq Pq), quam emendationem (vanam, cf. enim lin. 1 ἐφ') iam Marcellinus noverat.

74, 11 R. ταξίάρχους exhibet Nilus cum Ph Pa Va Pb codicibus et Anonymo Vδk; -αις elegantius Py **V** Anon. 7 W. PgLa Pc Vc Vγ et recentiorum plerique; eandem varietatem in Herodoti et Platonis codicibus inveniri Liddel-Scott-Jones docent.

Cum **V** familia tota Pa codex Ph codicis et Nili lectionem exhibet 61, 21 R. ἐστὶν (pro εἰσὶν Py La Vb), ubi copulam om. Sop. 5 W.

Py Vγ Pc. Tres rami apparent vulgatae. In Sopatri 5 W. cum Ph codice divortio Ph codicem malim, interpretes enim elegantior sibi visus est, opinor.

Numquam apud Nilum **V** familia tota cum Py memoria coniuncta prodit, aliquoties cum Ph aut Phy memoriis, tum sine eis.

54, 4 R. opt. εἴη post ἐάν, qui usus vulgatam pervagatur, solis Ph Nil. Pfw traditur. Talia singula Pfw codices cum omnibus interpretibus communia habere ostendi, fortasse non ex eis consulto collecta, sed sensim contaminata; nam 66, 15 τὰ articulum omissum non solum Nilus et Pw testantur, sed etiam m. 1 Vc.

42, 5 οὖν om. Nil. solo Py (La Pr) codice suadente. 67, 14 R. νῦν om. Py Nil. Vg, m. 1 Vb Pr; 83, 2 R. δευτέρα pro δὲ ἐτέρα Py Nil. Vδ Pqu, sim. Pr; omnes sunt variae lectiones (non interpretamenta) recentioris Py memoriae.

66, 12 R. νομοθέτου εἰ ἐμπίπτοι mutata verborum collocatio Py (Ac Vl) codice tradita nititur testimoniis Georgii et Nili, latius propagata cura eorum qui elegantiam probavisse videntur.

Phy familiae concordiam raro **V** familia destituit apud Nilum. 85, 1 R. articulus (ὁ ante ἀποκήρυκτος) in exemplo recte (quia ὁ ἐπιμείνας participium est) omittitur Phy Nil. (Vb Vgm Πονεμ, er. Pr).

Non casui tribuerim quod Phy familiae concordia apparet demum 67, 1-2 R. (ἐμάθομεν p. στοχασμῷ) et quod Py codicis lectio cum Nilo congrua intra hanc partem solum bis (42, 5 om. οὖν; 60, 17 R. θορύβου) deprehenditur. Item La codex, qui cum Pg codice assidue Nilum sequitur, ultra 67, 22 — 81, 20 R. non prodit; similia iam praef. XIII de Pn codice animadverti; cf. etiam Vf codicem. Hanc La codicis inconstantiam propterea cum Phy familiae sero demum conspicua concordia coniungo quod etiam post p. 81, 20 R. semel solummodo cum hac familia unisona consonat: 83, 20 R. (διπλοῦν ῥητόν), ubi etiam Georgius et alter Anonymus 7, 666, 6.9 W. testantur hanc Phy La codicum societatem non *statuum* exemplo a Nilo adhibitotribuendam esse. Nam in Georgio ambo Ph et Py codices concordant ibique semper accedit La, qui codex Georgium minus saepe quidem quam Nilum, sed nullo (ut etiam ap. Nilum) veterum hac in re arbitro sequitur. Nilus igitur serius adhibuisse Phy familiae exemplum recentius et nostri similis videtur. La codex autem, qui omnes quidem interpretes exprimit, sed Nilum frequentissime, videtur solum in eis lectionibus, quas interpretibus desumpsit, antiquius Phy exemplum sequi, ipsius autem claret Phy exemplum recentius multo quam alterum Nili exemplum fuisse. Quale autem fuisset, accuratius

in praefatione scholiorum La codicis a me edendorum descripsi: e **V** familia Ba codicis proximum, sed Phy familiae propius, quam est **V** familia; qua re optime designatur aetas La exempli Nili aetate inferior. Ut La codicis commentarium, ita etiam *statuum* textum in La codice expressum verisimile est contaminatum esse e trium interpretum textu et Nili; etiam ea re designatur saeculum undecimum, quo vixit Doxapatres et similes eius Anonymi Vδk. Quae contaminatio propria est interpretum, i. e. scholae magistrorum. Propterea textus *statuum* passus est mutationem, quae solis codicum necessitudinibus explicari nequit, neque usquam ars critica, si sola *statuum* textui adhibebitur, sufficiet ad eius textus originem et vices enodandas.

Nilum retractavit Anonymus 7 W., sed ita ut saepius lectiones e *statibus* depromptas exhibeat diversas, ex. c. 52, 13 R. κατηγορούμενα. Tum singuli Anonymi codices, ut alibi, ita etiam his in lectionibus differunt, ex. c. ibid. cum Nilo faciunt Pc Vu. Denique Anonymus ipse varietatem lectionum noverat; cf. pp XI—XII. E loco 59, 19 R., ubi alteram lectionem καταθέσθαι Phy Anon. 7 W. **V** PgLa Vab Vγ Vδ plerique codicum minorum, alteram αποθέσθαι Pγ Anon. 7 W. **P** exhibent, apparet memoriae divisionem a solo Georgio inductam referri ab Anonymo. Eodem animo Anonymus erga omnes interpretes fuit: consuluit omnes, quo recentiores erant, eo frequentius; Nilo praetulit lectiones Georgii complures, ut etiam praeter Nili consilium tres interpretes aliquoties secutus est.

90, 10 R. articulum ἡ prave om. soli Anon. 7 W. Pγ Pd; 71, 7 R. πρόσωπά ἐστι τὰ κρινόμενα articulum om. soli Anon. 7 W. Vγ Pd. Cum Pd codex nec Georgio neque Anonymo 7 W. multum suffragari videatur, communis Py memoriae ramum quendam obscuriorem Pd codice significari existimandum est (cf. praef. XX de 52, 16-7 R. Pc Pd Ve).

Anonymus 7 W. codicem *statuum* adhibuit multo similiorem Ph quam Py codicis. Ambo ap. eum consentiunt raro, adsentiente aut Georgio recentiore (49, 8 R. γίνεται Vγ; 90, 3 R. φύγει p. φόνου Vγ) aut Nilo (38, 23 R. ἀνθίστησιν) aut PgLa (49, 8 R.; 57, 2-3 στρατηγὸς προδοσίας ἐδέσθη PgLa; 88, 19-20 ἐκώλυσεν p. τοῦτο PgLa; 90, 3 φόνου p. φεύγει PgLa; 40, 7 R. διανοίας μόνας Pg) aut Anonymo Vδk (38, 23 ἀνθίστησιν Vδ; 40, 7 διανοίας μόνας Vδ; 45, 10 R. Vδ; 88, 19-20 ἐκώλυσεν p. τοῦτο Vδk; 90, 3 R. φόνου p. φεύγει Vk); sed iidem codices eodem laxo modo apparent etiam ubi Anonymus 7 W. Py codicem sequitur. Itaque Anonymus 7 W. utitur exemplo *statuum* simili eius quod Anonymus Vδ adhibuit. Etiam eas quae ap. solum Anonymum 7 W. inveniuntur Ph codicis lectiones recentiores esse consideremus oportet; ex. c.

41, 4 R. δὲ omissum; fortasse etiam 57, 14 R. στρατηγῶν pro στρατηγός emendationem non vetustam, quippe quae placuisset vel uni ex antiquioribus interpretibus. Hoc modo etiam nonnullae aliae ap. alios interpretes obviae lectiones cum Ph codice solo communes explicandae videntur: eorum aetatibus aut solum in eorum exemplis eas prodiisse; vetustissimae enim lectiones, etiamsi essent erroneae neque ad ipsum Hermogenem referendae, latius patuissent.

78, 23 R. παραμένει Ph et Anonymi 7 W. codices W. exhibent soli; genuinam lectionem παραμενεῖ restituerunt in Anonymo 7 W. P Vb Vu codices: genuinam dico sensu, nam litteris maiusculis scripto primo exemplo multisque postea exemplis sero demum orta est varia lectio, fortasse hic et illic, fortasse uno solo in exemplo, cum esset e proximo περιέσται emendatu facillima.

Quaeritur sitne Ph codicis lectio ap. Anonymum 7 W. obvia usque ad Anonymi Vδ(k) aetatem e primo Ph pervagata an solum ex Anonymo 7 W. ab Anonymo Vδ(k) excepta. 85, 2 R. νηός Ph Anon. 7 W. Vδ; 89, 20 R. δέδωκε pro ἔδωκε Ph Anon. 7 W. Vδk. Etiam enim contra Ph codicis lectionem Anonymus 7 W. et Vδ consentiunt 57, 2 R. in τις pronomine omisso. Quoniam tamen uno solum loco id obvenit, Anonymus 7 W. autem pendere ex recentiore Phy familiae exemplo demonstrabitur, ideo aptius non ex Anonymo ipso verum ex illo recentiore fonte repetatur. 90, 15 R. in elisione neglecta (τοῦτο pro τοῦθ') congruunt soli Anon. 7 W. Vδ Ph: etiam hac in re ad vulgatam reducimur. 88, 20 R., ubi ad Ph Vδk codices Pvp. accedunt, omittitur subiectum ὁ νομοθέτης et subaudiri potest; sed sero in Ph memoria id omissum esse ostenditur e recentiorum testium cum ea consensu. Etiam locis 40, 7 R. κατ' αὐτό; 57, 2-3 R. προδοσίας στρατηγός ἐδέσθη (solus Anonymi 7 W. codicum Pc); 57, 16 R. ὁμολογοῦντας; 57, 19 R. ἐφ', ubi Pk aut solus aut ab uno recentissimorum Pε (57, 19 R.) et Pr (40, 7 R.) eadem exhibente adiutus cum Anonymo 7 W. consentiens reperitur, prohibemur ne loco 88, 5 R. om. τῷ ante συλλογισμῷ, ubi Pk cum Anonymo 7 W., Ph codice praemonstrante, deprehenditur in articulo omittendo congruus, antiquitatis quidquam tribuamus; sed suspicionem movet quod Anonymi 7 W. codex Pc eum tuetur: at idem codex apud Anonymum 7 W. solus cum Pk solo verborum collocationem tradit diversam a reliquis 57, 2-3 R. Solorum Ph Pk codicum lectiones attuli sch. Va 107 praef. XXIII (81, 19 R. 90, 12 R.), non intercedente ibi Anonymo 7 W., ambas vulgatae. Ea quae nunc de Pk codice exposui mire conveniunt cum codicis eius descriptione quam sch. Va 107 praef. X—XIII dedi. Pk codex igitur non Ano-

nymi 7 W. exemplo usus esse videtur, sed *statuum* recentiore Ph memoria. 57, 16 R. *ὁμολογοῦντας* Anon. 7 W. Pk pro *ὁμολογήσαντας* atticistae, non Anonymi 7 W. esse videtur. 40, 2 R. *περὶ ἐν ᾗ περὶ πλείονα*, alt. *περὶ* add. Anon. 7 W. Pru. 40, 7 R. *κατ' αὐτὸ* (pro *καθ' αὐτὸ*), quam lectionem interpretatur Anonymus 7 W., exhibent Pkr codices. Ambobus locis (cf. etiam 91, 15 R. *δημοσίων* Anon. 7 [Pab Vh], Ph Vδk Pr) Pr codex Pyh memoriam recentiorem prodit.

Soli Py codici cum Anonymo 7 W. concordī saepius **V** familia accedit; quod numquam accidere apud Nilum docui. Quae tamen **V** familia bis (71, 17 R. *ἐπόμενος ὁρθῶς ἂν τις*; 91, 8 R. *ἐπ' v. l.* Anon. 7 W.) Ph codicem Anonymo 7 W. consonum ornat. E minoribus Vg, tum Vbl (44, 10 R. Anon. 7 W. VI soli), Vu Plqrs Pμ, imprimis autem Pu apparet (cf. sch. Va 107 praef. XVIII).

La codex qui tamquam colligat Anonymum 7 W. cum Nilo, in medio amborum positus, apud Anonymum 7 W. ante 49, 8 R. non prodit. Quod quoniam ab hac quoque parte largior fit copia lectionum Nili, argumento est cum Nilo cohaerere La codicem arctius quam cum Anonymo. PgLa Vδk prae ceteris in Anonymi 7 W. catenis conseruntur.

Pfw codices etiam Anonymo 7 W. soli parent soli 40, 2 R., ubi add. *ρήτων* expletivum; 57, 15 R. *προδότης* pro *προδιδόντας* Anon. 7 (Vu) Pw.

Scholia Va 106, 2 sola cum solo Anonymo 7 W. in collocatione mutata congruunt. Quod e recentiore vulgata cieri ostenditur loco 39, 17 R., ubi omittuntur ea (*ἡμῖν τι*) quae omitti possunt ap. Anon. 7 W. et in scholiis Va, accedit autem Georgius rec. (Vγ).

44, 10 R. Anon. 7 W. et VI soli; cf. 81, 19 R. *ὅτι* pro *ὥς* Nil. et VI soli; 66, 12 R. *νομοθέτου εἰ ἐμπέτοι* Py Georg. Nil. Ac VI soli.

Pδ cum Anonymo 7 W. et cum Ph codice solis 37, 16 R. *εἰ δίκαιον, εἰ συμφέρον* in loco plurimae et admodum pristinae variae lectionis.

Itaque codicem, qui proprie Anonymum 7 W. sequeretur, inveni nullum. Codices autem quos animadverti constanter cum Anonymo 7 W. censi, non eum probavi sequi, sed Phy familiae exemplum recentius. Item ostendi Anonymum 7 W., quamquam propterea quod in **P** familiae codicibus traditur, **P** scholiorum nomine designatur, admodum raro cum *statuum* textu, qui eius familiae est, congruere atque in ipsius Anonymi 7 W. varia lectione **P** familiae codices Ph codici assentiri; cf. etiam 92, 4 R. om. *τὸ*. Uno solo loco 57, 3 R. *στρατηγῷ* codicem Anonymi 7 W. Pb(Vu) cum eiusdem **P** familiae codice Vh (m. po. Pg Vn) consentientem repperi, sed infra docebo

Py familiae hic inesse momentum quoddam. Etiam 81, 22 R. ἔδει **P** familia (Ac Va) cum Anonymo 7 W. contra Phy familiam et Sopatrum 4 W. coniungitur communi recentioris vulgatae vinculo.

Praeter haec duo, cum Phy familia dico affinitatem et a **P** familia distantiam nihil inveni in *statuum* memoria quod sit Anonymi 7 W. proprium. E Nilo pendet totus Anonymus 7 W. praeter id quod Py **V** consensum non vitat, ut ille. Ubi autem differt a Ph Nilo Vδk, ut in Ph-Py sed nescio an prisca varia lectione 74, 11 R. ταξίάρχαις, rectam lectionem amplectitur. Ceterum Anonymus 7 W. satis habet varias lectiones respicere, antiqua auctoritate textus emendandi caret. Ne unum quidem locum inveni quo Anonymum 7 W. propriam induxisse aut quo a posterioribus ei esse desumptam lectionem suspicatus sim. Longiores codicum post terga catenas ducit eam ob causam quod utitur vulgata aliquanto recentiore et iam propatula.

Syriani R. lectio 52, 17 R. καὶ αἱ, ubi reliqui om. αἱ, ex Anonymo 7 W. aut eius aequalibus hausta est ab Anonymo Vδ.

Neque Sopatri ulla lectio solius ap. solum Vδ prodit.

Marcellini quod unam lectionem 38, 2 R. om. πράγματος cum solo Pq codice communem habet, e rasura in Vh codice, ubi m. po. suppletum est vocabulum πράγματος, elucet in Phy vulgata (cf. de Pq codice sch. Va praef. XVI et XXIII) praetermissum id fuisse.

Itaque Anonymus Vδ, qui e Doxapatre qui denuo commentum trium accivit ut Anonymum 7 W. adaugeret, pendet, hoc solummodo in commentario exhibet, textu *statuum* autem utitur suae aetatis. Veri simile est vix umquam quemquam textum continuum e tribus interpretibus cuiuslibet exstitisse.

Georgium tantum ex Anonymo 7 W. notum Anonymo Vδ fuisse probabile est, siquidem praeter 70, 3 R. (τοῖν om. Pγ Anon. Vδk soli) et 86, 14 R. (διακαρτεροῖεν Georg. ap. Anon. 7 W. et Vδk soli) nullum aliud occurrit testimonium, in quo Georgius praeter reliquos coniungatur cum Anonymo Vδ. Gloeckner, *Ueb. d. Komm. d. Joh. Doxap.* 1, 27 adn. 2 Georgii ipsius cognitionem Doxapatri vindicat; sed etiam ille locus Nilo debetur.

Sed ne Nili quidem lectiones Anonymus Vδ ipse inspexisse videtur; quater enim (59, 7 R. συμπλεκόμενον ἀπὸ Ph Nil. Vδk; 67, 8 R. κακοῖς om. Ph Nil. Vδk; 70, 17 R. θετοὺς ποιοῦμενος Ph Nil. Vδk; 77, 3 R. τὸ δὲ Ph Nil. Vδk) adversus reliquos codices uno Ph codice excepto consentit cum Nilo; illius igitur Ph exempli recentioris lectiones sunt; quarum permultas solus exhibet.

57, 2 R. $\tau\epsilon$ omisum testantur soli Anon. 7 W. et Anon. V δ , sed loco maxime variae lectionis; ipsum $\tau\epsilon$ aliter collocatur in Pk codice. Quando igitur nullo alio loco inter solos Anonymum 7 W. et Anonymum V δ convenit, Anonymum 7 W. in lectione quidem comparanda ab Anonymo V δ consultum esse haud crediderim.

Sin propria opera non videtur Anonymus V δ textum constituisse neque advocavisse vetustiores textus, qualis olim exstiterat, testes, quaeritur quonam tandem illo suae aetatis textu usus sit.

In ca 247 locis a me examinatis, quibus V δ (k) prodit, 89-es Ph, 42-s Py, 49-es Phy codices censentur. **V** familia aut tota aut singuli eius codices 82-s occurrunt. Etiam hic igitur Phy familiae exemplum quaeramus oportet, scilicet non illud quale primis interpretibus praesto fuerat, sed quale aetate Anonymi V δ (aut in genere Doxapatrea, ca XI s. p. Chr. n.) exstiterit: iam **V** familiae propinquius.

Id exemplum satis circumscribi potest, 125 locis enim Phy familia aut singuli eius codices sine **V** familia aut eius codicibus prod-eunt. Ph ramum distingui dixi. Eum nunc aut nudum aut paucis aliis ditatum eximam e codicum turba, quo clarius, quonam redeat, quor-sum porrigatur, censendi sit potestas.

18-es soli prominent Ph V δ k. Praeterea bis Ph V δ soli: 60, 5 R. $\tau\omicron\upsilon\tau'$ in elisione observanda; 80, 18 R. $\acute{\alpha}\pi\alpha\nu\tau\acute{\eta}\sigma\epsilon\iota$ Ph V δ ; ubi etiam supra m. 1 Vc; mendosa verborum genera medii aevi graecitatis esse solent. Semel Phy V δ soli: 60, 4 R. om. $\epsilon\kappa\ \tau\omicron\omega\nu\ \pi\alpha\rho\epsilon\iota\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\nu$; cf. 46, 21 R. $\gamma\acute{\alpha\rho}$ om. Phy V δ k Pr, supra m. po. Vb Vg; ibid. $\omicron\delta\tau\omega$ om. Phy V δ k, mg m. po. Vb Vg; 73, 14-5 R. copulam add. Phy V δ k Pr. Praeter expectationem id evenit; in tanta enim codicum farragine tamque recenti aetate vix prodire solent singula paria. Suspiciamus sit fortasse quispiam id quod nunc habemus aut eius simillimum decimi saeculi exemplum advocatum esse ab Anonymo V δ separatim ab illis locis ubi Ph codicis lectiones ex aliis codicibus defluerunt in eum. Sed tribus locis (59, 7 R. $\sigma\upsilon\rho\mu\pi\lambda\epsilon\kappa\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$; 67, 8 R. $\kappa\alpha\kappa\omicron\iota\varsigma$; 77, 3 R. $\tau\omicron\ \delta\epsilon$) huic pari Nilus, uno loco Marcellinus et Anonymus 7 W. (86, 23 R. om. $\acute{\alpha}\nu$, ubi Ph V δ accedunt; 39, 21 R. $\mu\acute{\epsilon}\nu\ \omicron\upsilon\tau'$ et 80, 18 R. $\acute{\alpha}\pi\alpha\nu\tau\acute{\eta}\sigma\epsilon\iota$ V δ solus cum Ph solo spectantur), duobus (85, 2 R. $\nu\eta\acute{o}\varsigma$ V δ solus; 89, 20 R. $\delta\epsilon\delta\omega\kappa\epsilon\nu$ V δ k) Anonymus 7 W. se adiungunt. Quid porro? Solum duas (47, 6 R. $\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\nu$; 58, 8 R. $\pi\epsilon\phi\omicron\nu\epsilon\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma\ \delta\ \acute{\alpha}\nu\eta\rho$) ante 65, 12 R., reliquas in altero (i. e. ab antilepsi) *statuum* dimidio! Ubi etiam illae interpretibus quoque notae Ph codicis lectiones inveniuntur omnes, praeter unam 59, 7 R. cum Nilo communem! Quibuscum conferas velim ea quae ipse de Nili exemplo sub alterum dimidium recentiore ob-

servavi p. XXV et quae in commentario Va observata cum Keilii simili in Anonymum 7 W. observatione contuli praef. p. XXXII. Syriani de priore *statuum* dimidio expositione 75⁰/₀ totius opusculi occupantur. Interpretatio singulorum lemmatum e solo prooemio et capite *de methodo* conservata est. In trium interpretum commentario sex e decem omnibus posteriores *status* 110 pro 808 totius tractationis paginis Walzianis continentur; etiam hic sub finem alieni fontes advocantur. Nimirum ipse Hermogenes se accuratius coniecturam tradere excusat et tres priores *status* duplo auctius quam septem sequentes expedit; verum id ratione tractandi, non lassitudine explicatur. Unus solus interpretum invenitur pari cura omnes *status* prosecutus: Sopater; cf. eius *Quaestionum divisionem* 8 W., ubi antilepsis incipit p. 126, opus totum autem absolvitur p. 385, i. e. coniectura et finitio solummodo tertiam voluminis complent partem.

Effici videtur antiquius neglegentiusque *statuum* exemplum distinctius translucere in dimidio minus ab interpretibus trito; scilicet usu usque ad nostra tempora in scholis proprio vexabantur initia auctorum, vere nascente minuebatur industria cum magistrorum tum praecipue discipulorum. Ubi textus neglegitur, ibi priscum Ph exemplum dominari docui in inquisitione in textum scripti *de vi oratoria* facta; quae inquisitio prelis ut committatur, commodiora tempora patienter exspectabit. Diminutae ca reliquos *status* industriae occurrisse videtur Nilus (qui a 36, 6 R. incipit, i. e. a *methodo*) et recentius adhibuisse in altero dimidio exemplum; nam extra scholas exstitisse exempla pari studio et aequae assiduis vigiliis usque ad finem *statuum* curata efficitur e mea textus constitutione in qua eadem prorsus codicum partes ab initio ad finem manent tot codicum auxiliis custoditae; propterea etiam ab hoc nostro textu Anonymi Vδ textus adeo per totum opusculum aequae differt. Anonymus 7 W. autem qui minus lectionem quam argumentum curabat, sub finem ob indigentiam rei auctus est variis excerptis, inter quae e Georgio, qui a coniectura demum incipit.

Scrutemur nunc locos quibus Ph et Vδk soli deprehenduntur. Patet idem significantium paria (46, 17-18 R. ὁμοία; 79, 3 R. ποίαν pro τίνα), temporum mutationes (71, 11 R. κωλύεται pro κενώλνται; 88, 16-17 R. κενωλυμένον pro κωλυόμενον), verborum collocationes varias (58, 8 R. πεφρονευμένος ὁ ἀνὴρ; 68, 23 R. κρίνεις με; 79, 5 R. ὑπάρχουσα ἡμῖν, ubi ἡμῖν add. Ph Vδk; 86, 13 R. πάλιν p. τι; 87, 14-15 R. κόρας p. τις), ὅταν c. opt. (90, 12 R.), addita et omissa quae addi et omitti possunt (79, 5; 91, 9 R. ὁ νομοθέτης subiectum in exemplo) esse vulgatae; quaedam potuerunt

etiam undecimo saeculo esse novata in vulgata; locis autem varie tentatis in pluribus iisque vetustioribus codicibus aut ubi aliter alii codices, novi quidquam minus suspicer. 66, 6 R. ἀρρητα Py codex eiusque comites Vb Vg Pqu, ἀπόρρητα Ph Vδk soli: in antiqua interpolatione. 64, 12 R. ἔτι om. Ph Vδk, supra m. ead. Pq; ἔτι ὄντα om. Vc Ba Ps. 90, 9 R. ἀντιλήψει Ph Vδk Vg, m. po. Vc; omissam fuisse ab Hermogene testantur Sop. 5 W. et Anon. 7 W: itaque iam post Sopatrum 5 W. et Anonymum 7 W. suppleta est in Ph exemplo.

Ita transitio paratur ad eos locos, ubi plures iam codices huic miro coniugio adsunt. 86, 18 R. ἀλλ' Ph Nil. Vb Pg Vδ (cf. 59, 2 R. ἡ αἰ Ph Pg Vδ). 81, 18 R. ὥς ἔτι Vδk Pk, in textu Ph; cf. 45, 16 R. Ph Vδ Pk. Unde Pk in hanc societatem veniat, efficitur ex 68, 14 R. ὁ Φίλιππος Ph Ac Vδk Pk et 69, 2 R. ἡ pro καὶ Ph Ba Vδk Pk. Ac codex praeterea bis 76, 22 R. ποτέρῳ pro πρότερον; 40, 10 R. om. τι; semperque solus e **V** familia Ph Vδ(k) codicum societati intervenit. Ba codex autem semel solus e **V** familia (91, 3-4 R. αὐτὴν p. alt. τις), quater cum Vc (51, 18 R. ἀναστρέφειν; 54, 6 R. ἐφωράθη; 56, 1-2 R. αὐτοῖς τοῖς; 85, 6 R. δῆπουθεν ὁ νόμος); semel tantum tota **V** familia adest 52, 21—53, 1 R. καὶ ἐνδοξον. Perspicitur totam **V** familiam vix in hac vulgata intervenire, eius propiorem esse Vc Ba codicum societatem, quam Ac codicem, neque hunc codicem aut Vc aut Ba codicis societatem inire in hac vulgata.

Paene abest **P** familia. 91, 5 R. δέ· γέγονε γάρ... Ph Pb Vδk, mg Ac: in interpolatione cum **P** communi Pb a partibus Ph memoriae stat.

Vetustiorum praeterea Pg (59, 2 R. ἡ αἰ Ph Pg Vδ), PgLa (38, 16 R. ἄν; 67, 3 R. εἶτα; 91, 3-4 R. αὐτὴν p. alt. τις Ba Vb inter alios) intercedunt. E tanta vetustiorum inter Ph et Anonymum Vδ penuria elucet iam longius a vulgata discessisse saeculo undecimo codices grammaticorum, tum vero etiam nostrum Ph codicem multum descivisse ab exemplo primorum interpretum, imprimis in priore *statuum* dimidio quod assidue in scholis vexabatur: ideo illud prius dimidium tamquam totius opusculi recentius exemplum factum est, praecipue pars quae est de *methodo* et de *coniectura*.

Una cum Py codice vel solo (31, 5 R. om. καὶ τοῦτο; 65, 10 R. om. δὲ) apparet Vδ fere sine Vk codice; Vδk novies, plerumque Vg aut Pqu codicibus sociis. Quod evenisse existimo e Sopatri Py vulgatam amplexi iam apud Nilum conspicua auctoritate. Doxapatris aetate Sopatri scripta etiamtum aut tum demum legebantur (Gloeckner *RE* III A 1002-6). Quod ea quoque re confirmatur quod plures

codices recentiores qui Phy familiae esse constanter evincuntur, cum Vδ(k) saepius contra eum faciunt i. e. multo iam dilutam exhibent Phy familiam. 76, 11 R. μετὰ τὰ ἐν Πόλῳ Sop. 5 Vδ Pr; 79, 10 R. οὗτος pro οὗτοι Vδ Pr; 38, 2 R. πράγματος om. Marc. Vδ Pq; 68, 2 R. τοῖς τὰ Vb Vδk Pfwsv; 82, 2 R. ἐπίσης Vδk Pq; 49, 19 R. ἀδάπτους La Vδ Pqsuvθ; 92, 6 R. δὲ p. ἄλλα om. Vb Vδ Pquλ; 87, 8 R. δὲ Vb Vδ Ps; 89, 4 R. οὐκ ἀνείλε δὲ παντάπασιν Vb Vδk Pu; 91, 2 R. χρυσία p. εἰ Vδk Ve Ps; 91, 4 R. φησι p. pr. εἶναι Vδk Vg Pqs; 91, 5 R. προβολή δὲ Vb Vδ Pu; 92, 9 R. γε om. sch. Va Vδ Pr.

Ante Anonymum Vδ iam Vb codex (37, 11 R. προστεθῇ Ph **P** Vb Vδ; 51, 18 R. ἀναστρέφειν Ph Vc Ba Vb Vδk; 86, 18 R. ἀλλ' Anon. [Nil.] Ph Pg Vb Vδ; 90, 4 R. διαιρεῖται μὲν Pγ Ph Ac Vb Vδ Pdlrsu; 91, 4 R. φησιν p. αὐτήν Ph Vc Ac Vγ Vδk; 91, 8 R. ἐπ' Anon. 7 W. Ph **V** PgLa Vb Vγ Vδk; 91, 15 R. δημοσίων om. Ph Vδk Pr) Ph codicis; (68, 12 R. ἐπειδὴ Py **V** PgLa Vb Vγ Vδk; 87, 8 R. ἄτερος Py PgLa Vδ Vdel Pdlnwρ; 87, 10 R. ποῖον Py **V** PgLa Vb Vγ Vδk; 87, 20 R. πατὴρ ἐστίν Anon. 7 W. Py **V** PgLa Vδk) Py codicis; 89, 4 R. οὐκ ἀνείλε(ν) δὲ παντάπασιν(ν) Phy Vc Vb Vδk Pu: contaminatae Phy familiae praetulit lectiones.

Anonymi Vδ textum ὀrtum fuisse censeo aetate Doxapatriis; id quoque moneo, in Vδ codice m. 1 perscribi ex initio solum lemmata, reliqua postea adiecta, maximam partem in margine, inveniri: sed aliud fuisse adiectorum exemplum nulla re adactus sum ut suspicarer. Nisi Vγ codicis textum, id quod nolim, Georgio tribueris, primus hic deprehenditur interpretes integro (i. e. non in lemmata scisso) textu instructus. His duobus codicibus (Vγ et Vδ dico) continuatur memoria rhetorica, cuius agmen Py codex aperit.

Solus Vc codex cum solo Anonymo Vδ convenit 40, 11-12 R. εἰ p. οἶον, ubi agitur de collocatione verborum iam in Phy coniugio varia. 89, 1 R. θέλωσιν Vc Vδ proxime accedit ad θέλουσιν (evidenter mendo scribae: post ἂν) Ph. Locum 58, 7 R. ὁ οἰκέτης om. Anon. 7 W. Vc Ba Vδk Vn Ps mitto ut quo Anonymus Vδ codicum Vc et Ba societati in vetusta Phy familiae varia lectione (in exemplo varie suppletur collocaturque subiectum) Nilum et Anonymum 7 W. addictos sequatur. Idem colligitur e locis 39, 17 R. τι om. Py Sop. 5 W. Pγ Vc Pc Vb Vδ; 33, 4 R. λαβεῖν Vc **P**, mg Vδ, εὔρειν Phy Marc. Ba Ac PgLa Vb (cf. 57, 4 R. εὔρων — καταλαβών, ubi καταλαβών est scholion).

Solus Anonymus Vδ lectionem Ba codicis exhibet 39, 21 R. οὕτως pro ἐκ τούτων una cum PgLa, quos codices p. XXV dixi Nili vestigia assidue premere. Cum Ac codice Ba codex collocationem verborum ita etiam apud Anonymum Vδ mutatam tradit 40, 17 R. εἰς ταῦτόν p. συν-

ἀγοντος; quam etiam Vb codex exhibet in suppletis m. ead.; Pg consentit, La aliam verborum collocationem praebet. 47, 18 R. μετεώρου τῆς δίκης οὔσης, quam interpolationem Syrianus R. exhibet, Ba Ac PgLa Vγ Vδ complures tradunt; in vulgata trium interpretum (Py Vb) posteriore manu haec adiecta leguntur. 58, 7 R. Ba cum Vc codice omitit in exemplo (ubi saepe subiecta subaudiri docent exempla Hermogenea) subiectum ὁ οἰκέτης; eiusdem vulgatae sunt Nilus et Anonymus 7 W., tum Anonymus Vδ.

Ac solus cum Vδ solo ter: 45, 10 R. δεῖν pro δεῖ vitium ortum e compendio minusculae; si hoc ita est, sero demum atque denuo post Nilum compilatam esse vetustiore Phyl V (Ac) vulgatam a Doxapatre (e Sopatro?) aperitur. 47, 14 R. κοινά non omittendum om. Ac et Vδ soli. 56, 6 R. ἐπανηκότες pro ἐπανήκοντες, sim. V. T. N. T. Pap. C. I. G. Aeg. I s. p. Chr.: hic antiqua variae lectionis aetas conspicua est. Vetustatem variae lectionis Ac Vδ locus 56, 25 R. quoque testatur: π om. Nil. et Anon. 7 W. (Vn Pl; de Pl codicis rationibus cum Phyl familia mutuis cf. sch. Va 107 p. praef. XIII). 44, 6 R. (om. ὄτι) accedunt (Vde) Pdlq. Clarior cum Ph familia necessitudo evadit 48, 21 R. πότερον pro ποτέρω (Py Vb Pkqu). Mutata verborum collocatio 31, 8-9 R. ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα Ac Pa plures. Itaque apparet, ut iam apud Syrianum Marcellinum Anonymum 7 W., vulgatae cum Phyl familia connexae quaedam ad P familiam vergens furca. Haec Pyh-V memoria fortasse Alexandrinae est originis; Nilo praesto fuisse videtur (cf. sch. Va praef. VII).

Itaque Ac codex videtur eius novae vulgatae reddere plenam imaginem; 44, 6 R. Ac Vδ Vde Pdlq; 56, 25 R. Nil. Anon. Ac Vδk Vn Pl. Ac codex cum Vc codice solo in textu Anonymi Vδ bis et solum ibi prodit, ubi Ph aut Phyl accedunt; 35, 9. 91, 4 R.; sine autem Phyl familia non nisi Ba codice accedente, ita ut simul tota V familia compareat. Qua re indicatur Ac et Vc Ba duas simili modo inter se diversas V familiae species efficere, ut in Phyl familia sunt Ph et Py codices, in P familia Pc et Pa. Si causam eius dichotomiae quaerimus, statim patet: in unaquaque classe vetustior et recentior vulgata prodit; vetustior videtur esse trium interpretum, recentior a Georgio, Nilo, Anonymis 7 W. et Vδ originem ducere. Ph Vc Pc vetustioris sunt, Py Ac Pa recentioris. Ut Pb autem inter Pc et Pa, Vb inter Ph et Py, ita fortasse Ba inter Vc et Ac interest.

V familiam cum Vδ congruam, ubi Phyl codices discedunt (sed 49, 1. 90, 6 R. Vb), PgLa codices plerumque ornant; quos ideo longius a Phyl codicibus recedere ne putemus, obstat quod etiam

ambarum Phy **V** familiarum foederi adesse solent. Sed etiam sine ulla e tribus familiis Anonymo Vδ assentiuntur: 66, 16. 85, 18. 91, 10 R.; quorum codicum comitatus minor nulla constantia componitur. Summum rei criticae tumultum revocata Ph memoriae recentioris auctoritate ortum esse priore medii aevi dimidio perspicitur; quem tumultum Planudes demum inhibuit Py memoriae cum **P** memoria coniunctae vi restituta.

Nunc **P** familiae vices in Anonymi Vδ exemplo conspicuas extricabimus. Pc raro (29, 12. 36, 2. 39, 17. 48, 14. 81, 7 R.), plerumque cum Phy familia, numquam cum plena **V** familia prodit. Iam illico paret non esse **P** familiam e **V** aut e Phy, media **V** familia, deducendam, sed e sola Phy familia, ut etiam **V** familia ab eadem Phy familia descendit: sed **P** familia longius distat. Cum **V** familiae autem solum vetustiore memoria **P** familia connectitur, eiusque vetustioris memoriae aetate videtur e Phy familiae exemplis **P** familia originem cepisse, tum Ac vulgata orta iterum Pa vulgatae factum esse initium semper Py codicis antiqua auctoritate conservata. 29, 12 R. δύνασθαι est vulgatae vetustioris, Syriano notae, fortasse ab ipso emendatae. Pc cum Ph facit, e contrario Py Vc sunt, sed supra exhibent emendationem. Simili modo 81, 7 R. Phy familiae varia lectio (om. μοι), quam Py supra m. po. supplet, traxit Pc et Vδ codices in Ph codicis partes. 39, 17 R. τι om. cum Sopatro 5 W. et Georgio ramus Py, tum Vc Pc Vδ, contra Ph Ba Ac Pa: interpretum textus est, qui Pc codici subest. 63, 17 R. vetus Phy familiae v. l. τὸ κλέπτῃν ad Ph codicis partes traxit Pc Vδ codices; claram emendationem (κλέπτῃ, om. τὸ) profert **V** familia; κλέπτῃς (e κλέπτῃ) scriptum minuscula vitiose fuisse in Py exemplo videtur. 84, 8 R. in textu Pa codex secutus est in τῇ (ἐν τῷ ῥήτῳ καὶ τῇ διανοίᾳ) articulo omittendo codices Phy Vb Vδk Pqu, quae v. l. admodum frequens est in codicibus Anonymi 7 W. et prorsus est vetustioris vulgatae. Sopater bis 5, 202, 16 W. et 205, 6 W. ad utrumque adhibet articulum, Anon. 7, 646, 3-4 W. et Planudes 5, 360, 13-4 W. ad neutrum.

Itaque **P** vulgata non intercedente plena **V** familia e Phy vulgata est orta. Immo paret tamquam oppositas sibi esse **P** et **V** familias in Phy exemplo adhibendo iuvante vetusta ipsius Phy memoriae divisione.

Nunc videamus, quid efficiatur e Pa codicis cum Anonymo Vδ consensu. Qui consensus contra Py Pc codices adstipulatur 41, 18 R. (δὲν exh.) Syriani R. et Ph **V** PgLa Vb plurimorum codicum societati; qua societate lectio φησι δὲν commendatur. 65, 18 R. fere eorum-

dem (Ph **V** PgLa Pb Vδk plurium) catenae eadem in Pa manus supra assentitur in singulari numero praeferendo. 54, 21 R. item supra m. ead. Pa cum Sopatro 4 W., Marcellino Py Ba La Vab Vγ Vδ plerisque recentiorum congruit in δē lectione praeferenda δαί lectioni, quam amplexi sunt Vc Pc Ac codices ipseque in textu Pa; δē videtur legisse Georgius. Sopatri 4 W. vulgatam probabile est sprevisse insolentius vocabulum Platonicum δαί, quod apud Platonem falsam esse lectionem pro δē autumant Liddell-Scott-Jones.

35, 7 R. καὶ sociat. om. Ph Pa, mg Vδ, Vghβ Pbdlnεμ, er. Vb, quae est frequentior v. l. vulgatae elegantioris. Item 45, 18-19 R. οὐ-
κειότῃτα αὐτοῦ Pa haud recte cum ambobus Phy **V** familiis (PgLa Vab Vδ plerique) contra Pc Pk (-οίς), Vl, m. po. Po (-ω), Pl (om.); qua varia lectione probatur plures in pronomine offendisse.

Variam verborum collocationem Pa codici cum Ac, mg Vδ (sim. Py) pluribusque recentiorum codicum communem contra Syriani R. et Ph Pc Vc Ba codicum consensum 31, 8-9 R. (τὸ πρῶγμα ἐνταῦθα) etiam recentiori vulgatae tribuo.

Ubi ambae familiae deficiunt, Va Pb Vhms Pno una cum Pa Vδ recentiorem vulgatam praebent (29, 19 R. ὅμοια pro τοιαῦτα). 50, 17 R. (ἡδῇ om. Pa Va Pb Vδ Vhmsuβ Penove); quae lectiones videntur eiusdem vulgatae, de cuius cum Phy familia cognatione egi sch. Va praef. XIV—XV. Uno solo loco 91, 5 R. Pb etiam sine Va invenio Ph codicis lectionem amplexum; quod eadem Ac codicis margini adiecta est, eam utrique vulgatae (**V** vulg. et **P** vulg.) recentiori notam fuisse contendo. Totum hoc interpolamentum uno verbo δημόσια auctum prodit apud **P** et Va codices; sed Pa codex ex „aliis“ affert lectionem genuinam in margine. Ea re probatur Pb codicem non esse e Pc et Pa codicibus contaminatum sed ad vetustioris vulgatae redire exemplum. Quonam interprete haec vulgata prodierit, infra agam.

Etiam Pa codice adverso quaedam vulgatae varietas recentior evadit (43, 2 R. μὲν secundo, non tertio loco) in Va Vδ Pb Vs codicibus. Ubique Va codicis praesentia communis vulgata recentior in **P** familia indicatur. 39, 6 R. ἐὰν pro ἂν Py Va Vδ Vfg Pquλ; 40, 1 R. post κηρύγματα interpunxerunt Nil. Va Vδ Vtu Prλ; 92, 4 R. τὸ om. Ph Anon. 7 W. **V** Vγ, in textu Pa, Vab Vδk plurimi; 84, 7 R. ἰσαζόν Ph Vc Ba Va Vδk Vfiks Ptλ, supra **P** Vh; tum etiam sch. Va (83, 12 R. γε om. Py Vδ; 92, 9 R. γε om. Vδ Pr) eius recentioris vulgatae **P** familiae ramo insitum surculum exhibent.

P codices cum Ph **V** PgLa Vδ, tum recentiorum plerisque codicibus consentire 44, 17 R. χρωμένῳ αὐτῷ nihil mirum in verborum

collocatione in codicibus Py Vb Vgn Pu diversa; hic quoque (cf. 45, 18-19 R.) unus solus Pl codex ἀντὶς pronomen in varios casus numerosque declinatum omisit.

Illum recentissimum interpretem, qui usus sit exemplo vulgatae vix abhinc retractationes subiturae, Planudam dico, nunc perscrutemur. Pn, codex et scholia, Anonymum Vδ quadam cum constantia sequuntur; cf. 49, 5 R. δὲ om. Vδ Pn; 55, 19 R. idem lemma sch. Vδ sch. Pn; 90, 15 R. τοῦτο Anon. 7 W. Vδ Pn. Eosdem Planudae obsequium tulisse deprehendimus 32, 8 R. -ν q. v. ἐφελκ. ante cons. Phy Plan. Pn; 47, 10 R. idem lemma Plan. sch. Pn; 53, 15 R. τινες post δέ Py Ba P Vab complures, inter quos omnes Parisini Planudam continentes, sch. Pn (idem lemma). Pmnvεδ codicibus Planudam tradi monui sch. Va praef. XIV. Itaque concedendum est exstitisse exemplum vulgatae Planudae, quod praesto fuerit eis qui hoc extremo interprete uterentur.

Soli V familiae numquam, P familiae sexies, bis (28, 13 R. σχεδὸν post ἀντὶς Plan. P Va, etiam lemma Marc. et Anon. 7 [Pn]; 47, 9 R. ἀδίδνεται lemma Plan. sch. Pn P) inter familias soli assentitur. Differentias a textu Rabiano secundum P memoriam constituto prodit exiguas. Qua re demonstratur recentissimam vulgatam textu Rabiano praeberi; qui cum sit emendatissimus, confiteamur necesse est e grammaticorum manibus nos *statuum* textum excepsisse; a grammaticis enim detrusi sunt rhetores, postquam argumenti cura cessit serius sermonis enodationi; quae sors est omnis fere scholasticae doctrinae, ut a rebus declinet in vocabula. Simul saeculo decimo ita iam fuisse cultas litteras cognovimus ut eius philologia viam fere praemuniverit nostrae. Quid enim sunt nostri vetustissimi codices, nisi litterarum sub saeculum decimum renatarum fruges maturae?

Scholia Va saepius nuncupavi. Nunc de exemplo Anonymi Va paucis agam. Idem est atque Planudae exemplum. Py (Vb Plr) codicis lectiones crebrae sunt; numquam e duobus Phy familiae ramis solius Ph codicis lectio invenitur. Sola V familia occurrit numquam: nam 75, 21 R. ταυτὶ Vb adest. Solus, i. e. Phy familiae auctoritate non fultus prodit Ac codex: 66, 7 R. δὴ οὖν lemma sch. Va Ac Pg Pd; 81, 8-9 R. ὅτε ἀνήρητο παραδεδομένος sch. Va Ac Vδ, mg γρ. Pc; 54, 20 R. ἡ om. sch. Va Ac P; 82, 1 R. ἡ οὐ sch. Va Ac Pc Pp; 75, 17 R. ὅπνον pro θυρόν sch. Va Phy Py Ac Pa, m. 1 Pc. Scholia Va congruunt cum hoc exemplo Planudae etiam in Anonymum 7 W. inducto: 71, 15 R. ἔστι cum Pa Vδ Anonymi 7 W. et 71, 15 R. ἄλλα εἶδη cum Pa Vu Anonymi 7 W. codicibus. Prodit iterum recentissima vulgata Py Ac Pa,

Planudae propria. Eaedem partes Vδk Anonymi: 32, 2 R. ὅσα ὅλως sch. Va Vk; 40, 17-18 R. ἀγράφον τῷ ἐγγράφῳ Syr. R. (Sop. 4 W.) Vδ sch. Va Plan.; 67, 22 R. idem lemma sch. Va et Vδ; 83, 12 R. γε om. Py sch. Va Anon. 7 W. (Pc). Vδ; 92, 9 R. γε om. sch. Va Vδ Pr; 80, 4 R. τοῦ κυρωθῆναι post ἡμερῶν sch. Va Vδk Vg Pg. Eaedem Pn codicis: 69, 2 R. δὴ om. sch. Va Pn; 29, 7-8 R. idem lemma Syr. R. sch. Va sch. Pn. Pfw codicum: 35, 20 R. ἡ καὶ συμβεβηκός om. sch. Va Pfw Pi; 68, 20 R. ἐστὶν ὥς sch. Va Pg Vγ Vfg Pfw Pdt. Plures lectiones inter Anonymum Vδ et Anonymum Va communes, cum uterque tam diverso usus sit exemplo, explicantur, ut iam apud Planudam, e Py vulgata. Numquam cum apud Planudam, tum apud Anonymum Va, prodit Anonymus Vδ una cum P familia.

Ph codicis memoria Py memoriae apud Nilum Anonymum 7 W. Anonymum Vδ(k) praelata demonstravi continuum eius Py memoriae filum aliquamdiu intercidisae saeculis fere V—X, tum Ac Pa vulgata rediisse ad Py memoriam. Syrianus R. et Sopater 5 W. ad Ph memoriam e pristina Py declinant. Huius Ph memoriae dominatio V familiae (Alexandrinae, puto) est tribuenda. P memoria ex Asiatica videtur esse orta: post corruptam extinctamque Alexandrinam, cui bis, cum vetustiori Vc Ba, tum recentiori Ac vulgatae aliquantum paruit, rediit ad Py memoriam. Byzantina vocari potest. Ph memoriam Tarsensem, Py Antiochenam vocem?

Hactenus de textu rhetorum. Nunc singulos codices, quibus memoria a grammaticis curata constat, adeamus.

II. De codicum familiis

Ph: PgLa Vg Pkx Ba.

PgLa 30: 130 i. e. tricies in centum triginta locis examinatis.

(Catenae codicum compositae sunt a me secundum lectionum communium frequentias. Parisinorum descriptiones sch. Va praef. praestiti, hic solos Vaticanos enarro).

Ubi interpretes deficiunt, exigua videtur fuisse Ph exempli auctoritas. Quamquam enim fere centum triginta loci a me collati sunt, quibus interpretes aut omnino desunt aut diversa sequuntur, iis locis vix tricies PgLa censentur, duodetrices Vg, vices quinquies Pk, vices ter Px, V codicum solus Ba vices. Ter quidem Vt solus cum Ph solo, sed praeterea vix novies. Quater soli Pfw cum Ph solo, sed usque ad 37, 19 R., postea autem quinquies. PgLa codices demonstrabo

recentiori Vδk vulgatae, quae tanta est in Ph codice assiduitate, adhaerere. His igitur demptis claret Ph exempli vix permansisse vestigia in codicum memoria vel Phy classis. Nec V familia hoc exemplum colit. Omnino a vetustioribus alienum est; redit post restitutum tribus interpretibus honorem. Sed ita per singulos codices singulisque locis sparsae sunt Ph exempli lectiones, ut plura saecula intercessisse inter primarium exemplum et longos codicum, qui propiora suarumque classium exempla exprimebant, decursus videantur. P codices extra vulgatam vix cum Ph codice censentur (ter quater). Aliud paret fuisse exemplum plerisque codicibus, cuius cum Ph codice, similitudo in longinqua saecula recedat.

Ac: Ph Py PgLa Vb Vde Vγ Pd.

Vu: Ph Py Ps Vδ VI Pq Pk Pn Pl Pθ Vh Vq PgLa Vb
Vγ Pm Pd Pf.

Ps: Ph Ba Py P% Pw PgLa Vq Vg Vb Pu Pk Vd Vf Vc
Ve Pf Pd VI.

Vk: Ph Ba PgLa Vb Vi Vq Pk Ps P%.

Pk: Ph PgLa Vi Ps P% Pd Vb Pw Py Pu.

Multo plus abundant codices mixtae Phy memoriae. Proxime ad eam accedunt duo, Vu et Ps. Ps quidem Ph Ba memoriae admixtam habet Phy V (Vc) PgLa P% vulgatam recentissimam. Vu vero a Ps codicis tramite recedit versus Pa vulgatam: propterea PgLa V vulgatae vestigia oblitterata sunt. Potuit etiam recentissima Pa Py vulgata, qualis Pθ codice illustratur, admisceri. Quod probabilius videtur, quia si Ph Pa memoria initio exstisset, vix tertio loco Ps codex prodiret, cum in Ps codice admodum exiguae essent Vu codicis partes. Potius igitur communem, sed in Vu codice interruptam Pa Py vulgatae irruptione admiserim Ph Ba Ps memoriam.

Mixtam quoque in V familiae partibus Vc Ba codicum posterioribus, in toto autem Ac codice (quantum ad *statuum* textum pertinet) prodire Phy familiam expertus sum.

Recentissimam (Vi P%) quoque Phy vulgatam tradi Vq codice patet, sed ita ut non ea adspersa sit recentius, verum ab ipsa ea mixtione antiqua plurimum recesserit, PgLa vulgatam autem arctius observet.

Ubi Ph et Py codices aliis codicibus inter se separantur, ut fit in PgLa Vγ Ps Pu Vli codicibus, accipienda videtur recentior Ph et Py codicum compositio. In solis V, tum Vuq codicibus ipsi Ph et Py codices contaminatione coniuncti sunt. In PgLa vulgata Py codex

prius **V** et Vb codicum factus est similior, quam cum Ph codice coniunctus est, ipsa autem compositio e Georgio recentiore excepta esse videtur. In Georgio recentiore autem Ph et Py codicum consortium solam **V** familiae mutationem subiit eam, quae in PgLa vulgatam transiit. Reliqui (VI) aut e PgLa Ved vulgata, aut e Vq, i. e. eiusdem vulgatae recentissima aetate hanc compositionem collegerunt, ubi Vde vulgata recedit, prodeunt Vf et Georgius recentior. Hanc ob rem Py codex a Ph codice longinquius separatur eique Pz Vli codices non tam Ph codicis auctoritati parent, quam Ph et Py codicum discriminibus recentioribus ideoque opulentioribus receptis vastius inter eos intervallum statuunt, quam in antiqua Phy familia et in **V** PgLa vulgata fuit. Quod semper Ph dux manet, interpreti hoc tribuendum videtur: Georgio.

Ph memoria puraprehenditur nusquam; verum recentius cum Py vulgata composita ita, ut Ph memoriae auctoritas emicet, occurrit in tribus Vk Pk Vt codicibus: in omnibus intercedente PgLa vulgata, quae in Vt codice fortior est, quam ipsa Ph memoria. Omnibus adsunt Vi Psz codices, quibus recentissima Phy vulgata exprimitur; quae recentius adpersa esse videtur antiquae interpretum memoriae. Hi tres codices sunt **V** (Ba) — PgLa alae, alterius autem solus est Pa codex testis, cui Va vulgata mox Py vulgatae adpersura erat lectiones. Hic nec **V** nec PgLa intercedunt, quamquam Va vulgata futura plurimum pollet: sed ea lectionum pars quae in Va vulgatam e Ph Pa memoria defluxit, a **V** (Ba) PgLa vulgata prorsus abhorret. Hi quattuor codices soli praeter interpretes sunt, qui Ph memoriam per ambas familias minores **V** et **P** traducunt easque familias ita scindunt, ut scissa traditur ab initio Phy familia.

Vu codex exhibet contaminatam Phy familiam, in qua Ph codex paulum prominet. Proximus est Ps codex. Etiam aliis comprobatur recentior huius vulgatae origo: VI Pq Pkn^o Vh, ubi accedit **P** familiae Va vulgata intercedente vulgata, in qua Pc codex alicuius est momenti. Etiam in **V** familia codex Ba crebrior est, PgLa vulgata minus valet: recesserat, Vg validior evenit. Haec trium familiarum coniunctio videtur quidem recentioribus deberi, sed apud eos redire ad vetustiore vulgatam Ba Vc-Pc. E loco 47, 19 R. τὴν ἀναίρεσιν Pc Vu minime efficitur duarum Phy et **P** familiarum lectionem esse communem, nam e locis 38, 6 R. τὸδε τι om. Marc. Anon. 7 W. (Pc Pb). **P** Vu et 56, 21 R. ἔστι παρὰ Anon. 7 W. (Pa Pb Vu Vδ) patet inducto Anonymo in **P** familiam eius familiae lectionibus affectum esse serius Anonymum et e contrario tali iam affecto Anonymo 7 W. in

Phy familiae codicem translato ipsum textum *statuum* subisse **P** familiae imperium. Ph-Ba vulgatae lectiones postea etiam in Ps (cf. sch. Va praef. pp XVII et XXII—XXIII) obviae quodam nunc deperdito tramite descenderunt in recentiores. Hac vulgata exstincta subierunt in eius locum Py PgLa **P** vulgatae tres. Nulla harum satis firma fuit, fere omnibus e quinquaginta codicibus Vu codex suffragatur, nulli vehementius, praeter id quod textus ab hoc nostro novello parum differt, i. e. Phy **P** vulgatae inservit: Planudeae. Recentior Georgius (Vγ) semel solus cum solo Vu (69, 2 R. *μήτοι*) congruit, Anonymus Vδ primum (cum Ph) locum inter codices cum Vu codice consonos obtinet. Loco supra allato Anonymus codicis Vu est ex Anonymo Vδ haustus.

In Vk codice Ph PgLa Ps plus quam dimidiam partem omnium locorum obtinent. Est igitur expressum exemplum eius vulgatae quam secutus est interpres Vδ. Sed moneo esse a me collectas e Vk codice lectiones etiam a codicis Vδ lectionibus diversas. Quid sibi Ba vulgata velit, sch. Va praef. p. XVII exposui. His probatur solum e **V** familia Ba (Vb) codicem fuisse per quem Ph vulgata manaverit. Ante igitur **V** familiam constitutam hanc Phy familiae diversitatem exstitisse etiam (praeter interpretum haesitationes) hac re ostenditur quod duo exempla **V** familiae inspicienti praesto fuerunt. **P** familia prorsus ab hac memoria ignoratur, tamquam nondum exstiterit. Tota **V** familia raro consentit.

Py: Vb (141 : 196) Vg Pu Pr Pq.
 Vb: Py Pu Vg Ph Pq Pr Phy PgLa Vδk Pl **V** Vγ.
 Vg: Vb Py Pu Pq Pr Vf Ph Pl Vs Pm.
 Pu: Py Vb Vg Pq Pr Ph Vf Pw.
 Pr: Py Vb Pu Vg Vf Ph Pq Pl.
 Pq: Py Vb Pu Vg Vf Pr Ph Pl Vq Ps Pκ Pwf.
 Pl: Py Vb Vg Pu Pw Pq Pr Vf Pf Ph Ps.

Aliquanto maior (196) est numerus locorum quibus Py exemplum extra interpretes apparet, qua re evincitur amplius id ad grammaticam memoriam adpropinquare. Plerumque (141 : 196) cum Vb codice; qui ubi sine Py exemplo prodit, eadem prosapia ornatur (Pu 13 : 24; Vg 11). **P** et **V** familiae vix adsunt (qui frequentius, Ac codex vix 17). Post Vb codicem Vg codex secundas partes tenet (96); Pu (89), Pr (67), priore dimidio (cf. sch. Va praef. XIII) Pl (33), Pq (65). Hac igitur re differt Py exemplum a Ph exemplo, quod in grammatica memoria addictos sibi habet quosdam quasi arctioris suae familiae

socios: imprimis Vb codicem, tum Vg Pu, Pr Pl; etiam ei qui de longinquo sequuntur (Vf 39, Pfw 30, La 23, multo minus saepe Pg 12), eo loco sunt, quo ut qui maxime in Ph codicis sequela. Plura recentius esse nata concedendum in Py memoria, quando Sopatri exemplum, quod Syriani exemplo cesserat, Planuda auctore rediit in vulgatam; qua tandem post Tzetam extincta mansit et familiam procreavit nullo magistro in propria verba iurare iubente.

Ubi Py in Vb codice deest, **V** familiae codices prodeunt: Vc 8, m. 2 Vc 3, Ac 7, Ba 6, **V** 7 in 31 locis, solummodo bis Pc sine eis, bis cum codice Ac codex Pa. Cum codice Ba bis prodeunt Va Vs; semel Va cum Ac, bis Va Vf sine ullo vetustiorum. Minorum prae-cellunt Vg (qui raro cum **V** familia, frequentius cum solis minoribus Pqu comparet), Vde Pu Pq Pr Pfw, qui saepius sine vetustiorum patrocinio censentur. Interpretum adsunt: tres, ut videtur, e trium iam coniuncto commentario; Georgius, Nilus, Anonymus, Planudes; Sopater solum cum interpretum quodam (Syriano, Anonymo 7 W.) aut cum codice Py.

Ph sine Py prodit in Vb codice aut una cum interpretibus aut cum **V** familia, sed vix ter idque in quisquiliis (δ' om., -v ante cons.), tum solus cum solo Vb codice consentit. Redire videtur ad aetatem Py exempli sensim in **V** familiam demigrantis, qua aetate prodierunt etiam codices Vg, tum Va La, iam in **V** familiam prioniores. Aetas exempli codicis Vb aetatem Planudeam antecedere videtur, ad ea autem tempora referri debet, qua tribus interpretibus admisceri coeptus est Anonymus 7 W., i. e. ante aetatem Anonymi Vδ, ubi Anonymo 7 W. iam dominanti adiciuntur tres interpretes. **P** familia ea aetate nondum exstitisse videtur. Eius antiquioris **V** familiae memoriae vestigia supersunt omnino pauca, quia, ut perspectum iam habemus, codicis Ph, non codicis Py, exemplum victoriam in scholis tum obtinuit. Seriore demum aetate: apud Nilum, Anonymum, Planudam Py exemplum latius propagari coeptum est. Patet scholiastarum exemplum contra grammaticorum curas diutius restitisse quam fas erat, quandoque fracta est haec auctoritas, non statim ad emendatum exemplum factus est librariorum concursus, sed ad promotionem vulgatam, quam ea aetate iam obmutescere oportebat. Solus Planudes tamquam in extremis emendatissimam **P** familiae memoriam advocavit. Scholae cuiusdam marcidulae, quae ad renascenda Doxapatri aetate studia rhetorica non duraverit, videtur fuisse exemplum Vb codice traditum.

Codici Py plerumque in codice Vb adsunt codices Vf Vg, Vgk, Vfn, Vfgn, Vgfln, Vfgi Pkqu, Plr. Sed etiam solus Py (est ubi sociis interpretibus) prodit: 66, 11 R. ἐν Py, m. 1 Vb; 67, 9 R. μεταλήψει Py Vb; 71, 4 R. ἀλλήλοις Anon. (Pbn), Py Vb; 72, 14 R. δὲ om. Py Vb Pr; 85, 11 R. σαφῶς om. Sop. et Marc. Py Vb; 87, 6 δ' Py Vb Pqu. Itaque claret profectam esse hanc Py memoriam e pluribus inter se aliquantum diversis exemplis, huius Py memoriae vestigia ante Vb codicis aetatem non apparere. Itaque de Py codice hoc statuendum esse videtur: non solum e diverso, quam quod Ph codice traditur, exemplo fere sub Nili aetatem iamque tribus interpretibus coniunctis ortum, sed etiam serius esse hunc ramum propagatum. Haec Py vulgata recentior prorsus a P familia initio differt. Ad pristinum omnium familiarum exemplum Vb codex vix referendus est. 34, 3 R. π. τις ras. Vc Vb; 36, 4 R. αὐτὸς m. po. Vc Vb Pd; 65, 13 R. καὶ om. Py Pc, supra m. po. Vb; 82, 7 R. τοῦ νομοθέτου p. διανοίας er. Vc Vb videntur esse antiquioris (iam V familia nascente) vulgatae. Adnumerandus est igitur Vb codex fontibus memoriae secundariis.

Quaeritur sintne quaedam inter Vb et recentiores Py memoriae codices communia ei memoriae deneganda et pro recentius natis emendationibus habenda, certe eius Py rami, sed non ex antiquiore vulgata deducenda. 40, 2-3 R. γίνεσθαι p. συμβαίνει Vb Vnq. Verborum collocatio mutata est in exemplo Py fortasse demum aetate Vb codicis.

67, 7 R. πεποίηκεν Vb Pu; 68, 15-17 R. νεκρὸς — αἰχμαλώτους Vb Pu. Hae duae lectiones videntur ad recentiorem (separatae iam V familiae; 66, 9 R. ἀδικῇ Ac Vb Pu) Py memoriam redire, cf. 63, 21 R. συλλαβὼν Py Vb Pu; 87, 6 R. δ' Py Vb Pu. Codex Pr aut accedit (32, 16 R. ἀλλήλους p. ἐξιόντας Py Vb Pru; 80, 4-5 R. ἀντιλέγειν p. ἡμερῶν Anon. Py Vb Pru; 81, 1 R. δ' αὖ Py Vb Vδ Pru) aut codicis Py vices gerit: 73, 7 R. αἰ om. Vb Pru; cf. 90, 3 R. τις μοιχὸς Py Vb Pru. Ejs additur codex Pu: 82, 12 R. πολιορκίας οὐσης Py Vb Vg Pru; qui etiam codice Pr dissentiente manet: 77, 20 R. δὲ, om. αὖ Sop. 5 W. Py Vb Vg Pu; 85, 3 R. ἐπέμεινε... καὶ κωλύεται Py Vb Vg Pu. Codice Py deficiente (90, 12 R. ὡς αὐτῶς p. ὑπόψυχρον Vb Vg Pu) codicis Vb aetati tribuenda videtur haec verborum collocatio mutata. Accedit Pq: 78, 1 W. ὡς ὅτι Sop. 5 W. Py Vb Vg Pqu, (congruente etiam codice Pr: 67, 2 R. οὐδεὶς p. 2-3 νόμοι Py Vb Vg Pqu), tum deficiente codice Vg: 65, 4-5 R. εἴργεται Py Vb Pqu, τοῦ supra m. po. Pr; 67, 3 R. ἐγχωρεῖ Marc. Anon. Py Vb Pqu. Aut etiam Py codice abhorrente: 90, 6 R. προβολῆς etiam p. ἐτέρως Vb Pqu. Hic quidem demonstratur, praesertim ubi inter-

pretes praeceunt, non solum non codicis Py aetate posteriora, sed prorsus antiqua hoc recentiore Py memoriae ramo tradi. Itaque exemplum huius Py memoriae, quae codice Py exprimitur, multo amplius ad codicem Pu (sch. Va praef. p. XVIII), quam ad codices Vg Pl Pr accedit.

Apparet Py-Vb-Pu memoriam seorsum a V familia esse propagatam. Codicis Vb cum sola V familia coniunctio a reliqua Py rami subole deseritur. Soli PgLa Vde antiquioris V vulgatae testes quandam hic constantiam exhibent. Neque huic codicis Vb cum sola V familia necessitudini umquam tres interpretes, singulis solum locis Georgius Nilus Anonymus adsunt. Sed e V familia sola haustas esse has lectiones quo modo concedam, cum Pg et La, qui huic coniunctioni favent, iam apud Nilum a me inventi sint antiquioris Phy et V familiarum conubii testes? Quod autem in Vb codice adeo raro Georgius Nilus Anon. 7 W. huic coniunctioni patrocinantur, ex eo denovo effici videtur extra ludum rhetoricum Vb codicem esse ponendum. Etiam hac re ostenditur hunc codicem extra vulgatam esse positum, quod ex adhuc a me examinatis primus est qui adeo diiugenter ad exemplum suum se adplicet, ut grammaticum decet, non rhetorem neque interpretem. Sed grammaticum dico non eum qui emendet aut quid ipse scriptor voluerit, respiciat, sed vulgata usum fidelius. At 72, 11 R. ὀρικῶ ex -στικῶ Pa Vb Pq; 72, 16 R. ὀρικὸν ex -στικὸν Ac Pa Vb Pbq; 72, 18 R. ὀρικὸν ex -στικὸν Ac Pa Vb; haec emendatio videtur esse facta demum ex vulgata antepianudea in Py exemplo recentiore, quam est noster Py. Ipsam vulgatam Planudeam respici in Vb codice nego.

Vg codex utitur exemplo Py-Vb (57, 21 R. pr. τὸ om. Py Vb Vg; 70, 2 R. ὁμο Py Vb Vg). Admodum raro Py lectioni deest Vb, plerumque in quisquiliis, ut μικρόν-σμικρόν, τε-σσ, εἰάν-ἄν, γίγνεσθαι-γίνεσθαι. Sed 84, 13 R. ἔστιν· ἀντίθεσις Py V PgLa Vγ Vdefgilq Pdfwns, ubi Vb cum Ph codice (ἔστι δὲ ἀντ.) facit; 63, 12 R. ἀδίκημα Py Vδ Vgk Pqru, ubi Vb cum reliquis ἀδικεῖν.

46, 17 R. πένης ἢ πλούσιος Py Vg; 53, 12 R. ὡς Py Vg; 58, 6-7 R. ὁ οἰκέτης p. θεσμ. Py Vg; quae videntur esse Py exempli quo usus est Vg.

Vg et Vb differunt in exemplo adhibendo, propterea quod Py exemplum, quod Vg codex adhibet, recentius est. Quod eis rebus ostenditur. Aut Ac prodit, ubi ex accedentibus Py memoriae codicibus minoribus efficitur Py Ac vulgatam intercessisse; 28, 15 R. γε om. Ac Vc, supra Vg Pd; 33, 2-3 R. ἄμφω p. γὰρ Ac Pc Vfglu Plq; 33, 8 R.

πλάττοι Ac Vb Vg Poqrud, mg Ph; 39, 2 R. αὐτὸν τὸν Ac Vg Pmδ, αὐτὸν m. ead. Pq; 81, 19 R. σε om. Nil. Ac Vb Vδk Vg Pr; Pc codex qui ex 33, 2-3 R. Ac Vf Pl ad Py vulgatam pertinere probatur, etiam 81, 19-20 R. ἀποσφαγγῆναι καὶ αἰτεῖν Pc PgLa Vb Vfghlm Puve eidem vulgatae addictus apparet, ut etiam m. po. Vc 79, 1 R. οὐσαν μὲν Vg, μὲν supra m. 2 Vc Vb, cf. 77, 7 R. οἶον ὅτι Anon. 7 W. Py Vgs Pr, in v. l. mg γρ. P, ὅτι supra m. po. Vc; item Ba (49, 23 R. φήσει Vg, mg Ba) ad Py memoriam redit; de Ba cf. sch. Va praef. p. XVII.

Codices Vde recentiori Py V vulgatae a me sunt adnumerati; 84, 14 R. δ om. Vdeglq; 89, 23 R. ἐγκλήματι V Vde, m. po. ex ἀντεγκλ. Vb, ἀντ del. et supra m. po. add. Vg. Denique ubi solus vetustiorum Vb accedit, eandem Py memoriam recentiorem prodit qui nonnumquam comes est, Pu codex: 90, 12 R. ὡς αὐτως p. ὑπόφωχρον Vb Vg Pu. Haec omnia sunt Py exempli recentioris signa.

Ex eo quod omnes tres V codices bis tantum adsunt absente Phy familia, ter solum autem cum ea, bis solum cum PgLa, efficitur nullo modo hunc codicem V familiae tribui posse.

Omnium interpretum prodeunt non raro lectiones, praesertim Ph codice adsentiente, adeo Vg codicis textum potius ad antiquam vulgatam, quam ad V, nedum P familiarum elegantiam spectare manifestum est.

Ph codicis lectio ubi sola cum solo Vg codice prodit (47, 17 R. κοινοῦ Ph Vg), Py memoriae infuisse, quamquam non ei, qualis nostro Py codice traditur, aliis maioribus minoribusque eius memoriae testibus Ph Vg copulationi adiectis demonstratur pluries.

Vg codex utilis est ad Ac memoriam accuratius persequendam. Nondum enim liquet utrum Ac codex e V familia desciverit et tum demum se Py memoriae adplicaverit, an e Py memoria ad V memoriam sit delapsus. Sed iam palam factum est sensim Py memoriam ab Ac codice et recentiorem acceptam esse, quam sunt Vc Ba codicum cum Py codice cognationes. E Vg codice perspicitur saepius eum cum Phy familia quam cum Py Ac vulgata apparere.

Vn codex quantum e lectionibus usque ad p. 59 R. haustis concicere licet, Py vulgatae est: Py Vb Pur. In V familia proximum habet codicem Vc, tum continuo Ba, longius abest Ac codex. Qui omnes tres V familiae codices in Vb codice aequas partes obtinent. Ubi autem in Vn codice Phy familia abest, Vc Ba saepius videntur, quam Ac codex, occurrere. Nova igitur prodit Py vulgata vetustior. Cui si se etiam Vb codex praebet testem, significari eo videtur in Vb codice colligi totius V familiae cum Py codice coniunctionem.

Quoniam Vc codicis cum Py codice coniunctio arctior in vetustioribus non observatur, accipiendum est Vb codicis textum esse contaminatum. Etiam huic vulgatae PgLa codices aliquantum adstipulantur, sed omnino vulgatae huic derogatur tantum quantum Py vulgata pura sibi vindicat. Vg Vf Psqw hic censi nihil mirum. Tres interpretes, ut in hoc genere vulgatae, satis veniunt. Post p. 55 R. Nilus Anonymus 7 W. apparere incipiunt. Interpres Vδ (sine Vk codice) post Py Vb frequentissimus; quem tamen cognovimus dimidio saepius Ph codicem, quam Py codicem exprimere. Vn codice igitur profertur novum V-Py vulgatae genus. Primitus num id exstiterit, dubito. Potius ad Py vulgatam puram adplicatum est ea aetate qua Py memoriae auctoritas adaugeri coepta est; hoc iam in Vb codice acciderat. Haec V-Py Vb memoria multum a textu a nobis constituto differt non propter antiquitatem, sed propterea quod unius familiae cancellis circumscribitur.

Pp 28-45 R. frequentissimus est in Vf codice Py, postea multo rarior; ubi etiam Pu et Vg discedunt. Pp 28-38 R. Py fere semper cum Vb Pqr codicibus. Vb 53-es, ad p. 38 R. 25-ies, ad p. 45 R. 35-es. Ac (30-es in 200 locis a me examinatis), saepius cum PgLa (Pg13-es, La 14-es) Vdeiq varie praesentibus (fere semper Vq), quam cum Py (7-es). Quae Py codicis cum Ac codice coniunctio ad p. 45 R. bis tantum prodit, ex adverso Ac PgLa regnant. Vde ad p. 38 R. semel, ad p. 45 R. quater, in toto opusculo 35-es. Vg ad p. 38 R. 24-es, ad p. 45 R. 37-es, in toto opusculo 55-es. V primum 52, 21—53, 1 R. prodit.

Videtur hic e Py vulgata praeparari V Ac vulgata recentior, in qua Vc Ba codices arctius inter se cohaerent, Ac codex aut cum ambobus (21-el) facit, aut eius familiae solus (30-es) procedit, bis solummodo cum solo Ba aut solo Vc. Quid hoc rei est? Videtur recentius Ac vulgatae exemplum hic coniungi cum vetustiore *statuum* initio sex fere folia (ut in Pβ) complexo. Hoc vetustius exemplum bis tantum cum Pc codice et semel cum Pb codice consonat, recentius exemplum autem non raro cum varia lectione P (cf. 63, 19 R. καὶ inser. Pc, om. Vf). Etiam igitur hoc recentius Ac exemplum non adeo ad P familiam accedit ut id alibi deprehenditur. Quod cum PgLa codicibus consentit, qui codices assidue Nilum sequuntur, id etiam signum est recentioris vulgatae.

Ex interpretibus praeminet, praesertim initio, Sopater (54, 19 R. καὶ pro δὲ Sop. 5 W., δὲ supra m. po. Vf; 35, 4 R. δὴ p. αὐτὸ Sop. 5 W. Vf Pl; 39, 15 R. οἱ om. Sop. 5 W. Py Vf; 50, 20 R. ἀντιστρέφουσα Sop. 5 W. La Vfn), quem Py exemplo usum demonstravi, reliqui

omnes, imprimis Anonymus 7 W., adparent. Omnino interpretes minus saepe Vf codici adsunt: quod propterea fit quod interpretes Ph exemplum fere omnes tum sequuntur, dein quod Vf codice vulgata exprimitur; quae cuiusnam fuerit interpretis, ignoratur.

Ph exempli lectiones in Vf codicem penetraverunt eae quae aut Georgio aut Anonymo 7 W. aut interpreti Vδ aut V PgLa inciderant aut Py familiae eiusque surculis; inter quos Pqr tricies semel: 19-es ad p. 38, 6 R., post p. 58, 8 R. semel tantum 84, 14 R. ὁρος βίαιος; quater cum Ph, bis cum (Ac) PgLa, ceterum semper cum Py (Ph). Comparatis eis quae sch. Va praef. XVI de Pq et Ac codicum cum Py cognatione proposui, apparet illud Py exemplum antiquius initio Vf codicis adhibitum, tum etiam Vb Pqr codicibus expressum iam in Ac antiqua vulgata exstitisse; postea adhiberi videtur Ac vulgatae exemplum recentius. Eiusdem igitur Ac familiae exempla varia aetate expressae translucent in Vf codicis textu consuta.

Recentiora reperiuntur non multa. Quorum aliquot originem ducunt e PgLa, quae saepius cum Vy codice communis est, memoria, aliquot cum Vg codicis lectionibus consentiunt. Recentiorum Parisinorum praeter Pr codicem Py memoriae asseciam vix ulla deprehenditur constantia. Omnino pauci sunt qui praestantioribus deficientibus Vf codici opitulentur: adeo haec recentior vulgata nihil proprii edidit obscuraque permansit.

Pd et in antiquiore (7:30) et in recentiore exemplo (34:94) satis frequens est, propterea quod ibi Phy familiam sequi videtur, ubi ea in V vulgata recentiore (numquam vero cum Vc codice solo) appareat. PgLa Vde Prsx codices secum trahit, qui sunt omnes eius vulgatae comites. Est igitur Pd codex initio in Py codice persequendo laxior, post p. 45 R. tenacior, ut qui in hac vulgata recentiore dominetur; quod efficitur e frequentiore Pr codicis cum Pd codice, quam cum Pf codice coniunctione. Simul animadvertendum est Pd codice non Py exemplum, sed Ph(y) exprimi. Pd codicem esse Ac vulgatae edisserui sch. Va praef. p. IX.

Satis patefactum est codice Vf recentiorem Ac vulgatam illustrari. Itaque eius codicis pondus in textu *statuum* constituendo admodum leve est, praesertim ubi Ph codex contraria suadet aut ubi omnino vetustiores desunt: 73, 5 R. γίνεται κατάδοξη Vy Vf Pk; 49, 8-9 R. ἐστιν p. ἔργος PgLa Vy Vf; 57, 5 R. γὰρ om. PgLa Vflq Pdx; 59, 7 R. τοῖς om. Vy, supra m. po. Vf; 60, 4 R. ὅλον ὁδὸν Vb Vy Vfl Prx; 70, 19 R. καὶ om. Vδ Vf Pkov; ibi enim ad pretium lectionum expendendum advocari potest Georgii exemplum recentius ex quo per-

XLVIII

spicitur lectiones Vγ non ad ipsum Georgium Pγ redire, sed ad recentioris vulgatae exemplum.

Vf: Py Vq Pq Vg Vi Pr Pz Vb Vγ Pu PgLa Vl.

Vn: Py Vb Vδ Vg Pu Pr Ps Vf Pq Pw.

Pc (sine Pa): Py Ph Vb Pu Pw Ac Vδ Vf Vg.

Pura Py memoria vix exstat, ne in nostro Py quidem exemplo. Duorum codicum in quibus Py fortissimus, Ph autem omnino inter potiores non censetur, alter (Vf) e PgLa Vγ vulgata scholastica profectus esse videtur, alter (Vn) ex Anonymo Vδ. Necessario ap. utrumque interpretem Ph memoria non deerat, immo olim praeerat. Sed Py memoriae auctoritas crevit e recentioribus: eam in Vf codicem induxit Pq Vg Pr Vb Pu codicum sodalicium: qui quod minus quam ipse Py codex in Vf codice valent, eius rei ratio est haec: Py memoria iam e PgLa vulgata suberat; Vq codex enim, qui in Vf codice secundus est ordine, eam vulgatam propius admovisse videtur. In Vn codice autem, ut in omnibus eiusdem vulgatae aliis (Pu Pr Pl), secundum locum obtinet Vb, in Vg codice primum. Hac autem re ab eis differt quod Anonymus Vδ qui in Vb codice longius abest, in Vn codice tertium locum occupat; hic interpret igitur suam cum Ph memoria cognationem peculiarem hic amisit, omninoque extrita est hic Vb Vg Purq codicum pars e Ph memoria adscita. Quod cur ita accidisset, in priore dimidio textus, a me examinato, perspicere non potui. In reliquis vel proxime ad Py vulgatam accedit (Pc Pfw Vb), vel aliquot codicibus ab ea separatur: duobus in Vb codice, quattuor in Pr, quinque in Vg Pq, sex in Pu, octo in Pl: recedere Ph memoriae auctoritas videtur in recentioribus. Constanter Vb Pu Vg Pq codices eodem fere ordine redeunt; in solo Pr codice longius Pq codex abest, quamquam apud utrumque prorsus eadem codicum series agmen aperit Py Vb Pu Vg: apparet latius hanc seriem fuisse propagatam neque e Pq codice pendere; Vb codex enim ab his initium cepit: Py Pu Vg Ph Pq, Pu codex autem Py Vbg Pq codices initio seriei exhibet. Vg codex eodem loco Vc Py Puq codices ponit, Pl codex Py Vbg Pu codicibus primum locum tribuit, etiam Vn codex similia exhibet, quantum quidem ad memoratos codices pertinet: Py Vb (Vδ) Vg Pu; ipso initio enim censentur. Haec Py memoria iam ab ipso initio pura fuisse non videtur, solummodo talis evadere Ph memoriae auctoritate depereunte: hac ratione praeparari videtur vulgata Byzantina; in Vg codice enim, qui inter omnes pro-

ximus Vb codicis est, iam Va et Pya vulgatae grana admiscentur; quod perspicitur ex eo quod duobus extremis seriei locis Vs Pm codices deprehenduntur. Itaque Py memoriam contendo eam, qualis nunc in Py codice exstat, nulli horum quos nunc tracto codicibus praesto fuisse, sed ex antiqua contaminatione prodiisse extrita priore Ph memoriae auctoritate. Solus codex qui Py exemplum non id, quale e Vb exprimi potuerit, respexit, Vf codex est; quod tamen Py exemplum prius PgLa Vγ vulgatae fuisse iam dixi, postea ad recentiore Py vulgatam e Vb exemplo deductam adplicatum. Ita nusquam ullum Py memoriae os praeter Vb vulgatam aperitur; illo autem contaminatam Phy memoriam fluxisse ostendi.

Recentissima Py memoria duobus traditur codicibus (Pm et P^θ) inter se arcte cognatis, ubi Py memoriae Vde vulgatam passae additur recentissima Pa vulgata; ii codices igitur cum Vg codice coniungendi essent, nisi obstaret id quod Pm et P^θ codices longius a Py exemplo absunt; codex P^θ ad Pu codicem redit; hac in re quidem a Vg codice non differt, sed Pa vulgata illata Py memoriae momentum valde est deminutum. Pm codex multo vetustiore Py Vde vulgatae aetatem exhibet.

Antiquam Py memoriae cum Ph memoria contaminationem praestant Pc Pfw codices. Eius fons videtur Ac PgLa Vde vulgata fuisse in Vb rivulum detorsa. In Pc codice enim proximum post Ph Vb Pu codices locum obtinet Pw codex, qui post Pg Vb Pu Ph codices Vg codici locum tribuit; qui Vg codex in Pc codicis serie extremo loco cernitur. In Pw codice accretum iam est Py memoriae momentum, quod in Pf codice nondum apparet. Itaque ad vetustius Pw codicis exemplum e Pc codice remittimur. Pf codex longius a Pc codice in PgLa Vde vulgatam vergit, sed et ipse Vg rivuli particeps est. Hoc igitur Pc Pfw codicum trifolium iam Py memoriae auctoritatem adauctam invenit, cui Pa memoriae insevit surculum, e Byzantina, puto, emendatione.

V: PgLa Ph Py Vγ Vδk Vb Phy Vde Ps Pd.
Vc: Ba Ph Py Vb Ps Phy Pw Pl Pz Vγ Vg Pu
 PgLa Pf.
Ba: Vc Ph Py Vb Ps PgLa Phy Pk Pu Ac Pz Pl
 Pq Pr.
Ac: Ph Py Vb PgLa Vde Vγ Pd Pq Vl Pf Pk Vg Pw.

Initium sumo a **V** familiae cum plena Phy familia concordia. Qua concordia textum *statuum* talem, qualis ad interpretum tem-

pora, i. e. saeculo fortasse iam quarto legebatur, referri contendo. Hic textus καὶ abundans vitat.

- 40, 7 R. καὶ ante μόνας non exh. Phy **V** Pg Anon. Vδ.
 42, 2 R. " " ἐκάτερος " " Phy **V** PgLa Vδ.
 71, 9 R. " " πάλιν " " Phy **V** Pg Vγ Vδ.
 71, 10 R. " " ἀποβάλλεσθαι " " Phy **V** PgLa Vγ Vδ.
 87, 9 R. " " καθ' " " Phy **V** Georg. 7, 660, 23(Vγ). Vδ.

Praepositiones, pronomina, articuli, interiectiones, voces expletivae, utique autem subaudiendae, omittuntur adduntur mutantur.

45, 18-19 R. αὐτοῦ post οἰκειότητα exh. Phy **V** PgLa Pa Va Vδ, cf. 41, 7 R. τῆς νεῶς pro αὐτῆς Phy **V** Pc, emendatius Pa; 44, 17 R. αὐτῷ p. χρωμένῳ exh. Ph **V** PgLa **P** Va Vδ.

46, 10 R. τὸ om. Marc. Phy **V** Anon. PgLa.

84, 14 R. ὅρος βίαιος pro ὁ βίαιος ὅρος Phy Marc. **V** PgLa Vγ Vδ.

92, 4 R. τὸ ante μὴ non exh. Ph (deest Py) **V** Vγ Va Vδ.

76, 11 R. μετὰ Πύλον simplicius pro μετὰ τὰ κατὰ Πύλον Phy **V** PgLa.

79, 11 R. νῆ Δία (e vitiatō textu Dem. or. *Philipp.* I 18) non exh. Phy **V** PgLa Vγ. Vitio maiusculae ortam esse lectionem νῆ Δία ex ἄν ἡδη coniecerunt Dindorf-Blass ed. 1885; sed Hermogenes ore prolata et exercitatione parata afferre videtur memoriter, ut sequitur e proximo κρίνω pro φημι. Optativo ποιήσαιτ' ab ipso Hermogene in indicativum futuri ποιήσετε mutato ἄν particula pendebat, in memoria autem haerebat; quo e sono νῆ particula orta facilius Δί(α) e -δη similitudine η et ι sonorum adiuvante tractum est. Ex antiqua emendatione explosa esse videntur; cf. 74, 6 R. ἐγχωρεῖ (pro ἄν ἐγχωρῇ) Py PgLa.

68, 8-9 R. τοῖς προειρημένοις μόνους κεφαλαίοις Phy **V** (cf. 68, 19-20 R. ἴδιον κεφάλαιον παρὰ τὰ προειρημένα), in Vγ μόνους p. κεφ. Videtur μόνους pronomen suppletum esse falso e lin. 2 (τὰ προειρημένα γε εἶδη μόνᾱ an e dittographia p. προειρη-μένοις?) iam ante interpretes; non legitur in **P** memoria, nec tamen in Vδ vulgata.

83, 7 R. ἐρεῖ expletivum ante ὅτι non exh. Phy **V** PgLa Vγ Vδ; cf. 49, 18 R. ἐρεῖ γὰρ non exh. Py **V** PgLa Vδ, ex corr.? Ph.

48, 18 R. οὐκ ἐπὶ τούτοις Phy **V** PgLa Vγ Vδ, ubi οὐχ οὕτως οὐδὲ ἐπὶ τούτοις rell; collata linea 21, ubi τοιούτοις Marc. Phy Ac Vγ Va (priore autem loco supra Vc Ba), οὐκ ἐπὶ τούτοις οὐδὲ οὕτως Anon. 7, 296 adn. 37 W., apparet varie fuisse ambos locos temptatos iam in Phy memoria, οὐχ οὕτως, quae verba sensu cassa esse videntur, etiam posteriore loco suppleta fuisse in exemplo Anonymi W.

61, 16 R. ἐπ' pro ὅπ' Phy Pγ **V** PgLa Vδ.

86, 17 R. ἐπὶ pro ἐν Marc. Phy Pγ Vγ **V** PgLa Anon. 7 W. Vδ, emendata sec. interpretationem Marcellini ἐπὶ praepositio est in ἐν praepositionem in **P** familia.

74, 5 R. πάντα pro καθ' recte Phy **V** PgLa Vγ Vδ.

76, 6 R. post ἔγγραφος expletivam vocem πραγματική exh. Phy **V** PgLa Vγ, sch. Va, Vδ nescio an recte.

Expletivis adnumerentur cola quae omitti possunt.

62, 15 R. ὥς δεῖ non exh. Phy **V** PgLa Vγ Va Vδ, ubi ὥς δεῖ videtur natum esse e varia lectione δειξομεν pro λέξομεν, quae varia lectio in maiuscula facile prodire potuit, eamque exh. Vde Pduκ; cumulae sunt ambae lectiones in Pc et ?Pa facto <ὥς> δεῖ ex δει(ξομεν). Potest igitur esse δειξομεν lectio genuina; λέξομεν autem neglegentiori vulgatae antiquae tribuerimne, ambigo.

Desinationes in minuscula confundi solent.

77, 7 R. Ὀλουθον Phy Pγ **V** Anon. 7 W. La Vδ; emendatius Ὀλουθιους (cf. 9 ἐκείνους) iam Syr. R., ex aequo etiam hoc Anon. 7 W.

50, 17 R. ἀνεμμένοι pro -η recte Phy **V** Pc.

Tempora commutantur.

33, 13 R. ἀπολαμβάνων recte Phy **V**, mg Vδ.

83, 6 R. κωλύεσθαι pro κενωλῶσθαι Phy **V** PgLa Vδ.

91, 15 R. ἀφίεται pro ἀφείται Ph (deest Py), **V** PgLa Vγ Va Vδ. Sed nescio an vulgata simpliciore reddiderit perfecti abutendi consuetudinem Hermogeneam.

55, 20 R. ἐβουλήθηγ Sop. 4 W. Phy **V** Vδ, ubi ἡ- rell, Hermogeni minime Attico reliquerim.

60, 12-13 R. ind. fut. χρήσεται pro ἀν... χρήσεται Sop. 5 W. Phy **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ.

Frequens est mutata verborum collocatio; quae emendationem sapit, nisi agitur de scholio varie in textum intruso.

28, 13 R. ὁ αὐτὸς post σχεδὸν Phy Syr. R. Sop. 4 W. **V** La sch. Pg sch. Va, ubi emendationem ponam, ni σχεδὸν infarsum putes a scholiasta cautiore.

Ex adverso 37, 10-11 R. κλέπτῃς p. εἶναι Phy **V** PgLa Vδ. Ordo, ut videtur, Hermogeneus servatur minus emendatus.

55, 12-13 R. πράγματα — πρόσωπα Phy **V** Vγ PgLa.

67, 1-2 R. ἐμάθομεν p. στοχασμῷ Phy Nil. **V** PgLa Vγ Vδ.

71, 12 R. γε p. ἐκάστην Phy **V** PgLa Vγ Vδ.

87, 3 R. φυλάξει p. βέλτιον Phy Nil. **V** Anon. 7 W. Vγ Vδ.

88, 10-20 R. ἐκώλυσεν p. τοῦτο Phy **V** Anon. 7 W. PgLa Vγ Vδ.

91, 14 R. ἔσται p. δημόσια Ph (deest Py) **V** PgLa Vδ.

Idem significantia ita oriri videntur ut scholion pro varia lectione accipiatur.

29, 16 R. τοιαῦτα pro ὅμοια Sop. 5 W. Phy **V** Pc.

57, 12-13 R. προκατασκευασθῆναι τι πράγμα Phy Pγ **V** pro ζητῆσαι **P**, quod videtur esse adhibitum remedium toti colo in quadam memoriae parte confuso.

72, 7 R. πάλιν διανοία pro ἑτέρᾳ δ. Phy Sop. 5 W. Nil. **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ.

49, 20 R. εἰσάγεται pro γίνεται (cf. 49, 8 R.) Phy **V** Vδ.

53, 8 R. καὶ ἔτι pro καὶ ὅλως Phy **V**.

Omnibus his locis Phy **V** memoriam Hermogenis sermonem simpliciore tutatam esse paret.

Venerandam igitur necesse est consideremus esse Phy **V** codicum memoriam, sed non ita ut *statuum* textum ea tradi imaginemur nullis scripturae vitiis maculatum neque interpretamentis vel obviusculis adauctum. Exiguo variae lectionis numero probatur non adeo multum temporis intercessisse inter archetypum et Phy familiam.

Quo accuratius eius Phy familiae originem et sortes perscrutemur, adeundum nunc est Ph codicis cum **V** familia consortium, ut solum vetustiore Ph codicis lectionem variam eam quae iam **V** familiae innotuerit, expiscemur. Eae enim Ph codicis lectiones, quae cum recentioribus solum codicibus communes ei sunt, sero demum in Ph memoriam inductae sunt sine dubio. Neque hic sola ratione critica, quae codicum tantum testimonia observat, sufficiet ut utamur: iudicio etiam opus est ad diiudicandum, utra lectio Hermogeni sit tribuenda.

Eae variae lectiones inter Ph et **V** memoriam communes e Nili (Anonymi) emendationibus plerumque fluxerunt, raro ad scripturae menda redeunt.

38, 6 R. τόδε ante τι add. Ph Sop. 5 et Syr.-Sop. 4 W. Nil. **V** PgLa, ubi τόδε om. Pγ, τόδε τι om. Marc. Anon. (Pc Pb). **P**. Ex uberi varia lectione in toto hoc colo obvia suspicio oritur adiectum id colum esse ea specie, qua legitur in Ph Nil. **V**, ab interpretibus demum Nili aetate Marcellino praeunte, similibus ante eum suppletis a Syriano et Sopatro.

41, 17 R. τις p. πεφώραται non exh. Ph **V** Pg, quod brevitatis in exemplo afferendo non solum ap. Hermogenem sed etiam in vulgata conspicuae esse videtur.

41, 18 R. δεῖν p. φησὶ add. Ph Syr. R. **V** PgLa Pa Vδ, ubi videtur deberi Syriano.

83, 13 R. οἶον non exh. in exemplo inducendo Ph Nil. **V** PgLa Vγ Vδ. Itaque οἶον (Py) aut οἶον ὅτι (**P**) suppleta esse videntur.

83, 17 R. οὕτως ante ὥς non exh. Ph Nil. **V** PgLa Vδ; serius additum existimo.

Ex adverso 57, 16 R. αὐταῖς p. βασάνοις addidisse videntur Ph **V** PgLa Nil. Vγ Vδ.

Hic suppletum, illic incolumem conservatum esse textum claret; nullus interpretum integer genuini textus custos habendus est.

Verborum collocatio item ad interpretis libitum observatur aut mutatur.

58, 21 R. φεύγει p. φόνον Ph Pγ Nil. **V** PgLa Vγ Vδ, ubi rell concinnius.

61, 7-8 R. ὀριζμένον p. πρόσωπον Ph **V** PgLa Vγ Vδ, ubi Py **P** elegantius τὸ πρόσ. p. ὥρ.

65, 4 R. τις p. ἀποκτείνας Ph **V** PgLa Vγ, ubi rell Platoniam intertexendi licentiam praetulerunt.

70, 5 R. ἀντιλέγων p. τις Ph, Nil. ap. Anon. 7 W., Pg Vγ **V** PgLa Vδ contra Syr. R. bis, eundemque Anonymum.

67, 13 R. ὁ ζυγράφος p. τέχνη simplicius Ph **V** PgLa Vγ Vδ.

Ex adverso ipse Hermogenes Platonico modo usus esse videtur.

71, 17 R. ἐπόμενος ὁρθῶς ἂν τις Ph **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ.

76, 9-10 R. ἀδθημερόν γράφει Ph **V** PgLa Vk.

Itaque neuter Phy familiae ramus certa ratione utitur, sed ambo variis locis tum grammaticam tum Platoniam verborum collocatorem praeferunt. Probabile autem est de ipsius Hermogenis ratione scribendi idem esse statuendum, cur enim usquequaque grammaticae tantum obtemperaturus fuerit, cum Platonis ipse quoque affectatione duceretur, non liquet.

Iam abhinc cognoscitur, quod ad rem criticam pertinet, simili inconstantia affectos esse ambos codices, praeter id quod Ph codex uno saeculo vetustior est.

Idem aperitur in rebus propie ad artem grammaticam spectantibus.

50, 19 R. ἐναντιοῦται Ph **V** Pg Vδ et 61, 21 R. πλείονά ἐστιν Ph Nil. **V** Pa, ubi fortasse copula omittenda est cum Sop. 5 W. Pγ Vγ Pc. Nihil certi ex his duobus locis de Hermogenis ipsius consuetudine efficitur; saepius enim vulgata quam Hermogenes peccat, sed ille quoque nonnunquam.

60, 14 R. χρήσεται pro χρήται recte Ph **V** Vδ, fastidium repetitionis (p. χρήσεται pro ἀν... χρήσεται) non dedignati.

46, 18 R. ἐφ' pro ἀφ' male Ph **V** Anon. 7 W.

52, 21—53, 1 R. καὶ ἐνδοξον recte Ph **V P** Vδ.

89, 23 R. ἐγκλήματι pro ἀντεγκλήματι Ph **V** contra Sop. 4. 5 W. Anon. 7 W. Plan.

78, 8 R. ἢ ὥς pro πῶς Ph **V** PgLa **P** Va Vδ contra Py Marc. Anon. 7 W., ubi ΠΩΣ ex ΗΩΣ facile oriri potuit.

61, 16 R. ἀμφοτέρων pro ἀμφοῖν Ph **V** PgLa contra Py **P**; prior lectio vulgata redolet.

82, 11 R. εἰς pro ἐπὶ Ph Syr. R. **V** Vδ contra Syr. R. Marc. Py PgLa Vγ **P**, ubi PgLa vulgata non **V**, sed Py memoriam secuta est. Var. lect. Syriano iam nota, orta videtur esse ex emendatione. Certe sermo Asiani hominis Alexandrinis magistris fastidio fuit.

67, 6 R. τοῦτοις pro τούτοις recte Ph Sop. 5 W. **V** La Vγ Vδ contra Py Nil. Anon. 7 W. **P** Plan.

65, 18 R. ναυάριον Ph **V** PgLa Vδ contra -ια (cf. 68, 12 R.) Py Syr. R. **P**.

71, 16 R. νοῦν pro νόν in fine coli Ph **V** PgLa Vγ, ubi Anon. 7 (Pc) νόν aliter collocavit. Itaque νοῦν emendatum?

58, 9 R. ἀνηρῆσθαι pro πεφονεύσθαι Ph **V** PgLa Vγ, ubi probabilius est ἀνηρῆσθαι sublatum esse ut idem significans verbum aliud pro eo poneretur, quam πεφονεύσθαι mutatum in ἀνηρῆσθαι, quod mox (lin. 11) repetitum taedium movet, cum πεφονεύσθαι p. πεφονευμένος minus id efficiat. Itaque Ph **V** lectionem defenderim.

Hoc igitur e Ph memoriae cum **V** memoria congruentia effici potest. Sano iudicio **V** memoria ea quae probanda erant, maximam partem probavit; hoc enim solo iudicio ducebatur, non autem id sibi proponebat ut quid Hermogenes scripsisset, exquireret, sed quid ludo rhetorico prodesset, ubi verborum elegantia plerumque non appetebatur. Insigniores solum magistri, qui commentarios componebant, potuerunt etiam exquisitiorem scribendi rationem affectare, imprimis σοφισταί, i. e. non solum rhetores, sed etiam philosophi (platonici): Ph memoria eis non debetur, ipsi ea usi esse videntur iam inquinata. Ipsa quidem **V** memoria potius videtur esse grammatica, scriptori vacat, non doctrinae. Ideo minus interpretibus obnoxia, Hermogeni an potius dicam sermonis Graeci observantiae fidelior permansit.

Py **V** memoria cum Phy **V** memoria id habet simile quod solum in minutiis scripturae potius quam textus constitutione, in particulis monosyllabis abscedit a Ph tum a reliqua memoria. Hac re probari videtur Py **V** memoriae probitas; in eis scilicet **V** memoria Py ramum secuta est quibus persuasura esset posteris; id delectu

factum esse apparet. Neque dici potest Py memoriam e Ph memoria recentius **V** vulgatae curis criticis esse effectam. Adeo multa sunt in quibus **V** memoria a Py memoria dissentiat. Ipse Ph ramus videtur quadam anteriore aetate a Phy memoria desiluisse, Py autem ramo continuari Phy memoriam satis probam neque ita, ut vetustior Ph memoria, abiectam. Sed ubi **V** vulgata Ph memoriam sequatur, fere semper nostrum consensum sibi conciliare eam ostendi. Itaque necesse evadit consentiamus **V** familiae consensu (i. e. Ac vulgata Vc Ba memoriae assentiente recentius) utriusque rami recensioem criticam exerceri, a grammaticis, puto, profectam. Ideo non raro **P** quoque familia ad eum consensum accedit.

31, 1 R. ἀ recte Py **V P** Vδ sch. Va contra ἦ Ph Sop. 5 W.

38, 14 et 21 R. γάρ Py **V P** contra δὲ Ph.

53, 1 R. τε Py **V P** Plan. contra δὲ Ph Marc., (supra m. ead. τε) Vδ.

59, 3 R. ἦ οὐ Ph **P**, om. Py **V** PgLa Vγ fortasse recte.

45, 22 R. πράγματι οἷον τί δούς non exh. Py Syr. R.? contra **V P** La Va vetustum additamentum.

81, 20 R. καὶ ante αἰτεῖν male add. Py **V P** contra trium interpretum comm., sch. Va, Vδ; quod mendum etiam Rabe secutus est, nulla ratione ducta eorum quae iam subicio.

78, 14-15 R. ἔγκειται καὶ παραλέλειπται male Py **V P** PgLa Vγ Vδ pro ἐκεί τε παραλέλειπται. Vitium simillimum eius quo e δικαίως ortum est 83, 13 R. ἔδει καὶ ὥς vel ex 79, 11 R. ποιήσαιτ' ἂν ἤδη factum est ποιήσετε νῆ Δί(α).

32, 21 R. ἀπῆται Py **V P** PgLa Va contra ἀπαιτεῖ Ph. 33, 1 R. ἔτι om., ἔλεγεν Py; igitur tempus a Py mutatum est iudicio, non ratione critica.

Sed 70, 17 R. τιθέμενος Sop. 5 W. Py **V** Anon. 7 W. **P** contra scholion (cf. Syr. R. et W.) θετοὺς ποιούμενος Ph Nil. ap. Anon. 7 W., Vδ.

Non omnino igitur **P** et **V** consensui in Py memoria sectanda sanum consilium critici viri praeluxit.

34, 2 R. εἶτα Sop. 5 W. Py **V** sch. Va contra δεύτερον (cf. 33, 18 R. πρῶτον μὲν) **P** Va; εἶτα δεύτερον Ph deprehenditur vetus emendatio, qua auctor ipse emendatur, non recepta in Py ramum.

Ex adverso 38, 23 p. εὐεργέτημα add. μείζον Py Syr. (H). Nil. **V** Pg Va Vδ. Etiam haec emendatio auctoris nota fuit Ph codicis manusi posteriori, codicum **P** scribis, tum Anonymo 7 W.

63, 17 R. καὶ κλέπτῃς Ph **P** Va, καὶ sociativum recte om. Py **V**; mutata collocatione Py occurrit subobscurae compositioni ἱερόσυλος κλέπτῃς. Sed Hermogenes non furis quoque nomine onerari sacrilegum contendit, sed sacrilegio furtum contineri.

89, 13 R. καὶ sociat. p. καθάπερ om. Py **V** PgLa Anon. 7 W. Va Vδ; in utramque partem disputari potest.

87, 18 R. δὴ non exh. Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ recte, ut puto.

89, 1 R. αὐτοὶ p. ἄν Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** PgLa Anon. 7 W. Vγ Vδ. Haec varia lectio (i. e. αὐτοὶ om. add.) iam Georgio et Anonymo innotuit; οὗτοι **P**; om. Ph. Videtur suppletum esse.

59, 8 R. ταῦτα recte Pγ Py **V** PgLa pro τὰ τοιαῦτα rell.

86, 13 R. διὰ τί recte Georg. ap. Anon. Py **V** contra δὲ **P** Va Vγ.

68, 12 R. ἐπειδὴ emendatius Py **V** PgLa Vγ Vδ contra ἐπεὶ Ph **P**. Verborum collocatio incolumis, ut videtur, quia grammatica, non litteraria, in Py ramo conservata **V** familiam invenit sibi sospitam.

87, 16-17 R. αὐτὸν p. τεθνάναι Georg. ap. Anon, 7 W. Py **V** La Anon. 7 W. Vγ.

87, 18 R. ἔσται p. ἄκυρον Georg. ap. Anon. 7 (Pc). Ph **P**, ἄκυρον p. ἔσται Georg. ap. Anon. 7 W. Py **V** PgLa Vγ.

87, 20 R. δέ p. κλύδωνος Py **V** PgLa, ubi Sop. 4 W. Marc. Pc tradunt ἄλλὰ, ut ἐμφατικώτερον adhibitum δέ vitent; cf. 91, 5 R. τὰ χρυσία δέ codd; 86, 16 R. ἀλλ' ὅσον pro ὅσον δέ **V** PgLa Vγ. δὲ tertio loco positum saepius in Hermogenis scriptis occurrit saepiusque emendatur.

74, 11 R. ταξίαρχαις Anon. 7 W. Py **V** Pc PgLa Vγ contra -οις Nil. ap. Anon. 7 W. Ph Pa Va Vδ.

71, 10 R. ἀποβαλέσθαι male Py Nil. ap. Anon 7 W. **V** PgLa contra -βάλλεσθαι Anon. 7 W., cf. supra (71, 10 R.) γῆμαι Vc Ba PgLa contra γαμεῖν.

37, 11 R. προσθῆς male Py **V** La contra προστεθῆ Ph Vδ **P**.

79, 2 R. ποιούμεν pro ποιοῖμεν male Py **V** Pg Vγ.

Ubi igitur minus sano iudicio **V** familia utitur in Py ramo persequendo, solam Ac vulgatam culpandam iudico, ut solam laudandam in rectis exprimendis. Vc Ba enim memoria in grammaticis non valet. Neque umquam cum bonum tum vilem codicem sibi constare in virtutibus vitiisque indolis suae observandis notum est.

In universum autem **V** familia Ac codice gubernacula tenente cursum dirigit admodum prudentem et artis conscium inter Phy memoriae fluctuationes.

Ubi **V** familia Phy memoriam omnino deserit, facit id aut interprete auctore aut recentiore vulgatam secuta.

60, 18 R. τούτων Nil. **V** Pg Vγ Vδ contra ὅπλων Phy **P**, τῶν ὅπλων Va. Lectionem Nili ortam puto sero in minuscula, fortasse ex τ(ῶν) ὅπλων (Va) aut ex μετὰ ὅπλων.

68, 18 R. ἀδικημάτων expletivum add. Syr. R. **V** Anon. 7 W. **P**.

87, 3 R. τὸν μόνον male Pγ (ubi recte Anon. 7 W.) **V** Vδ.

87, 13 R. φαίνεται male (pro φανείται) Georg. 7 W. **V** PgLa Vγ Vδ.

88, 14 R. ἡ om. male **V** Vγ (contra Sop. 4 W.).

66, 2 R. tert. τοὺς male om. Pγ Vγ **V** PgLa.

Moneo interpretes non ipsos hic significari, sed seriores editiones eorum, quas recentiore vulgata esse affectas efficitur collatis codicibus Georgii, Anonymi, Planudae.

Sed perpendamus **V** lectionum pretia interpretum auctoritatibus non fulta.

47, 13 R. χρήσθαι **V** **P** emendate quidem, sed contra Pγ Phy Vδ qui χρήσασθαι; cf. 62, 5 R. κατατίθεσθαι (pro καταθέσθαι) ἀξιοὶ **V** PgLa Vγ; hae ambae sunt emendationes grammatici.

57, 15 R. τρεῖς, quod videtur esse scholion, non exh. **V** PgLa Anon. 7 W. **P**.

54, 21 R. μὴ ἔχων πρᾶγμα **V** PgLa **P** Va contra Pγ P(h)y Vδ εἰ γε μὴ ἐνι πρᾶγμα (μὲν pro μὴ, τι Ph; τι Pγ) videntur ἐνι minus usitatum nec bene a scribis intellectum vitavisse.

80, 8 R. p. τριάκοντα non exh. ἡμέρας **V** **P**.

80, 13 R. p. ἄλλα add. τοιαῦτα **V** **P**.

37, 12 R. τε pro γε male **V** PgLa complures recentiorum.

51, 12-13 R. καὶ sociat. om. **V** PgLa Vδ.

61, 14 R. μετὰ ταῦτα om. **V** PgLa Vγ scholion fortasse, sed antiquorum codicum auctoritate munitum.

86, 16 R. ἀλλ' ὅσον pro ὅσον δὲ (cf. 88, 20 R.) **V** PgLa Vγ potius scholion quam emendatio.

64, 4 R. δὲ om. **V** Pc, ut unum propositum conficiatur e duobus; hoc proprium est scripturae maiusculae.

62, 8 R. μὲν om. **V** PgLa Vγ, quod vulgatae est.

62, 8 R. τότε ἐστὶν pro τότε τί ἐστὶν **V** PgLa Vγ Vδ, i. e. τι (quod est Hermogeneum) om.

76, 21 R. alt. καὶ om. **V** PgLa Vγ.

81, 7 R. μοι add. **V** PgLa Pa, m. po. Py.

87, 2 R. σε add. ante ἔδει **V** La Vγ.

52, 15 R. καὶ αὐτῶν p. μὲν add. **V**, aliter Ph, aliter **P** Va; sc. scholion.

85, 11 R. δίδωσι male pro διδῶ (p. ὅταν) **V** PgLa Vγ e vulgata mediaevali. Inconstantiam cernis quae explicatur duplici memoriae **V** origine: e vulgata rhetorica (Vc + Ba) et e grammatica recensione Ac, cuius formam recentiore etiam Vc + Ba experti sunt.

84, 1 R. διαρισάμην (cf. 83, 5 R. διορίζειν) male **V** PgLa contra ὁρισάμην Pγ. Phy Pa, quia hic agitur de finitione, non de distinctione.

75, 21 R. ταυτὶ pro τοῦτὶ male **V** sch. Va.

78, 17-18 R. δὲ p. φῶσει (tertio loco) **V** PgLa Vγ Vδ, quod quidem ap. Hermogenem occurrit, sed etiam vulgatae est, ut dixi, rhetoricae.

Ubi igitur **V** familia Phy familiam deserit, atque ipsa a **P** familia deseritur, nullius est pretii. Quoniam autem Phy memoriam compilat neque quidquam ad eius existimationem confert praeter arbitrium, facile neque ullo rei criticae damno ex apparatu critico exstingui posset ni haec ipsa res liberum aliis quoque examen permittendum expostularet.

V consensum sero natum esse apparet sub tempora PgLa vulgatae, Georgii recentioris, Nili, Vδ interpretis, Anonymi. Priore *statuum* dimidio multo eum esse rariorem, Ac codice vero adstipulato totam demum **V** familiam natam esse. Ideo **V** familiae socii iidem sunt atque Ac codicis. Nullo modo **V** familiae consensus ad pristinam unitatem referendus est, multo etiam minus eius cum Phy familia tota aut **P** familia congruentia. In priore dimidio Ph et Py codices multo rariores sunt, quam in posteriore, eorum autem consensus in utroque dimidio aequus est: hic consensus recentius est in totum *statuum* textum inductus. Singuli Ph et Py codices ideo raro in priore dimidio obveniunt, quod hic Ac codex eas solum communes Vc Ba lectiones secutus est quae recentius in ambobus prodierunt, i. e. lectiones proprias Vc Ba codicum aetatis: qua aetate Vc Ba codicum exempla in Ac vulgata adhibita longius a pristina Phy familia recesserunt, quam in nostris Vc Ba codicibus observari potest. Tamen 60, 17 R. obvium dimidiorum discidium perstitit idque admodum violentum.

Ac codex est Phy memoriae contaminatae. Ipso *statuum* initio (usque sub finem μεθόδου) Ba exemplum omnium plurimi facit, in summa autem duplicem, quam Vc exempli, rationem tenet, aliquanto tamen minorem, quam Phy familiae. Bis solum Vc, numquam solum Ba codicem sequitur. Vγ tum Vδ codex agmen interpretum Nilo quoque et Anonymo stipatum apud Ac codicem aperiunt. A **P** familia coniunctâ longius, ab utroque eius familiae ramo longissime Ac codex abest. His rebus manifestum fit Ac codicem contaminatam Vδ interpretis et Georgii recentioris aetate **V** Phy **P** familiarum vulgatam praeberere anteplanudeam. Origo Ac memoriae videtur Ph ramo fortasse recentiori deberi, minus autem ad communem Phy familiae fontem redire. Eius solius familiae differentiae observantur quadam

vetustiore contaminationis aetate, postea sola communia praeferuntur. Passa est igitur Ac memoria contaminationem intra Phy familiam, tum pari modo versata est in **V** et **P** familiis: sola communia appetens. Quod Ac codex, cum sit recentioris aetatis interpretum, adeo cum Vc Ba consortio consentit, ut cum nulla alia vulgata, eius autem consortii discordiam evitare (cf. Ba post methodum) videtur, suspicor eum ei concordiae accessisse potius, quam ex ea esse natum. Ipsum initium (de methodo) vetustioris potest esse originis, reliqua confecta sunt secundum Vc Ba codicum concentum. Qui cum Ba exemplo concentus iam in Vc codice coeptus est; quod in Phy familia ut etiam in **P** familia minus appetitur. Haec autem in medio earum posita tenebras ac sordes medii aevi saeculorum (VI-VIII s.) hausit. Vc Ba codicum societas saepius ab aliis destituitur (20:51).

19-cies Ba et Vc soli prodeunt inde ab 60, 17 R. i. e. a fine coniecturae. Sed Ba codicis lectiones examinanti nulla fere textus utriusque dimidii (nam coniectura prius textus dimidium prope occupat) offertur differentia. Phy codicum lectiones cum Ba lectionibus consentaneae in utroque dimidio pari numero sunt, in priore dimidio Ph codex aliquantum Py codicem superat, in altero par est utriusque codicis lectionum cum Ba codicis lectionibus congruentium numerus. Certe non est tanti momenti hoc discrimen, ut eius causa in mutato exemplo quaeratur. Sed Ac codicis momentum in altero dimidio plus dimidio minuitur. In Vc codice autem paullo minuitur in posteriore dimidio Phy familiae consortii frequentia, ipso *statuum* initio admodum prominens. Ph autem codicis lectiones priore dimidio paullo frequentiores, quam Py codicis, aequae in altero exstant; simul hoc singulare cum Ba codice contubernium a reliquis codicibus penitus deseritur. Videtur Vc codex sub finem coniecturae aut solus aut cum Ba codice de vulgata scholastica, i. e. rhetorica decedere. Dimidium posterius, quod minus ab interpretibus tractabatur, non est ex hac Vc Ba memoria repetitum a posterioribus. Atque etiam in ipso Vc codice Phy familiae contaminatio apparet admodum conspicua prima opusculi parte (fere totius opusculi quarta); ideoque videtur mihi Vc codex hoc priore dimidio usus esse recentiore exemplo, i. e. plures retractationes passo (nam PgLa vulgatae recentioris momentum in utraque Vc codicis parte fere aequum est, sed priore aliquanto firmitus), non autem ab exemplo alterius dimidii diverso.

Vc extra vulgatam fere ignoratur, ne minimam quidem cohortem ducit; septies solum singuli sequuntur codices Vd Vl Pfnors;

29, 9 R. ῥᾶον Pf; 40, 11-12 R. εἰ p. ξένος Vδ; 41, 19 R. νόμον, m. po. τόνον VI; 49, 6 R. μᾶλλον p. ἀπαιτῇ Pn; 50, 5-6 R. οἱ πολέμιοι p. τρισσαριστέως Vc Ps; 50, 8 R. πως p. ἄλλως supra m. po. Po; 84, 18 R. ἡ ζήτησις Pr.

Vc et Ac codices proprie inter se non coniunguntur.

In perexiguo locorum numero (4), quibus Ba Ac codices societatem extra vulgatae viam latissimam cum quibusdam aliis iungunt, PgLa Vde Pd codices conveniunt; Vde Pd codices ab Ac codicis partibus stare videntur.

Dimidio, quam ap. Ba codicem, amplior est numerus locorum, quibus Ac codex extra vulgatam prodit. Neque is propriam familiam effecit: PgLa codices ab 53, 8 R. demum, sed abhinc ca vicies prodeunt; Vde 14-es, VI 13-es (bis cum Ac solo solus). Reliqua admodum sparsa.

Ac codex solum cum **P** codicibus, aut cum variis lectionibus utriusque aut amborum, numquam e sua familia solus cum alterutro solo (cf. Vf cum **V** codicibus, numquam cum uno e tribus) prodit.

Circum singulos codices a me nondum in sch. Va descriptos paulisper versabor. Vc codex Ph codicem sequitur nullo certo codicum comitatu; solum apparet eas Ph codicis lectiones in Py vulgatae codicibus recentioribus occurrere, i. e. Phy familiam contaminatam fuisse intra eius parietes. Haec Vc codicis cum Phy familia cognatio non vetustior videtur esse, sed recentior propterea quod Py vulgata omnino posterior est, tum quod saepius eius vulgatae caterva, quam ipsa Phy familia, consonat cum Vc codice. Usque ad 50 R. codex Vc saepius sine Ba codice prodit, i. e. recentiore Py vulgatam sequitur (ubi Ba recentiore PgLa), post autem initia diversa ambo codices communem viam Phy vulgatae contaminatae sectantur. Itaque Vc et Ba codicibus repraesentatur recentioris Phy contaminatae vulgatae resectio in Py vulgatam et in PgLa Vde vulgatam; quae facta est solum in initio textus, quod in scholis tractabatur. Patet **V** familiam solis duobus codicibus constare atque solummodo inde a p. 50 R. initium capere: ubi peculiarem Phy contaminatae vulgatae ramum constituit. Vix igitur etiam intra hos duos codices familiae nomine digna est. Itaque totus qualis Vc codice traditur *statuum* textus concinnior est quam Ba codicis, quia et intra initium et post p. 50 R. Py exemplum servatur. Transito a Py memoria ad Phy vulgatam ipsa minus violenta est quam in Ba codice. Usque ad p. 50 R. aequae fere in Vc codice sunt codicum Ph et Py partes (Ph 27, Py 25), abhinc Ph codicis (50, Py 38) augentur, qua re demonstratur vetustior alterius partis origo, ubi maiore Ba codicis frequentia hae Ph codicis

partes auctae explicantur. Sed totus *statuum* textus qui codice Vc traditur, sub familiae Phy patrocínio manet (Ph 57, Py 63), sola Ph codicis initio minore, tum aucta frequentia mutatio memoriae proditur. Ubi Ba non prodit, codicum minorum nulla est constantia praeter id solum quod Phy familiae suboles (Vb Vg Pr Pl) prominet. Ut in memoria contaminata, sparsa sunt singulorum codicum suffragia.

M. po. Vc variam messem e recentiore Py (Vb Vγ), tum Ac PgLa et Va memoria colligere videtur, nullum certum autem eius memoriae rivulum sequi. Partim respicitur Ba. Interpretes ante Nilum (Py memoria media aut Nilo-Anonymo 7 W. ministrantibus) non veniunt.

In Ba codice **P** familiae codices omnino rari sunt.

83, 20 R. ἀπλὼν τι Ba Pa, τι supra m. ead.? Vc, Vq Pq.

79, 13 R. εὐτρεπείς ex εὐπρεπείς Pc, m. po. Vf; εὐπρεπείς Ba Vc VI Prtuθ.

72, 5 R. τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους Ba Va plurimi, m. po. Pa Pb Vi, m. ead. Pq.

Vb in Ba codice plus quam ex quadrante (203 : 58) est, fere semper cum Py (etiam cum Ph solo). Praeterea singulis locis lectio cum Vb codice communis prodit sine Phy familiae ambobus codicibus principibus.

51, 7 R. παρασκευάζεσθαι Vc Ba Vb Vn Pfwlu.

73, 17 R. τούτου τοῦ Vc Ba Pqu.

75, 16 R. συγγνώμην Vc Ba PgLa Vb Vγ plures, supra Ph, in ras. Pn.

76, 22 R. προτέρω pro πρότερον Anon. 7 W., sch. Pn, Vc Ba Pg Vb Vγ Pu, mg m. rec. Ph.

81, 5-6 R. φεύγει p. φόνου Vc Ba Pc Vb, aliquot (Vde Pdklnsp).

Tum aut m. po. Vb (40, 17 R. m. ead.) cum Ba consentit (37, 3. 71, 10. 72, 1 R.), aut m. po. Ba cum Vb (75, 19. 81, 8-9 R.). Ibi semper intersunt Vc et Phy familiae recentiores codices Pl Pw; bis iam in Ph haec lectio supra aut in margine legitur.

Vk 36-es (26-es ad 51, 17-18 R.) plerumque cum Vδ.

Vde codices (in 203 locis) 21-el, aliquanto rarius Vdei: huic PgLa vulgatae Vde ramo Ba codex minus suffragatur.

Vf (23-es) parum hic valet. Vl 15-es (usque ad p. 50 R. novies). Vt undecies ad 49, 20-21 R., postea non comparet. Vg 28-es. Pd vicies.

Omnium minorum longe primum locum tenet Ps codex, cf. sch. Va praef. p. XVI. Locis 30, 22. 52, 10. 56, 11 R. solus cum omnium solo Ba coniungitur. Idem codex solus est in ambobus Vc Ba expri-

mendis 52, 17. 64, 12-13. 66, 3-4 R. (Ba, m. 1 Vc); 50, 5-6 R. (Vc Ps soli). Nilus trium codicum concordiae praeest 58, 20 R., tum Vn codex ad eam accedit 57, 14-15 R., qui codex Py vulgatae est; ubi autem consona **V** familia deest, potius Vn codex cum Vc Ba codicibus quam cum Ac codice coniungi videtur.

Dixi Ps codice aliquoties etiam peculiare Vc Ba codicum consortium exprimi. Passim (46, 16. 48, 1. 53, 8-9. 58, 17. 59, 6. 60, 4. 60, 17. 60, 19. 61, 13. 62, 14-15. 62, 18. 63, 18. 63, 19. 66, 17-18. 67, 18. 67, 23. 69, 17. 70, 11. 73, 1-2. 75, 16. 77, 3. 78, 11. 78, 13. 81, 1. 81, 8-9. 84, 21. 87, 19. 88, 11. 90, 10. 91, 15—92, 1. 92, 4 bis) ambo codices Vc Ba peculiari modo inter se consentiunt etiam in variis lectionibus. 50, 5 et 54, 15 Ph codex huic conspirationi favet. Centies quadragies ter in ducentis tribus locis Ba codex cum Vc codice consentit, at solum vicies septies cum Ac codice. Cur igitur ex his tribus codicibus communem familiam constitueremus? Intra pp 60-68 R. haec coniunctio densissima est, ante p. 46 R. autem non occurrit: contaminationem rectius dicas quam coniunctionem?

PgLa Vkl^t codices a 50 fere pagina R. minus frequentes fiunt. Initio igitur intercedit recentior vulgata varie contaminata. Quoniam Vc solum decies septies (143-r in toto opusculo) ad 50 R. paginam occurrit, ostenditur post initia in scholis trita, ubi ultra primaria coniecturae capita iam non penetrabatur, advocatum esse vetustius exemplum. Recentius esse principium indicatur maiore Phy familiae codicum recentiorum, quam ipsius Ph Py antistitum paris frequentia. Si Vc prominet, ubi PgLa vulgata cedit, probabilius fit Vc codicem cum puriore Phy memoria cohaerere.

Minorum facilius dicas qui codicum refugiant Ac codicis societatem quam qui appetant. Vix enim in ducentis fere lectionibus duodequingages Vb, intra 40-30 Vde Vγ Pd consentiunt cum Ac codice. Refugiunt autem, dum ne decem quidem locis congruunt, codices Vhkmnrw Pbeotvελμ: Pa vulgata et recentissima Phy vulgata (Vuw). Nulli codicum propius accedunt, permulti de longinquo concomitantur. Ubi Vc Ba codices inter se dissentiunt, raro Ac codex alterum utrum sequitur, plus autem tribuit Phy PgLa vulgatae. In qua recentior Py Vb et cum Vc Ba codicibus communis vulgata dominatur, satis Georgio recentiori Vγ accepta. Ex his effici videtur Ac codice tradi memoriam, Vc Ba codicum memoria recentiorem. Itaque in **V** familia progreditur, ut ex catenis supra propositis patet, PgLa vulgata. In Ac codice iam Vde accelerant. In eodem sequitur Vγ, Ps codex autem quarto loco in catenis Vc et Ba codicum

obvius, extremo in Ba codicis catena loco censetur. Tum hac quoque re differt Ac codex a reliqua **V** familia quod Phy consensus in Vc et Ba codicibus conspicuus, hic omnino minimi est momenti. Tum singuli quoque Vc et Ba codices nihil fere in Ac codice valent (propterea Ps codex adeo recedit).

Ubi omnes tres Vc Ba Ac codices consentiunt (idque fere centum viginti tribus locis fit), omnium aliorum codicum frequentissime PgLa codices huic consensui adplaudunt: 84 locis; tum demum (69 locis) Ph et (61 locis) Py codices veniunt. Quoniam autem singuli codices Vc Ba Ac saepius cum Phy familia quam cum PgLa codicibus consentiunt (sed Ac codex iam fere ex aequo), coniciendum videtur codicum Vc Ba Ac consensum non antiquum esse, sed recentiore eumque effectum esse hoc modo ut communem PgLa vulgatam e codicum contaminatione fluxisse accipiamus non ea quae in posteriore parte Vc Ba codicum animadvertitur, sed quae in recentiore Ba codicis parte priore latet. Ph et Py codicum in **V** familia consensui plerumque ambo PgLa codices adsunt.

Videamus, quid accidat remotis ab hac **V** familia Ph et Py codicibus. Fere semper manet eadem vulgata recentior (Vb) PgLa Vde. In Ac codice recentior PgLa Vde vulgata quarto post Ph Py Vb loco venit. In **V** catena Vde a PgLa separantur Vγ Vδk Vb Phy codicibus. Itaque Ac codex has solum Vc et Ba codicum communes lectiones sequitur quae in PgLa vulgatam erant abiturae; in eis autem vetustior est i. e. a Vde codicibus longius differt, quam ubi Ph codicem omnium maxime observat. Apparet hoc quoque Ph exemplum recentius esse et ad Georgii recentioris et Anonymi Vδk textus propius accedere, quam id fit in Vc Ba codicibus.

Pg (sine La):	Pw	Pz	Vd	Ps	Pf	Ve	Vf	Vi	Pq
	VI	Vq	Pr.						
La (sine Pg):	Vb	Vde	Vf	Vg	Pf	Ps	Vγ	Pu	Pw
	Pz	VI	Pk.						
PgLa:	Vγ	Ph	Vb	V	Py	Vd	Pz	Vq	Ve
	VI	Vi	Vδk	Pd	Pk.				
Pk:	Ph	PgLa	Vi	Ps	Pz	Pd	Vb	Pw	Py
	Pu.								
Vγ:	PgLa	Ph	V	Py	Vb	Vi	Pz	Vf	Vq
	Vδk.								
Vt:	PgLa	Ph	Pz	Pk	Pr	Pq	Vi	Vf	Ps
	Vg	Vq	Py	Vk	VI.				

Vw:	Pg Po	Pr La	Va Ve.	Pλ	Ph	Pt	VI	Py	Vh	Pn
Vd:	Ve Pz	Pd Ph	PgLa Pf.	Ps	Vi	Vq	Vf	Ac	Pk	Pw
Ve:	Vd Ph	Pd Pf	PgLa Pk	VI Pz	Vi Vγ.	Ps	Pw	Vf	Vq	Ac
Pd:	Ve Vi.	Vd	PgLa	VI	Pk	Ps	Vq	Pw	Pf	Vf
VI:	Ve Pk	Vd Pr	PgLa Pu	Vf Vg	Pd Py	Ps Ac	Vg Pw.	Pz	Ph	Vi
Vq:	Vi Phy	Pz Pr	PgLa Pu.	Vf	Vγ	Ps	Vde	Pd	VI	Pk
Pz:	Vq VI	Vi Pd.	PgLa	Vγ	Ph	Ps	Vf	Pk	Py	Vd
Vi:	Pz Pr	Vq VI	Vf Vg	Vγ Py	PgLa Pd	Ph Pu.	Pk	Ps	Vde	Vb

Pg codex plerumque cum La codice coniungitur (Pg 35:La 50). Aliquot codices, quibuscum solis soli cohaerent, communes habent (Pg Pfw 86, 17; La Pfw 84, 21; La Pfw 68, 11; Pg Pr 49, 3; La Pr 55, 17). PgLa codicum societati saepius (17: 50) Pz codex suffragatur; item soli Pg codici (8:18), soli La codici vix semel (1:15). Vde et Vi codices quoque hoc foedus non vitant (11:50); reliqui summa varietate sequuntur fugiunt. Codices qui numquam hic comparent, sunt: Vahr Pb_p, quae est pars codicum **P** familiae. Propter Vde codices et quod PgLa codices in **V** familiae comitatu sunt diligentissimi, ei familiae PgLa codices sunt tribuendi. Quod Pz codex hoc foedus adamavisse videtur, Ac codicis exemplo cuidam arctius quam noster Ac cum Ph (-Py:Pr) coniungendo PgLa codices tribuendi videntur (cf. sch. Va praef. VII-VIII).

Nili aetate hanc in Ph exemplum inductam esse **V** familiae vulgatam conieci supra.

V codicum familiae parum locuples esset clientela, nisi intercessisset PgLa vulgata.

V familia coniuncta prodit quarto loco in PgLa vulgata post Georgium recentiore et codices Ph Vb.

Postquam orta est PgLa vulgata, **V** consensus neglectus est, novae prodierunt lectionum varietates.

PgLa vulgata hasce vices experta est. Aut in Vde vulgatam (Vde Pd Vlqi Pf) aut in Py vulgatam (Vbfu Vt Pk) transiit, aut al-

teram solum eius vulgatae partem amplexa est: P χ (Vd), Vw (Ve; hic etiam Pg a La longo intervallo separatur).

PgLa Vde vulgata in Vc Ba consensu non censetur, sed exstat in Ac et **V**; quod documentum est eius recentioris originis. Nec in **V** vulgata, nedum in **P** consortio reperitur, ut quae soli PgLa vulgatae sit insita. Simul patet Vde vulgatam ex ea PgLa vulgata progenitam esse, quae Ac et **V** vulgatis nisa sit. Ac etiam in serie codicum ap. utrumque Vde vulgatae codicem potiorum censetur, ubi e Ph memoria descendere eam conspicimus. Vetustior potest igitur appellari; idem accidit in Vil codicibus. Vq codex, qui Phy consortium in extrema acie exhibet, in Vde vulgata quidem numeratur, sed post PgLa vulgatam statim exhibet Vf codicem, qui Py PgLa vulgatae adhaeret, cui Vde vulgata se non adiunxit. Idem Vq codex duobus primis locis qui PgLa vulgatam antecedunt, Vi P χ codices praestat, qui ambo Ph memoriae plus tribuunt quam Py memoriae. Tum V γ codex venit; cui illico submittitur Ps, Ph memoriae testis singularis. Post Vde reperiuntur Vl Pk; hic primo loco exhibet Ph, paenultimo Py codicem; ille utique Ph lectiones frequentius arripit quam Py codicis. Itaque recentiori Phy PgLa vulgatae, quae iam contaminata Phy familia utitur, Vq codex adnumerandus est. Pf codex ante PgLa vulgatam Ph Py Vb codices collocat, ultra Vq codicem progressus. Easdem igitur vices in PgLa Vde vulgata animadvertimus atque in Va vulgata, propterea quod similia exempla in utramque venerunt. Qua re denuo probatur Va vulgatam non recta via (ex Asia Byzantium) venisse.

Pd codex recentissimae est PgLa Vde vulgatae, in qua ex solis recentioribus absentia Phy et **V** antistitum numina cognoscuntur. In hac serie Ps codex illico post PgLa vulgatam reperitur. Pd et Vl codices inverso ordine Ved codices primo loco tradunt, quia Ve codex inter PgLa vulgatam et Ps codicem Vli codices collocat, Pd codex autem item Vl codicem post PgLa vulgatam habet.

PgLa vulgata, antequam in Vde vulgatam abiret, a Py vulgata arrepta est (ut etiam in Va vulgatam eadem aetate deflexisse eam cognovimus). Vb et Vf codices enim, qui ambo primo loco Py codicem ostendunt, Vu codex, qui eodem Phy Ps habet, Pk codex, qui Ph codicem, Vt codex, qui, ut V γ codex, post PgLa vulgatam tertio loco Ph codicem dat: hi omnes sine Vde codicum comitatu prodeunt; hi vetustiore utriusque memoriae PgLa vulgatam exceperunt abruptam et apud recentiores propagatam. Omnino, ubi anti-

stites praecedunt, PgLa vulgata non intercessit: haec enim est, quae eorum memoriam promovit et recentiore ornatu induit.

Nusquam PgLa vulgata desideratur, ubi Vde prodeunt. Bis (Pd VI), ut dixi, Ve codex praecedit Vd codicem, semel (Vw) ita, ut aliquot codices inter eum et Vd codicem intersint, semel (P%) simili modo Vd codex Ve codicem antecedit: adeo inter se cohaerent, adeo e PgLa vulgata pendent: semel (Vw) scissâ vulgatâ scinduntur et ipsi.

Ubi PgLa codices consentiunt (260:100), id fit sub Ph codicis auspiciis, qui centum fere locis ei copulationi patrocinator. Aliquanto frequentior est Vγ codex (115), tum Vb (90) sequitur. Eadem fere frequentia **V** codices (85) et Py codex (81) sunt insignes. In **V** familia Vc codex (27) a codicibus Ac (49) et Ba (44, semel solus cum PgLa solis) superatur. Amplius Vγ quam Ph, itemque Vb **V** quam Py, in PgLa codicum consortio valent, quod signo est recentiorem esse huius Phy memoriae aetatem ipsamque Phy familiae constitutionem non esse vetustiore. Interpretum post Georgium recentiorem Nilus et Anonymus 7 W. praecipui sunt nullaque trium interpretum lectio nisi per hos aut per Phy vulgatam in PgLa consortium pervenit. Recentiores codices e longinquo ei consortio favent. Eorum primus est Vd codex, quem vulgatae legentium inservire demonstrabo. Sequuntur P% et Vq codices, tum Vl et Vi, qui omnes quattuor recentiorem eiusdem vulgatae aetatem exhibent. In extrema fere acie Vδk prodeunt.

La codex ubi sine Pg codice adest, utitur exemplo e Py memoria recentiore profecto, quod Vc Ba codicum ap. La copulatione probatur; unus solus locus, quo Ba sine Vc prodit, e Py memoria fluxit. Sed **V** familiae codices admodum raro La codici, ubi is sine Pg codice prodit, adstipulantur. Itaque hoc inter Pg et La codices interest, quod Pg codex (cum Ba) Ph memoriam, La codex (cum Vg) Py memoriam sequitur. In PgLa codicibus apparet vetus memoriae in Ph et Py divisio, quae etiam in **V** familia conservatur. Nullo modo autem PgLa codices cum **V** familia coniungendi sunt.

La codex ubi Pg codicis suffragiis privatur, recentiorum, si quid in tam vago codicum assensu video, adtrahit Py vulgatae signiferos; quae vulgata recentior contaminatam Phy familiam exhibet. Propterea vix ullum codicem habet peculiarem in modum sibi addictum.

Alia hic exstat Phy familiae contaminatio atque in Pg codice apparet. Nempe hic Py memoria praevalere videtur. Quamquam igitur magna necessitudo inter Pg et La codices intercedere videtur,

tamen variis consiliis ambos esse ortos patet; non solum propterea quod Ph et Py codicum diversitas in eis persistit, sed etiam quoniam varii uterque consilii est in eorum codicum contaminatione perpetranda. Haec codicum Phy diversitas e vetustiore fonte manasse videtur, quia cum Vc et Ba codicum diversitate coniuncta est.

Pw codex propius ad Pg, Pf ad La accedit. Itaque Pf et Pw codicum differentia PgLa codicum differentiae respondet atque e Vc Ba codicum diversis memoriis pendet. Aliquanto debilius est La codex, quam Pg codex, in codicum suffragiis sibi conciliandis, artificiosa, ut videtur, et sui consilii usus Phy familiae contaminatione.

Sopatri lectiones cum Py memoria in La codicem descenderunt.

In Vd codice PgLa vulgata omni alia codicum coniunctione est frequentior. Ex ea PgLa vulgata Py codex inductus est qui vix est alius atque Py-Vb (45, 22 R. *οἶον τί δοῦς* om. Py Vb Vd). Pluribus comprobatur textum (Py) Vb fluxisse in PgLa vulgatam. Ph aliquanto quam Py frequentior, ambo superantur **V** familiae frequentia, in qua familia Ac codex dominatur. Vd codex igitur cum utraque familia coniungitur, aut sola prodit PgLa vulgata.

Ubi Phy familia et PgLa desunt, plerumque apparet Ac, tum etiam Pc (30, 15 R. *εἴπη* Pc Vdei Pfwkn; 45, 9 R. *ἀπαιτήσεις* Pc Vdeflw Pd), semel Ac Pc (83, 20 R. *τι διπλοῦν* Ac Pc Vdel Pdουθ), Ba (79, 9 R. *λυσιτελῆ* Ba Vde Pup, m. 1 Vc, -εἰ m. po. ex -ῆ Pb), Vc Ba (80, 5 R. *δὲ p. μετὰ* Vc Ba Vde Pdl), Vc. **V** (48, 8 R. *φύγει p. καὶ* **V** Vδenu Pds; 75, 21 R. *ταυτὶ* sch. Va **V** Vb Vde Pd; 82, 14 R. *τε* om. **V** Vde Pnθκ; 89, 23 R. *ἐγκλήματι* **V** Vde, mg m. ead. *ἀντ* Ph, supra m. po. *ἀντ* Po).

Cum Ac consonant plerumque Vde Pd. **P** familia praeter tres locos, ubi e vetustioribus solus Pc, tum semel cum Ac (ubi semper, i. e. quater Ve, ter Pd, in v. l. (Pa) bis, Pd solus semel (42, 15 R. *δ* pro *οῦ* Ac Pd, [δ] Ve, *δ* ex *οῦ* m. ead. Vd). De rationibus inter Ac Pd **P** codices mutuis monui in sch. Va praef. IX.

Haec igitur PgLa vulgata a supra (Vf Vi) examinatis differt eo quod **V** familia Phy familiam, PgLa autem ambas superat, apparet iam autem **P** familiae quaedam ad Ac codicem vicinitas per Pd codicem expressa. His delineatur recta, nullis impedimentis turbata memoriae propagatio usque sub **P** familiam.

Ubi nec Ac prodit, fere semper (at 86, 14 R. *τοῖς κινδύνοις* m. po. ex *τοῦς κινδύνους* Vd, Vl) Ve, plerumque Pd: manet integer cursus memoriae. Et cum Ac et sine Ac indicia Py memoriae Vb Plru (Pu cum solo Ac numquam, cum Pc Ac semel, ter sine Ac) hic illic deprehenduntur. **P** familia intervenit ter.

Praeter Nilum et Anonymum 7 W. trium interpretum quoque non rara sunt vestigia. Commentator Vδ vix quinta parte lectionum (25) Vd codicem iuvat.

Phy familia solum **V** PgLa vulgata media pervenit in Ve codicem. Sine PgLa vulgata aut sine Vb aut sine **V** familia Phy tantum ter (32, 21 R. ἀπαρτῇ Ph Vdei Pb fw; 62, 21 R. αὐτὸν om. Py Vde Vg Pd; 85, 8 R. ἀντιποιεῖται Ph Ves Pos), ubi etiam haec Phy familiae vestigia non recta via, sed per **P** familiae ramum quendam in Ve textum descendisse videntur. In hac **P** familiae cum Phy familia coniunctione sensim prodeunte Ve codex Planudeae vulgatae viam praemunire videtur.

Differunt autem Vd et Ve in his. Vd solus Py Vb exemplum sequitur (45, 22 R. πράγματι οἶον τί δούς om. Py Vb Vd; 85, 8 R. περὶ om. Py Vb Vd Pμ, supra m. ead. Pq, m. po. Vn, quibus codicibus **P** familiae vicinitas significatur; 54, 8 R. τῷ τελείῳ m. ead. ex τοῖς τελείοις Vd, τῷ τελείῳ m. po. in ras. Vb). Vd codex ibi differt a Ve codice, ubi **P** familiae auctoritate ducitur (32, 7 R. mg γρ. καὶ μὴ προειλημμένον τῇ κρίσει Vdns Pdo et **P**). Inter Vd et Ve codices simili modo atque inter PgLa codices, non raro eaedem sed alternis vicibus variae lectiones occurrunt. Differentiae intercedunt non ad universam utriusque codicis indolem pertinentes, sed intra amborum prosapiam huc illuc vagae.

E minoribus secundum post Vd codicem locum Pd codex obtinet; qui prodit septuagies quater, cum Vde solus (77, 14 R. αὖ om. Vde Pd; 37, 4 R. πρᾶγμα p. ἔχει Vde Pd, assentiente praeterea VI codice, qui quinquagies quater apparet) congruit; eius Pd codicis cum **P** familia necessitudinem significavi sch. Va praef. IX. Plus quam quadragies Vi (cf. sch. Va praef. XVIII) et Ps, quadragies Pf. Etiam igitur minoribus codicibus Phy-PgLa vulgata comprobatur. **P** familiae nascens auctoritas praenuntiatur.

In Vγ codice Ph memoria contaminatur cum Py memoria, quae Py memoria **V** item contaminatae familiae passa est decursum et in PgLa vulgatam pervenit. Simplicius fortasse Ph memoriae cum **V** PgLa vulgata contaminationem appellaverim. In hac PgLa vulgata Py memoria principem locum tenet usque ad finem, codices Vde autem multo minus valent. Non admodum firma eius PgLa vulgatae vestigia in Vf q codicibus cernuntur. In codice Vq quidem Phy familiam maiores partes quam **V** familiam agere iam animadverti et e Georgio recentiore manavisse eam Phy PgLa vulgatam ratus sum. Vf codex ad eam vulgatam pertinet, quae ex Py Ac per PgLa in

Vde codices decurrit. Pb codex tamen ne ad eos quidem accedit, Vu codex fere nullus est. Post Vb codicem manent in obsequio Vi Pz Vf_q codices: hoc modo ad Anonymum Vðk pervenitur. Patet permixta esse in Vγ codice plura: contaminatam Ph + Py familiam, contaminatam **V** familiam, qua in Ph memoriam iniecta creata est Ph + Py (**V**) contaminatio. Py-**V** vulgata in PgLa vulgata ad Ph memoriam accessit. Postea vero PgLa vulgata facessit, (solus Vf eam testatur), reliqui Py vulgatae partes in ea premunt. Loco stetit PgLa vulgatam patet nec sui iuris in Phy memoria fuisse sed semel ex contaminatione esse illatam nec porro decurrisse Py Vb vulgatam ex **V** familia adiectam Ph memoriae, quia Vi codice traditur Phy vulgata primum e Georgii textu oriunda, sed recens intra huius familiae parietes compilata, Vq codice autem eadem familia propagatur. Hoc tramite Py vulgata in memoriam interpretum irruit, cuius rei documento est etiam Anonymus Vðk. Potiores quidem sunt in Vγ codice vetustiores, sed solum vetustior eorum memoria celebratur, PgLa vulgata autem inmissa, qua **V** Py Vb continebatur vulgata, ea artificialis Phy vulgata aliquamdiu et aliquatenus perstitit. PgLa vulgata enim quae vixit, non ex contaminata **V** familia fluxit, sed ex Ac vulgata, nec ad Ph memoriam umquam alias adiecta est. Hoc, quod in Vγ deprehenditur, ab interprete excogitatum puto. Ideo recentiorum sequela conspicitur perexigua. Recentiores saepius soli cum Vγ codice consonant, admodum raro soli vetustiores.

63, 2 R. αὐτὸν om. Py Vγ; 67, 1 R. ἀντιληψις. ἡ ἀντιληψις Ph Vγ, ἡ οὖν ἀντ. m. po. Vc; 74, 12 R. μοι pro μὴ Vc Vγ. Miramur an Py memoria partes cedente **V** familia et PgLa vulgata in Vγ codicem venerint, cum Py solus cum Vγ solo consentiat. Sed fortasse haec lectio in nostro Py codice purae Py memoriae i. e. tali eius parti quae postquam Py memoria subiit **V** familiae vices, ipsa mansit integra, vindicanda est. Quia Py **V** PgLa ex contaminatione in Ph memoriam veniunt, potuerunt excerpti talia, quae aliis intacta relictasunt. Ipsum Ph exemplum nostrum non id est quod interpreti ad manum fuerit.

Vt codex Ph-PgLa vulgatae est, in qua recentiorum codicum Pzkrq Vi maximi sunt momenti. Ph familiae auctoritas permanet, decedit aliquantum **V** familia. In qua Ac (53, 10 R. πλέον soli Ac Vt) pollet, paulo cedit Ba. Ph (bis 44, 1 R. γίνεται, 44, 12-13 R. γίνεται soli Ph Vt) memoria non est pura, sed ut in PgLa vulgata, Py admisceatur eiusque asseclae Pz Prk Vif Ps Vb: claret hanc admixtionem serius, nec de Py exemplo esse inductam. Interpretum quindecim numero lectiones e dimidia fere parte ad Sopatrum pertinent. Nili

solius cum solo codice Vt semel (42, 8 R. ζῆτοῦμεν) obvenit consortium. Georgius recentior Vγ (48, 11 R. μόνω soli Vγ Vt) et interpret Vδ aequo in favore. E recentissima vulgata interpretum hic textus trahendus est.

In Vw codice prodit recentior Phy-Prλ vulgata non pura, sed etiam cum Ac vulgata coniuncta, quod in Pg codicis lectionibus conspicuum fit, et cum Pb (Pc) vulgata, unde cum Va codice consensus haud ignobilis. Omnium igitur familiarum recentius contaminatam praebet vulgatam.

Vi codex pertinet ad PgLa Vde vulgatam. Proximi sunt Vf Pds, paulo minus adhaerent Phy Ac Vgi Pkruw. Claret paulo recessisse vulgatam antiquiorem. Simul hoc apparet: Phy familiae contaminationem serius prodiisse. In Vi codice **P** familia perparvi est momenti. Haec igitur vulgata non videtur esse interpretum sed vulgo legentium. Phy familiae lectiones post p. 50 R. minus saepe prodire videntur. Recentior vulgata fit, opinor, e minus assidua post initia textus observatione. Ad p. 58 R. tres interpretes (imprimis Sop.-Syr.), postea Georgius-Nilus-Anonymus huc illuc incidunt.

Vi codicis 150 locis examinatis 30-es Ph sine Py, 17-es Py sine Ph inveni, sed semper Vb codice munitum excepto loco 84, 13 R., ubi Vb codex, fortasse Vδ hac in re auctore, Ph codicem sequitur.

Vi codex cum Ph codice communes lectiones habet non antiquas. **V** familia multo minus saepe hic accedit, quam PgLa (et Vk P%). Haec igitur Phy familiae coniunctio non videtur esse vetustissima, sed, ut ap. Nilum, contaminata. Scilicet Ph exemplum ab initio quasdam lectiones habuit quae nunc e sola Py memoria sunt; quae etiam ap. Vi testimoniis Vb Plr codicum fruuntur. Py Vb exemplum hic cum Ph PgLa Vk P% exemplo componitur fitque duarum memoriarum copulatio, quae non prorsus quidem cum tribus interpretibus et Georgio Nilo Anonymo 7 W. additis cohaeret, sed tamen Vi codicem scholasticae vulgatae vices subisse testatur.

Ubi Phy familia deest (71:152), **V** familia raro apparet, dimidia parte locorum PgLa, frequentiores autem sunt Vγ et P% (sch. Va praef. p. XVIII).

Omnibus his rebus indicatur recentiorem tradi Phy memoriam Vi codice, fortasse e Georgii textu primum oriundam, sed recens intra huius familiae limina compilatam ita ut **V** familiae antiquae nullum fere sit momentum. Ex Ac esse etiam hanc profectam vulgatam suspicari licet ex 31, 1 τὰ ἐπιδεικτικά Ac Viq Pd; 66, 9 R. τῶν τρώπων Ac Vhiß Pmnvεθ%; reliquis locis PgLa codices intercedunt.

Compilatio etiam ea re comprobatur quod initio raro, intra autem pp 79—91 R. constanter Vγ codex prodit: qui in PgLa memoriae codicibus recentioribus multus est.

Sedenim parum Ac codicis auctoritas in PgLa vulgata ex Vi codice perspicitur, adeo ab hac Vi codex intra suae familiae rediens pomeria versus Vγ P% codices discessit.

E Vq codicis catena colligitur recentissima vulgata Phy PgLa familiae, in qua vulgata vetustiores codices Phy Ac vulgatae recesserunt, sed aliquanto maiores partes Phy familia contaminata quam **V** familia agit. Georgium recentiorem Vγ versus hanc familiam defecisse claret. Bis solus Vγ cum Vq solo prodit: 49, 14R. εἰπε om. Vγ Vq; 56, 5 R. δόο om. Vγ Vq. Fortasse ex ipso (i. e. ex illa schola) ea vulgata manavit. Raro enatant interpretum lectiones, Nilo, ut videtur, sospitatores.

Pc (sine Pa):	Py	Ph	Vb	Pu	Pw	Ac	Vδ	Vf	Vg.				
Pa (sine Pc):	Va	Vh	Ph	Pb	Pn	Pε	Pe	Pμ	Pγ	Vδ	Vb		
	Vl	Pt.											
P:	Va	Vh	Py	Pe	Pμ	Pb	Pt	Pε	Ac	Vm	Pv.		
Va:	P	Pt	Pb	Vb	Py	Vh	Pλ	PgLa	Ph	Vs	Vγ	Vδ	Pe
	Pμ	Pε.											
Vs:	Va	Pt	Pb	Po	Pλ	Pn	Pr	Pμ	Vf.				
Pb:	Va	Vh	Pt	Pe	Pn	Pλ	Pμ	Pε	P	Pv.			
Pt:	Va	Pλ	Vh	Pb	Vq	Vs	Pu.						
Pλ:	Pt	Va	Pb	Pu	Py	Vb	Vg	Vh	Vs	Pe.			
Vε:	Py	(Vb	Pr)	—	Va	(Pt)	vulgata.						
Vh:	Pe	Pt	Pε	Va	P	Pv	Pa	Pb	Pn	Pμ.			
Vr:	Pe	Pε	Pμ	Vm	Vh	Pn	P	Va	Po	Pv	Pt	Pθ.	
Pμ:	Pe	Pε	Po	Pv	Vm	Pn	Vh	Va	Py	P.			
Po:	Pμ	Pε	Pv	Pe	Vm	Va	Pθ	Vh	P	Pb	Pn	Vs.	
Vm:	Pμ	Pε	Pe	Pv	Vh	Po	Va	Pn.					
Vβ:	Pμ	Pv	Pe	Vm	Pε	Pn	Po	Va	Vh.				
Pe:	Pε	Pμ	Pv	Vm	Vh	Po	P	Va.					
Pv:	Pe	Pε	Pμ	Vm	Vh	Pn	Po	Pm	Va	Pθ	P.		
Pε:	Pμ	Pe	Vm	Pv	Vh	Po	Pn	Pθ	Va.				
Pm:	Pθ	Vd	Vl	Ve	Py	Pe	Pv	Pε	Pd	Pr.			
Pθ:	Pm	Pu	Pq	Pε	Pl	Py	Ve	Vg	Vq	Pn	Pμ.		
Pn:	Pw	Pf	Pμ	Py	Vh	Vd	Vg	Pε	Va	Pb	Pe	Pv	Pθ.

P familiam claret propius ad Phy quam ad **V** familiam accedere, Pc codicem potius ad Vc (i. e. vetustius **V** familiae exemplum),

Pa codicem ad Ac (recentius) spectare. Ubi Phy memoria coniuncta cum **P** familia consentit, diversa autem habent Alexandrini, ut 60, 18 R. τούτων Nil. **V** Pg Vδ, ὅπλων Phy **P** Vb complures, τῶν ὅπλων Va Vs Pbtε, credo sequendum consensum; τούτων puto in recentiore vulgata e τῶν ὅπλων ortum esse articulo scripto τ cum signo abbreviatae desinationis.

P familia cum **V** familia, tum cum Ac codice exiguo quidem locorum numero, tamen frequentius, quam cum Ba et Vc codicibus congruit. Cum Py codice etiam frequentius multo quam cum Ph codice, sed rarissime cum Phy familia consonat. Cum PgLa vulgata fere ut cum Ac codice, sed dimidio rarius ad 60, 16 R., consentit.

Ex interpretibus creberrimi sunt Anon. 7 W. Vγ Vδ. Multum igitur haec familia a **V**, multo plus a Phy coniuncta memoria abest. Py memoria quartam locorum partem occupat, Ac vulgata (ut etiam PgLa vulgata) quintam. Anon. 7 W. Vγ Vδ Ac Py PgLa catenam, i. e. recentiorem Py memoriam prodit, eam quam Planudes excepturus erat; fortasse Doxapatrea est appellanda.

Sed Pc codex Py quidem memoriam recepit, tamen neque Ac neque PgLa vulgatae (huius posterioris utique ad 60, 16) acriorem curam exhibet, Vγ nullius. Anonymus mediocris, Vδ solus pluris est apud eum pretii, nec tamen tanti, quanti apud totam **P** familiam is est momenti.

Pa codex Ph (praecipue ad 60, 16 R.) memoriam respicit, Py raram neglegit. Ba codex priore, Vc posteriore dimidio, sed uterque minoris quam **V** Ac sunt momenti. PgLa vulgata solum usque ad 60, 16 R. occurrit. Etiam hic Vδ interpres longe reliquos superat. **V** Ph PgLa memoria in utroque (Pc Pa) codice ad 60, 16 R. apparet, postea obscuratur. Quod iam in Vc Ba codicibus animadvertimus: antiquam memoriam recedere in priore *statuum* dimidio.

33, 4 R. οὐ μὴ ἔστι λύσιν λαβεῖν μηδὲ πέρας Vc **P** Vδ; εὑρεῖν Phy Marc. sch. Ph sch. Va, Ba Ac PgLa Vb Vfgkt Plqrs, (mg λαβεῖν) Vl.

35, 2-3 R. διαιρέσεως τῆς Vc **P** simili modo adversos habent Phy Syrianum Ba Ac PgLa Vb Vδ plures. Recentiori sermonis emendationi utroque loco memoria restitit.

36, 4 R. αὐτὸ: denuo **P** codices Vc codicem sequuntur, cui hoc quidem loco praeit Py. Idem videtur legisse Syrianus et ut insolentius explicavisse suppleto πρᾶγμα substantivo. Igitur αὐτὸς quod in Ph (Ba Ac PgLa plerisque, m. po. Vc Vb Pd) legitur, facilior est lectio. Simul accedit quod ος et ο facile in minuscula confundi poterunt.

Haec inde effici videntur. **P** codices Ph 37, 12 R. 60, 18 R.; Ph Va Vδ 53, 15 R.; Ph **V**; Ph Vc Ba pass.; Py **V** (numquam Ph **V**); Py Vc; **V** consensum, tum solum Vc codicem ita sequuntur ut praecipue Py codicem sequantur Pc codice hac in re duce; 45, 17 R. Py Ac **P** Va; 56, 1-2 R. Py **P**; 60, 14 R. Py **V** Va; 63, 9 R. Py **P** Vγ Vδ; 66, 3 R. Py **P** Va; 71, 8 R. Py Vc Ac **P** PgLa Vδk; 43, 13 R. Py Pc; 48, 14 R. Py Pc Va La Vγ Vδ; 66, 4 R. Py Pc Pk; 67, 10 R. Py Pc Vb Vg Pq; 76, 22 R. Py Pc Pμ; 29, 12 R. Py Ba Ac Pa PgLa Va; 63, 17 R. Ph **P** Va add. καί; 81, 17 R. Ph **P** PgLa Va Vγ cumulant εἰ ὅπου; 30, 20 R. Ph Pc om. τὸ; 39, 18 R. Ph Pc soli; 44, 14-15 R. Ph Ac Pc, add. τοῦ ante ῥητοῦ, er. Vc; 81, 7 R. Ph Pc Vδ Ps om. μοι; 35, 7 R. Ph Pa Vδ om. καί; 40, 8 R. Ph Pa γίνεται.

P familiae inter tres familias solius variae lectiones aut interpretum auctoritate nituntur aut locis iam in Ph memoria vix sanis medicari proprio ingenio student aut prorsus nova tentant.

33, 13 R. ἀπολαβών pro ἀπολαμβάνων non necessario Sop. 4 W. **P**.

43, 15 a R. titulus **P** Va similis Sop. 5 W.

60, 12 R. ἐνθα ἂν Syr. 4 W. **P** Plan. (cf. 13 χρήσεται **P** Va).

65, 13 R. καί om. Py Pc.

73, 4-5 R. γὰρ ἀντιθέσει male Py **P** Va in loco varie tentato.

88, 12 R. ἀντοπροσώπως **P** La Va Vγ Vδ; haec v. l. iam ap. Anon. 7 W. prodit iuxta lectionem Syriani et Sopatri 4 W.

91, 8 R. ὅπ' male Py Vγ **P**, v. l. Anon. 7 W., contra ἐπ' Ph **V** PgLa, v. l. Anon. 7 W. Vγ Vδ.

91, 12 R. κατὰ λόγον pro ἐπὶ **P** Va, vetus scholion, opinor, ad ὥσπερ varie in textum infertur advocata etiam praepositione ἐπὶ, quae ap. Anon. 7, 687, 6-7 W. quoque omittitur.

52, 15 R. καὶ αὐτῶν p. ἀνακεφ. add. **P** Va: quod Ph memoriae additamentum varie collocatur.

85, 16 R. ὃ ὁπότερος recte Py **P**, ubi tamen videtur lectio e Ph memoria nondum depravatâ fluxisse.

63, 10-12 R. **P** familiae praesto fuit exemplum nostro Ph codice sane vetustius, ubi totum colon ἵνα — ἀδικεῖν non legebatur (ἐν ἄλλοις... πρόσκειται).

91, 5 R. ante vetus Ph memoriae scholion δημόσια expletivum add. **P** Va, iniuria, nam Hermogenei stili esse indicavi in δέ sententiam abrumpi.

Reliqua admodum levia sunt.

43, 1 R. τόπον ἢ χρόνον etiam post τρόπον male in **P** Va; talia in Ph memoria aliquoties occurrere fortasse non necesse est moneamus.

47, 9 R. ἀξάνεται pro ἀξέται **P** sch. Pn Plan.

50, 10 R. πεπλανημένα δεῖν χρώματα **P** sch. Pn, Va elegantiore usu collocatione.

50, 22—51, 1 R. χρήσεται om. elegantius **P** Vδ.

55, 9 R. μόνων p. προσώπων **P** Va inusitatus.

59, 5-6 R. ὅτι p. νομίζω γὰρ suppl. **P** Va.

62, 20 R. δημόσια (ἀδικηκώς) pro δημοσία **P** Va.

86, 13 R. δὲ pro διὰ τί male **P** Va Vγ, denuo ad instar Ph memoriae lectionum, quibus sententiarum nexus mutantur, quod facillime accidebat in maiuscula.

89, 6 R. ἔχοντα **P** Va contra quod aptius est περιέχοντα Sop. 4 W.

Demonstratum est praeter Phy memoriam nullam aliam exstistisse, eam autem nonnulla passam esse ante **V** et **P** familiarum origines. Interpretes textum variare, non restituere. **P** familiam pauca novare, **V** familiam adhibere, sed ex eius arbitrio non pendere. Ultra prudentius Phy memoriam adhibuerit, difficile est diiudicatu: nam **P** familia iam Phy familiae recensione a **V** familia confectâ usa, subtilius ibi agere potuit, ubi **V** familia inter Ph et Py memoriam titubabat interdum. Atque teretiora solent esse grana secundo cribro acta.

Tum videtur nonnumquam **P** familia usa esse reliquis Phy et **V** familiis vetustioribus quam nostrae sunt. Neque Ac vulgata ignota **P** familiae fuit. Itaque longam traditionis viam etiam haec familia permessa est, longius autem, quam reliquae, progressa est versus codices recentiores Planudae commentario instructos. Si Phy memoria Asiatica est, **V** autem Alexandrina, **P** memoriae origo Byzantina tribui potest.

Pc codex, ubi extra vulgatam et solus (i. e. sine Pa codice) prodit, vix ullius e tribus familiis signa ducit: nam Pb bis, Vh semel, Pp bis (in viginti locis) una apparent. E Py familia bis Pr solus cum solo; semel Vb inter plures. E **V** familia Vf 6, La 5, Pg 4; Vf codex cum Py codice (39:196) et cum **V** familia (6:20) coniuncta comparet. Recentiorum nullum habet fidelem comparem. Exhibetur igitur in eis quibus Pc codex a Pa codice differt, quaedam vetustior Py **V** vulgata, quae Planudae aetatem antecedere videtur.

Pa codex fere apographon habet Vh codicem, dimidiam fere lectionum partem cum Va codice communem exhibet; sequuntur Pphenotsp; e quibus Va codex eosdem habet codices, sed mutato ordine: Pt (11:17) et Pb (7), praeterea Pl (9) et Vs (6) codices. Pt codicem praef. sch. Va pp XVII-XVIII Pay classi adnumeravi. Itaque etiam in **P** familiae ramo Pa translucet Py vulgata, iam, puto, Planudea.

Ambo **P** codices Pa codicis signa prae se ferunt (Va 11:14, Vh 8), i. e. inverso ordine ita, ut procedat connexus cum Py codice Va codex, recedat Pa codicis sodalis fidelissimus Vh codex. Pbe Vm codices e dimidia fere parte hoc foedus adiuvant: omnes tres potius in Pa quam Pc codicem proni. Itaque hoc palam fit: **P** familia Pa codice nititur, cuius vulgata inter antiquas recentior est. Pc et Pa codices illo cum Py codice nexu inter se copulantur quidem, sed memoria tenendum est vulgatam ap. Pc esse aliam, aliam ap. Pa. Etiam si igitur Py exempli lectiones ap. ambos coeant, fit quaternio q. v. terminorum, quia inter Pc et Pa codices duplex factum est Py exemplum duplexque vulgata: Pya post Pa codicem ex Py **V** in Pc codice.

Validior illa critica textus erit in qua non singuli codices inter se componentur, sed aetates textus per varia codicum strata eruuntur. Gravius est enim nexus inter Ph Vc Pc et Py Ac Pa familias obvios investigare, quam memoriae rivulos in singulis Phy **V** **P** familiis separare. Etenim probavi minoris momenti esse lectiones inter Ph et Py, tum inter Vc Ba Ac, deinde inter Pc et Pa codices patefacere communes neque necessario eas lectiones ad communem fontem esse referendas subinde ostendi. Non similitudinibus sed differentiis lectionum historia textus agitur. At, dixeris, Ac codex extra vulgatam solum cum ambobus **P** codicibus congruit (ut Vf cum tota **V** familia), Nili lectiones ap. ambos in variis lectionibus referuntur, Ac codicis autem lectiones varie ap. utrumque. Hac re probatur prius Nili, quam Ac codicis lectiones venisse in **P** familiam? At Ac codicis lectiones in textum **P** codicum fluxerunt, dissident solum variae lectiones. Sufficit in Pc codicis exemplum venisse aut non venisse. At Ph codex cum ambobus **P** codicibus numquam in textu consonat, verum cum eorum variis lectionibus. In ipsis **P** familiae cunabulis haec Phy familiae divisio cernitur; notam eam vetustioribus fuisse interpretibus dixi. Potius igitur Py Ac Pa vulgata serius in Pc codicis exemplum penetravit, quam Pa et Pc codices eam antiquitus e communi fonte traxerunt.

Familiarum signa communia vix ad primum fontem redire puto, quia etiam in **V** familia Vc et Ac codices adeo differre deprehendo, ut Ba codicem serius intercessisse existimandum sit. Factas, non natas esse familias duco. Apud antiquos video vix Ph et Py codices cohaerere, postea crevisse et coaluisse familiam, nonnumquam hoc modo ut eiusdem familiae varia lectio (qua de re monui passim in praefatione) recepta sit in textum. Itaque a familiis ad atavos redeundum ex iisque prisca familia regalis componenda est. E qua si

textus constitui nequit, eam ob causam fit hoc rei, quod textus constituitur ex optimis quibusque. Ita ab auctore collectum textum quis credat qui ipse aliquid scripserit? Etiam atavorum codicum familia prisca vulgatae debetur; ita pluries coierunt codices dissilieruntque, ut Lucretiana corpora rerum; trans primas earum dissensiones navigare ne philologo quidem est necesse. Nostra *statuum* historia critica incipit demum post primas eruditorum curas, postquam tria saecula elapsa sunt. Solummodo e vitiis scripturae maiusculae, tum e lectionibus, quae II. saeculum sapiunt (ut ἐπανηρότες Ac) ad primam vulgatam pervenimus; quam ea iacuerit, patet primo quoque obtutu. Cur solemur familiarum ante X. saeculum haud creatarum amplexibus?

Pa codex sequitur Ph memoriam; cui Ph memoriae e longinquo Py memoria aggeritur. Qui earum memoriarum interstitium explent, codices sunt Pa vulgatae; omnium autem sunt, ut etiam in **P** codicum consortio et in Pb codice, frequentissimi Vah codices; Pt et Vs codices autem solum Va codicem primo loco exhibent. Hi scilicet diligentissime Va vulgatam expresserunt. De Vδ interpretis cum Pa textu cognatione iam egi; quae videtur ad communem factam Phy memoriam redire, nam solum in **V** PgLa Vy Vu codicibus censetur. Hac re probatur contaminatam in Pa codice prodire Phy familiam, neque hac in re differre Pa codicem a **V** PgLa vulgata. Pc codex autem hac re a Pa codice differt quod ita Phy familiam contaminatam excepit ut in ea Py memoria potior fuerit. Utriusque igitur memoriae divisio etiam in contaminatione Alexandrina perstitit. Vδ interpres etiam in Pc codicis grege censetur. In **P** codicum autem consortio Py memoria Ph memoriae, quae e potioribus **P** consortii codicibus omnino cessit, locum occupavit. Verum apparet Ac vulgata, sed multo debilior quam Py memoria. Ita igitur est totius **V** familiae, aut, ut minimum, Ac vulgatae textus effectus, ut quae nunc in **V** (Ac) codicibus leguntur, olim adnotata textui antiquiori esse accipiendum sit. Ita grammaticus interpretem trudit. Perit etiam in **P** codicum consortio Vδ interpres. Haec Ac codicis emendatio iam in Pc codice prodit. Ex hac re et Py memoriae momentum in contaminatione maius fit.

Omnibus qui hanc familiam sequuntur codicibus **P** consortium, non singuli eius participes, exprimitur. In Va codice Py memoria prominet, sequitur PgLa vulgata cum Georgio rec. et Anonymo Vδ. Ea PgLa vulgatae admixtio novam aetatem significat. Ph memoria denuo fortior quam in **P** consortio, facta est. Quod cum PgLa vul-

gata ideo coniungo, quia in Vw codice, ubi haec vulgata fortior est, quam Va vulgata, Ph memoria superat Py memoriam. Antiquam memoriarum divisionem etiam in PgLa vulgata translucere ostendi supra. In Va vulgata enim Py memoria ita, ut in **P** consortio, diminuitur. Varia igitur exempla sese excipiebant: Py Ac vulgatae, Ph PgLa vulgatae.

Vh codex minus quam Pb codex, cum Va vulgata coniungitur, aliquanto propius, quam ille, ad **P** consortium accedit. Ut apud Va vulgatae, ita **P** vulgatae asseclas longe maiorem, quam Pb codex, auctoritatem exercet: in solo Pp codice (**P** vulgatae) deest inter potiores et in solo Vs (Va vulgatae). In Vh codice Pa codex fortior est. Praeter Vh et Pb codices Po codex quoque ad Va vulgatam etiam **P** consortium amplectitur inter potiores; sed idem aliquanto plus Vh codici, quam Pb codici adhaeret. Ex adverso Vr et Pe codices, quia potiore loco **P** consortium, quam Va vulgatam adhibent, illi potius quam huic tribuendi sunt. Hi soli igitur **P** vulgatae sunt. Ambo hi Vh codicem, non Pb codicem sequuntur: de longinquo, quia cum recentissima **P** vulgata arctius coniunguntur: nam Vh codex multo arctius post Va vulgatam **P** consortium sequitur quam Pb codex. Quoniam autem tota Va vulgata Vs codice, qui solum Pb codicem adpetit, et Pl codice, qui longe diligentius Pb, quam Vh codicem sequitur, exceptis, Vh codici paret, eademque **V** vulgatam solam in potioribus colit excepto Po codice, qui etiam **P** consortium advocat, inde efficitur Va vulgatam post Vh codicem longius discessisse a **P** consortio. Id etiam ea re indicatur quod apud recentiores Va vulgata in codicum serie recedit. Soli Vs et Pt eam primo loco exhibent: in Vw codice tertio, in Po sexto, in Vm septimo, in Pp octavo, in Pn nono loco est. Cur autem Vh codex quarto demum loco (post Pete) Va vulgatam exhibeat, iure quaerendum videtur. Pt codex primo quidem loco Va vulgatam praestat, Po et Pn codices autem extremo: iidemque quinto loco Vh codicem; videntur igitur praeter recentissimos appetivisse Vh vulgatam.

Deest autem Vh codex in solis Vs Pp codicibus, qui ambo e Py vulgata invecta exhibent quaedam in Va vulgatam; quod iam in **P** Va vulgata deprehenditur; quae a Vh vulgata remota esse perspicitur.

Quaeritur, unde in Vr Pe codicibus maius **P** consortii quam Va vulgatae momentum venerit; quod neque in Pb neque in Vh animadvertitur. Vr codex e Pe exemplo id sumpsisse videtur, quia Pe primus est in serie codicum Vh codicis asseclarum, in priore autem

dimidio Pb codicis seriei locum tenet, cum Vr codex neque hic neque illic censeatur. Cum vetustiore igitur **P** vulgata Pe codex connectendus videtur, praesertim cum eius Vh ramo; quo in ramo Va Pbtλ Vs minus valuerunt. Quod cum contra naturalem **P** vulgatae decursum fieret, in uno solo codice (Vr, cum e Pe exemplo pendeat) accidit.

Va vulgata addictos sibi habet Vmsw Pntελμ. codices. Ordo, quo ei codices propius ad Va vulgatam accedunt, est hic: Vs Pt Pλ Vw Vm Pμ Pnε. Ei codices Vm Pε codicibus exceptis Py vulgatae varia exhibent additamenta, quae adeo sunt diversa (Pnλμ ipsius Py exempli, Vt Pt recentioris Py vulgatae, Vw familiae Phy contaminatae exhibent vestigia), ut ad variae aetatis et fortuito delata exempla videantur referenda. Commune eis est Va vulgatae signum, quod recentiores emendatores, ad sua **P** exempla collatis adventiciis, imprimebant eis. Fortasse etiam **P** consortii numquam fuerunt, soli Va vulgatae adhaeserunt. Vm Pε codicibus puram Byzantinam memoriam tradi puto. Nulla re impediri videor quominus horum omnium codicum textum appellēm in genere Planudeum. Quae **P** Va vulgata Vw codice exempto ex exemplis ante PgLa vulgatam creatam Byzantium asportatis orta est.

Nunc **P** familiae codices Vaticani singillatim perlustrabuntur.

Vh codex propius accedit ad Pa (Va) vulgatam recentiore, quam ad ipsum Pa codicem. Codex Pt qui secundus est in hac serie, in Vsw codicum vulgata Va maximam partem lectionum occupat. In 75 locis **P** familia deest ter decies; ibi octies aut Ph aut Py aut Ac aut Vc Ba, etiam Vde codices prodeunt. Minorum autem Vgiln. Vm codex recentioris **P** vulgatae est et in **P** familiae recentioris prodit in Vh codice acie prima. Reliqui sunt PgLa Vde vulgatae. In hoc igitur Vh codice novam Py Ac Vde admixtionem non deprehendo, verum Va vulgatae quae iam in Pa codice adeo valet, speciem, quae cum PgLa vulgata cohaeret. Per PgLa codices enim transmittuntur omnium trium familiarum stamina et denuo redire videntur ad haec tria: Py Ac Pa; Ac Pa; Py Pa. Quod factum est propterea quia iam contaminatâ Phy PgLa vulgatâ stamina purarum memoriarum non sunt extincta, contaminatio autem non eadem vi propagatur. Scholis rhetoricis fere abolitis grammatici plus valuerunt in memoria codicum transmittenda. Extremus (ante Tzetam) interpres Planudes satis habuit Py vulgatam cum Pa vulgata componere, qua in re potius grammatici quam rhetoris officio functus est. Itaque Vh codicem contaminatum haud dixerim, sed contaminatae Phy PgLa

vulgatae passum insitionem ex Va vulgata, cui iam Pa codex obviam ire videtur.

Vm codex e **P** familia est, sed recentissima, plus quam dimidia enim lectionum parte ad Pp codicem accedit (semel ad solum); tum sequuntur Psev Vh. Inter 46 lectiones a me examinatas quindecimviginti communes habent Po Va Pn codices. Hos ad unum omnes esse **P** familiae codices dixi sch. Va praef. p. XXVIII. Pa sexies, Pc bis (semel solus cum solo), **P** ambo undecies, Pb duodecies; in Pb codicis igitur catena Vm codicem ponemus. Ea Pb catena saepius cum Phy familia quam cum **V** familia coniungitur in Vm codice. E reliquis codicibus Pt Pð Vr sunt frequentiores. Pb codice ducimur ad quandam Pa Py vulgatae coniunctionem (cf. sch. Va praef. p. XIV); quam vetustam esse et ad pristinam omnium familiarum redire coniunctionem non est probabile, nam primum ostendi Phy familiam, cui Vm adnuit, serius esse constitutam, tum haec **P** et Phy familiarum coniunctio in recentioribus (Va Pb Po [sch. Va praef. p. XV—XVI] Pp [praef. p. XIV. XVIII]) crescit. Vm codicis textus ex eis **P** familiae recentioribus est qui admodum ad textum qualis a modernis constituitur accedunt; nam is qui ex Phy vulgata id solum sumit quod cum **P** congruit, ut in recentissimis codicibus fit, id in textu constituendo curat quod nos quoque curamus: ut sit ita antiquus ut simul sit emendatus. Sed **P** familiae elegantiam pristinam esse nullo indicio probari potest: Pa enim vulgata omnium vulgatarum (Ph, Py, Ac, PgLa) est recentissima.

Interpretum lectiones in Vm codice rarissimae sunt.

Vr codex recentissimam **P** vulgatam exhibet cum quadam (Pt) Phy familiae admixtione.

Vs codex recentiori (Pa) Va vulgatae adnumerandus est. Quoniam a textu qualis nunc constituitur, parum differt, varia lectio eius codicis solum apud codices minores, ut Va Ptbonrλp Vf apparet, earumque lectionum numerus exiguus pro 78 locorum omnium ratione aestimandus est (Va 25, Pr 11). Recentior Py vulgata pura prorsus neglegitur (Vn 1, at Pr 11).

Eius igitur recentioris Py vulgatae purae locum occupat PgLa vulgata. Has duas familias in Ac Pa vulgata coniunctas etiam alibi deprehendimus. Vf 10. Ad Vf confer Vde 10, Vg 11, fere eodem modo Ac PgLa. Quod sch. Va praef. p. XVIII de codicibus Ptλ codicis Va in Phy classis exemplo exprimendo comitibus proposui, etiam hic accidit. Phy familia enim etiamsi exiguu at fere ita, ut Phy familia, superior sit, pari cum **V** familia numero lectionum censetur. Duabus

igitur primigeniis familiis Ph γ et **V** addita est Pa-Va vulgata. Duae igitur factae esse videntur contaminationes: prior, qua Py-Vf-Pr vulgatae adiecta est Ac PgLa vulgata, posterior iniecta Va vulgata. Etiam ex eo quod fere aequus est Ph et Py codicum lectionum numerus, conicio Ph codicis lectiones (raro enim in codice Vs codex Ph cum codice Py consentit) ex recentioribus (cf. praef. pp XXII—XXIII) venisse in codicem Vs. Interpretes satis ab hoc textu alieni sunt.

V β codex recentissimae est **P** vulgatae, in qua Ph γ familia (Prt V δ) secundum tenet locum.

Credo hac longa capitum serie esse a me demonstratam memoriae Hermogenianae si non plenam originem, at posteriores vices.

Statuum editioni subieci largam adnotationem criticam, quia id opusculum scholasticae institutioni per saecula adhibitum molem commentariorum et scholiorum magna ex parte adhuc in codicibus latentium procreavit; quae si umquam edenda quis suscepit, multa ex hac adnotatione lucrari possit.

Tum codicum praestantiorum lectiones recte aestimaturum separandae sunt singulorum codicum emendationes aut errores, qui nusquam alibi occurrant, ab eis quae in textus *statuum* historia latius valuerint; quod sine recentioribus codicibus declarari nequit.

Falli duco eos qui persuasum habeant vetustioribus codicibus primigeniam textus indolem conservari. Post duo saecula memoriae Hermogeneae nullis curis grammaticis rhetoricisve custoditae primi interpretes textum iam in duos ramos divisum et vitiis et additamentis refertum exceperunt, ipsi autem minus religiose quam decebat ad propriae quisque doctrinae rationem eum retractaverunt. Nec raro etiam sermonem vexaverunt. Serius grammatici textum constituere coeperunt non alio modo atque ei solent qui nunc editiones criticas parant. Scribae aut librarii appellantur quidem ei qui codices conficiebant. Verum philologi fuerunt codicibus inter se conferendis et componendis intenti, textui sanando consulebant proprio saepius ingenio.

E decimo saeculo duo solum codices Hermogenei (Ph P γ) remanserunt, sed plurium deperditae memoriae ramorum indicia in recentioribus codicibus inveniuntur dispersa. Eis disiectis indiciis vastior memoria antiqua proditur.

Sine recentioribus codicibus aegre statui potest quis ex aliquot vetustissimis antiquissimam memoriam detineat. Nam inter saeculum secundum et saeculum decimum variae aetates prodierunt memoriae.

Certe unusquisque codex saeculi decimi plura exhibet illius saeculi specimina, sed in eius saeculi vulgatam octo saeculorum memoriae variis aetatibus ortae et varias vices passae descenderunt. Ex eiusdem saeculi codicibus is recentissimam memoriam tradere videtur, qui plurimos e novissimis addictos sibi habeat; quod solum cognitis eis statui potest. Quod autem e vetustioribus quis emendator est, per se id non valet: non necessario enim ad auctoris antiqui puram redit indolem, sed emendatus esse potest manibus antiquis, tum doctorum saeculi decimi.

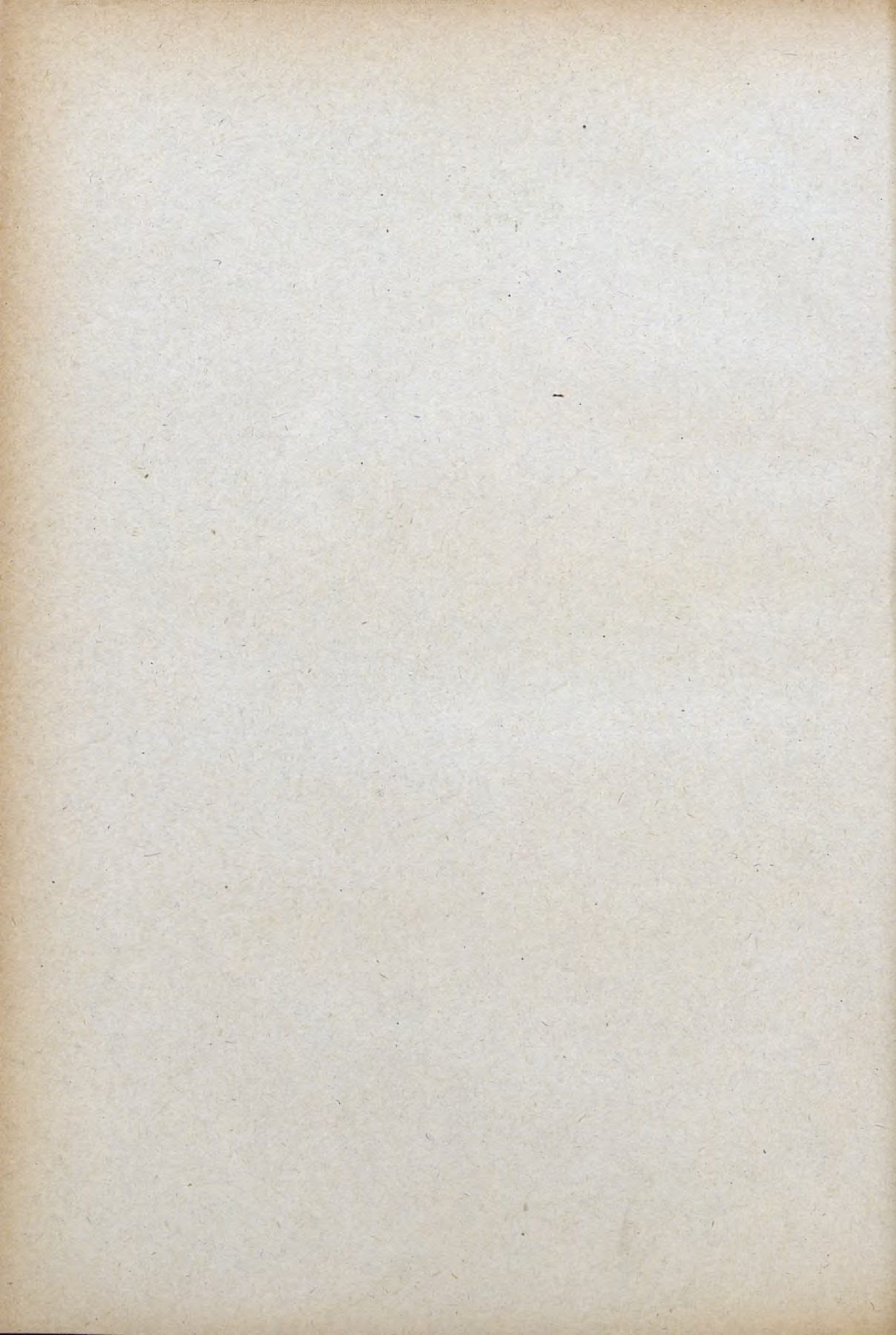
Raro recentiores lectiones genuinas soli praebent, sed saepe lectionibus antiquis aut pondus frequentia sua addunt, aut discessu demunt.

Tum ipse praestiti, quod in Demosthenis editionibus a Butcherō et Fuhro confectis desideraveram. Nemo enim saepius ab Hermogene atque tot eius interpretibus advocatur quam Demosthenes. Posset textus Demosthenici historia accuratius, quam Drerup id fecit, delineari, si in apparatu critico editionum Demosthenis allatae essent lectiones vulgatae; nam vulgata Demosthenica usos esse rhetores constat. Sed superbia Wilamowitziana affectis editoribus editiones Demosthenis nulli usui rhetorum editoribus sunt eruntque. Nego hoc saeculo vicesimo exstare Demosthenem eum, qui rhetoribus dumtaxat sit obversatus. Blassii atticistae somnia amplectimur. Quid? medii aevi vulgatam suadeo praeferendam? Minime, sed utique respiciendam, ut Demosthenis memoriae antiquae factorumque eius documentum. Antiqua studia Demosthenica, si quid institutiones rhetoricae, quae inde ab Hermogene usque ad Tzetzam exstiterant, ad ea cognoscenda conferre posse videntur, vel e pulvisculo adnotationis criticae suam sibi arenam, in qua strenue volutentur, colligant.

Quod in hac temporum tristitia liber hic edi potuit, doctoris phil. Bronislai Biliński iam de *Commentarii Codicis Vat. Gr. 107* editione summo opere meriti amicitiae vigilantiae industriae debeo. Nam primum librum manuscriptum Leopoli a me relictum servavit et cum aliis copiis meis Hermogenianis Cracoviam advexit, deinde in plagulis mecum corrigendis immensum laborem consumpsit. Idem omnia quaecumque in hac editione e codicibus Vaticanis collata adhibentur, ipse dum Romae moratur descripsit aut e codicum imaginibus phototypicis, quas conficiendas curavit, mihi colligendi copiam praebuit. Nec satis dici potest quantum fastidium superaverit prelis in

urbe diruta ad officium revocari vix sustinentibus cotidie astando consulendo medendo cum ipse curis distraherer diversissimis. Non mihi soli sed etiam litteris nostris profuit, propriis studiis haud leve damnum inde hoc negotio illatum non respexit. Eius rei si mera mentione satis esse actas gratias censerem, non is magister essem, qualem norat cum sibi devinciret. Tum doctor phil. Georgius Krókowski sociam in plagulis legendis operam ea qua solet comitate praestitit.

DE STATIBUS

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΝ

28 R. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων αὐτὴν ῥητορικὴν συνίστησι καὶ τέχνην ποιεῖ καταληφθέντα τε ἐξ ἀρχῆς δηλαδὴ καὶ [συγ]γυμνασθέντα τῷ χρόνῳ σαφῇ τε τὴν ὠφέλειαν παρεχόμενα τῷ βίῳ καὶ ταῖς βουλαῖς καὶ τοῖς δικαστηρίοις καὶ πανταχοῦ, μέγιστον εἶναι μοι δοκεῖ τὸ περὶ [τῆς] διαιρέσεως [αὐτῶν καὶ ἀποδείξεως], λέγω δὲ οὐ τῆς ἀπὸ τῶν γενῶν εἰς εἶδη καὶ ἀπὸ τῶν ὄλων εἰς μέρη· μικρὸν μὲν γὰρ οὐδὲ τοῦτο ῥητορικῆς μέρος· ἀλλ' οὐ περὶ τούτων νυνί, περὶ δὲ τῆς τῶν πολιτικῶν ζητημάτων διαιρέ-

1 τέχνην ῥητορικὴν V PgLa Pc Pβ Vf Vβ Pl, τέχνης ῥητορικῆς Pa Vh Pt περὶ στάσεων AcLa Pβ Vβ, (στάσεων m. po. ex -ως) Vf, περὶ τῶν στάσεων Ba Pg P Vh Pt Pl 2 Πολλῶν — 3 καταληφθέντα lemmata Sop. 5, 17, 27 — 20, 2 W. τε καὶ sch. Pn f. 51 r συνίστησι lemma Sop. 5, 18, 25. (4, 49, 5.) Marc. 4, 55, 4 W. lemma sch. Ph f. 128 r sch. Pg f. 39 v sch. Vδ sch. Pn f. 51 r, συνέστησε sch. Va 2, 18 Kow. 3 τε lemma Marc. 4, 55, 27. Plan. 5, 234, 26 W. sch. Vt lemma sch. Pn f. 51 r, om. lemma Sop. 5, 20, 2. sch. Pl f. 46 v, supra m. po. Vβ γυμνασθέντα Sop. 4, 51, 10 W. Vx, supra συγ Ph, [συγ m. po.] γυμνασθέντα Ba, συγγυμνασθέντα Sop. 5, 22, 11 W. lemma Syr. 2, 8, 16 R. 4 τε Sop. 5, 22, 20 W. lemma Syr. 2, 9, 16 R. lemma sch. Pn f. 51 r sch. Vt, om. sch. Pβ f. 1 v et 2 r sch. Vδ ὠφέλειαν lemma Syr. 2, 9, 16 R. Sop. 5, 22, 20. 4, 51, 15. lemma Marc. 4, 56, 21. Anon. 7, 108, 19 W., ἀλήθειαν Syr. 4, 45, 3 (Py et) W. alt. καὶ lemma Syr. 2, 9, 17 R. Sop. 5, 23, 6 W. lemma sch. Ph f. 188 r 5 καὶ Anon. 7, 109, 2 (Pb) μέγιστον — δοκεῖ sch. Vt — 6 αὐτῶν lemma Sop. 5, 24, 5-6 W. περὶ διαιρέσεως lemma Syr. 2, 10, 16-7 R. lemma Sop. 5, 24, 9. Anon. 7, 110, 12. lemma Plan. 5, 235, 21 W. sch. Vt, περὶ τῆς διαιρέσεως Phy Vc Ba PgLa Vb plur. Vatt XIII-XIV 6 αὐτῶν vid. non legisse Plan. 5, 235, 21. 236, 19 W., om. Pe Vβ Pεμ, supra m. po. Vm δὴ Sop. 5, 24, 12 W Vc Ba PgLa Viklt Pκ, supra m. po. ε Ps οὔτε pro οὐ τῆς sch. Va 2, 16 Kow. ἀπὸ — 7 μέρη Sop. 5, 24, 12-3 W. sch. Pg f. 40 r 7 οὔτε pro καὶ Sop. 5, 24, 13 W. τῶν del. m. po. Pg, om. Pu μὲν om. Ac Pfl, supra m. ead. Pq μέρος p. ῥητορικῆς lemma Syr. 2, 12, 15 R. Sop. 4, 63, 19 W. Phy Ac Vb Vdei Pfwv 8 ἀλλ' — 2, 1 γινέσθω Anon. 7, 250, 11-13 W. νυνί Anon. 7, 250, 11 (Vγ, νῦν ibid. W.) Pβκ, νῦν lemma Sop. 4, 63, 22 W. 8/2, 1 διαιρέσεως τῆς Pγ Pq

σεως εἰς τὰ λεγόμενα κεφάλαια ὁ λόγος γινέσθω. ἔστι δὲ [σχεδὸν] ὁ αὐτὸς τῷ περὶ εὐρέσεως, πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχει τὰ τῆς εὐρέσεως.

29 R. Καὶ πρῶτόν γε ὁ τί ἐστὶ πολιτικὸν ζήτημα, ῥητέον. ἔστι τοίνυν ἀμφισβήτησις λογικὴ ἐπὶ μέρους ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων νόμων
5 ἢ ἐθῶν περὶ τοῦ νομισθέντος δικαίου ἢ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ συμφέροντος ἢ καὶ πάντων ἅμα ἢ τινῶν· τὸ γὰρ ὡς ἀληθῶς τε καὶ καθόλου καλὸν ἢ συμφέρον ἢ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν οὐ ῥητορικῆς.

Τὴν δὲ ἀμφισβήτησιν ταύτην ἀνάγκη περὶ τε πρόσωπα γίνεσθαι καὶ πράγματα· ὧν πλείστη δῆπου διαφορὰ· ἦν τοῖς ἐπιγνοῦσι ῥᾶδιον ἤδη
10 τὰς διαιρέσεις συνιδεῖν τὰς εἰς τὰ κεφάλαια τῶν ζητημάτων καὶ ὅσα ὁλως διαιρεῖσθαι δύναται.

1 εἰς — κεφάλαια sch. Pf f. 48 r γινέσθω Anon. 7, 250, 13 W. lemma mg Vδ, γινέσθω lemma Syr. 2, 12, 23 R. Ph Pl ὁ αὐτὸς p. σχεδὸν lemma Syr. 2, 13, 18 R. Sop. 4, 66, 20 W. lemma sch. Pg f. 72 r et v sch. Va 2, 20 Kow. Phy V La Vb, σχεδὸν p. αὐτὸς lemma Marc. 4, 67, 13. Anon. 7, 113, 12 (Pn). Plan. 5, 237, 3 W. P Va, σχεδὸν om. lemma Sop. 5, 25, 29-30. Anon. 7, 611, 27 W. sch. Vb f. 32 r, exh. sch. La f. 20 v sch. Pβ f. 2 v 2 πλὴν — εὐρ. Anon. 7, 113, 25-6 W. sch. Pβ f. 2 v, om. Vq Pδ, mg m. ead. Pse τὰ τῆς εὐρέσεως lemma Sop. 5, 25, 31 W., τὰ περὶ τῆς εὐρ. Ph, τὰ περὶ εὐρέσεως lemmata Syr. 2, 14, 15-6 R. Sop. 5, 26, 8. 4, 66, 27-8 W. sch. Pg f. 72 r et v sch. Pβ f. 2 sch. Vb f. 32 r 3 γε om. Vc Ac, supra Vg Pd, μὲν pro γε lemma Marc. 4, 69, 9 W. τί ποτ' sch. Ph f. 23 r Pk, τί ποτε Ac Ld ἐστὶ om. lemma mg Vδ recc Parr Vatt τοίνυν lemma Sop. 5, 27, 4. Plan. 5, 237, 10 W., γὰρ pro τοίνυν lemma Syr. 2, 15, 5 R. 4 ἐπὶ μέρους Syr. 2, 63, 1 R. Sop. 4, 78, 16 (Py). sch. Pg f. 40 r sch. Va 3, 3 Kow. sch. Pβ f. 3 r lemma sch. Vg f. 20 r ἐκ — ἐκάστοις sch. Pβ f. 3 r ἐκ — κειμένων lemma sch. Pn f. 51 v ἐκ — 5 ἐθῶν sch. Va 3, 6-7 Kow. lemma sch. Vg f. 20 r sch. Vt f. 70 v κειμένων om. Sop. 5, 27, 6, exh. ibd. lin. 30 W. 5 περὶ τοῦ νομισθέντος Anon. 7, 115, 19-20 W. sch. Pf f. 49 r sch. Vδ sch. Vg f. 20 r sch. Vt περὶ — δικαίου sch. Va 3, 9-10 Kow. περὶ — alt. τοῦ sch. Pf f. 49 r καλοῦ ἢ δικαίου ἢ συμφέροντος lemma Sop. 5, 30, 23 W., ἢ τοῦ καλοῦ p. συμφέροντος sch. Pf f. 49 v Pn, eo ordine interpretantur sch. Va 3, 10-1 Kow. alt. et tert. τοῦ om. lemma Syr. 2, 15, 7-8. 16, 21-2 R. Sop. 5, 27, 7. 30, 15. 23 W. La Vqt Pr 6 ἢ καὶ — τινῶν lemma Sop. 5, 34, 13 W. sch. Pf f. 49 v lemma sch. Vg f. 20 r ἢ τινῶν sch. Pβ f. 3 r τὸ — 7 Syr. 2, 35, 13-5 R. sch. Vg f. 20 v 7 ἢ συμφέρον om. lemma Syr. 2, 17, 22 R. Py Vg Pr, suppl. m. po. Vb Vε, del. m. po. Pt σκοπεῖν Py Vb Vf Pqr, (supra m. po. ζητεῖν) Vg; ζητεῖν, supra σκοπεῖν Pd Vε 8 ἀνάγκη lemma Syr. 2, 18, 7, ibid. lin. 11 R. 4, 81 adn. Anon. 7, 117, 7 W. sch. Pβ f. 3 r, ἀνάγκη p. γίνεσθαι Anon. 7, 117, 20 (Pc) περὶ τε πρόσωπα lemma Syr. 2, 18, 7 R. sch. Va 4, 5 Kow. sch. Pn f. 51 v 9 πράγματα — πρόσωπα Vb, (mg m. po. γρ. πρόσωπα καὶ πράγματα) Pt γίνεσθαι om., p. πράγματα add. εἶναι Py Vb Vfg Pr, (supra m. ead.) Pe, (mg γρ.) Vε, γίνεσθαι p. πράγματα sch. Vδ 9 ὧν — δῆπου lemma sch. Vg f. 20 r sch. Pn. f. 51 v διαφορὰ Anon. 7, 117, 15-6 W. ἦν — ἐπιγνοῦσι lemma sch. Pn f. 51 v ῥᾶδιον Vc, (ῥᾶσι) Pf 10 καὶ — 11 lemma sch. Pn f. 51 v καὶ ὅσα (11) ὁλως lemma Plan. 5, 238, 14 W., καὶ ὁλως εἰ Sop. 5, 38, 19—20 lemma Marc. 4, 85, 8 W.

Τῶν οὖν προσώπων τὰ μὲν ἐστὶν οἷα καὶ δύνασθαι ἐξετάζεσθαι, τὰ δὲ οὐ, τόπον δὲ ἄλλως ἐπέχει προσώπου. τῶν δ' αὖ ἐξεταζομένων ἰσχυροτάτην μὲν ἔχει δύναμιν τὰ ὠρισμένα καὶ κύρια, οἷον ὁ Περικλῆς, ὁ Δημοσθένης καὶ τὰ τοιαῦτα. δευτέραν δὲ τὰ πρὸς τι, οἷον πατήρ, υἱός, 5 δοῦλος, δεσπότης. τρίτην τὰ διαβεβλημένα, οἷον ἄσωτοι, μοιχοί, κόλακες. τετάρτην τὰ ἡθικά, οἷον γεωργοί, λίχνοι καὶ τὰ ὅμοια. πέμπτην τὰ κατὰ συμπλοκὴν δύο προσηγοριῶν, οἷον νέος πλούσιος. τούτων γὰρ ἐκάτερον ἰδίᾳ μὲν σμικρὸν ἢ οὐδὲν ἰσχύει, συμπλακέντα δὲ εἰς ἓν ἄμφω δύνатаи 30 R. κρίσιν ἀναδέξασθαι. ἕκτην τὰ κατὰ συμπλοκὴν προσώπου καὶ πράγματος, οἷον μειράκιον καλλωπιζόμενον φεύγει πορνείας. ἐβδόμην τὰ ἀπλὰ προσηγορικά, οἷον στρατηγός, ῥήτωρ. ταυτὶ δὲ δῆλον μὲν ὡς καὶ καθ' 10 ἓν ἐμπίπτει τοῖς ζητήμασι καὶ κατὰ πλείονα· αὐτίκα ὁ Δημοσθένης καὶ πατήρ ἦν δῆπου καὶ ῥήτωρ καὶ πρεσβευτής, ἥδη δὲ καὶ στρατιώτης. ὁθεν καὶ μείζονα ἔχει δύναμιν τὰ ὠρισμένα καὶ κύρια. ἀλλὰ δεῖ περὶ 15 ἐκάστου τῆς δυνάμεως ἰδίᾳ γνόντα χρῆσθαι, ὡς ἂν ὁ καιρὸς διδῷ.

Τὰ μὲν οὖν ἐξεταζόμενα τῶν προσώπων ταῦτα, καὶ δεῖ τοῖς ἐγκωμιαστικοῖς ἀκολουθοῦντα τόποις χρῆσθαι τοῖς ἐμπιπτούσιν. οὐκ ἐπιδέχεται δὲ ἐξετάσιν τὰ τε ἀόριστα, οἷον τὸ τίς, καὶ τὰ ἰσάζοντα διόλου, οἷον

1 τῶν οὖν προσώπων lemma sch. Va 4, 11 Kow. sch. Pn f. 51 v μὲν etiam p. τῶν Ba Vx δύνασθαι lemma Syr. 2, 19, 4 R. sch. Vδ Ph Pc, (supra δύνатаи) Py, (supra τ) Vc, supra m. po. Pg, m. po. ex -ται Vn, δύνатаи Vβ, δύνатаи Pa PgLa Ba Ac Va Vb plerique Parr Vatt XIII—XVI 2 ἐπέχει lemma Syr. 2, 19, 5 R. Sop. 5, 39, 3 W. sch. Pβ f. 3 v Phy Ba Ac Pa, mg Vδ, ἔχει Pc, (supra m. po. ἐπ) Vc 3 ἰσχυροτάτην — κύρια Marc. 4, 92, 16-7 W. ἰσχυροτάτην sch. Pβ f. 3 v, ἰσχυροτέραν sch. Pf f. 49 v ὠρισμένα Anon. 7, 118, 23 W. sch. Ph f. 129 r sch. Vδ sch. Pl f. 94 r — 4 ὁ bis om. Sop. 5, 42, 8 W. PgLa Vκ Pdk Ld 4 τοιαῦτα Sop. 5, 42, 8 W. Phy V Pc, ὅμοια Pa Va, in suppletis Vδ, plures recc Vatt Parr alt. τὰ lemma Plan. 5, 239, 3, om. lemma Sop. 5, 42, 11 W. 5 δὲ τὰ Py Vc Vb Vf Pqrw ἄσωτος, (mg) μοιχός, κόλαξ Vδ μοιχός sch. Ph f. 130 r 6 τετάρτην τὰ ἡθικά lemma Plan. 5, 240, 3 W. sch. Pn f. 52 r, tet. δὲ τὰ Py Vb Vf Pfmqrw καὶ λίχνοι Ph Pβ 8 σμικρὸν — ἰσχύει sch. Vδ σμικρὸν et μικρὸν sch. Pβ f. 4 v, μικρὸν Py Vf g Pfwlv 9 καὶ κρίσιν La Vt, καὶ supra m. po. Vc 11 ταυτὶ — μὲν lemma sch. Pn f. 52 r ταῦτα Ph Vf g Pquδ, mg m. po. ταυτὶ Vx 12 ἐμπίπτει τοῖς ζητήμασι sch. Pβ f. 4 v, ἐν τοῖς ibid. καὶ κατὰ πλείονα sch. Pβ f. 4 v, κατά er. Va, supra m. po. Vf, κατά ex τὰ Pb, τὰ pro κατά Vf αὐτίκα ὁ Δημοσθένης lemma sch. Pn f. 53 r Plan. 5, 240, 24 W. 13 στρατηγός pro πρεσβευτής lemma Sop. 5, 47, 29-30 W. 14 ἀλλὰ — 15 ἐκάστου lemma sch. Pn f. 53 r δεῖ δὲ, om. ἀλλὰ lemma Sop. 5, 48, 11 W. περὶ — 15 γνόντα sch. Vδ 15 διαγνόντα pro ἰδίᾳ γνόντα lemma Sop. 5, 48, 11-2 W. χρήσασθαι lemma Sop. 5, 48, 12 W. αὐτοῖς ὡς Py Vb Vf g tδ Pdstul ὡς — καιρὸς lemma sch. Pβ f. 5 r — διδῶ sch. Vδ — 16/17 ἐγκωμιαστικοῖς lemma sch. Pn f. 53 r 17 οὐκ ἐπιδέχεται κρίσιν lemma sch. Pn f. 53 r ἐπιδέχονται Pc Pfw 18 τὰ τε ἰσάζοντα καὶ τὰ ἀόριστα διόλου lemma Sop. 5, 51, 4-5 W.

δύο νέοι πλούσιοι εἰ ἐπὶ τῇ κρίνοιν ἀλλήλους· ὃ γὰρ ἂν τις εἴποι κατὰ τοῦ ἐτέρου, ἔσται τοῦτο καὶ κατὰ τοῦ ἐτέρου.

Ὡσπερ δὲ τῶν προσώπων, οὕτως καὶ τῶν πραγμάτων ἔστι διαφορά. καὶ ἰσχυροτάτην μὲν ἐξέτασιν ἐπιδέχεται ταῦτα ἐφ' οἷς τις αὐτὸς ὡς
 5 ποιήσας κρίνεται, ὡς ὁ θάπτων τὸ νεοσφαγὲς σῶμα ἐπ' ἐρημίας καὶ
 φωραθεὶς καὶ φόνου φεύγων. δευτέραν δέ, ὅταν ἐτέρου πράξαντος ἀντι-
 31 R. κρυς εἰς αὐτὸν ἀναφέρηται τὸ κρινόμενον, οἷον τρισαριστέως εἰκόνα ἔστη-
 σαν οἱ πολέμοιοι, καὶ προδοσίας κρίνεται. τρίτην, ἃ μεταξὺ τούτων ἐστίν,
 10 οἷον ἔγραψεν ὁ Περικλῆς εἰς δέον ἀνηλωκέναι πεντήκοντα τάλαντα, καὶ
 Ἀρχίδαμος δῶρων φεύγει· τὸ γὰρ τῶν πεντήκοντα ταλάντων ἀναφέρεται
 μὲν ἀντικρυς εἰς αὐτὸν οὐδαμῶς, διὰ δὲ τὰ ἄλλα καὶ τοῦτο ἐνδέχεται
 ἔξετασθῆναι ὡς ἀναφερόμενον. ἀπέοικε δὲ οὐδὲν τοῦ ζητήματος τούτου
 καὶ ὁ ἄσωτος ὁ ἐπὶ τῷ πατρὶ ἀφανεῖ γενομένῳ φόνου φεύγων· καὶ οὐκ
 ἀγνοῶ γε ὡς ῥήθησάν τινες μὴ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα κρινόμενον,

1 δύο — πλούσιοι lemma sch. Pn f. 54 r τι pro τῇ Anon. 7, 136, 14 (Pb) et lemma sch. Pn f. 54 r εἴποι Phy V PgLa Pa Va Vb, mg Vδ, plerique Parr Vatt XIII—VI, εἴπη: Pc Vdei Pfwkn 2 ἔσται p. ἐτέρου Py Vb Vfg Plr 3 οὕτως lemma Syr. 2, 32, 1 R. Sop. 5, 51, 22 W. Ph, οὕτως Ba Pg Vdeikgt Pdmsβκ, (-ει) Pu δὲ καὶ lemma Syr. 2, 32, 1 (V) R. Sop. 5, 51, 22 W. Ph, δὲ? er. ante καὶ La, δὴ καὶ Vw πλείστη pro ἔστι lemma Sop. 5, 51, 23 W. 4 μὲν ἔχει δύναμιν ταῦτα lemma Syr. 2, 32, 7-8 R. δέχεται Vb Pβ, ἐπι supra m. po. Vn ταῦτα om. lemma Sop. 5, 51, 24 W. ἐφ' — αὐτὸς lemma Plan. 5, 241, 10 W. sch. Pn f. 53 r αὐτὸς om. sch. Pg f. 94 v 5 ὡς — θάπτων Anon. 7, 130, 26 W. τὸ om. Ph Pc ἐπ' ἐρημίας p. 6 φωραθεὶς et om. 5 καὶ Ph Pfw 6 ἐφ' οἷς pro ὅταν lemma Sop. 5, 51, 25-6 W. ποιήσαντος pro πράξαντος lemma Sop. 5, 51, 26 W. 7 αὐτὸς Anon. 7, 128, 16 W., ἡμᾶς ibid. Pa Pb Mon. (adn. 3 W.) lemma sch. Vg f. 20 v, τούτον Ba Ps τὸν Ph, τὸ |I|Ac 8 κρίνεται p. προδοσίας Ph V PgLa Vkqtu Md Pβdmsυθκ, mg Vf, ante πρ. P plures Parr Vatt XIII—XVI, φεύγει proδ. Syr. 2, 67, 26 R. Anon. 7, 130, 29-30 (P) Py, mg m. sch. γρ. καὶ φεύγει Pa, Vb Vfg Pfwr, supra m. po. γρ. καὶ φεύγει Pd Sop. 5, 52, 33—53, 1 ἢ τρίτη τάξις, ἣν αὐτὸς ἐξ ὑποψίας καλεῖ, Marc. 4, 129, 16 W. καλῶς δὲ προσέθηκε τὸ ἐξ ὑπονοίας α — {ἐστίν Anon. 7, 131, 7 W. sch. Va 5, 23-4 Kow. α lemma sch. Va 5, 13 et lin. 23 Kow. Py V P Vδ Md, [α m. po.] Vf, ἡ Sop. 5, 53, 1 W., ἡ c. una litt. er. Ph 9 ἀναλωκέναι Va Pbtλ, supra m. po. η Vc; ἀνηλωκέναι, supra m. ead. α P 10 ἀρχίδαμος παρὰ λακεδαιμονίους Vlt Pfwλοεμ, mg γρ. καὶ ἀρχίδαμος παρὰ λακεδαιμονίους δῶρων φεύγει P, παρὰ λακεδαιμονίους mg Vr Pq 11 ἀντικρυς p. αὐτὸν La Vt Pmuθ, om. Vb δὲ p. ἄλλα Vδ, ?sch. Pn f. 53 v τὰ ἄλλα lemma Plan. 5, 243, 13 W. lemma 7, 131 adn. 17, τὰλλα ibid. lin. 9. 24 W. Ph Vg Pqu καὶ τοῦτο p. ἐνδέχεται Anon. 7, 131, 9-10 (sed lin. 24 καὶ τοῦτο ἐνδέχ.), Ac Vuld Pβkn, τοῦτο p. ἐνδέχεται, om. καὶ lemma sch. 7, 131 adn. 17 W. sch. Pβ f. 5 v sch. Pn f. 53 v, καὶ τοῦτο om. Py Vδ 12 ἀπέοικε — 13 φεύγων lemma sch. Vg f. 20 v 13 κρινόμενος pro φόνου φεύγων Sop. 5, 55, 25-6 W. alt. καὶ — 14 κρινόμενον sch. Pff. 65 r 14 μὲν pro γε Sop. 5, 55, 26 W. τὸ om. Py Vb Vt, supra m. ead. Pq ἐνταῦθα p. πρᾶγμα lemma Syr. 2, 34, 7 R. Ph Vc Ba Pc, τὸ πρᾶγμα p. ἐνταῦθα Ac Pa, mg Vδ, plures Vatt Parr XIII—VI ἐνταῦθοι Vb Vft Pqr τὸ πρᾶγμα

θαυμάζω δὲ εἰ μὴ κρινομένου πράγματος αἰτίαν τις ἀποδώσει καὶ τὸ λεγόμενον χρώμα· ἀπολογήσεται δὲ οἶμαι ὁ ἄσωτος καὶ ἔρει τι.

Πράγμα δὲ οὐ κρίνεται κατὰ γε ἐμὲ τὸ ἐξισάζον μόνον, οἷον πένης καὶ πλούσιος ἑκάτεροι ὥραίας ἔχοντες γυναῖκας κατὰ ταυτὸν ἄμφω πε-
 5 φωράκασιν ἀλλήλους ἐξιόντας ἐκ τῶν ἀλλήλων οἰκίων καὶ μοιχείας ἀλλή-
 λους ἀντεγκαλοῦσιν· ἐνταῦθα γὰρ αὖ πάλιν τὰ μὲν πρόσωπα διαλλάττοντα ἐπιδέχεται ἐξέτασιν, τὰ πράγματα δὲ οὐ, διὰ τὸ ἰσάζειν.

32 R. Μετὰ ταῦτα τοῖνον ἔστιν ἐξ αὐτῶν ἐπιγνῶναι τὰ τε συνεστῶτα καὶ
 διαιρεῖσθαι δυνάμενα τῶν ζητημάτων καὶ ὅσα μὴ συνέστηκε. τὰ μὲν γὰρ
 10 ἦτοι ἄμφω, καὶ πρόσωπον ἔχοντα καὶ πρᾶγμα κρινόμενον, ἣ τὸ ἕτερον γε
 πάντως, καὶ τοὺς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγους σὺν τῷ πιθανῷ διαφόρους
 τε καὶ ταῖς πίστεσιν ἰσχυροῦς, ἔτι τε, ὅπερ ἐστὶ παρὰ τοῖς δικασταῖς, τὸ

p. ἐνταυθοῖ Vu, (om. τὸ) Py, ἐνταῦθα om. VI Pn τὸ κρινόμενον lemma Syr. 2, 34, 7 R. (τὸ om. ibid. cod. V), Py Pg Vb Vft Pqr, (p. πρᾶγμα) Sop. 5, 55, 27 W.

1 θαυμάζω δὲ lemma Plan. 5, 243, 22 W. sch. Pn f. 53 v θαυμάζω — 2 χρώμα lemma sch. Vg f. 20 v κρινομένου πράγματος Sop. 4, 433, 29 W., κριν. τοῦ πράγματος Py Vb Vgu Pβl, (ex ὀνόματος) Vδ, τοῦ supra m. ead. Pq 2 ἀπολογήσεται δὲ lemma sch. Pn f. 53 v ἀπολογήσεται — τι (om. δὲ) lemma sch. Vg f. 20 v οἶμαι lemma Syr. 2, 35, 22 R. sch. Ph f. 131 r, om. lemma Sop. 5, 55, 32 W. 3 πρᾶγμα — κρίνεται lemma sch. Va 6, 6 Kow. — μόνον sch. Vg f. 20 v ἐξισάζον μόνον Anon. 7, 349, 5 W. Ph Ba Ac Pa, mg Vδ, ἐξισαζόμενον Vc Vβ, supra m. po. on (i. e. ἐξισάζον) Pc 4 κατὰ ταυτὸν p. 5 ἐξιόντας Ph Vu Pβfwl, etiam p. ἐξιόντας Pm, κατὰ ταυτὸν ἄμφω om. Py, ἄμφω om. Pl 5 ἀπὸ Py Ba PgLa Vb Vfgklt Plqs 6 ἐνταῦθα μὲν lemma Plan. 5, 244, 1 (Pl f. 50 v) Pmuθ αὖ om. lemma Plan. 5, 244, 1 W. (exh. ibid. Pl f. 50 v) Pfwq, supra m. ead Pd, etiam πάλιν om. Pfwd 7 οὐ Py Pc Va, mg Vδ, Pk 8 — 9 ζητημάτων lemma sch. Vg f. 21 r ἐπιγνῶναι Syr. 2, 36, 18 R., γνῶναι lemma Sop. 5, 57, 10 W. 9 ὅσα ὅλως sch. Va 6, 28 Kow. Vk τὰ — 10 ἄμφω lemma Plan. 5, 244, 19-20 W. sch. Va 7, 1 Kow. — 10 κρινόμενον Anon. 7, 141, 8-9 W. — 11 πάντως (om. γὰρ) sch. Pf f. 51 r τὰ ἔχοντα ἄμφω καὶ πρόσ. κ. πρᾶγμα κριν. ἣ τὸ ἔτ. lemma Marc. 4, 144, 2-3 W., τὰ μὲν om., γὰρ p. 10 ἦτοι lemma Sop. 4, 140, 16-7 W. 10 ἦτοι ἄμφω lemma sch. Pn f. 54 v sch. Ps f. 25 v πρᾶγμα καὶ πρόσωπον lemma sch. 7, 141 adn. 42 W., πρόσωπα sch. Ps f. 25 v Ps, πρόσωπον καὶ πρᾶγμα ex πρόσωπα καὶ πράγματα Vδ ἣ τὸ ἕτερον γε lemma Plan. 5, 245, 31 W. ἣ — 11 πάντως lemma Sop. 5, 59, 4. 4, 140, 27. Anon. 7, 141, 10-1 W. sch. Ph f. 133 r sch. Pn f. 54 v sch. Vt f. 72 r ἣ πάντως τὸ ἕτερον lemma Sop. 4, 140, 20 W. τὸ — πάντως sch. Va 7, 5 Kow. 11 καὶ — λόγους Anon. 7, 141, 12-3 W. sch. Ph f. 132 v sch. Vt f. 72 r τοὺς — μέρους Marc. 4, 145, 9 W. lemma sch. Pn f. 54 v τοὺς Anon. 7, 142, 11 (Pc Pb Pβ Vδ), τοῦ ibid. W. ἐξ — μέρους sch. Pβ f. 6 r ἐξ lemma Marc. 4, 144, 8 W. Anon. 7, 141, 13 W., παρ' sch. Ps f. 25 v μέρους p. λόγους lemma Marc. 4, 144, 8 (sed μέρους λόγους Marc. 4, 145, 9) W. Pd σὺν τῷ πιθανῷ lemma Sop. 5, 60, 14. Marc. 4, 144, 13. Anon. 7, 141, 14-5. 142, 12 W. sch. Ph f. 132 v sch. Pf f. 51 r sch. Vt f. 72 r sch. Ps f. 25 v διαφόρους — 12 ἰσχυροῦς sch. Pf f. 51 r-v, (διαφόροις) sch. Vt f. 72 r 12 τε om. sch. Ps f. 25 v ἔτι — δικασταῖς sch. Ph f. 132 v sch. Pf f. 51 v — 6, 1 προειλημμένον sch. Vt f. 72 r alt. τε sch. Ph f. 132 v, om. lemma Sop. 4, 142, 30 W., δὲ Pw ὅπερ — 6, 1 προειλημμένον lemma sch. Ps f. 25 v

τῆς κρίσεως ἀφανὲς καὶ μὴ προειλημμένον τῇ κρίσει δυνάμενόν τε πέρας λαβεῖν, συνέστηκε. τὰ δ' οὐτινοσοῦν τούτων ἐνδεᾶ ταῦτα ἀσύστατά ἐστιν. εἰρήσεται δὲ καὶ κατ' εἶδος.

Καὶ πρῶτόν γε ἀσυστάων εἶδος τὸ μονομερές, ᾧ τὰ τῶν λόγων
 5 μὴ ἐκατέρωθεν ἰσχυρά, οἷον πορνοβοσκὸς δέκα νέους κωμάζοντας ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀποτοῦ ὄρυγμα ποιήσας ὑποδεξάμενος ἀπέκτεινε καὶ φεύγει φόνου. δεύτερον τὸ ἰσάζον διόλου, οἷον δύο νέοι πλούσιοι ὥραιας ἔχοντες γυναῖκας κατὰ ταῦτόν [ἄμφω] πεφωράκασιν ἀλλήλους ἐξιόντας ἀπὸ τῶν ἀλλήλων οἰκιῶν καὶ μοιχείας ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσι. τρίτον κατὰ τὸ
 10 ἀντιστρέφον, οἷον ἀπῆται τις δάνειον καὶ τόκους, ὃ δὲ παρακαταθήκην φάσκων ἔχειν οὐκ ὀφείλειν ἔλεγε τόκους· μεταξὺ πεποιήται χρεῶν ἀποκοπὰς ὃ δῆμος, καὶ ὃ μὲν ὡς παρακαταθήκην ἀπῆται, ὃ δὲ ὡς χρέος
 33 R. οὐκ ὀφείλειν ἔτι φησίν. ἐνταῦθα γὰρ οὔτε διάφορα οὔτε ἰσχυρά τὰ τῶν πίστεων ἀποτοῖς· περιπετεῖς γὰρ τοῖς ἑαυτῶν ἄμφω γίνονται λόγοις. τέ-
 15 ταρτον κατὰ τὸ ἄπορον, οὐ μὴ ἔστι λόσιν εὑρεῖν μηδὲ πέρας, οἷον

1 ἀλλὰ pro καὶ lemma Sop. 5, 61, 2 W. προειλημμένον τῇ κρίσει δυνάμενον Anon. 7, 141, 20 W. Py Ba Ac PgLa Vb plures Vatt Parr XIII—VI, (προσ-) Ph, mg γρ. καὶ μὴ προειλημμένον τῇ κρίσει P, supra vel mg Vdns Pdoe προειλημμένον δυνάμενον lemma Sop. 5, 61, 2-3, ut videtur Anon. 7, 142, 16. 160, 21, sch. 7, 141 adn. 43 W., Vc, mg Vδ δυνάμενον — 2 λαβεῖν sch. Ph ff 132 v-133 r sch. Pf f. 51 v sch. Vt f. 72 r τε Anon. 7, 141, 19. 142, 17 W. sch. Ph f. 133 r lemma sch. 7, 141 adn. 42 W. δὲ pro τε lemma Marc. 4, 146, 4 W. Ph Pfw, om. Marc. 4, 145, 4 W. sch. Ps f. 25 v 2 συνέστηκεν lemma Plan. 5, 244, 29 W. (ubi -ε Pl) Phy Pn δὲ lemma Syr. 2, 37, 17 R. Sop. 5, 61, 8 W. Vb οὖν τινος Marc. 4, 177, 25 W. Py Ac Vb Vδiqε, mg γρ. τὰ δ' οὖν τινος τούτων Pa ἐνδεᾶ plures Vatt Parr XIII—VI, (supra m. ead. α) P εἰσιν La Pθ 3 εἰρήσεται lemma sch. Va 7, 14 Kow. καὶ om. Ba PgLa Ve Pd 4 γε om. lemma Syr. 2, 37, 21 R., μὲν pro γε Py τὸ μονομερές lemma Plan. 5, 246, 22 W. sch. Pn f. 54 v ᾧ — 5 ἰσχυρά sch. Ph f. 133 r ἐν ᾧ Anon. 7, 149, 15 W., ᾧ καὶ τὰ Py Viqu, p. ᾧ er. καὶ? Vb 5 μὴ Sop. 4, 149, 7. Anon. 7, 149, 16, om. Sop. 5, 62, 17 W. ἐστὶν ἰσχυρά lemma Sop. 5, 62, 17-8 W. δέκα — 6 ἀπέκτεινε Anon. 7, 143, 10-14 W. 6 φεύγει p. 7 φόνου Py Vb Vfgu Pfwlnqru 7 δεύτερον — διόλου lemma Pn f. 56 r δὲ τὰ ἰσάζοντα lemma Sop. 5, 63, 14 W. ἐξιόντας lemma Plan. 5, 246, 28 W. sch. Ph ff 132 r v 135 v ter ἐκάτεροι ὥραιας Py Ba PgLa Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI, γρ. ἐκάτεροι P — 8 γυναῖκας ἔχοντες ὥραιας Ph Ac Pfw 8 ἄμφω p. 7 πλούσιοι Ph Pfw om. Py Vb Plq ἀλλήλους p. ἐξιόντας Py Vb Pru ἐκ Py Vb, mg Vδ, Vefgn Plqru 9 κατὰ lemma Plan. 5, 246, 31 W., om. lemma Syr. 2, 38, 5 R. Sop. 5, 63, 29 W. Ac Pfw 10 οἷον om. lemma Sop. 5, 63, 29 W. 11 φάσκων p. ἔχειν mg Vδ, Pmθ 12 ἀπῆται Py V PgLa P Vab plerique Vatt Parr, ἀπαιτεῖ Ph Vdei Pbfw 13 ἔτι om., ἔλεγεν Py Vab Vfglswε Plqrtl, [ἔτι φησίν] Pμ, solum ἔτι om. Pb διαφορά Anon. 7, 146, 30 W. 14 αὐτῶν PgLa Vdikqt Pdkmsu, αὐτῶν Pθ, αὐτοῖς Vlu ἄμφω p. γὰρ Ac Pc Vfglu Plq γεγονάσι Py Vb Vfg Plqr 15 κατὰ lemma Plan. 5, 247, 5 W., om. lemma Syr. 2, 38, 11 R. Pfw εἰρεῖν Marc. 4, 156, 12 W. sch. Ph f. 131 v sch. Va 8, 2 Kow. Phy Ba Ac PgLa Vb Vfgkt Plqrs, (mg λαβεῖν) VI, λαβεῖν Vc P, mg Vδ οἷον — 7, 1 πιστεύειν Anon. 7, 138, 16-7 W.

- Ἀλέξανδρος ὄναρ εἶδεν ὀνείροις μὴ πιστεύειν καὶ βουλευέται· ὅ τι γὰρ ἂν συμβουλεύῃ τις ἐνταῦθα, τὸ ἐναντίον αὐτῷ περᾶναι. πέμπτον κατὰ τὸ ἀπίθανον, οἷον εἰ Σωκράτην τις πλάττει πορνοβοσκοῦντα ἢ Ἀριστείδην ἀδικοῦντα. ἕκτον κατὰ τὸ ἀδύνατον, οἷον εἰ Σιφνίους ἢ Μαρωνεῖτας λέγει τις περὶ ἀρχῆς τῶν Ἑλλήνων βουλευέσθαι ἢ τὸν Πύθιον ψεύδεσθαι. ἔβδομον κατὰ τὸ ἄδοξον, οἷον ἐκμισθώσας τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τὸν μισθὸν οὐκ ἀπολαμβάνων δικάζεται τῷ μισθωσαμένῳ. ὃγδοον κατὰ τὸ ἀπερίστατον, οἷον ἀποκηρύσσει τις τὸν υἱὸν ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ. ταῦτα γὰρ οὐκ ἂν εἴη ζητήματα.
- 10 Παρὰ δὲ ταῦτα εἶδη ἐστὶν ἕτερα, ἐγγὺς μὲν ἀσυστάτων, μελετώμενα δὲ ὁμῶς. πρῶτον μὲν τὸ ἑτερορρεπές, οἷον καταφυγόντος Κριτίου ἐπὶ τὰς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας βουλευθόνται Ἀθηναῖοι εἰ χρὴ
- 34 R. ἀποσπᾶν· τουτὶ γὰρ μονομερές μὲν οὐκ ἔστιν, ἑτερορρεπές δέ. εἴτα τὸ

1 Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς Py Vf Plqru, ὁ βασιλεὺς mg m. po. Vξ, Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς Vb 2 συμβουλεύῃ Anon. 7, 154, 6 W., mg Vδ, supra m. 1 γρ. καὶ συμβουλεύῃ τις ἐνταῦθα Pc, συμβουλεύει, om. καὶ Vhlsu, supra m. ead. oi Po, συμβουλεύει Pθ, καὶ συμβουλεύσῃ Pfw, in textu Pc, mg m. sch. min. Pa, (καὶ om.) Ac, -σει, supra m. ead. oi Pμ ἐνταῦθα om. Anon. 7, 154, 6 W. αὐτῷ Phy Vb Vdefiqs Plmqruθ, supra Vξ Pt, ἐαυτῷ p. τις Pl, αὐτοῦ rell, sed cf. Hmg 37, 16-17 R. ποιεῖ pro περᾶναι Anon. 7, 154, 6 W. κατὰ lemma Plan. 5, 247, 14 W., om. lemma Syr. 2, 38, 14 R. sch. Vg f. 21 r Pfw 3 πλάττει Ac Vb Vf Poqrυθ, mg Ph, πλάττειτο Vf, πλάττε() mg Vδ, πλάττει ex -oi? Pf Vm, πλάττει, supra oi Pμ ἢ — 4 ἀδικοῦντα om. Pbl, mg m. ead. Pt, m. po. Va Vξ 4 κατὰ om. lemma Syr. 2, 38, 19 R. sch Vg f. 21 r Pfw ἢ Anon. 7, 150, 20 (Pa Pn), καὶ ibid. W. μαρωνεῖτας Ph sch. Ph f. 136 r VgrPo — 5 ita P, λέγει Πομ 5 τις in ras. p. Σιφνίους Py, p. Σιφν. Vb Vg Plq, supra m. ead. Pd, τις λέγει p. βουλευέσθαι VI Pm, (τι pro τις) Pw, τις λέγ() p. βουλ. Vu, τις λέγει (supra m. po. oi) p. βουλ. Vc, λέγει (supra oi) p. βουλ. Vt, τις λέγει p. βουλ. Ph Ba Ac PgLa Vdegik Pksθκ, supra m. ead. Pd, εἶποι p. Ἑλλήνων Py Vb Vfg Plqru περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς Anon. 7, 150, 16-7 W. et ibid. lin. 21 (Pb, ubi τῶν om. W.), π. ἀρχ. τ. Ἑλλ., τῆς ante ἀρχῆς supra m. ead. Pr ἢ — ψεύδεσθαι sch. Va 8, 25 Kow. 6 κατὰ lemma Plan. 5, 247, 25 W., om. lemma Syr. 2, 39, 4 R. Anon. 7, 155, 5 W. Pfw οἷον — 7 μισθωσαμένῳ Sop. 4, 188, 31-189, 1 W, imae col. f. 66 v add. m. al.? Pc καὶ τὸν Sop. 4, 188, 32 W. Pfw 7 ἀπολαμβάνων Phy V, (mg) Vδ, mg γρ. P, mg Vn, ἀπολαβών Sop. 4, 188, 32—189, 1 W. P Va Vstwr Penovλp, mg m. po. Vξ, ἀπο, supra m. po. λαβών Vn κατὰ lemma Plan. 5, 248, 1 W., om. lemma Syr. 2, 39, 17 R. sch. Vg f. 21 r Pfw 8 ἀποκηρύττει Py Ac Vfgq Pdqrυκ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Py Ac Vb Vfgiq Plqrυκ 10—11 ὁμῶς lemma sch. Vg f. 23 r εἶδη τῶν ἀσυστάτων Phy Vδ Vg Pfwbru, p. εἶδη ras. Vb ἐστὶν p. ἕτερα Pfw εἰσὶν Py Vb VgPlr ἕτερα om. lemma Sop. 5, 71, 19 W. ἐγγὺς μὲν ἀσυστάτων sch. Va 8, 26 Kow. μελετωμένων lemma sch. Vg f. 23 r 11 δὲ lemma Syr. 2, 40, 4 R., δ' lemma sch. Vg f. 23 r Ph, mg Vδ ἑτερομερές sch. Ph ff 131 v 132 v τοῦ Κριτίου Ph Ac 12 χρὴ Phy Vb Vfgl Pfwlrυ, det rell 13 αὐτὸν ἀποσπᾶν Py Vb Vgil Plmruθ, αὐτὸν supra m. ead. Poq, m. po. Pd τοῦτο Ba PgLa Vdektu Pdkmqσθ εἴτα lemma Sop. 5, 72, 16 W. sch. Va 9, 16 Kow. Py V, supra

κακόπλαστον, οἶον μετὰ τὴν Νικίου ἐπιστολὴν γράφει τις [πέμπειν]
 Κλέωνα στρατηγεῖν, ἢ πάλιν πρόκειται Μαρδονίῳ ἀναχωρήσαντι μετὰ τὴν
 ἤτταν ἀπολογία παρὰ βασιλεῖ· ἢ πλάσις γὰρ ἡμάρτηται παραπλησίως
 ἐπ' ἀμφοῖν, ἐπεὶ τεθνᾶσί γε δήπου Κλέων τε πρὸ τῶν Σικελικῶν καὶ
 5 Μαρδόνιος πρὶν ἢ ἐπανελθεῖν τοὺς διαφυγόντας τῶν Περσῶν. ἔστιν ἐν
 τούτοις καὶ τὸ προελημμένον τῇ κρίσει, οἶον μηδενὸς ἐπιγνῶναι δυνα-
 μένου τὴν ἄνοδον τὴν ἐπὶ τὸν τύραννον ἔδειξε γυνή τις τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί,
 ὃ δὲ ἀνελθὼν ἀπέκτεινεν ἐκείνον καὶ μοιχείας αὐτῇ ἐγκαλεῖ· θαυμάζω
 γὰρ εἴ τις ταύτης καταφηγρεῖται, καὶ ἐλεγχθῇ μεμοιχευμένη, δι' ἣν
 10 ὁ τύραννος ἀνήρηται. τάχα δ' ἂν καὶ παρὰ ταῦτα εἶδη τινὰ εὐρεθεῖη
 ἄλλα τοιαῦτα.

Ἀλλὰ περὶ γε τῆς τῶν συνεστώτων διαιρέσεως ἤδη λεκτέον. εἶδους
 γὰρ ἕνεκα προβλημάτων καὶ τρόπων περιέργον ἂν εἶη λέγειν ἐν τῷ παρ-
 ὄντι· τὰ μὲν γὰρ εἶδη καὶ τοὺς τρόπους διὰ τοῦτο μανθάνομεν δήπου,
 15 ἵνα ταῖς οἰκείαις ιδέαις τῶν λόγων χρώμενοι τὰ προβλήματα μελετῶμεν,
 οἶον δικανικῶς τὸ δικανικὸν καὶ συμβουλευτικῶς τὸ συμβουλευτικὸν καὶ
 35 R. πανηγυρικῶς τὸ πανηγυρικὸν καὶ ἕκαστον ὡς προσήκει προσφόρως τοῖς ὑπο-

m. po. δεύτερον Vil, δεύτερον Pa Va Vhmrswbῆ Pemotνεθλμ, mg εἶτα Pc, mg γράφεται εἶτα
 τὸ κακόπλαστον Pb, supra m. po. γρ. εἶτα Ld, εἶτα δεύτερον Ph

1 τις πέμπειν Py, (-ει) Ph, Vf, supra m. po. inter 2 κλέωνα et στρατηγεῖν Pd, p. τις
 ras. Vc Vb πέμπειν om. rell 2 στρατηγεῖν ex -όν? Va, [κλέωνα στρατηγόν], mg m.
 po. γρ. εἰ δεῖ ἀποσταλῆναι (?) Pr 4 γὰρ pro γε Py Vg Pr, om. in ras. Vb, del. m.
 po. Vf mg m. sch. δηλονότι, m. po. δήπουθεν Ph, δήπου om. in ras. Vb τε καὶ
 μαρδόνιος ὁ μὲν πρὸ τῶν σικελικῶν Py Vf Plru, (σικελικῶν [ὁ δὲ m. po.] μαρδόνιος) Vb
 5 μαρδόνιος ἐν πλατεαῖς Ph, (-αῖς) Vu, (ἐν πλατ. mg m. po.) Pd ἔστιν — 6 κρίσει
 lemma sch. Vg f. 23 r 6 — 7 ἐπιγνῶναι p. δυναμένου (sed supra positis B̄ ā) Py, ἐπιγν.
 p. δυν. Pr 7 ὁδὸν Pc, ἄνοδον m. po. ex ὁδὸν Vm alt. τὴν extra lin. m. po. La,
 om. Pw 9 ταύτης Ph, (p. καταφηγρεῖται) Py Vb Vfgilq Pfwlruz, αὐτῆς reil, supra
 Vd, om. Vn ἐλεγχθεῖη PgLa Vkqt Psx 10 τάχα — 11 lemma sch. Vg f. 23 r
 δ' ἂν τις Anon. 7, 162, 3 (Pc) παρὰ ταῦτα εὐρεθεῖη lemma Sop. 5, 74, 7 W. εὐρε-
 θεῖη p. ἂν, om. καὶ Anon. 7, 162, 3 W. 11 p. τοιαῦτα add. καὶ περὶ μὲν τῶν ἀσυστά-
 των τοιαῦτα Vu Pklus, m. po. Ba 12 ἀλλὰ περὶ γε lemma sch. Va 10, 6 Kow., γε p.
 ἀλλὰ Py VcBa PgLa Vb plures Vatt Parr XIII—VI 13 ἕνεκα p. προβλημάτων lemma
 sch. Vg f. 23 r τρόπων sch. Pi f. 106 v Phy Ba Ac PgLa Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI,
 -ων ex -ου Va, τρόπου lemma Sop. 5, 74, 20-1. Anon. 7, 164, 20. 581, 18. 681, 4.
 Plan. 5, 362, 29 W., mg Vd ἂν εἶη om. sch. Pi f. 106 v 14 δήπου om. lemma Sop.
 5, 74, 27 W., ἵσως pro δήπου Pm 17 πανηγυρικῶς Sop. 5, 75, 10 W. sch. Ph (τινὰ
 τῶν βιβλίων γράφει πανηγυρικῶς...), P Va, mg Vd, plures Vatt Parr XIII—VI, ex ἐπιδεικτι-
 κῶς? Ba, ἐπιδεικτικῶς Py Vc PgLa Vb Ptl Vē, supra m. po. γράφεται πανηγυρικῶς
 ὁ κάλλιστον Vg, πανηγυρικῶς (τὰ ἔνδοξα) καὶ ἐπιδεικτικῶς Ph, πανηγυρικῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς
 sch. Vt f. 72 v, ἐνδόξως Syr. 2, 45, 19 R., ἐγκωμιαστικῶς Pl τὸ πανηγυρικὸν sch. Ph f.
 136 r Ba PgLa, mg Vd, Vkuῖ Pnstul, ἐπιδεικτικὸν p. expunctum πανηγυρικὸν Pb, τὰ
 πανηγυρικά sch. Vt f. 72 v, τὰ πανηγυρικά καὶ ἔνδοξα Pfw, τὰ ἔνδοξα Syr. 2, 45, 19 R.

καίμενοις. τοὺς δὲ μήπω περὶ φιλῆς τῆς εἰς τὰ λεγόμενα κεφάλαια διαι-
 ρέσεως τῶν ζητημάτων ἐπεσκεμμένους μὴδ' αὐτὸ τοῦτο δὴ τὰς λεγομέ-
 νας στάσεις τῶν προβλημάτων εἰδὼτας ἀμήχανον δήπου τῶν προειρημέ-
 νων τι καλῶς γινώσκειν. διδάσκειν οὖν πρό γε ἐκείνων τὸν περὶ ἰδεῶν
 5 λόγον καὶ πάντῃ ἀνόητον, ἄλλως τε καὶ ἐπιχειρήσωμέν τι περὶ αὐτῶν
 λέγειν νυνί, πλείων ἂν ἡμῖν ὁ τοῦ παρέργου λόγος ἢ τοῦ ἔργου γένοιτο.
 πραγματείας γὰρ ἰδίας καὶ οὐ σμικρᾶς, εἰ μὴ καὶ τῆς μεγίστης καὶ τε-
 λεωτάτης ἐστὶν ὁ περὶ τε τῶν ἰδεῶν τοῦ λόγου καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν
 10 ἐκάστης λόγος. νῦν οὖν περὶ ἐκείνης τῆς διαιρέσεως λεκτέον τῆς εἰς τὰ
 κεφάλαια.

Διαιρήσει τοίνυν ὁρθῶς ὁ τὴν τε διαφορὰν καὶ τὴν δύναμιν τῶν
 τε προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἔτι τὴν λεγομένην στάσιν ἐπι-
 γνοὺς τοῦ ζητήματος. ὁθεν μὲν γὰρ εἴρηται στάσις, εἴτε ἀπὸ τοῦ στα-
 σιάζειν τοὺς ἀγωνιζομένους εἴτε ὁθενοῦν, ἑτέροις ἐξετάζειν παρήμι.
 36 R. ὄνομα δὲ ἀφείς εἶναι τοῦτο κοινὸν [ἢ καὶ συμβεβηχὸς] τῶν ζητημάτων
 16 ἀπάντων [καί], ὅπως τοῦτο ἐπιγνωσόμεθα, τὴν μέθοδον ἐνταυθοὶ προθεῖς
 ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τῆς διαιρέσεως τῶν κεφαλαίων ἀπὸ τοῦ στοχασμοῦ,

Sop. 5, 75, 9-11 W., sch. Ph (τινὰ τῶν βιβλίων γράφει); τὰ ἐπιδεικτικὰ Ac Viq Pdx, (τὰ ἐνδοξα
 καὶ ἐπιδεικτικῶς τὰ ἐπιδεικτικὰ) Ph, τὸ ἐπιδεικτικὸν lemma Plan. 5, 252, 11 W. Py Vc P
 Vb Vhr Pelmoqεθμ

1 — 2 διαιρέσεως p. κεφάλαια lemma Syr. 2, 45, 21 R. Phy Ba Ac PgLa Vb Vδ
 riures Vatt Parr XIII—VI, p. φιλῆς reil λεγόμενα supra m. ead. Pc, om. Vf Pn 2 μὴδὲ
 lemma Sop. 5, 76, 22 W. δὴ p. αὐτὸ lemma Sop. 5, 76, 22 W. Vf Pl, om. Py Vc Ac
 Vb Vgiq Pfwkl 5 καὶ om. Ph Pa, mg Vδ, Vghβ Pbdlιννεμ Ld, er. Vb; καὶ πάντῃ
 om. Pfw τι om. lemma Sop. 5, 76, 31 W. 6 λέγειν p. 5 αὐτῶν Vc Ba PgLa Vklqtu
 Pdqsx, (αὐτὸν pro -ῶν) Ph, p. 5 τι rell νῦν Py Vb Vg Puw ἢ τοῦ Phy Vc Ac Pg Vδ
 Vdehlmnr Pekwe, supra m. ead. Pd, ἢ ὁ τοῦ rell ἂν etiam p. γένοιτ' Py Ba PgLa
 Vb plures Vatt Parr XIII—VI 7 μικρᾶς lemma sch. Vg f. 24 v Py Pc La Vu, σμι-
 κρᾶς m. po. ex μικρᾶς Vi alt. καὶ om. Ac Vs Pklmθ, supra m. ead. Pq 8 τε om.
 lemma Syr. 2, 46, 10 R. Vg Pw, supra m. po. Pf τοῦ λόγου om. mg Vδ, Vβ 9 πρὸς
 pro εἰς Anon. 7, 169, 27 W. 11 διαιρήσει τοίνυν lemma sch. Va 10, 30 Kow., διαιρήσεις τ.
 lemma Plan. 5, 252, 21 W. 12 — 13 ἐπιγνοὺς lemma Syr. 2, 46, 25 (et 47, 6 R.) cod. H.
 Anon. 7, 169, 8 W., mg Vδ 13 μὲν om. lemma Sop. 5, 77, 11 W. supra m. ead. Pn
 14 τοὺς ἀγωνιζομένους Syr. 2, 47, 17-8 R. lemma Sop. 5, 77, 12 W., om. lemma Syr.
 2, 47, 12 R. 15 εἶναι p. τοῦτο Vw Ld Pn, p. κοινὸν sch. Va 11, 8 Kow. Ps, om.
 lemma Sop. 5, 77, 23 W. Anon. 7, 173, 21 W. ἢ καὶ συμβεβηχὸς sch. Pf f. 54 r,
 καὶ om. sch. Va 11, 9 Kow. Pfwl 16 καὶ ὅπως Ph Ba PgLa Vikq Pfw, καὶ supra
 m. po? Vc, er. Vb τούτων Py Vc Ba La Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI, supra
 Ac, m. po. ex τοῦτο Vd, τοῦτο m. ead. ex τούτων Pg, τοῦτο m. po. Vc, om. Pg; cf.
 Hmg 83, 21—84, 1 R. ἐνταυθα lemma Sop. 5, 78, 28 W. Vi, m. ead. ex ἐνταυθοὶ Po
 προσθεῖς Pc, mg Vδ, Vgu 17 τῶν κεφαλαίων om. lemma Sop. 5, 78, 29 W. sch. Va 16, 6
 Kow. ἀπὸ τοῦ στοχασμοῦ lemma Syr. 2, 50, 7 R. sch. Va 16, 5 Kow. Phy Vb Vδ
 Vgl Ld Poruwθμ, τοῦ dei. Vn, ἀπὸ στοχασμοῦ lemma Sop. 5, 78, 29 W. rell

αναγκαίως, ὥς αὐτὸς δηλώσει. ἐφεξῆς δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων λε-
λέξεται.

- Ἡ δ' οὖν μέθοδος ἐστὶν ἥδε. παντὸς οὐτινοσοῦν προτεθέντος ζη-
τήματος, εἰ συνεστήκοι, ἐπισκοπεῖν δεῖ τὸ κρινόμενον, εἰ ἀφανὲς ἐστὶν
5 ἢ φανερόν. καὶν μὲν ἀφανὲς ἦ, στοχασμὸς ἔσται. ἔστι γὰρ στοχασμὸς
ἀδηλοῦ πράγματος ἔλεγχος οὐσιώδης ἀπὸ τινος φανεροῦ σημείου [ἢ ἀπὸ
τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ὑποψίας], οἷον πεφώραται τις θάπτων νεοσφαγὲς
σῶμα ἐπ' ἐρημίας καὶ φόνου φεύγει· ἀπὸ γὰρ τοῦ θάπτειν φανεροῦ ὄντος
ἀφανὲς τι πρᾶγμα ζητοῦμεν οὐσιωδῶς, τὸ τίς ὁ φονεύσας.
- 37 R. Ἄν δὲ ἢ φανερόν τὸ κρινόμενον, πάλιν ἐπισκεπτέον εἰ τέλειόν
11 ἐστὶν ἢ ἀτελές. λέγω δὲ ἀτελές, ᾧ προστεθέντος τινὸς ὥς λείποντος
ὄνομά τε εὐθὺς γίνεται καὶ οὐκ ἐτι ἔχει ζήτησιν οὐδεμίαν τὸ πρᾶγμα· ἂν

1 αὐτὸς Ph Ba Ac PgLa plerique Vatt Parr XIII—VI, m. po. Vc Vb Pd, αὐτὸ
rell, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ lemma Syr. 2, 50, 8 R. ἄλλων ἀπάντων Py Vb Vfigiqu Pqsk,
ἀπάντων supra m. ead. Pl, πάντων τῶν ἄλλων Ph, πάντων pro τῶν ἄλλων Pfw — 2 λέξεται
Pc Vw, λελέξεται m. ead.? ex λέξεται Pg, m. po. ex λέξεται Pb 3 ἢ δ' οὖν μέθοδος
lemma sch. Va 11, 23 Kow. περὶ στάσεων ἢ Ph δ' om. Ph Vb, δὲ pro δ' οὖν Vt ἢ—ἥδε
huic capiti adiungitur VI, p. λελέξεται a cap. ἀρχὴ τῶν στάσεων Pr p. ἥδε tituli:
διαίρεσις τῶν στάσεων Py Pu, sed cf. Hmg 85, 18—86, 1. 16. R.; διαίρεσις τῆς μεθόδου
τῶν στάσεων P Va Vh Vs Pbntel, mg m. po. Vn; περὶ διαιρέσεως μεθόδου Pl; μέθοδος
τῶν στάσεων mg Ba, Pgla, (ἢ μέθ.) Pf Vδ; διαίρεσις περὶ ὁρισμοῦ τῶν στάσεων Pθ; om.
Ph Vfgklmβ Pekoqrskμ; cf. Syr. 2, 53, 24 R. ἢ δὲ μέθοδος τῆς διαιρέσεως τῶν στά-
σεων, Anon. 7, 263, 20-1 W. ἐπὶ τῆς διαιρετικῆς μεθόδου τῶν στάσεων παντὸς οὐτινοσοῦν
προτεθέντος sch. Va 11, 25 Kow. οὐτινοσοῦν lemma sch. Ph. f. 137 r, οἰοδηγοτοῦν
lemma Sop. 5, 83, 31 W. 4 συνεστήκοι lemma Syr. 2, 50, 12 R. Sop. 5, 84, 1. 4, 207, 8.
Marc. 4, 208, 24. Anon. 7, 178, 21 (ubi συνεστήκειν Pb) W. sch. Ph f. 137 r bis sch. Vδ,
συνεστήκει lemma Syr. 2, 50, 12 cod. S. sch. Va 11, 27 Kow. Vβ Pσμ, supra οι Pa, -οι
in ras. Ve, εἰ -οι mg m. po. Vg, συνεστήκει Po ἢ pro εἰ Pk, m. ead. Vc Pn
5 ἔστι γὰρ στοχασμὸς cf. Anon. 7, 382, 26 W. 6 οὐσιώδης Syr. 2, 61, 21 R. Marc. 4, 214,
25 W. Georg. 7, 657, 10 W. lemma sch. Ph f. 137 r sch. Va 11, 30 Kow. sch. Pf f.
54 v sch. Pl f. 96 v sch. Vt f. 73 v Vδ, ex -ως? La, supra ὡς Vi; οὐσιωδῶς lemma
Sop. 5, 85, 9 W. Anon. 7, 179, 24 W. 181, 2-3. 11 (Pb). 15. 21 W. 293, 17 W. 382,
27 W. et 384, 19 W. (utroque loco -ώδης Nil., priore etiam Vu). 393, 17 W. Ba,
m. 1 Ac, ex -ώδης Vb, mg m. ead. γράφεται καὶ οὐσιωδῶς La ἢ — 7 ὑποψίας exh.
sch. 7, 180 adn. 15 W. sch. Va 12, 1-2 Kow. lemma Plan. 5, 255, 9 W., explicantur
Syr. et Sop. 4, 211, 22-3. Sop. 5, 86, 5-6. Anon. 7, 180, 11. Plan. 5, 255, 13-4 W.,
om. Ph; Vδ f. 136 v fin. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ ὅρμῳ ἢ — ὑποψίας 7 — 8 sim. Syr. et
Sop. 4, 364, 7-8 W. οἷον πεφώραται τις lemma sch. Va 12, 3 Kow. 10 εἰάν lemma Sop.
5, 88, 7. Anon. 7, 182 adn. 1 W. Py Vδ Vfgnuw Plnqr τὸ — πάλιν om. lemma Sop.
5, 88, 7 W. 11 ὡς λείποντος om. Pk 12 τε sch. Pl f. 96 v, τι pro τε Ph, τε εὐθὺς τι
Ba Ac PgLa Vdeiit Pdkos, τι m. po. insertum Vb γίνεται Anon. 7, 184, 20 W. sch.
Pl f. 96 v, γίγνεται Ph Vc Pκλ καὶ μετὰ ταῦτα Phy Vδ Vfn Pfwlqr, p. καὶ ras. Vb οὐκ ἐτι
Anon. 7, 184, 21 W., οὐκ PgLa Vt Pfwov τὸ πρᾶγμα om. (posito signo cr.) Ph, Pfw,
p. ἔχει Vdel Pd

γὰρ ἡ τοιοῦτον, ὀριστικὴν ποιήσει τὴν στάσιν. ἔστι γὰρ στάσις ὀριστικὴ
 ὀνόματος ζήτησις περὶ πράγματος, οὗ τὸ μὲν πέπρακται, τὸ δὲ λείπει
 πρὸς αὐτοτέλειαν τοῦ ὀνόματος· οἷον ἐξ ἱεροῦ ἰδιωτικά τις ὑφείλετο χρή-
 ματα· νόμου κελεύοντος τὸν μὲν ἱερόσυλον τεθνάναι, τὸν δὲ κλέπτην
 5 διπλᾶ διδόναι ὡς ἱερόσυλος ὑπάγεται, ὃ δὲ εἶναι κλέπτης λέγει· ἐὰν γὰρ
 προστεθῇ τὸ καὶ ἱερὰ εἶναι τὰ χρήματα, σαφὲς γε οὗτος ἱερόσυλος καὶ
 οὐκ ἔχει τὸ πρᾶγμα ζήτησιν.

Ἄν μέντοι φανερόν ἡ καὶ τέλειον τὸ κρινόμενον, ἡ ζήτησις περὶ
 τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος ἴσταται, οἷον εἰ δίκαιον ἢ συμφέρον[, εἰ ἔν-
 10 νομον] ἡ τι τῶν τούτοις ἐναντίων. καὶ ὄνομα μὲν γενικὸν τοῦτω ποιότης.
 ἦτοι δὲ περὶ τι πρᾶγμα ἔχει τὴν ζήτησιν ἢ περὶ ῥητόν. κἂν μὲν περὶ
 ῥητόν, νομικὴν ποιεῖ τὴν στάσιν, περὶ ὧν ὕστερον ἐροῦμεν· ἂν δὲ περὶ
 38 R. πρᾶγμα, λογικὴν. διαιρήσεις δὲ καὶ τοῦτο δίχα· ἡ γὰρ περὶ μέλλοντος
 πράγματος ἔχει τὴν ζήτησιν ἢ περὶ τινος ἤδη γεγονότος. κἂν μὲν περὶ
 15 μέλλοντος, ἔσται πραγματικὴ· πραγματικὴ γὰρ ἔστιν ἀμφισβήτησις περὶ

1 ὀριστικὴν Ph Vu, ὀρικὴν reil, ex ὀριστικὴν Vs ποιεῖ Vδ Vusβ Pnoθμ, ποιεῖται Vc
 ὀριστικὴ Ph Vu, ὀρικὴ reil, ex ὀριστικὴ Pb 2 ὀνόματος—λείπει Anon. 7, 400, 16-7 W.
 περὶ πράγματος lemma Sop. 5, 88, 17 W. Anon. 7, 185, 10. 400, 17 W., π. τοῦ πράγματος
 Anon. 7, 185, 10 (Vu), περὶ πρᾶγμα Marc. 4, 220, 13 W. 3 αὐτοτέλειαν Syr. 4, 475,
 7-8 (Py). 2, 97, 25 R. τοῦ ὀνόματος Syr. 2, 97, 25 cōd. H. lemma Sop. 5, 88, 22 W., τοῦ
 ζητουμένου ὀνόματος Syr. 4, 475, 8 W. 2, 97, 25-6 R. τις p. ἱεροῦ Vδ Pfwns 5 κλέπτης
 p. εἶναι Phy V PgLa Vb Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, p. δὲ reil ἂν Py Vb Vfgn
 Pqu 6 προστεθῇ Ph P Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, προστεθ[ῇ] Pb, προσθ[ῇ] Vf,
 προσθ[ῇ] Py V La, supra γρ. προσθ[ῇ] Pc; προσθ[ῇ] Vi Pq, supra m. ead. ἡ Pg γε Phy P,
 τε V PgLa Vdekltu Md Pfks, om. Vm Pμ 7 οὐκ ἔστ' Vδ, οὐκ La, οὐκ ἔχει ἐτι Pg Vgt ζή-
 τησιν οὐδεμίαν Py Vab plures Vatt Parr XIII—VI 8 ἐὰν Syr. et Sop. 4, 221, 9 W.
 9 scripsi; εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον εἰ ἔννομον Py Ba Ac Pg Vb plures Vatt Varr XIII—VI,
 εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον ἢ ἔννομον lemma Sop. 5, 90, 7-8 W. Vδ, εἰ δίκαιον ἢ συμφέρον ἢ ἔν-
 νομον Nil. f. 136 v Vc Vu Pq; cf. Anon. 7, 188, 13-4 διὰ μὲν τοῦ δικαίου... διὰ δὲ τοῦ συμ-
 φέροντος... διὰ δὲ τοῦ ἐννόμου W., ubi νομίμου Pc et lin. 23-4 W.; εἰ συμφέρον εἰ δίκαιον
 εἰ ἔννομον La; εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον εἰ νόμιμον Anon. 7, 188, 7-8. 23-4 W. Pθ, (mg εἰ
 ἔννομον) Ph, cf. Plan. 5, 257, 5 W. περὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ νόμιμον; εἰ δι-
 καιον εἰ νόμιμον εἰ συμφέρον P, ἢ pro alt. et tert. εἰ Pfw, pro tert. Anon. 7, 188, 7 (Pa Vδ)
 et 7, 188, 12 W.; εἰ νόμιμον om. Pl, εἰ συμφέρον om. Vβ, εἰ νόμιμον καὶ εἰ συμφέρον sch. Pl
 f. 96 v, εἰ νόμιμον εἰ δίκαιον εἰ συμφέρον lemma Marc. 4, 224, 5-6. 230, 18-9. Anon. 7,
 188, 26 W. 10 ἡ — ἐναντίων sch. Pl f. 96 v τι lemma Syr. et Sop. 4, 222, 33.
 lemma Marc. 4, 224, 18 W. τούτοις ex τούτων Vd, τούτων Nil., τοῦτο Sop. 5, 90, 18 W.
 μὲν γενικὸν lemma Syr. et Sop. 4, 223, 3. lemma Marc. 4, 224, 21-2. lemma Plan. 5,
 257, 1 W., μὲν ὡς γενικὸν lemma Sop. 5, 90, 18. ibid. lin. 20. 97, 6. 9 W. Nil. τοῦ-
 των Nil., τοῦτο Sop. 5, 90, 18 W., τούτου Vw 12 ῥητόν ἢ lemma Marc. 4, 224, 30 (Py).
 lemma Plan. 5, 257, 8 W. ποιεῖται Py Vb Vfn Pqu, ποιήσει Ph Pfw ἐὰν Phy
 Vδ Vfgn Pnq 14 πράγματος om. Marc. 4, 226, 2-3 W. Vδ Pq, πράγματος ἔχει m. po.
 in ras. Vh κἂν — 15 μέλλοντος lemma sch. Va 12, 12 Kow. 15 γάρ om. lemma
 Sop. 5, 91, 5 W. περὶ om. lemma Sop. 5, 91, 5 W.

πράγματος μέλλοντος, εἰ δεῖ γενέσθαι τόδε τι ἢ μὴ γενέσθαι, [ἢ δοῦναι
τόδε τι ἢ μὴ δοῦναι,] οἷον βουλευόνται Ἀθηναῖοι εἰ χρή θάπτειν τοὺς
ἐν Μαραθῶνι πεσόντας τῶν βαρβάρων. ἂν μέντοι πεπραγμένον ἦ, περὶ
οὗ ἡ κρίσις, ἤδη, κοινὸν μὲν ὄνομα τούτῳ δικαιολογία, ὥσπερ ἐκείνῳ
5 ποιότης. πάλιν δ' αὖ καὶ τοῦτο διαιρήσεις δίχα· ἢ γὰρ ἔρει τι πεποιη-
κέναι ὡς ἀδίκημα ὁ φεύγων καὶ κατὰ τι κεκωλυμένον ἢ οὐχί. κἂν μὲν
μηδαμῶς φάσκη κεκωλύσθαι τὸ πεπραγμένον, ἀντίληψιν ποιεῖ. ἔστι γὰρ
ἀντίληψις ἀνευθύνου πράγματος εἶναι δοκοῦντος ὡς ὑπευθύνου κατηγορία·
οἷον γεωργὸς φιλοσοφούντα τὸν υἱὸν ἀποκηρύσσει. ἂν δὲ ὁμολογῇ τι πε-
10 ποιηκέναι ὡς ἀδίκημα, ὄνομα μὲν πάλιν γενικὸν τούτῳ ἀντίθεσις, διαι-
ρήσομεν δὲ οὕτως καὶ τοῦτο. ἤτοι γὰρ εἰς ἑαυτὸν ἀναδέχεται πᾶν ὁ φεύγων
τὸ γεγονός ἢ εἰς τι τῶν ἔξωθεν αὐτὸ μεθίστησι. κἂν μὲν εἰς ἑαυτὸν ἀνα-
δέχεται, ποιεῖ ἀντίστασιν. γίνεται γὰρ ἀντίστασις, ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύ-
14 γων πεποιηκέναι τι ὡς ἀδίκημα ἀνθίστῃ ἑτερόν τι ἐδεργέτημα δι' αὐτοῦ
39 R. τοῦ ἀδικήματος πεπραγμένον. ἂν δὲ εἰς τι τῶν ἔξωθεν, ἤτοι εἰς αὐτὸν

1 πράγματος p. μέλλοντος Py Ac Vb Vfg Pfwlqr̄tu, (in suppletis mg m. po.) Ps
εἰ — μὴ γενέσθαι Sop. 5, 91, 14-5 W. τόδε τι om. Syr. et Sop. 4, 226, 24 W., τι om.
Pfw̄n ἢ μὴ γενέσθαι et 2 ἢ μὴ δοῦναι om. Sop. 5, 92, 16-7 W. ἢ δοῦναι 2 τόδε τι
ἢ μὴ δοῦναι Nil. Ph V Veikqtu Pdks, εἰ pro pr. ἢ Pg Pk, εἰ m. po. ex ἢ La, Vd
εἰ δεῖ Sop. 5, 91, 24. 27. 29. 92, 16 W., δεῖ supra m. sch. Vg; om. Syr. et Sop. 4, 226,
22 W. Anon. 7, 192, 18 (Pc Pb). P δοθῆναι bis Sop. 5, 91, 24. 27. 29 W. Nil. (Glöeckner
RE III A 1006), cf. Aristid. III 755, 17—21 Dind. 2 τόδε τι Syr. et Sop. 4, 226, 30.
Sop. 5, 91, 24. 27. 29, ubi τόδε τι excidisse vid., cf. 92, 17, Nil. Ph V PgLa Vdeikqtu
Pdksx; τόδε om. Py Vb Vd Vfn Plmq̄r̄θ; τι om. Pfw; τόδε τι om. Marc. 4, 230, 5.
Anon. 7, 192, 18 (Pc Vb). P Vu χρῆ sch. Va 12, 21 Kow. rell, χρῆ (sic) Vw, δεῖ
Py Vb Vd Vfn Pfwlqr̄u 4 κρίσις Anon. 7, 195, 20 W. 6 ὥς sch. Pf f. 55 r τι
lemma Marc. 4, 233, 9. Anon. 7, 197, 1 W., om. Pr οὐχί Phy Vc PgLa Vb Vd compiu-
res Vatt Parr XIII—VI, οὗ rell 7 — 8 ἢ γὰρ ἀντίληψις ἔστιν lemma Sop. 5, 94, 8 W.;
ἀντίληψις ἔστιν, om. γὰρ Anon. 7, 199, 10 W.; γὰρ Py V P, δὲ pro γὰρ Ph 9 ἀποκη-
ρύττει Anon. 7, 199, 13 W. Py Vd Vg Pfqu ἂν Ph PgLa Vd Vklq Ps 10 ὄνομα μὲν
αὐτῷ ὡς γενικὸν lemma Sop. 5, 97, 6 W. ὡς γενικὸν PgLa Pq; πάλιν, ras., γενικὸν Vf
τοῦτο Ph Vh 11 οὕτως Phy Vft Pful, οὕτω rell; οὕτως p. τοῦτο Ba PgLa Vgku Pkmsθ
καὶ om. Pm, καὶ τοῦτο om. Pfw ἢ pro ἤτοι Ac VI Pdf 12—13 ἀναδέχεται lemma Marc.
4, 239, 24 W. 13 γὰρ Py V P, δὲ Ph VI Pv, δὲ m. po. ex γὰρ Po ποιεῖ p. ἀντίστασιν
Marc. 4, 240, 2-3 W. Pfw ὅταν ὁμολογῶν lemma sch. Va 13, 1 Kow. ὅταν — 15 πε-
πραγμένον sim. Syr. 2, 139, 2-4 R. 14 ἀνθίστῃ Ba Ac La Vdefk, supra m. pc. ā Pg,
-[ῃ] Pd; ἀνθίστῃ Anon. 7, 200, 25-6 (Vu). Vhi; ἀνθίστησαν Nil. Anon. 7, 200, 25-6 W.
Ph Vc Vb Vd Vglu Pklr; ἀντιτῇ Syr. 2, 139, 3 R. P; ἀντεσάγη Pf, ἀντεσάγη PW
alt. τι om. Anon. 7, 200, 26 (ubi τι exh. Pu) W. Vq Plx ἐδεργέτημα μείζον Syr. 2, 139,
3 cod. H. Nil. Py V Pg Vab Vd plerique Vatt Parr XIII—VI, supra m. po. Ph La
Pb, m. ead. Pf, mg Pc, γρ. Pa; μείζον p. αὐτοῦ Anon. 7, 200, 26 W.; μείζον om. Syr.
2, 139, 3-4 (R., sed exh. ibid. tin. 12 μείζον ante ἐδεργέτημα R.). P δι' — 15 ἀδικήματος
sch. Pn f. 60 r δι' Syr. 4, 240, 16 W. 2, 139, 3 R. lemma Plan. 5, 260, 7 W., ἐξ Sop.
et Marc. 4, 240, 27 W. 15 ἂν 7, 202 adn. 3 (Pa) αὐτὸν om. Anon. 7, 205, 4 W.

τὸν παθόντα ἢ εἰς ἄλλο τι. καὶ μὲν εἰς τὸν παθόντα, ποιεῖ ἀντέγκλημα.
 γίνεται γὰρ ἀντέγκλημα, ὅταν ὁμολογῶν ὁ φεύγων πεποιτηκέναι τι ὡς ἀδί-
 κημα ἀντεγκαλῇ τῷ πεπονθέντι ὡς ἄξιῳ παθεῖν ἃ πέπονθεν. ἂν δὲ εἰς
 5 ἕτερον τι μεθίστη, πάλιν διαιρετέον. ἢ γὰρ εἰς ὁπεύθυνόν τι δυνάμενον
 γενέσθαι πράγμα ἢ πρόσωπον μεθίστησι τὸ ἐγκλημα ὁμολογῶν τι πεποι-
 τηκέναι ὡς ἀδίκημα, καὶ ποιεῖ μεταστάσιν, ἢ εἰς οὐ δυνάμενον ὁπεύθυνον
 γενέσθαι, ἀνεύθυνον δὲ πάντη, καὶ πεποίηκε συγγνώμην. μεταστάσεως
 μὲν παράδειγμα ὁ πρεσβευτής, ὃν εἶσω τριάκοντα ἡμερῶν δεῖν ἐξίεναι
 λαβόντα παρὰ τοῦ ταμίου χιλίας δραχμὰς εἰς ἐφθδίον, μὴ λαβὼν καὶ
 10 διὰ τοῦτο μὴ ἐξελθὼν, εἰτα κρινόμενος. συγγνώμης δὲ παράδειγμα οἱ δέκα
 στρατηγοὶ οἱ διὰ τὸν χειμῶνα μὴ ἀνελόμενοι τὰ σώματα καὶ κρινόμενοι.
 εἰ δὲ τις ἡμῖν τι περὶ τούτων ἀμφισβητεῖ, συγγνώμης λέγω καὶ μετα-
 στάσεως, ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἀντιθέσεως λελέξεται.

Τὰς μὲν οὖν λογικὰς τῶν στάσεων ἐκ τούτων ἐπιγνωσόμεθα. τὰς
 15 δ' αὖ νομικὰς οὕτως. πρῶτον μὲν περὶ ῥητὰ ἀνάγκη τὴν ζήτησιν ἐνταῦθα
 γίνεσθαι. ῥητὰ δὲ λέγω οἷον νόμους, διαθήκας, ψηφίσματα, ἐπιστολάς,

1 ἢ — παθόντα om. Pc Pkl εἰς τι ἕτερον γίνεται Ph; ἕτερον pro ἄλλο τι (om. γίν.) Vu αὐτὸν τὸν Ac Vg Pmθ, (αὐτὸν m. ead.) Pq 3 ἀντεγκαλῇ Anon. 7, 205, 9 (P Vu), tell; ex -εἰ Va Pq, -εἰ Anon. ibid. W. Ph Vhlw Pbtλ ἐὰν Py Va Vδ Vfgr Pquλ 4 pr. τι om. lemma Sop. 5, 98, 4 W. Pl μεθίστη lemma Sop. 5, 98, 4 W. Nil. Vc La Vdek, m. po. Vb, m. po. in ras. Pd; μεθιστ(?) Vh; μεθιστῇ, supra m. po. ᾧ Pg; μεθιστᾷ P Vi, supra m. ead. Pq, m. po. Pg; μεθίστησι Py Ac Va Vδ Vfgr Pkrtwλ, m. 1 Vb Pq, supra m. po. ᾧ Ph Pu; ἕτερον ἀντιμεθίστησι Pf — 5 Maic. 4, 247, 30-1 W. ἢ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ὁπεύθυνον γενέσθαι δυνάμενον; δυνάμενον p. γενέσθαι Vn 5 πρᾶγμα ἢ πρόσωπον lemma Plan. 5, 260, 14 W. τι p. 5-6 πεποιτηκέναι Ba PgLa Vk Ps 8 μὲν Py Ba P, δὲ Ph Vc Vdefl Pdmr, supra μὲν Vδ, supra m. ead. μὲν Pq; om. Ac Vt Pfw δν, supra m. po. γρ. δ Pg, δ[ν er.] Pa, ὁ Vik Pf, δ Pw 9 δὲ καὶ Py Vb Vgilq Pkuwκ, δὲ supra m. po. Po 10 δὲ sch. Va 13, 6 Kow., om. Ac Pk 11 οἱ om. Sop. 5, 98, 26 W. Py Vf μὴ ἀνελόμενοι p. σώματα Sop. 5, 98, 26 W. 12 ἡμῖν τι om. Anon. 7, 206, 16 W. sch. Va 13, 13 Kow. Vγ τι Ph Ba Ac Pa, om. Sop. 5, 98, 8-9 W. Pγ Py Vc Pc Vb Vδ Vfgr Pquwκ πέρι p. συγγνώμης, om. τούτων Sop. 5, 98, 9 W. λέγω om. Sop. 5, 98, 9 W. — 13 μεταστάσεως ἕνεκα Ph Vc 13 ἀντιθέσεων Marc. 4, 249, 12 W. 14 οὕτως pro ἐκ τούτων Ba PgLa Vδ Viu Pfs ἐπιγνωσόμεθα Anon. 7, 208, 20 W. 15 δ' Anon. 7, 209, 2 (Vu), δὲ ibid. W. οὕτως lemma Sop. 5, 101, 30 W. Nil. Anon. 7, 209, 2 W. Phy Pg Vb Vδ Vfgrktu Plqtuwκ, οὕτω rel; πάλιν οὕτως Vδ μὲν sch. Va 13, 23 Kow., om. Va Vb Vs Ptl, μὲν οὖν Ph Vδ ῥητὰ lemma sch. Va 13, 23 Kow. Nil. f. 166 r Anon. 7, 210, 28 (Vu Vδ). 213 adn. 16 (Pa). Py Vb: τὸ ῥητὸν Marc. 4, 254, 20 W. Nil. Anon. 7, 210, 28 W. 213 adn. 16 (Pn) ἀνάγκη om. lemma Sop. 5, 102, 1 W. ἐνταῦθα Anon. 7, 209, 16 W. (ἐν ταῦταις ibid. P Pb), ἐνταῦθα p. 16 γίνεσθαι Pfwmd; ἐνταῦθοι Py Vb Vfgru Pq; om. Syr. et Sop. 5, 251, 17 W. lemma Sop. 5, 102, 1 W. 16 εἶναι pro γίνεσθαι lemma Sop. 5, 102, 1 W. νόμους p. διαθήκας lemma Sop. 5, 102, 31 W. καὶ ἐπιστολάς lemma Plan. 5, 261, 16 W., ubi καὶ om. Pl f. 95 v; ἐπιστολάς om. Syr. et Sop. 4, 252, 16—24 W.

- 40 R. κηρύγματα, ὠρισμένα πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ῥητοῖς. ταύτην δὲ τὴν ζήτησιν ἦτοι περὶ ἐν ἧ καὶ πλείονα γίνεσθαι συμβαίνει ῥητά· λέγω δὲ πλείονα, καὶ ἐν τι ῥητὸν εἰς δύο μέρη διαιρῆται καὶ μέρος μὲν ὁ ἕτερος, μέρος δὲ ὁ ἕτερος τῶν δικαζομένων χρώμενοι φαίνονται. ἂν μὲν οὖν ἡ περὶ
5 ἐν ῥητὸν ἢ ζήτησις, ἦτοι περὶ τὰς τοῦτου διανοίας μόνας ἡ καθ' αὐτὸ θάτερον τῶν μερῶν, ῥητὸν καὶ διάνοια γίνεται. γίγνεται γὰρ ῥητὸν καὶ διάνοια, ὅταν τοῦ ἐτέρου τὸ ῥητὸν προβαλλομένου καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον γε τοῦ διώκοντος θάτερον μέρος χρήται ταῖς διανοίαις· οἷον ξένος ἐπὶ τὸ τεῖχος εἰ ἀνέλθοι, τεθνάτω· πολιορκίας οδοῦς ἀνελθὼν τις ἡρίστευσε
10 καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ. ἡ τοῦτο μὲν οὐχί, τῷ ῥητῷ δὲ παρατίθησιν τι πρᾶγμα εἰς ταῦτὸν ἄγων τὸ ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ καὶ ποιεῖ συλλογισμὸν.

1 p. κηρύγματα interpunxerunt Nil. Va Vδ Vtu Prλ, non interpunx. Syr. et Sop. 4, 252, 30—253, 1 W. (πρόκειται δὲ τοῖς κηρύγμασι τὰ ὠρισμένα), cf. Marc. 4, 255, 5-6. Anon. 7, 212, 23-5. 26-7 et sch. min. 212 adn. 13 W. Py La P Pκμ, cf. Anon. 7, 213, 6-8 W. ἡ τὸ μὲν κηρύγματα στικτέον, τὸ δὲ ὠρισμένα τῷ πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ῥητοῖς προσθετέον, ἐν' ἧ· πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ῥητοῖς ὠρισμένα καὶ πάντα Pr; πρὸς ἅπαντα sch. Ph f. 142 r, cf. ἀπάντων Sop. 5, 103, 3 W. τοῖς ῥητοῖς Va Vf Plqtl 2 ἐν ῥητὸν Anon. 7, 213, 15 W. Pfw καὶ περὶ Anon. 7, 213, 15 W. Pru, περὶ pro καὶ lemma Sop. 4, 256, 1. Anon. 7, 214, 9 W. γίνεσθαι Pa, γίνεσθαι p. συμβαίνει Vb Vnq; γίνεσθαι Pc La Pb Vu; γίνεσθαι p. συμβαίνει Anon. 7, 213, 15 W. Py Vδ Vfgr Pfwlgru; γενέσθαι lemma Sop. 5, 103, 6 W. καὶ πλείονα lemma Sop. 5, 103, 7 W. 3 ἐπὶ τούτων pro ἐν τι ῥητὸν lemma Sop. 5, 103, 7 W. διαιρῆται 7, 213 adn. 16 (Pn), ex διήρηται Vb, ex -εῖται Pbq; διήρηται Ph Ba Pg Vu Ps, m. 1 Vc; διαιρεῖται Vlw Pkouμ 4 χρώμενοι p. φαίνονται Py Vb Vgn Plu φαίνονται Ph Vlsu Pqtl, ex -ωνται La Pw; χρώμενοι p. φαίνονται Vf Pr, χρώνται pro χρώμενοι φαίνονται lemma Sop. 5, 103, 10 W. ἂν — 6 γίνεται male Anon. 7, 214, 30—215, 5 W. ἂν μὲν γὰρ ἧ, φησί, περὶ ἐν ῥητὸν ἢ ζήτησις, καὶ θάτερον τῶν μερῶν (ὁ διώκων ἢ ὁ φεβγών, ἀορίστος γὰρ εἴρηκεν) ἡ περὶ τὰς τοῦτου διανοίας μόνας ἡ κατ' αὐτὸ γε πάντως ἰστάμενον τὸ ῥητὸν... τηλικαῦτα ἢ στάσις ῥητὸν ἐστὶ καὶ διάνοια ἐὰν PgLa Vkq Pκ γὰρ pro οὖν Anon. 7, 214, 30 W. 5 περὶ — μόνας sch. Ph f. 142 v ἡ pro ἦτοι lemma Sop. 5, 103, 11. Anon. 7, 215, 2 W. διανοίας μόνας Anon. 7, 215, 3 W. Phy V Pg Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, p. διανοίας del. καὶ m. po. Pδ, μόνας om. lemma Sop. 5, 103, 12 W. sch. Ph f. 142 v; μό() inseruit La; καὶ μόνας rell ἡ καὶ καθ' Va Pfwλ καθ' αὐτὸ lemma Sop. 5, 103, 12 W., κατ' αὐτὸ Anon. 7, 215, 3 W. Pkr, κατ' αὐτὰ Anon. 7, 214, 3 W.; αὐτὸ—αὐτὸ male expl. τὸ ῥητὸν Anon. 7, 215, 4 W. sch. Vt f. 75 r; θατέρου sc. ζήτησις? 6 μερῶν ῥητὸν καὶ διάνοια γίνεται VP, γίνεται p. μερῶν Vu Pk; μερῶν γίγνεται καὶ ποιεῖ ῥητὸν καὶ διάνοιαν Ph, (γιν., om. pr. καὶ) lemma Sop. 5, 103, 13 W., (γίν.) Ps, (γίνεται — διάνοιαν m. po. in ras.) Pd, (γίνεται καὶ om.) Pfwmd (alt.) γίγνεται Ph Pa, γίνεται Nil. Py Pc PgLa Va Vδ Vu Pbfw 7 καὶ — 8 διώκοντος sch. Ph f. 142 r, om. Pκ alt. τὸ lemma Marc. 4, 258, 4. Anon. 7, 212, 4. 16. 215, 10 W. sch. Ph f. 142 r sch. Pl f. 97 v Py Vc Ba P, om. Ph Ac Vδ 9 εἰ p. 8 οἷον Ph Vtu, p. 8 ξένος Vc Vδ 10 ἡ — οὐχί Anon. 7, 216, 2 W. lemma sch. Va 14, 10 Kow. προστίθησιν lemma Sop. 5, 104, 21 W. τι lemma Sop. 5, 104, 21 W., supra m. po. Vf, om. Nil. f. 168 r Po 11 ἄγων lemma Sop. 5, 104, 21 W. Ph Ba Ac; ἄγων, supra o m. 1 P; ἄγον Vc Vfr Peverμ; ἄγον, supra m. ead. ων La, supra m. po. ω Vn; συνάγων Py Vb Pκκ, συνάγων m. ead.

ἔστι γὰρ συλλογισμὸς ἀγράφου πράγματος πρὸς ἔγγραφον παράθεσις εἰς ταυτὸν συνάγοντός τινος τὸ ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ· οἷον τὸν ἐξ ἐταίρας μὴ λέγειν· ἐκ πόρου τινα γεγονότα λέγειν κωλύει τις. εἰ μέντοι περὶ
 41 R. δύο ῥητὰ ἢ καὶ πλείονα ἢ καὶ ἓν εἰς δύο διαιρούμενον ἢ ζήτησις εἴη,
 5 ἀντινομία γίνεται. ἔστι γὰρ ἀντινομία δύο ἢ καὶ πλείονων ῥητῶν ἢ καὶ ἑνὸς διαιρουμένου μὴ φύσει ἐναντίων, κατὰ περιστάσιν δὲ μάχῃ. καὶ ὅλως διπλῇ τις ἔστι ζήτησις ῥητοῦ καὶ διανοίας· οἷον ὁ ἀποκήρυκτος μὴ μετεχέτω τῶν πατρῶν καὶ ὁ ἐπιμείνας χειμαζομένην νηὶ δεσπότης ἔστω τῆς νεῶς· ἀποκήρυκτος ἐπέμεινε χειμαζομένην νηὶ καὶ εἴργεται τῆς
 10 νεῶς ὡς πατρῶας. τοῦ δὲ κατὰ διαιρέσιν ῥητοῦ ποιούντος ἀντινομίαν παράδειγμα τόδε· ἡ βιασθεῖσα ἢ γάμον ἢ θάνατον αἰρεῖσθω τοῦ βιασαμένου· δύο τις κατὰ ταυτὸν ἐβιάσατο, καὶ ἡ μὲν γάμον αὐτοῦ, ἡ δὲ θάνατον αἰρεῖται. ἡ μέντοι ἀμφιβολία καὶ ἀπὸ τοῦ ὁνόματός ἐστι φανερά· ἔστι γὰρ ἀμφιβολία ἀμφισβήτησις περὶ ῥητὸν ἐκ προσωδίας ἢ διαστάσεως
 15 συλλαβῶν γινομένη. ἐκ μὲν προσωδίας, οἷον ἐταῖρα χρυσία εἰ φοροῖη, ΔΗΜΟΣΙΑ ἔστω· πεφώραται φοροῦσα καὶ ἡ μὲν τὰ χρυσία φησὶ<ν> [δεῖν]

in ras. ex ἄγων Pa; ἄγον, supra m. ead. συνPq, συνάγον m. sch. vet. ex ἄγον Va; συνάγο(?) Vq, συνάγων Vg Pu τὸ ἄγραφον τῷ ἐγγράφῳ Syr. 2, 198, 6 R. Plan. 5, 361, 24, (τῷ ἐγγράφῳ τὸ ἄγραφον) Sop. 4, 838, 27-8 W., sch. Va 14, 12 Kow. Vδ; τὸ ἔγγραφον τῷ ἀγράφῳ lemma Sop. 5, 104, 22. Anon. 7, 679, 9 W., cf. Anon. 7, 667, 5 (Pa Pb τὸ γράμμα ἴσον... τῷ ἀγράφῳ, ubi ἐγγράφῳ W.) Vc στάσιν τὸν συλλογισμὸν sch. La f. 25 r

1—2 εἰς ταυτὸν p. συνάγοντος Ba Ac Pg Vδ Vdeiklqtu Pdkmsδx, in suppletis mg m. ead. Vb, p. τινος La 2 τινος om. Py Vgq Pu, supra m. ead. Pq, m. po. Vf Pr, m. po. in ras. Pl 3 alt. λέγειν p. τις Ac; om. Vδ; μὴ λέγειν continuo bis Pv εἰ—4 εἰς Nil. f. 169 v ἂν pro εἰ Py Vb Vδ Vfl Pl; ἂν μὲν pro εἰ μέντοι lemma Sop. 5, 105, 28 W. μὲν τι pro μέντοι Vr 4 ἢ καὶ περὶ πλείονα mg m. po. Py, ἢ καὶ πλείονα om. Vδ pr. καὶ om. Ph Pfwk Vt alt. ἢ om. lemma Sop. 5, 105, 28 W. εἴη p. ἓν Ac Pd, ἢ ὅτε καὶ ἐκ πλείονων ῥητῶν pro εἴη lemma Sop. 5, 105, 29—30 W. 5 γίγνεται Ph Vδ Vt 6 ἐναντίου Ph Vg, m. 1 Vc κατὰ — μάχῃ Nil. f. 170 r Anon. 7, 220, 7 (Pa), δὲ om. Anon. 7, 220, 7 W. Ph 7 ἀπλῇ 7, 219 adn. 5 W. τις supra m. ead. Py, om. Plx οἷον — 10 πατρῶας sim. Syr. 2, 196, 5-9 R. ὁ om. Anon. 7, 222, 29 (Pb). Py Pc Vab Vgt Pbkruwλ, supra Ph 9 τῆς νεῶς Phy V Pc, mg m. ead. Pa; αὐτῆς Va Vhmrsβ Petvλμ, supra Pl, in textu Pa, (m. po.) Po ἐπέμεινεν ἓν Syr. 2, 196, 7-8 R. χειμαζομένη πατρῶα νηὶ Syr. 2, 196, 7-8 R. sch. La f. 25 v Ph Vc Pfw, p. νηὶ supra m. ead. πατρῶα Pq, p. χειμαζομένη ras. Vb ἀπείργεται Ph Pkmθ 11 ἢ — 13 αἰρεῖται sim. Syr. 2, 196, 10-13 R. ἢ θάνατον ἢ γάμον Ac Pfwθ 12 ἐβιάσατο καὶ Phy Vc Ba Pg Vδ Vk Pfwks, ἐβιάσατο κόρας καὶ Ac P plerique XIII—VI, κόρας supra m. sch. La, κόρας p. τις Syr. 2, 196, 11 R. 13 ἢ μέντοι ἀμφιβολία lemma sch. Va 14, 14 Kow. ἀπὸ τοῦ Ph Vc Ba Pg Vk Pfw, supra m. sch. αὐτοῦ La; ἀπ' αὐτοῦ τοῦ rell 15 γινομένη Ph Vb Pu, γενομένη Py Vn χρυσία p. εἰ Py Vc La Vb Vδ Vglnw Pmru 16 πεφώραται φοροῦσα Ph V Pg Vdeik Ps, πεφώρ. τις φορ. rell (φασὶ) δεῖν εἶναι Syr. 2, 203, 4 R., (φησὶ) Ph V PgLa Pa Vb Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, mg m. ead. δεῖν Pq, δεῖν om. Py Pc, cf. Hmg 91, 4 R.

εἶναι δημόσια προπαροξυτόνως ἀναγινώσκουσα τὸν νόμον, οἱ δὲ οὐ τὰ
 χρυσία ἀλλ' αὐτὴν δημοσίαν εἶναι παροξυτόνως ἀνταναγινώσκοντες. περὶ
 42 R. δὲ διάστασιν συλλαβῶν, οἷον δύο ἤσαν τῷ παῖδες Λέων καὶ Πανταλέων·
 διέθετο οὕτως· ἐχέτω τὰ ἑμὰ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ· ἑκάτερος ἀντιποιεῖται πάν-
 5 των, ὁ μὲν ὅφ' ἐν ἀναγινώσκων ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ, ὁ δὲ διῆστας ΠΑΝΤΑ,
 εἴτα ΛΕΩΝ.

Ταύτας μὲν οὖν οὕτως ἐπιγινώσκμεθα, τὴν δὲ μετὰληψιν οὐκ ἐστὶ
 ὁμοίως, ἀλλ' ὅταν ἡ ζήτησις ἢ περὶ τοῦ εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν· ἐν
 γὰρ μεταλήψει οὕτε εἰ ἔστι τι προηγουμένως ζητήσεις, καθάπερ ἐν στο-
 10 χασμῷ, οὕτε τί ἐστι, καθάπερ ἐν ὄρφ, οὕτε ὁποῖόν τί ἐστιν, ὥς ἐν τοῖς
 λοιποῖς, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο, εἰ δεῖ ζητῆσαι τι τούτων· παραγραφὴ γὰρ ἐστι,
 δύο δὲ αὐτῆς εἶδη, ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἔγγραφος ἀπὸ ῥητοῦ τινος λαμβά-
 νουσα τὴν ζήτησιν, ἡ δὲ ἄγραφος. καὶ ἡ μὲν ἔγγραφός ἐστιν ἀπαγωγὴ
 τῆς εὐθυδικίας κατὰ παραγραφὴν ἀπὸ ῥητοῦ τινος, περὶ οὗ ἡ ζήτησις·

1 νόμον, m. p. o. τόνον Vc VI, τόνον pro τὸν νόμον Vefn, τόμον? Vd 2 δημοσίαν εἶναι
 om. Vδ; p. εἶναι ras. Vh, δημοσίαν p. εἶναι Vn ἀνταναγινώσκοντες Phv Pg Vb Vgik Prz,
 mg γρ. P, supra m. p. o. γρ. Pd; ἀναγ. reli 3 οἷον δύο lemma sch. Va 14, 19 Kow.,
 δύο p. τῷ lemma Sop. 5, 108, 28 W. τῷ τινι praemisso signo Ph: τῷ, supra m. p. o.
 τινι Po, τινι pro τῷ p. παῖδες Pfw Πανταλέων· 4 διέθετο Ph Ac P τελευτῶν (διέθετο) in
 paraphrasi Georg. 7, 695, 30 W. (ubi τελ. om. Pc), VI, mg m. p. o. τελευτῶν Po; καὶ τε-
 λευτῶν διέθετο Ba Pg Vktw Ps, m. p. o. καὶ τελευτῶν Vc, supra m. p. o. Pb, καὶ τε-
 λευτῶν διέθετο Vu; καὶ τελευτῶν ὁ πατήρ διέθετο Py Vb Vδ complures Vatt Parr XIII—VI,
 (om. καὶ) Pθ, (ὁ πατήρ supra m. sch.) La, (m. ead.) Pd 4 τὰμὰ Ph La Vδ Pfw Vt
 ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ· ἑκάτερος Phv PgLa Vδ Vb plures Vatt Parr XIII—VI; ΠΑΝΤ, καὶ
 ἐκ. tell 7 — 11 ἐστὶ paraphr. Anon. 7, 231 8—18 ἀγῶνος W. γρ. ταύτην mg m. 2 Pa
 οὖν om. Nil. f. 154 v Py La Pr δέ γε Ba PgLa Pm οὐκ ἐστὶ lemma Sop. 5, 109,
 27 W. Anon. 7, 232, 10 W. Pg Vu Pku 8 ἀλλ' — εἰσελθεῖν Nil. f. 155 r ἡ Anon.
 7, 232, 11 W., om. lemma Sop. 5, 109, 28 W. ἢ ἡ περὶ Anon. 7, 232, 11 W., ἢ om.
 ibid. Vδ — 9 γὰρ μεταλήψει lemma sch. Va 14, 29 Kow. 9 γ. τῇ μεταλήψει Phv sch.
 Pn f. 62r Vb Vfging Pqrsu, τῇ er. Vc, τῇ supra m. ead. Pd, m. p. o. Po εἰ supra m.
 ead. Pg, m. p. o. Pb ἔστι Anon. 7, 231, 13 W., supra sch. Pg 46 v, ἔσται Pc τι om.
 Nil. Anon. 7, 231, 13 W. Ac Vde Pfw, supra m. ead. Vb Pμ ζητοῦμεν Nil. Vt,
 ζήτησις Ph, ἡ ζήτησις Py Vb Vg Psu 10 ὁποῖον Anon. 7, 231, 14 W. Pw, m. p. o. ex
 ποῖον Pf, ποῖον Ph Nil. τοῖς om. Nil. Pz 11 λοιποῖς m. p. o.] Vq, λοιπαῖς Nil., ταῖς
 λοιπαῖς Py Vb Vfign Plqsu, ταῖς λοιπαῖς τῶν στάσεων Anon. 7, 231, 15 W. εἰ — τούτων
 Ba P, m. 2 Vc, (περὶ τούτων) Ph; εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν Syr. et Sop. 4, 276, 22-3 (cf.
 277, 3) W. Py Vc Ac Vgi Pdlm: suθz, supra m. p. o. Vd, (er. ζητῆσαι τι τούτων) VI,
 γρ. εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν mg m. 4 Pa; εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, mg m. p. o. ζητῆ-
 σαι τι τούτων Vb; m. ead. in ras. τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, supra m. ead. ζητῆσαι τι τούτων
 Pq; εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν ζητῆσαι Vt; Marc. 4, 292, 17-8 W. εἰ δεῖ ὅλως εἰσελθεῖν
 τὸν ἀγῶνα; εἰ δεῖ εἰσαχθῆναι τι τούτων Pfw; Anon. 7, 231, 16 εἰ δεῖ εἰσαχθῆναι τὸν περὶ
 τούτων ἀγῶνα; Marc. 4, 278, 24 εἰ δεῖ τι τούτων εἰσενεχθῆναι, (τι p. τούτων) Plan. 5, 265,
 28 W. 12 ἀπὸ ῥητοῦ 4, 28, 13 (Py) 13 καὶ — 14 ζήτησις Anon. 7, 234, 6-8 W.
 καὶ — ἐστὶν om. lemma Sop. 5, 111, 14 W. Pn 14 εὐθείας Ph δ pro οὐ Ac Pd, [δ] Ve,
 δ ex οὐ m. ead. Vd, οὐ m. p. o. ex δ VI

οἷον δις περὶ τῶν αὐτῶν δίκας μὴ εἶναι· φόνου κρινόμενός τις ἀπέφυγεν·
 ὅστερον αὐτῷ χρωμένῳ ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἄνδροφόνους οὐ χρῶ, καὶ πάλιν
 φεύγει. κατὰ ῥήτὸν καὶ διάνοιαν ἢ πρώτη ἐξέτασις, εἰδ' ἔπεται τὸ στο-
 5 γαστικόν], εἰ ἐφόνευσέ που]. ἢ δὲ ἄγραφός ἐστιν ἀπαγωγὴ μὲν τῆς εὐθυ-
 43 R. τῆς ῥήτῃς ἔχει, ἀλλὰ περὶ τι τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα, τόπον ἢ χρόνον ἢ πρόσ-
 ωπον ἢ αἰτίαν ἢ τρόπον, ὅταν τὸ μὲν πρᾶγμα συγχωρῶμεν, ἐν δὲ τι
 τούτων αἰτιώμεθα μεταλαμβάνοντες. οἷον ἐξήν ἀποκτείναναι καὶ τὸν
 10 μοιχὸν καὶ τὴν μοιχευομένην· τὸν μοιχὸν ἀποκτείνας τις μόνον χρόνῳ
 ὅστερον ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ μοιχοῦ δακρύουσαν ἐρώων ἀπέκτεινε τὴν γυ-
 ναῖκα καὶ φεύγει φόνου· τὸν γὰρ τόπον ἐνταῦθα καὶ τὸν χρόνον αἰτιώ-
 μεθα δῆπουθεν.

Τὰς μὲν οὖν λεγομένας στάσεις οὕτως ἐπιγνωσόμεθα, περὶ δὲ τῆς
 καθ' ἐκάστην διαιρέσεως ἤδη λεκτέον. εἰδέναι μέντοι χρὴ ὥς τὰ περὶ
 15 στογασμοὺ λεχθησόμενα, περὶ οὗ δὴ πρῶτον ἀναγκαίως λελέξεται, σχεδὸν
 εἰς ἅπαντα συντελεῖ τὰ μετὰ ταῦτα· διὸ καὶ εἰκότως μακρότερα ἔσται.

1 οἷον — 3 φεύγει Syr. 4, 771, 12-15 W.; sim. Syr. 2, 159, 5-8 R. Syr. et Sop.
 4, 272, 18-21 W. νόμος περὶ τῶν αὐτῶν δίκας Marc. 4, 285, 23-4 W. δίκας p. εἶναι
 Syr. 2, 159, 6 R. Pfw 2 ὅστ. δὲ αὐτῷ Phy Vc Vb Vδ Vinq Psux αὐτῷ p. χρωμένῳ
 Syr. 2, 159, 7 R. Anon. 7, 242, 22 W. Pfwδ, αὐτῷ om. Syr. 4, 771, 13 W. 3 φεύγει
 φόνου Syr. 4, 771, 15 W. 2, 159, 8 R. ἐστιν ἢ Syr. et Sop. 4, 284, 29 W. εἶτα Syr.
 et Sop. 4, 285, 5 W. Marc. 4, 286, 9 W. Anon. 7, 240, 1 W. Pg Vu Pfwqx 4 εἰ ἐφόν-
 νευσέ που om. Py Vgq, mg m. po. Vb, mg Pf, supra m. po. Vi, ἐν ἄλλοις τὸ εἰ ἐφόν-
 νευσέ που οὐκ ἔστιν sub textu m. 2 Pa ἔστιν ἀπαγωγὴ μὲν Phy Vc PgLa Vb Veiklqtu
 Pdkqrsux, μὲν p. ἀπαγωγὴ supra m. po. Vd, ἔστι μὲν ἀπ. rell — 5 τῆς εὐθείας Ph,
 γρ. τῆς εὐθείας mg Pa 5 δὲ p. τὴν Py Vb Vδ Vfgn Prsu — 6 οὐκέτι δὲ τὴν ζήτησιν
 περὶ τὸ ῥητὸν ἔχει sch. Pn f. 63 r; περὶ τὸ ῥητὸν ἔχει Anon. 7, 243, post lin. 14 (P)
 6 τὸ om. Vfgt Pklmr, supra m. po. Po περὶ τι lemma sch. Va 15, 12 Kow. περὶ —
 πρᾶγμα sch. Pl f. 98 v — 7 eodem ordine explicant sch. Va 15, 14-15 Kow. τόπον ἢ
 χρόνον etiam p. 7 τρόπον P Va Vsw, m. 2 Vc, mg m. po. Vi, linea subiecta Pn 7 τρό-
 πον ἢ Py Pt, (er. ἢ?) Vb μὲν p. ὅταν Va Vδ Pb Vs τι 8 τούτων sch. Pt f. 51 r 8 λαμ-
 βάνοντες Pa Va Vr Pentem, μετα m. po. Vi ἀποκτείναναι Py Vb Vδ Vn Pfwkmsu, [ἐξήν
 ἀποκτείναναι m. ead.] Pq, supra m. po. γρ. ἀποκτείναναι Pe καὶ om. Py La Vb Vg
 Ploqsud 9 μεμοιχευμένην Pc, cf. Syr. 2, 154, 8 R. μόνον om. Vδ, supra m. ead. Pq
 11 φεύγει φόνου Phy Vc Ba PgLa Vb complures Vatt Parr XIII—VI χρόνον... τό-
 πον Pa Va Vhmsrwβ Pbenotvnlμ 13 δὲ p. 14 ἐκάστην Vδ, (ἐκάστης) Vu τῆς om. Vb
 Viq 14 [καθ'] Vb ἐκάστην et -ης simul m. ead. Vb, c rubro Vi, ἐκάστης Vq Pq,
 ἕκαστον Ph, ἐκάστης pro τῆς καθ' ἐκάστην Ac Vdefu Pdrtl, γρ. περὶ δὲ ἐκάστης διαιρέσεως
 mg Pa δὲ δεῖ pro μέντοι χρὴ lemma Sop. 5, 112, 20 W. 15 λεγόμενα iemma Sop.
 5, 112, 20-1 (cf. lin. 29) W. περὶ — λελέξεται om. lemma Sop. 5, 112, 21 W. 16 τὰ
 om. Py Pc sq περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν στάσεων P Va Vhs Pbtl, διαίρεσις τῶν στάσεων
 Vg; Sop. 5, 113, 3-4 W. καὶ ἢ μὲν μέθοδος αὐτῇ· ἐφεξῆς δὲ περὶ τῆς διαιρέσεως ἐροῦμεν;
 om. Phy Pg Vδ Vklmnqrw P eoqxμ

[Περὶ στοχασμοῦ]

Ὁ στοχασμὸς τοίνυν διαιρεῖται, ὅτε καὶ πρόσωπα ἔχοι καὶ πράγματα
κρινόμενα, παραγραφικῶς ἔστιν ὅτε, ἐλέγχων ἀπαιτήσῃ, βουλήσῃ, δυνάμει,
τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀντιλήψῃ, μεταλήψῃ, μεταθέσῃ αἰτίας, πι-
θανῇ ἀπολογία, ποιότητι κοινῇ.

- 44 R. Τὸ παραγραφικὸν γίνεται κατὰ τρόπους τέσσαρας. ἦτοι ἀπὸ τοῦ
λείποντος, οἷον ἀσώτου πατὴρ ἀφανὴς γέγονε, καὶ φόνου φεύγει· ἀξιώσει
γὰρ δεικνύναι πρῶτον, εἰ ἀνήρηται. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερβάλλοντος, οἷον δέκα
νέοι συνώμοσαν μὴ γῆμαι καὶ φεύγουσι κακοῦ βίου· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν
ἀξιώσει κρίνεσθαι ἰδίᾳ. ἢ ὅτι ἀφ' ὧν ἕτεροι πεποιθήκασιν οὐ δεῖ κρίνε-
σθαι, ὥς ὁ τρισαριστέος, οὐ εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμιοι, προδοσίας
φεύγων. ἢ κατὰ χρόνον, οἷον δειλοῦ παις ἡρίστευσε, καὶ μοιχείας κρίνει
τὴν γυναικα· τοσοῦτοις γὰρ φησιν ὕστερον χρόνοις μὴ δεῖν κρίνεσθαι.
τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν ῥητοῦ τινος εἰ γίνοντο, ἰσχυρόν ἐστι καὶ τελεία γίνεται
15 παραγραφή· ἄλλως δὲ ἀσθενὲς μὲν ἐστι, συλλαμβάνει δ' οὖν τι σμικρὸν
τῷ χρωμένῳ. τοῦ δὲ ἀπὸ ῥητοῦ παράδειγμα, ὃ δὴ φαμεν τελείαν εἶναι

1 Py VfHQ, περὶ στοχασμοῦ διαίρεσις στοχασμοῦ Ph Ps, π. στοχ. στάσις α mg Pr Vβ, π. στοχ. καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ Pe; περὶ διαίρεσεως στοχασμοῦ Ba Pg Vdki Pfwlu, mg m. ead. La; μέθοδος τοῦ στοχασμοῦ Vf; om. VnsW 2 καὶ om. Anon. 7, 255, 7. 17 (exh. 253, 31) W. Py πρόσωπα... καὶ πράγματα Syr. et Sop. 4, 306, 6 W. codd omnes; πρόσωπων... καὶ πρᾶγμα Marc. 4, 308, 28-9 et Anon. 7, 253, 31 W., ita corrigenda putant sch. Va 16, 9-10 Kow. ἔχοι Sop. 5, 118, 21 W. Syr. et Sop. 4, 306, 6 (Py). Anon. 7, 255, 7. 12. 17 W. Ph **V P**; ἔχει Sop. 5, 118, 25. 28. Syr. et Sop. 4, 306, 6 W. Marc. 4, 308, 29. Anon. 7, 253, 31. lemma Plan. 5, 269, 27 W. sch. Va 16, 10 Kow. Py Pγ Vγ Vδ Venuß Pfwelmnoqrstvnθμ, ἔχει m. po. ex -οι Vr Pe, ἔχοι m. ead. ex -ει Vs, m. po. Vf 4 τοῖς om. lemma Sop. 5, 121, 15 W. 6 γίνονται Ph Vt 7 λείποντος Sop. 5, 123, 29, ἐλλείποντος lemma Sop. 5, 122, 26 W. φόνου p. φεύγει La Vγntq Pr 8 ἢ — 9 βίου Anon. 7, 261, 10-14 W. ὑπερβάλλοντος οἷον Sop. 5, 124, 2 W., ὑπερβάλλοντος ὅταν πλέον τι συνάπτηται τῇ τοῦ κρινομένου ὑπερθέσει ἐκ τῆς τοῦ πράγματος περιστάσεως Ph, (om. alt. τοῦ W., στάσεως Pc) Anon. 7, 261, 11-12 (Pa Pb Pn) οἷον δέκα 9 νέοι lemma sch. Va 17, 12 Kow. 9 κρίνονται Anon. 7, 261, 13 W. αὐτῶν αὐτὸν Ph, αὐτὸν pro αὐτῶν Pq 10 ὅτι om. Ac Vδ Vde Pdlq, ἢ α (del.) ὅτι ἀφ' Pm πεποιθήκασιν Py Vb, ἐπεποιθήκασιν Pu, πεποιθήκασιν Ps 11 καὶ προδοσίας Ac **P** Vγ Va plures Vatt Parr XIII—VI, καὶ er. Po, καὶ supra m. po. Pu 12 φεύγει Pl, (ante προδοσίας) Vn; φεύγειν, supra m. sch. ων Va οἷον om. Sop. 5, 124, 4 W. ἡρίστευεν Sop. 5, 124, 4 W. Ph 13 τοσοῦτον Anon. 7, 261, 23 W., ubi τοσοῦτοις Pa Pb Vh Mon. (adn. 38 W.); Vl ὕστερον p. χρόνοις Ac, om. Py Vb Vnw Prs χρόνοις Anon. 7, 261, 23 (Pa Pb Vh Mon., adn. 38 W.), χρόνον ibid. W. 14 τοῦ pro τοῦτο lemma Plan. 5, 272, 12 W. μὲν om. Plan. 5, 272, 12 W. Pw, p. τινος Vδ, p. ῥητοῦ Pθ γίνοντο Vδ Vg Pfwkom ἰσχυρότερόν Py Pg Vn, ἰσχυρόν ex -ότερόν? Pf γίνονται Pg Vt 15 δὲ τὸ παραγραφικὸν Ph Ba PgLa Vkn Pkr, er. Vc, in lacuna suppletum m. ead.? Vγ συμβάλλει sch. Ph f. 32 r Pk, συμβάλλεται Vγiqu τι καὶ Ph Vγiq μικρὸν Vδfglu Ps, ex σμικρὸν Po, m. po. Vn, τις μικρὸν Ptl, σμικρὸν p. 16 χρωμένῳ Ph Pfw, μικρὸν p. 16 χρωμ. Vδ 16 τοῦ ῥητοῦ Ph Ac Pc, τοῦ er. Vc

μετάληψιν καὶ παραγραφὴν· κριθεὶς τις φόνου ἀπέφυγεν, ὕστερον χρω-
μένῳ ὁ θεὸς ἀνείλεν 'ἀνδροφόνους οὐ χρω', καὶ πάλιν φεύγει· δις γὰρ
περὶ τῶν αὐτῶν κωλύουσιν οἱ νόμοι κρίνεσθαι· παραγράφεται οὖν, καὶ
γίνεται τὸ πρῶτον ζήτημα νομικὸν ἐκ παραγραφῆς.

- 45 R. Ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσις διπλῇ ἐστίν, ἥ γὰρ εἰσὶν οἱ μάρτυρες
6 ἡ οὐ. οἷον μνωμένῳ τινὶ κόρην ἢ μήτηρ ἔφη τῆς κόρης θάττον τεθνή-
ξασθαι αὐτὴν ἢ ἐκεῖνῳ δοθήσεσθαι. ἀπέθανεν ἐπὶ σημείοις φαρμάκων
ἢ παῖς, εἴτα βασανίζων ὁ πατήρ τὰς θεραπαινίδας περὶ μὲν τῆς φαρμα-
10 κείας ἀκήκοε πλεόν οὐδέν, μοιχείαν δὲ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν μνηστῆρα,
καὶ φαρμακείας κρίνει τὴν γυναῖκα. ἐνταῦθα γὰρ εἰσὶν οἱ μάρτυρες, αἱ
θεραπαινίδες δηλονότι. οὐχοὺν ἀπαιτήσῃ τοὺς μάρτυρας, ἀλλὰ διαβαλεῖ
ὅτι μὴ δεῖ πιστεύειν, φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπότηταις, καὶ
ὅτι οὐδὲ τοὺς ἐλευθέρους πάντας ἀξιοπίστους ὑπολαμβάνοντες σχολῇ γ' ἂν
15 τοῖς δούλοις πιστεύσαιμεν· καὶ πλείονα δ' ἂν εἴροις. δεῖ δὲ καὶ ἀντιτι-
θέσθαι τοῖς μάρτυσι τοὺς μάρτυρας, πότεροι μᾶλλον ἀξιοπιστότεροι, καὶ ἀν-
εξετάζειν, ὥς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ὁ Δημοσοθένης. τοῦτ' ἂν σοι καθό-
λου περὶ μαρτύρων ἔστω τεχνικὸν θεωρήμα ἢ διαβάλλειν αὐτοὺς ὅτι πρὸς
χάριν ἢ δι' ἐχθραν ἢ διὰ τινα οἰκειότητα <τ>αὐτ<α> μαρτυροῦσιν ἢ διὰ

1 οἷον κριθεὶς Py Vb Vγfginq Plu, οἷον supra m. ead. Pq ὕστερον om. Ph Pk,
ὕστερον δὲ Py Vb Vfgiq Plux — 2 χρωμένῳ αὐτῷ Ph V PgLa P Va Vδ plerique Vatt Parr
XIII—VI, αὐτῷ ante χρωμένῳ Py Vb Vgn Pu, om. Pl 2 ὁ θεὸς p. ἀνείλεν Py Ac Vb Vδ
Vgt Plu 3 κωλύουσι p. νόμοι Py Vb Vgn Pfwlu 4 γίγνεται Ph Vt 5 ἡ τῶν sch. Va
16, 19 Kow., om. Py, ἡ om. Pk διπλῇ sch. Va 16, 19 Kow., διττὴ lemma Sop. 5,
125, 5 W. Py Ac Vb Vdegt Pfwr, διττὴ τις Vγ, καὶ διττὴ Pu γὰρ om. Sop. 5, 125,
19 W. εἰσὶν οἱ Sop. 5, 125, 19 (οἱ om. Sop. 4, 329, 18, 27). Anon 7, 269, 14 (Vδ,
οἱ om. ibid. W.); εἰσι, om. οἱ Vlt Pμ — 10 sim. Sop. 5, 125, 23-8. Anon. 7,
122, 14-20 W. 6 οὐκ εἰσὶν Sop. 4, 329, 27 (sed lin. 18 οὐ). 5, 125, 20 W. μνωμένῳ
τινὶ lemma sch. Va 17, 23 Kow. μνωμ. τινὶ κόρην Sop. 4, 333, 12-3 W. 8 θεραπαι-
νας Py, cf. Sop. 4, 333, 32 (sed 31 θεραπαινίδων). 5, 125, 26 (sed 29 θεραπαινίδας) W.
10 εἰσι, om. οἱ Py Vb Plu, ex. Pq 11 ἀπαιτήσεις Pc Vdeflw Pd Anon. 7, 914, 1 W.,
ubi cod. Mon. ἀπαιτήσῃ; ἀπαιτήσῃ m. ead. ex -ει Ptl διαβαλεῖς Pc Vefw Pdtl, m.
po? ex -ει VI, διαβαλεῖ ex -εἰς Vd 12 δεῖν Ac Vδ ἐχθρὸν lemma Plan. 5, 273,
8 W., πολέμιον Sop. 4, 330, 6 W. 13 γὰρ pro γε Pe, m. 1 Vc 14 πιστεύσοιμεν Vdehs
Pbtl, supra Pa, -έδοιμεν Pdq, -έδοιμεν Pμ alt. καὶ lemma Sop. 4, 334, 1, om. lem-
ma Sop. 5, 126, 18 W. Py Vb Vg Plru 15 μᾶλλον om. lemma Sop. 5, 126, 19 W.
Py Vc Ba Vb Pfw, del. Vf, supra m. sch. Vg, mg m. ead.? Pu ἀξιοπιστότεροί
εἰσιν lemma Sop. 5, 126, 19 W. — 16 καὶ ἀντεξετάζειν om. lemma Sop. 5, 126, 19 W.
16 ὥς — Κόνωνος lemma sch. Va 18, 7 Kow. — 17 καθόλου om. Ph Pk,
mg Vδ, m. po. Vn, in ras. m. po. Pf, p. 17 μαρτύρων Pr, p. 17 ἔστω Vuβ 17 ἔστι Vδ,
ἔστι Pk τεχνικὸν τι Phy PgLa Vb Vδ Vfgilt Pkrux θεωρήμα ἢ Py Ac P Vab ple-
rique Vatt Parr XIII—VI, ἢ om. Pl, θεωρ. τουτέστιν ἢ Ph Vc Ba PgLa Vδ Vikqnt
Pkrux, τουτέστι mg m. ead.? Pu; τουτέτι etiam p. θεωρ., ἢ Vu; τουτέστι ras. διαβάλλειν Vf
18 δι' om. PgLa Pdkqr οἰκειότητα αὐτοῦ Phy V Pa PgLa Vab Vδ plerique Vatt Parr
XIII—VI; αὐτοῦ, supra m. po. ω Po; αὐτῷ VI, αὐτοῖς Pc Pk, om. Pl

κέρδος τι οἰκείον, ἢ διαβάλλειν αὐτοὺς εἰς τὸ μὴ εἶναι δι' ἡλικίαν
 ἀξιопίστους. εἰ δὲ μὴ εἶεν μάρτυρες, ὁ μὲν φεύγων χρήσεται ἀπαιτῶν
 46 R. αὐτοὺς τοῖσδε· προσώπων οἷον τίς ὁ δοῦς, τόπῳ οἷον ποῦ, τρόπῳ οἷον πῶς,
 5 χρόνῳ οἷον πότε, αἰτία οἷον διὰ τί, καὶ τοῦτοις χρήσεται ἥτοι πᾶσιν ἢ τοῖς
 ἐπιπίπτουσιν. ὁ δὲ κατηγορῶν ἀποφανεῖ τὸν διὰ τῶν πραγμάτων ἐλεγχον
 ἀξιопιστότερον τοῦ διὰ τῶν μαρτύρων· οὔτε γὰρ πεπεισμένα τὰ πράγματα
 οὔτε χαριζόμενά τῳ λέξει, ὥσπερ οἱ μάρτυρες πολλάκις, ἀλλ' οἷά ἐστι
 φύσει, τοιαῦτα καὶ ἐξεταζόμενα φαίνεται.

Ἡ βούλησις καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων τῷ προσώπῳ
 10 γίνεται, δηλονότι τῶν ἐγκωμιστικῶν. καὶ ὅτε μὲν εἴη πρόσωπον ὠρι-
 σμένον, πάντα σχεδὸν ἐμπροσθεῖται, εἰ δέ τι τῶν ἄλλων εἴη, κατὰ τὰ εὐρι-
 σκόμενα χρησόμεθα, οἷον νέος πλούσιος· ἔχεις γὰρ ἐνταῦθα ἡλικίαν καὶ
 τύχην ἐξετάσαι καὶ τὰ παρακολουθούντα τοῦτοις. τὰ δὲ ἐγκωμιστικά δη-
 λονότι ἐστὶ τὰδε· γένος, ἀγωγῇ, παιδευσις, ἡλικία, φύσις ψυχῆς καὶ σώ-
 15 ματος, ἐπιτηδεύματα, πράξεις, ὃ καὶ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, τύχη, οἷον
 πλούσιος ἢ πέννης, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταῦτα δὲ ἐπ' ἀμφοῖν μὲν ἰσχύει ἀφ'
 ἑκατέρου μέρους ἐξεταζόμενα, καὶ ἐπὶ τῆς βουλήσεως καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
 μεως, μᾶλλον δὲ τινα ἐν τῷ ἐτέρῳ· ὥσπερ [γὰρ] τὰ τῆς τύχης οἰκειυτέρα
 ἐστὶ τῆς δυνάμεως[, οὕτω] καὶ τὰ τῆς ἡλικίας τῆς βουλήσεως. ὁρῶντα οὖν
 20 ταῦτα δεῖ πλεονάζειν, ἐνθα ἂν μᾶλλον οἰκειούμενόν τι αὐτῶν φαίνηται.

2 — 3 sim. Marc. 4, 335, 15-6 W. οἱ μάρτυρες lemma Sop. 5, 127, 5 W. Pk
 3 προσώποις lemma Sop. 5, 127, 6 W. δοῦς, πράγματι οἷον τί δοῦς V P La Va plerique
 Vatt Parr. XIII—VI, cf. Sop. 4, 335, 17-28 W.; πράγματι οἷον τί δοῦς p. πῶς Ph
 Pγ Vγ Vδ Vfkqt Pkκ, (om. οἷον) Vk, p. 4 πότε cf. Sop. 4, 331, 24-30. Anon. 7, 272,
 17-22 W., om. Py Vb Vd; haec et τόπῳ — πῶς om. La, cf. etiam Syr. 2, 70, 25—71, 1 R.
 4 ἥτοι Vb Vgl Pu, ἢ τοῖς Phγ Vc Ba Pfws, ἢ PgLa Vstw Pkr, εἰ (i. e. ἢ) 7, 272 adn.
 73 W., om. rell 6 τῶν om. Ac Vs Por 10 καὶ ὅτε 7, 275 adn. 81 (Pa Vh Vδ),
 καὶ om. ibid. W. πρόσωπον lemma Marc. 4, 347, 22. 7, 275 adn. 81 W. Phγ V PgLa
 Vb Vg Pkls, τὸ πρ. rell 11 ἄλλων εἴη lemma Marc. 4, 348, 23-24 W. sch. Vt f. 80 r
 Phγ Vc Ba PgLa Vb Vδ Vgkn Pfwklrsu; εἴη supra m. 4 Pa, om. rell 12 ἔχεις Marc.
 4, 348, 27 W. Ph Vδ, σ supra m. ead. Ba; ἔχει lemma sch. Pn f. 65 r Py Vc Ac PgLa
 P Vγ Vb plerique Vatt Parr. XIII—VI, ἐλέγχει lemma sch. Vt f. 80 r 13 καὶ τὰ
 παρακολουθούντα τοῦτοις lemma sch. Pn f. 65 r 14 ἐστὶ Vdm Pemnνεμ τε καὶ Ac
 Pk 15 πράξις Vc Ba, πράξις Pqs ἰσχυρότατον κεφάλαιον Anon. 7, 277, 15 (Vδ), ἰσχ.
 δὲ κεφ. ibid. Vt 16 πέννης ἢ πλούσιος Py Vg ὁμοία Ph Vδκ ταῦτα — ἰσχύει lemma
 sch. Va 18, 9 Kow. lemma Marc. 4, 350, 21, (δὲ om., ἀρμόττει) Syr. et Sop. 4, 341,
 14 W. ἀφ' Syr. et Sop. 4, 341, 14 W. Anon. 7, 278, 1 (Pn Vh Vu Vδ). Py P, ἐφ'
 Anon. 7, 278, 1 W. Ph V Vu Psθ 17 alt. ἐπὶ om. Va Pbt\ Vs 18 μᾶλλον δὲ τινα lem-
 ma sch. Va 18, 20 Kow. γὰρ om. Phγ Vδκ Pr, supra m. po. Vb Vg τὰ — 19 καὶ
 lemma sch. Vg f. 25 v 19 οὕτω om. Phγ Vδκ, mg m. po. Vb Pu 20 φαίνεται Vhuw
 Pmt, (om. ἐν) Pc

47 R. βούλησιν δὲ καὶ δύνανται ἐξετάζειν οὐχὶ τῶν κρινομένων μόνον προσώπων
 δεῖ, ἀλλ' ὅσαπερ ἂν ἔχῃ τὸ πρόβλημα· αὐτίκα τὸν τοῦς ἀποκηρύκτους
 τρέφοντα νέον πλούσιον καὶ φεύγοντα τυραννίδος ἐπιθέσεως ὁ κρίνων
 μάλιστα ἰσχύει τῆς ποιότητος τῶν ἀποκηρύκτων ἐξεταζομένης. διὸ δεῖ
 5 σκοπεῖν ἐν ἅπασιν τοῖς στοχασμοῖς περὶ πάντων τῶν προσώπων, ἃ ἐπι-
 δέχεται κρίσιν.

Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐστὶ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τοῦ κατ-
 τηγόρου, γίνεται δὲ καὶ ἀδέξεται ἀφ' ὧν περ καὶ ἡ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις·
 ἐστὶ δὲ τὰδε· τίς, τί, ποῦ, πῶς, πότε, διὰ τί. καὶ μὲν ἡ τοῦ κατηγόρου
 10 ταῦτα, τὰ ἐξῆς ἔσται κεφάλαια πάντα πλὴν τῆς μεταλήψεως τοῦ φεύγον-
 τος, εἰ ἐγχωροίη πᾶσι χρῆσασθαι. ἐὰν δὲ κοινὰ ἦ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
 τέλους, ἐρίσκεται γὰρ ποτε καὶ οὕτως ἔχων στοχασμός, ἔσται καὶ τὰ
 λοιπὰ κεφάλαια κοινὰ ἀμφοῖν. παράδειγμα τοῦ κοινὰ ἔχοντος τὰ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους· ἀπέκειτο κατὰ τινος γραφῇ τυραννίδος ἐπιθέσεως·
 15 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὸ γέρας ἀναίρεσιν τῆς γραφῆς
 καὶ ἔλαβεν· ἐτυράννησεν ἐκεῖνος· καὶ καθελὼν αὐτὸν συνειδότης φεύγει.
 τῇ μὲν γὰρ ἀναίρεσει τῆς γραφῆς καὶ τοῖς περὶ ταῦτα ὁ κατήγορος χρή-

1 βούλησιν — 2 πρόβλημα cf. Sop. 5, 131, 6-9 W. οὐχὶ — μόνον lemma Marc.
 4, 351, 25-6 W. μόνον p. 2 δεῖ PgLa Vγqw Pκ, p. προσώπων Vlnu; μόνων Ba Pmqvndλ;
 μόνων, supra m. ead. o Vc Pa, supra o Ps, μόνον supra m. ead. Pn, m. po. Pl; μόνων(v),
 supra m. po. on Po; μόνων p. 2 δεῖ Vf 4 τῆς — ἀποκηρύκτων lemma Pn f. 65 v 5 ἀπάν-
 των Ph Vδk 8 γίνεται δὲ καὶ ἀδέξεται lemma sch. Pn f. 65 v γίνεται — ἀπαίτησις
 lemma sch. Va 19, 16-7 Kow. αδέξεται lemma Syr. et Sop. 4, 355, 5-6. 14. 362, 1. 5.
 Anon. 7, 284, 16. 20. 21. 286, 5 W. sch. Va 19, 16 Kow., Provot p. 28; ἀδέξεται lem-
 ma Plan. 5, 276, 9 W. sch. Pn f. 65 v P plures Vatt Parr XIII—VI 9 ἐστὶ δὲ τὰδε
 lemma Plan. 5, 276, 24. sch. Pn f. 66 r καὶ ἐὰν Ph PgLa Vγ Vδ Vftq Pdkqx μὲν
 om. Vδk κατηγορουμένου Ph Ps, m. ead. Pγ Vc, cf. Syr. et Sop. 4, 366, 28 W. κατηγό-
 ρου 10 ταῦτα Pγ, (-μένου) Ph, Py Vgs Pfwkl, (μόνου p. κατ.) rell; μ. m. ead. Vc, supra m.
 po. Vb, mg m. po. Pu, μόνου p. 10 ταῦτα Vu Pn 10 ἐστὶ p. πάντα La, om. lemma sch. Vt
 f. 80 r, supra m. po. Vb Pu πάντα om. sch. Vt f. 80 r Pq, supra m. po. Po, ἀπαντα Pr
 11 ἐγχωροίη lemma Syr. et Sop. 4, 358, 9. 362, 29. Anon. 7, 287, 7 W. 14-5 (Vδ). Plan.
 5, 277, 3 W. codd; ἐγχωρεῖ Syr. et Sop. 4, 362, 30-1. Anon. 7, 287, 7. 14-5 W., su-
 pra m. ead. oi (i. e. ἐγχωροίη) Po χρῆσασθαι Pγ Ph Vb Vδ Plw, χρῆσθαι V P κοινὰ
 om. Ac Vδ 13 (alt.) κοινοῦ Ph Vg, om. Vw — 16 sim. Syr. 2, 77, 13-7 R. 14 ἐπι-
 θέσεως μετεώρου τῆς δίκης οὐσης Syr. 2, 77, 14 R. 4, 359 adn. 15 e Ven. Ba Ac PgLa
 Vγ Vδ complures Parr Vatt XIII—VI, (supra m. sch. οὐσης) Va; (οὐσης p. μετεώρου)
 Vβ, (p. 15 ἀριστεύσας) Vλ; mg m. po. Py, m. 2 Vc, supra m. 3 Pa, m. po. Vb Vm, mg
 m. ead. Pe; ἐν μετεώρῳ οὐσης τῆς δίκης m. sch. Vg f. 26 r 15 γέρας αὐτοῦ Ph Vδku Pk
 τὴν ἀναίρεσιν Pc Vu 16 pr. καὶ om. Syr. 2, 77, 16 R. Vγ αὐτὸν συνειδότης Ph Pγ Vγ
 Vc Ba Vb Vδfgik Plsx, (p. αὐτὸν supra m. po. οὗτος) Py, (m. sch. ex οὕτως) Va, (οὐ-
 τως) Pt; αὐτὸν οὗτος συν. rell 17 αὐτὰ Ph PgLa Vdefgilt Pdq, m. 2 Vc, supra m.
 ead. ἦν Pk; ταύτην Pl, αὐτῆς Pr

48 R. σεται, τῷ δὲ ἀπεκτονέσθαι καὶ τοῖς περὶ τοῦτο ὁ φεύγων, καὶ δεῖ ἀμφοτέρους λῦσαι τὰ ἀλλήλων. μόνου δὲ τοῦ φεύγοντος γενέσθαι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀδύνατον.

Ἡ ἀντίληψις οὐκ αἰεὶ ἐμπίπτει, ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀφ' ὧν αὐτὸς πεποίηκε κρίνηται τις, πάντως ἐμπεσεῖται καὶ ἡ ἀντίληψις, ἐὰν δὲ ἀφ' ὧν ἄλλοι, οὐκ ἐτι. ἔστι δὲ τοιοῦτον, οἷον ὅτι ἔξεστι καὶ οὐ κεκώλυται. παράδειγμα αὐτοῦ· νέος πλοῦσιος [πάντας τοὺς ἀποκηρύκτους τρέφει καὶ τυραννίδος ἐπιθέσεως φεύγει]. ἔρεῖ γὰρ ὅτι ἔξεστι τρέφειν ὅς βούλεται τις.

Ἡ μετάληψις αἰεὶ ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀντιλήψει, οὐκ ἐν στοχασμῷ μόνον, ἀλλ' ὅλως ἔνθα ἂν ἐρίσκηται, καὶ ἐὰν τὸ ἕτερον μέρος τῶν ἀντιδίκων ὁποτέρω τούτων χρήσεται, τῇ ἀντιλήψει λέγω ἢ τῇ μετάληψει, τῷ ἐτέρῳ πάντως τὸ ἕτερον χρήσεται. γίνεται δὲ ἡ μετάληψις κατὰ τὸ ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν. καὶ ἡ μὲν ἔνστασις βιάσθαι τί ἐστι· φήσει γὰρ μηδὲ ἐξεῖναι. ἡ δὲ ἀντιπαράστασις κατασκευάζει ὅτι εἰ καὶ ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτοις· οἷον μειράκιον καλλωπιζόμενον φεύγει πορνείας· βιάσεται ὁ δῶκων μὴ ἐξεῖναι καλλωπιζέσθαι ἀνδράσιν, εἴτα ὅτι εἰ καὶ ἔξεστιν, οὐχ οὕτως οὐδὲ ἐπὶ τοιούτοις. ποτέρῳ δὲ πρότερον χρηστέον, τῇ

1 τὸ pro τῷ Ph Vgs Pn δ' PgLa Vt, om. Pw ταῦτα Py Vb Puw, τοῦτου Vt 2 δῆπου λῦσαι Vc Ba, λῦσαι p. 1 δεῖ Ps μόνου Syr. et Sop. 4, 363, 11. Anon. 7, 284, 25. 288, 20 (Pn Vδt). Pian. 5, 276, 16. 277, 9. lemma Plan. 5, 277, 7 W. codd, μόνον lemma Syr. et Sop. 4, 363, 8-9. 13. Anon. 7, 288, 20 W. Pfw 4 ἡ — αἰεὶ lemma sch. Va 19, 30 Kow. μὲν om. sch. Vt f. 81 r, p. ὧν Vδ — 5 ὡς ποιήσας sch. Vt f. 81 r 5 κρίνεται sch. Vt f. 81 r Vh πάντως ἐμπεσεῖται lemma sch. Va 20, 5 Kow. καὶ om. Va Pwλ 6 οἷον ὅτι lemma Marc. 4, 374, 26 W. 7 τοῦτου Ph, δὲ τοῦτου Vδk νέος — τρέφει Py P νέος πλοῦσιος p. ἀποκηρύκτους Pd, πάντας p. ἀποκηρύκτους Vc Ba Vn Ps, om. Pfw; τρέφει τις τοὺς ἀποκηρύκτους νέος πλοῦσιος Ph PgLa Vγ Vfklqt Pkgrx, (om. τις) Ac Vde, (πάντας p. ἀποκηρ.) Vδ 8 φεύγει· ἐρεῖ γὰρ lemma sch. Va 20, 15 Kow., φεύγει p. 7 καὶ V Vδdenu Pds ὅς ἂν βούληται Vδk 9 ἡ — τῇ lemma sch. Va 20, 27 Kow. τῇ ἀντιλήψει Anon. 7, 294, 12 (Pa), τῆς ἀντιλήψεως ibid. W. 10 μόνου Vγt 11 ὁποτέρῳ οὖν Py Pl, -ρωτοῦν ex -ωι οὖν Pc, (-ωοῦν ex -ω οὖν) Pa, οὖν om. lemma Sop. 5, 134, 4. Anon. 7, 298, 16 W. τούτων Anon. 7, 295, 13, τούτων p. χρήσεται Vb; αὐτῶν Anon. 7, 298, 16; om. lemma Sop. 5, 134, 4 W. Pγ, supra m. po. Po χρήσεται lemma Sop. 5, 134, 4. Anon. 7, 295, 13. 18. 298, 16 W. Vg Pkos; χρήσεται, supra m. ead. η La; χρήσεται ex -εται Pb 12 πάντως p. ἕτερον Anon. 7, 295, 14 W., p. χρήσεται Pr γίνεται Py Pc La Vγ Vδ Va Vghu Pbfwdn τε om. lemma Plan. 5, 279, 3 W. Py Ac PgLa Vδfq Pdlqrux 13 τὴν ἔνστασιν lemma Plan. 5, 279, 3 W. φησὶ Ph Vc Vde, φησὶ ex φησὶ m. ead.? Vb 15 οὐκ ἐπὶ Phy V PgLa Vb Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; οὐχ οὕτως οὐδὲ ἐπὶ rell, cf. Anon. 7, 296, 14 W.; Syr. 2, 81, 22-3 R. ἀλλ' οὐχὶ τόνδε τὸν τρόπον τούτοις, supra m. po. oi Vc, supra m. ead. oi ου Pa, τοιούτοις Vgt Pμ, τοῖς τοιούτοις Vn 16 καὶ βιάσεται lemma Marc. 4, 379, 29 W. Po ὡς μὴ Phy Vc Ba Vb Vk Pksu 17 ἔξεστιν 7, 296 adn. 37 (Vh), ἔξην ibid. W. ἀλλ' οὐχ Marc. 4, 382, 6 W. lemma sch. Vt f. 80 v Py Vb Vgln Pmnrusθ, ἀλλ' supra Vc Pf τοιούτοις lemma Marc. 4, 380, 3. 382, 7 W. Phy Ac Pg Va Vγ Vintwθ Prvλμ, τοῖς τοι-

ἐνστάσει ἢ τῇ ἀντιπαραστάσει, οὐ ῥάδιον εἰπεῖν· ἄλλοτε γὰρ ἄλλην διὰ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων λαμβάνει τάξιν. δεῖ δὲ ὄραν, μὴ σφόδρα ἀναιδὲς ἔν τισιν ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς φάσκειν μὴ ἐξεῖναι· δευτερον δὲ τιθέμενον μᾶλλον ἰσχύειν δύναται, καὶ ὥς ἂν ἡ χρεῖα μᾶλλον ἀπαιτῇ μεθοδεύειν.

Ἡ μετάθεσις τῆς αἰτίας πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους γίνεται. ἐκεῖνα δὲ ἦτοι ἐν λόγοις ἐστὶν ἢ ἐν ἔργοις ἢ ἐν πάθεσι. καὶ μὲν ἐν λόγοις ἢ, κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν ἢ μετάθεσις τῆς αἰτίας εἰσάγεται. οἷον νέος πλοῦσιος νύκτωρ κωμάσας εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐβόησε· θαρρεῖτε, οὐκ εἰς μακρὰν λυθήσεσθε· καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέσεως· ἐνταῦθα γὰρ ὁμολογῶν εἰρηκέναι, τίνι διανοίᾳ εἶπε, σκοπεῖν ἀξιοί. ἐὰν δὲ ἐν ἔρ-

ούτοις Vg, m. ead. ex τούτοις Pa, m. 2 Vc, τούτοις rell; cf. 7, 296 adn. 37 W. οὐκ ἐπὶ τούτοις οὐδὲ οὕτως ποτέρῳ — χρηστέον etiam Hmg 76, 22 R.; lemma Marc. 4, 380, 28-9 W. ποτέρῳ Ph Vc Ba Vdeiqwβ Plrsθκ, m. ead. ex πότερον Py Pg, supra m. po. Vb; πότερον Ac Vb Vδt Pkqu, [πρό]τερον Vl, πρότερον Vfg πρότερον Viqw Pθκ, m. ead. ex ποτέρῳ Py, m. ead. ex πότερον Pa, π[ρ] m. ead. [ό]τερον Vβ, supra m. ead. ω Pl, m. po. Vb Vimn Pr; προτέρῳ V Pg Vb Vδ Vdt Prs, m. ead. ex ποτέρῳ Ve; ποτέρῳ Ph Vfgl Pqu, προτέρῳ m. ead. ex ποτέρῳ Ve, ποτέρα (i. e. -ω) Pk, πότερον Vγ Pμ

1 οὐ ῥάδιον εἰπεῖν lemma sch. Vg f. 26 v 2 τὴν τάξιν Pg Pr δεῖ δὲ lemma sch. Vg f. 26 v 3 δὲ om. Vδ Pn 4 δύνῃται La Vgm Pfwel, supra P μᾶλλον supra m. po. Pr, p. ἀπαιτῇ Pn; om. Py Vb Plu ἀπαιτεῖ Ph Vu Pknvθ, -ἢ m. ead. ex -εῖ Pμ, m. po. Vgk — 5 μεθοδεύειν Ph Vc Ba La P Vδ, (-εῖ) Pr, supra m. po. (et mg m. alia γρ.) Pl; -ῶοιμεν Py Ac Pg Vb Vγ Vfikq Pux, supra m. ead. Vδ, m. po. Pr, m. po. ex -δεν Vn; -ῶοιμεν Pl, supra m. ead. Pq, supra m. po. et er. Py; -ῶοιμεν Pq 6 ἢ — αἰτίας lemma sch. Va 21, 8 Kow. πρὸς Sop. 4, 387, 19. Marc. 4, 392, 3. 9. 12. Anon. 7, 302, 24 W. γίνεται Anon. 302, 24 W. lemma sch. Vt f. 81 r Phy Pc PgLa Vγ Vδ Vghu Pfwuμ, γίνεταί Pa Ptkλ; ἐστὶ p. αἰτίας pro γίνεταί lemma Sop. 5, 134, 13 W. 7 ἐστὶν p. ἔργοις PgLa Vγ Vfq, εἰσὶν p. ἔργοις Prκ καὶ μὲν Sop. 5, 134, 27. lemma Marc. 4, 393, 6. Anon. 7, 303, 8 W. sch. Pl f. 99 v, ἐὰν pro καὶ μὲν lemma Sop. 5, 134, 19 W. 8 εἰσάγεται lemma Marc. 4, 393, 26. Anon. 7, 303, 9; cf. Marc. 4, 394, 7 οὐ γὰρ εἶπε γίνεται, ἀλλ' εἰσάγεται, τουτέστιν ἐξετασθήσεται, Anon. 7, 307, 13-4 παρατηρητέον δὲ τὴν λέξιν· οὐκ εἶπε γίνεται, ἀλλ' εἰσάγεται; γίνεται lemma Sop. 5, 134, 20. Pfwls, γίνεται p. διάνοιαν Sop. 5, 134, 28 W.; γίνεται ἢ μετάθεσις καὶ εἰσάγεται sch. Pl f. 99 v 9 — 10 sim. Syr. et Sop. 4, 364, 8-10. Sop. 390, 1-2. Anon. 7, 283, 21-4. 305, 7-10. 324, 25-7 W. νύκτωρ p. δεσμωτήριον 7, 324, 26 (Nil.). Ph Ac PgLa Vγ Vδ Vfikiqt Pkqr, om. Pκ κωμάζων Nil. Anon. 7, 324, 25 W. εἰς Phy Ac PgLa Pc Vb Vfdegigtw Pklqrux, supra Pa; ἐπὶ Vc Ba rell ἐβόησε 7, 324, 26 (Nil.), ἀνεβόησε ibid. W., ἐβόη Pl θαρρεῖτε 7, 324, 26 (Nil. Vu). Plan. 5, 282, 22 W. Ph V PgLa P, θαρρεῖτε Sop. 5, 137, 2. Anon. 7, 324, 26 W. Plan. 5, 280, 31-2 W. Py Vδ Pksμ ὡ δεσμῶται p. θαρ. Syr. 2, 83, 29 R. Plan. 5, 280, 32. 282, 23 W. Ac PgLa P, supra m. po. Vb, om. Phy Vc Ba Pfw 10 οὐκ εἰς μακρὰν 7, 324, 26 (Nil.), αὐθις ibid. W., εἰσαῦθις γὰρ καὶ οὐκ εἰς μακρὰν Ac, οὐκ εἰς μακρὰν αὐθις Vi Pκ κρίνεταί pro φεύγει Nil. Anon. 7, 324, 27 W. 11 εἶπε om. Vγ Vq ἐὰν — 24, 2 ἐξετάζεται Anon. 7, 303, 15-7 W.

γοις ἢ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἢ μετὰθεσις τῆς αἰτίας θετικῶς
 ἐξετάζεται. οἷον πεφώραται τις ἐπ' ἐρημίας θάπτων· νεοσφαγὲς σῶμα καὶ
 φεύγει φόνου· θέσιν γὰρ περανεῖ ὅτι καλὸν τὸ τοὺς ἀτάφους θάπτειν. ἐὰν δὲ ἐν
 πάθεσι, συγγνωμονικῶς ἢ μετὰθεσις εἰσάγεται. οἷον συνεχῶς εἰς τὴν ἀκρό-
 5 πολιν νέος πλούσιος ἀφορῶν δακρύει καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέσεως.
 50 R. ἐλετήσας γάρ, φησί, τοὺς τυραννουμένους οὕτω διετέθη. εἰδέναι δὲ δεῖ
 ὅτι ταῦτα μὲν πάντα ἐν πάσι εὑρίσκονται, πλεονάζει δὲ ἕκαστον ἐν τῷ
 οἰκείῳ. ἔτι ἢ μετὰθεσις τῆς αἰτίας, ἂν μὲν ἀφ' ὧν ἕτεροι πεποιήκασιν
 ἢ κρίσις γίνηται, ἔσται καὶ πεπλανημένη καὶ ἐναντία πῶς ἑαυτῇ. οἷον
 10 τρισαριστέως εἰκόνα ἔστησαν οἱ πολέμιοι, καὶ φεύγει προδοσίας· ἔρει γὰρ
 θαυμάζοντας αὐτὸν ἐκείνους στήσαι ἢ προτρέποντας τοὺς παρ' αὐτοῖς
 ἢ ἐξιλουμένους αὐτὸν ἢ ἄλλως φθόνον κινῆσαι βουλομένους· ταῦτα γὰρ
 πάντα εἶναι ἀληθῆ οὐ δύναται· διὸ φαμεν καὶ πεπλανημένα χρώματα
 δεῖν ἐν τῷ τοιοῦτῳ στοχασμῷ εὑρίσκεισθαι. ἐὰν δὲ ἀφ' ὧν αὐτός τις πε-
 15 ποίηκε κρίνηται, ἢ ἔν τι ἔρει ἢ καὶ πλείονα, ἀλλ' ἀκόλουθά γε ἀλλή-
 λους. οἷον νύκτωρ τις μεταιτῶν ληστείας φεύγει· ἔρει γὰρ διὰ τοῦτο

1 ἢ — αἰτίας Anon. 7, 303, 15-6, om. lemma Sop. 5, 135, 1-2 W. Marc. 4, 394, 14-5 W. ἢ — θετικῶς lemma sch. Va 21, 28-9 Kow. 2 ἐξετασθήσεται lemma Sop. 5, 135, 2 W. Ph Vk, supra m. ead.? Vδ, cf. κατασκευασθήσεται sch. Va 21, 33 Kow. 3 φεύγει p. φόνου Pc PgLa Vg aliquot Vatt Parr XIII—VI περαν| |εἰ ex περανεῖ ἔρει? Ph; περανεῖ ὅτι Phy V PgLa Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; περανεῖ· ἔρει γὰρ ὅτι rell ἀθάπτους La Vδ Pqsuvθ 4 μετὰθεσις Phy Vc Ba Vb Vγ Vδ Vfigit Pklsκ, τῆς αἰτίας supra m. ead. p. μετὰθ. Pq, μετὰθ. τῆς αἰτίας rell εἰσάγεται Phy V Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, in ras. Vb, εἰσάγ. p. μετὰθεσις (sq τῆς αἰτίας) PgLa Pr, p. συγγνωμ. Pfw; γίνεται rell οἷον — 5 ἐπιθέσεως sim. Anon. 7, 321, 23-4 W. 6 ἡλέησα — τυραννου- μένους sch. Va 22, 4 Kow., ubi corr. ἡλ.; (om. γάρ) Marc. 4, 395, 2. Anon. 7, 309, 1 W. φήσει Vg, mg Ba εἰδέναι δὲ δεῖ lemma sch. Va 22, 12 Kow. 7 ταῦτα μὲν πάντα Anon. 7, 304, 28 (Pc), πάντα μὲν ταῦτα ibid. W. πάντα ἐν πάσι lemma Marc. 4, 395, 9. Anon. 7, 309, 11 W. πάσιν εὑρίσκεται Anon. 7, 304, 28. Plan. 5, 281, 3 W. Ph Py Vc Ba Vdeg Ps, στοχασμοῖς p. πάσι Ph Ac PgLa P, supra m. po. Py Vb, mg m. ead.? Pu; p. εὑρίσκεται Vt Pl, ἐν πάσι τοῖς στοχ. p. εἶρ. Pk; τοῖς στοχασμοῖς supra m. po. Vg; τοῖς ζητήμασι referunt aut emendant Marc. 4, 395, 13. Anon. 7, 309, 11-2 W. 8 ἕτεροι lemma Marc. 4, 396, 5 W., ἄλλοι Ph Ac PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI 9 γί- νηται Vγ Vdet Pfwqu, γίνηται in ras. Vb; γίνεται Ph Pg Ps, (-γν-) VI, ex γένηται Vδ; γένηται Vg, γενήσεται Py ἔσται supra m. po. Vb, p. ἑαυτῇ Pl; ἔσται Vδ Vκ Pfw πε- πλα|νη m. po. ex σ|μένη Vc Ba; πεπλαμένη, supra m. po. νη Vf 10 ἀνέστησαν Ph Vc Ba οἱ πολέμιοι p. τρισαριστέως Vc Ps γὰρ ἢ Vγ Vηq Pqx 11 ἑαυτοῖς Vδdek Pd 12 ἄλλως πῶς Vγ Vfigilnq Pquκ, supra m. po. Vc Po 13 δύναται, supra v Pc; δύ- νανται Vh Pb, supra m. ead. α Pa χρώματα 14 δεῖν Phy Vc Ba Vb Vδ Vgklñ Pfwklsu, δεῖν p. 13 πεπλανημένα lemma sch. Pn f. 68 r P Va Vhmrw Pbemnoteθλμ, om. Ac PgLa Vγ Vdefigt Pdrκ 14 τις p. αὐτός lemma Marc. 4, 396, 21 W. Py Vc Ba Vb Vdegln Pdlsu, (τι) Vδ; p. ὧν Ph Ac PgLa Vγ Vfikqtw Pkqrκ; p. 15 κρίνηται rell 15 ἀλλ' om. Vγ Pfw

νόκτωρ, ὅτι αἰσχύνεται καὶ ὅτι οὐ βούλεται δυσσιώνιστος εἶναι μεθ' ἡμέραν προσαιτῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ ὅτι μᾶλλον τηνικαῦτα διδῶσιν ἄνθρωποι ἀνειμένοι ἢ δὴ τῇ γνώμῃ, καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ταῦτα γὰρ πολλὰ ὄντα οὐκ ἐναντιοῦται ἀλλήλοις.

- 5 Ἡ πιθανὴ ἀπολογία ἀναστρέφουσα ἐστι πρὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
τέλους· οἷς γὰρ ὁ ἕτερος χρήσεται ὡς σημείοις τοῦ εἶναι τι, τοῦτοις
51 R. ὁ ἕτερος ὡς σημείοις χρήσεται τοῦ μὴ εἶναι τι, οἷον 'ὅπου ἀφορᾷ καὶ
δακρύεις, τυραννήσεις'. καὶ μὴν εἰ ἐμελλον τυραννεῖν, οὐκ ἂν ἀφεώρων,
ὥστε εἶναι καταφανής'. τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦτο ἔστιν ὅτε ἐκλείπει·
10 ἐκλείπει δέ, ὅταν τὰ σημεία, ἀφ' ὧν ἡ κρίσις, ἀναγκαίως ἐπόμενα ἦ τῷ
πράγματι, ἐφ' ᾧ ἡ κρίσις, οἷον τῷ ἐπιτιθεμένῳ τυραννίδι ἀναγκαῖον ὄπλα
παρασκευάσασθαι. σκέψαι τοίνυν· σκηπτὸς κατενεχθέντος εἰς τὴν Περι-
κλέους οἰκίαν εδρῆνται χίλια πανοπλῖαι, καὶ φεύγει τυραννίδος ἐπιθέ-
σεως· οὐ δύναται εἰπεῖν ἐνταῦθα τὸ 'εἰ ἐμελλον τυραννεῖν, οὐκ ἂν ὄπλα
15 παρσκευασάμην'. ἐν τοῖς τοιούτοις τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὁ κατή-

2 — 3 διδῶσιν ἄνθρωποι Phy Ba PgLa Vb Vδ Vfdegikq Pdklqsuwxm, (supra m. ead. οἱ) Pa; διδ. οἱ ἄνθρ. rell 3 ἀνειμένοι Phy V Pc, supra m. ead. η Pa, -η Va Vδ Pb Vmsß Potθλμ, m. ead. ex -οι Pe ἢ δὴ om. Pa Va Pb Vδ Vhmsuß Penove τοιοῦτο PgLa Px 4 ἐναντιοῦται Ph V Pg Vδ Vdegkln Pbw, -νται rell 5 ἀναστρέφουσα Sop. 5, 143, 20. 4, 402, 16. 403, 1. 434, 21. Anon. 7, 316, 5. 9. W. sch. Va 23, 10 Kow. lemma sch. Pn f. 68 v sch. Vt f. 81 r, cf. Syr. 4, 402, 5. Sop. 4, 403, 2. 434, 28. 32. 435, 1. Marc. 4, 407, 8 et adn. 37. 407, 13. 408, 11. 15. 410, 19. 20. Anon. 7, 318, 25. 323, 3-4. 12. 325, 14 W. 316, 18 (P Pb Pn Vδ). 318, 3 (Pa Pb Vδ Mon. adn. 21 W.); ἀνα-
τρέπουσα supra scholion Vb, ἀντιστρέφουσα lemma Sop. 5, 137, 16 W. La Vfn, cf. Anon. 7, 316, 18 W. 318, 3 W. 326, 25. 27-8 W. πρὸς Sop. 5, 137, 17. 143, 20. 4, 434, 21. 31. 435, 1 W. 403, 1 (Py). Anon. 7, 325, 14; supra m. ead. Pg, mg m. ead. Pu, m. po. Vt; om. sch. Va 21, 10 Kow. Vde; cf. Sop. 4, 403, 1-2 περιττὴ γὰρ ἐνταῦθα ἡ πρόθεσις; sch. Va 23, 8-10 Kow. ὅσοι δὲ ἢ χωρὶς τῆς πρὸς προθέσεως ἀνέγνων ἢ περιττῶς αὐτὴν κεῖσθαι ἐνόμισαν, ὥσπερ Σώπατρος; Tzetzes in sch. Pn f. 68 v ἢ πρὸς ἐνταῦθα πρόθεσις ἐκ περισσείας κεῖται; ἢ πρὸς περισσὴ mg m. ead. Ba, (τὸ pro ἢ) supra m. po. Vb 6 χρῆ-
ται Vc Ba PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI τοῦ — 7 χρήσεται mg m. ead. Pm; p. τοῦ er. μὴ La, del. m. po. Pw, τοῦ [μὴ m. po.] Vh τούτοις — 7 τι om. Vh, supra m. po. Pb, mg Vδ 7 ὡς σημείοις p. χρήσεται PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI, m. po. Vc; ὡς σημ. supra m. ead. Pv σημ. — τοῦ om. Pn χρήσεται om. P Vdmruß Peovem 10 ἐκλείπει δὲ Phy Vc Ba Vb Vδk Plsu, (καὶ ἐκλ. δὲ) Pk; κ. ἐκλ. γε rell ὅταν τὰ σημεία lemma sch. Va 23, 14 Kow. 11 ἐφ' — κρίσις om. Vc Vγ Viq Px, supra m. ead. Pq ἐπιθεμένῳ Vδ Vdehklmw, supra m. 3 τι Pa 12 παρασκευάζεσθαι Vc Ba Vb Vn Pfwlu, cf. Anon. 7, 323, 15 W.; παρσκευάσθαι PgLa Vd Pdr, προπαρα-
σκευάσασθαι lemma 4, 400, 3 W., προπαρασκευάζεσθαι Py 13 — 14 ἐπιθέσεως referunt Sop. 5, 137, 27-31. Marc. 4, 408, 18-20 W. 14 οὐκ ἂν pro οὐ Ph; οὐ γὰρ Vk, (γὰρ p. δύναται) Vc Ba Vn, m. sch. La ὅτι pro τὸ Vδ, pro εἰ Vk

γορος καὶ ὀριστικῶς ἐξετάσει ἔστιν ὅτε, ὥς ἐπὶ τοῦ καλλωπιζομένου μει-
 ρακίου καὶ πορνείας φεύγοντος· αὐτὸ γὰρ τὸ καλλωπίζεσθαι καθ' ἑαυτὸ
 πορνείαν ἔρει ὁ κατηγορος βιαίως. ἡ μέντοι πιθανὴ ἀπολογία κἀναυθὰ
 ἐκλέλοιπεν, ἀντισενακτέον· δὲ εἰς τὸ κατ' αὐτὴν κεφάλαιον τὸ μὴ ἀνα-
 5 στρέφειν τὸ πρᾶγμα· τούτῳ γὰρ ἔστι καὶ μόνῳ ἰσχυρίζεσθαι ἐνταυθα.
 οἷον· οἱ μὲν μέλλοντες τυραννεῖν ὅπλα παρασκευάζονται, οὐ μὴν οἱ γε
 52 R. παρασκευαζόμενοι καὶ τυραννίδι ἐπιτίθενται· ἔστι γὰρ καὶ ἄλλου τινὸς
 ἕνεκα παρασκευάσασθαι ὅπλα, καὶ πάλιν· οἱ μὲν πορνεύοντες καλλωπι-
 ζονται, οὐ μὴν οἱ γε καλλωπιζόμενοι πάντως καὶ πορνεύουσιν· ἔστι γὰρ
 10 καὶ δι' ἄλλο τι καλλωπίζεσθαι· καὶ ἔρει δηλαδὴ ὅσα κἀν τῇ μεταθέσει
 τῆς αἰτίας.

Ἡ κοινὴ ποιότης οἱ ἐπιλογοὶ εἰσι καὶ αἱ δευτερολογίαι. γίνονται
 δὲ ἐν παντὶ ζητήματι, οὐκ ἐν στοχασμῷ μόνον, ὅπῃ μὲν τῶν κατηγορῶν
 τοπικῶς μετὰ τὰς ἀποδείξεις κατατρεχόντων τοῦ ἐγκλήματος, οἷον κατὰ
 15 τυράννου ἢ πόρνου ἢ ὁ τι ἂν ᾗ τὸ ἐγκλημα καὶ ἐπανακεφαλαιουμένων
 γε ἕκαστα τῶν ἐπικαίρων, ὥς ὁ Δημοσθένης, οἷον "συλλογίσασθαι δὴ

1 καὶ om. V PgLa Vδ aliquot Vatt Parr XIII—VI, er. Va, supra Vs Pdu
 ὀρικῶς lemma Sop. 4, 404, 26-7 (sed 31 ὀριστικῶς). Plan. 5, 284, 8 W. lemma sch. Vg
 f. 27 r Ac PgLa Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI, ex ὀριστικῶς Vab Vf, supra ὀρι-
 στικῶς Vδ; mg m. 4 γρ. ὀρικῶς Pa ἐξετάζει Py Vb Vs Pfw 2 μοιχείας Ph Ac PgLa
 Vγ Vigt Pkx τὸ m. po. Ba Po, om. Pm 4 ἀντισενακτέον Ph Ac Pg P lemma sch.
 Pn f. 69 r, in ras. m. po. Vb, mg m. ead.? γρ. Pu; ἀντισενακτέον Py Vc Ba La Vδ
 Vgkn Psu, cf. Marc. 4, 409, 11. Anon. 7, 321, 2. Plan. 5, 283, 7 W. κατ' αὐτὴν
 Phy V, mg γρ. P, mg m. po. Pe, γρ. Vmr; καθ' αὐτὴν Pc La Vγ Vit Pδn, [τὸ καθ'
 m. po.] αὐτὴν Vb, καθ' αὐτὴν, supra m. po. ε (i. e. ἑαυτὴν) Pg; καθ' ἑαυτὴν Pa
 Va complures Vatt Parr XIII—VI alt. τὸ om. PgLa — 5 ἀναστρέφειν Ph Vc Ba
 Vb Vδ Vk, supra m. po. τι Pb; ἀναστρέφον lemma 4, 400, 12 W. Py Ps, ἀντιστρέφον
 Ac Vg, cf. Sop. 4, 406, 4-5. Marc. 4, 408, 27. 456, 21. Anon. 7, 326, 25. 27-8 W.;
 ἀντιστροφον Marc. 4, 410, 13. 438, 29; ἀντιστρέφειν, supra ἀνα Pa, m. po. Po 5 τὸ
 om. lemma 4, 400, 10 W. Py Ac Vg, τὸ πρᾶγμα om. qui lin. 4-5 exh. partic. καὶ
 om. Vγ Vlg Pkx, supra m. po. Vf 6 οἷον — 7 ἐπιτίθενται refert Sop. 5, 138, 1-4,
 cf. Anon. 7, 323, 12-3 W. μὲν supra Ph, om. Vδk Pfw τυραννεῖν ὅπλα Ph V PgLa
 P, cf. Anon. 7, 323, 12-3 W.; τυρ. ἀναγκαίως ὅπλα Py Vb Vg Flu, ἀναγκ. p. ὅπλα sch. La
 8 παρασκευάσασθαι p. ὅπλα Ba Vn Ps, m. l Vc; παρασκευάζεσθαι ὅπλα Py La Pru 9 γε om.
 V Vln Pdkx 10 κἀν τῇ μεταθέσει lemma sch. Va 24, 3 Kow. 12 εἰσιν Sop. 5, 139, 3.
 Marc. 4, 417, 5. Anon. 7, 327, 14 W. γίνονται lemma Marc. 4, 417, 31. Anon. 7,
 329, 22 W., supra m. ead. ε Pa, ex -εται? Va; γίνεται Maic. 4, 422, 22 W. Ac Vdeks
 Pbdl, m. po. ex -ονται Vb 13 ἀλλ' οὐκ Ph Vb Vδgk Pklu, ἀλλ' m. po. Pd μόνῳ
 7, 329, 23 (Nil.). Ac μόνον ἀλλὰ ὅπως ἔνθα ἂν εὑρίσκεται lemma sch. Vg f. 34 r, (ex-
 puncta ab ἀλλ', εὑρίσκηται) Pu, mg m. 2 Vc; (ἀλλ', εὑρίσκωνται) Vt; (ἀλλ', om. ὅπως, εὑρίσ-
 κηται) Vde Prt, (ἔνθ') Vn Pl, (om. ἂν) Vl, (ἔνθ', εὑρίσκεται) Vw, er. Pd, mg (ἔνθ') m.
 2 Pa, γρ. (ἔνθα, καὶ pro ἂν, εὑρίσκεται) Pc, γρ. (ἔνθα ἂν) Vh 15 εἴη Py Vc Ba Vb
 Vgn Pkuwθ καὶ om. Ba Ps ἐπανακεφαλαιουμένον Ph, (supra m. ead. ων) Pq 16 γε
 om. PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI δεῖ pro δὴ Ph Vuw

βούλομαι τὰ κατηγορημένα· ἀπέδειξα μὴδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκόμενα” καὶ
 τὰ ἐξῆς· ὑπὸ δὲ τῶν φευγόντων ἀνακεφαλαιουμένων μὲν ὁμοίως τοῖς
 ἄλλοις, οὐχ ὁμοίως δὲ χρωμένων, ἀλλ’ ἐλεεινολογουμένων τε καὶ πάθη
 5 κινούντων. ἐνταῦθα καὶ παραγωγαὶ χρήσιμοι τῶν παίδων καὶ γυναικῶν
 καὶ φίλων καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἃ ὁ κατήγορος ἀναιρήσει δηλαδὴ τῷ συμ-
 53 R. φέροντι. κοινὰ δὲ ἀμφοῖν τὰ τελικὰ λεγόμενα κεφάλαια ἐνταῦθα, τὸ νό-
 μιμον, τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον καὶ δυνατόν καὶ ἔνδοξον. ὅπως τε οἱ
 ἐπίλογοι λαμβάνονται μὲν ἄφ’ ὧν περ καὶ τὰ προοίμια καὶ ἰσχύουσί γε τὰ
 αὐτά· πάθους γὰρ ψυχῆς ἕνεκα εἰσάγεται ἄμφω, οἷον φόβου ἢ ὀργῆς
 10 ἢ ἐλέου ἢ φθόνου ἢ τινος τοιούτου. διαφέρει δὲ ἀλλήλων τῷ τὰ μὲν
 προοίμια παρασκευάζειν πρὸς τὸ δέξασθαι ἢ ἀποθῆσθαι τὸδε τι πάθος
 τῆς ψυχῆς, τοὺς δὲ ἐπιλόγους ἢ αὔξειν ἢ μειοῦν διὰ τῶν κεφαλαίων
 τὸ τε ἥδη τέλεον ἐξαίρειν[, καὶ ἔτι [ἐν τούτῳ διαφέρουσιν οἱ ἐπίλογοι

1 κατηγορημέν’ Dem. 19, 177; κατηγορημένα Syr. 2, 89, 26 R. Anon. 7, 334, 8 (Nil.
 Pc Vu). Plan. 5, 286, 11 W., ex -οόμενα Vδ, m. po. Pg, supra Psu; κατηγορούμενα Anon.
 7, 334, 8 W. Vs Pkoqem ἀπέδειξα Anon. 7, 334, 8 W. Vδ, ἐπέδειξα Syr. 2, 90, 1 R. μὴ-
 δὲν Anon. 7, 334, 8-9 W. Vδ, οὐδὲν Syr. 2, 90, 1 R. ἀληθὲς αὐτὸν Syr. 2, 90, 1 R. Ac
 PgLa Vfilnq Pq, αὐτὸν supra m. 2 Vc, mg m. po. Po, αὐτὸν p. ἀπέδειξα Vg Pkr, αὐτῶν
 p. μὴδὲν Ve ἀπηγγελκόμενα Dem. 19, 177. Syr. 2, 90, 1 R. Anon. 7, 334, 9 (Nil. Pa),
 ex ἐπ. Vb, m. po. Va, (mg m. po. γρ. ἐπη, rell abscissa) Vm, ἐπ. Anon. 7, 334, 9 W. Pa
 Vδ Ptv 2 μὲν ὁμοίως Marc. 4, 423, 9 W. Py Vb Vγ Vgiq Pru, καὶ αὐτῶν p. μὲν V, mg
 m. ead. Pq, supra m. po. Pl; p. ὁμοίως Ph, p. ἀνακεφαλαιουμένων P Va plures Vatt
 Parr XIII—VI; p. φευγόντων (om. μὲν) Vk, (φευγόντων δὲ, exh. μὲν) Vδ 3 ἀλλὰ Pg
 Vγ Vt Pz τε om. Pc Pknw, er. Pv, supra m. po. Vn 4 ἐνταῦθα — παίδων lem-
 ma sch. Pn f. 69 v ἐνταῦθα γὰρ καὶ 7, 334, 22-3 (Nil., ubi ἐντ. δὲ καὶ W.). Ac La Vs,
 (γὰρ pro καὶ) lemma sch. Pn f. 69 v Pp; (ἐνθα δὴ) καὶ αἱ Syr. 2, 91, 9 R.; ἐντ. n. αἱ Anon. 7,
 334, 23 W. Vδ, (αἱ pro καὶ) Py Pu, (om. αἱ) rell pr. καὶ — 6 κεφάλαια lemma sch. Vg f. 33 r
 καὶ — 5 φίλων cf. Syr. 2, 91, 9-10 R. Marc. 4, 419, 6. Anon. 7, 338, 20 W. ἐπαγωγὰ
 7, 334, 23 (Nil. et W.) τῶν τε Vc Ba Ps 6 κοινὰ — κεφάλαια Marc. 4, 427, 10-11 W.
 μὲν pro δὲ lemma sch. Vg f. 33 r — 7 cf. Syr. 2, 91, 17-8 R. νομίμῳ δικαίῳ συμφέ-
 ροντι δυνατόν ἐνδόξῳ; τὸ δίκαιον καὶ τὸ νόμιμον Vδ 7 καὶ ante pr. τὸ Ac Vflt Pq, ante pr.
 et ait. Ph Vc Ba Vk Ps, καὶ ante pr. et alt. et τὸ p. prius καὶ Vdei Pdkuz, καὶ pro pr.
 et alt. PgLa, ante alt. Vδ Vn Pfw, pro alt. Ac, alt. τὸ om. Vι, καὶ pro alt. τὸ et
 καὶ δυνατόν Vt Pq, τὸ p. prius καὶ Vιq, τὸ pro alt. καὶ lemma 4, 412, 2 W. Vγ Pr,
 καὶ ἔνδοξον Ph V P Vδ Vfn Pfw, καὶ τὸ ἔνδοξον Py Vb Vgiw Pkluz ὅπως τε οἱ
 8 ἐπίλογοι lemma sch. Pn f. 70 r τε lemma Plan. 5, 287, 23 W. Py V P, δὲ pro τε
 Marc. 4, 421, 1 W. Ph, (δὲ, supra m. ead. τε) Vδ 8 μὲν om. Nil. Vk Pn pr. καὶ —
 9 αὐτά Syr. 2, 91, 20-1 R. 9 — 10 ἢ ter om. Py Vb Plu 10 ἢ τινος τοιούτου sch.
 Va 25, 11 Kow. 11 παρασκευάζει Vh, supra m. ead. v Pa 12 ἐπιλόγους δέον Ph,
 δὲ p. ἐπιλόγους Vδ pr. ἢ om. Pc, supra Ac μειοῦν τὰ διὰ Pg Vfis Pfwz, μειοῦντα
 διὰ Vγ, τὰ διὰ τῶν κεφαλαίων mg Pc; τῷ διὰ Pr, γρ. τῷ διὰ τῶν κεφαλαίων mg m. 2 Pa
 Vh 13 aut totē dē ἥδη τελέως? τῷ τε Pa Vhrβ Pbenveθm, m. 1? Ba, m. po. Ac;
 τῷτε ex τότε et supra m. po. τῷτε δὲ Vb, τῷτε in suppletis mg Pm; τῷτε, supra m.
 po. γρ. totē, mg m. po. γρ. τῶν τ (rell abscissa) Vm; supra m. po. ω Vk, τῷ τε

καὶ τὰ προοίμια] τῷ τοὺς ἐπιλόγους λελύσθαι τε ἤδη κατὰ τὸν ρυθμὸν καὶ ἐπὶ πλεῖον ἕκαστον προάγεσθαι τῶν ἐδρισκομένων, ἀλλὰ μὴ διὰ βραχέων, ὥσπερ ἐν τοῖς προοιμίοις· ἀκριβέστερον δὲ ἐν τῷ περὶ προοιμίου λε-
λέξεται].

5 Ἡ μὲν δὴ τοῦ τελείου τε καὶ ἀπλοῦ στοχασμοῦ διαίρεσις αὕτη.
54 R. εἰσὶ δέ τινες καὶ ἀτελεῖς αὐτῶν στοχασμοὶ καὶ αὐτοὶ διπλοὶ τέλειοι τε καὶ ἀτελεῖς, ἐν οἷς διπλῇ καὶ τῇ διαίρεσει χρώμεθα· περὶ ὧν λεκτέον.

Ἀτελής ἐκ μόνων πραγμάτων συνεστώς ἐστίν, ὅταν τὸ πρόσωπον μὴ ᾗ κρινόμενον ἐνὸς ὄντος τοῦ πράγματος. οἷον θάπτων τις νεοσφαγὲς
10 σῶμα ἐπ' ἐρημίας πεφώραται καὶ φόνου φεύγει. οὗτος βούλησιν μὲν καὶ δύναμιν οὐκ ἔχει, τοῖς δὲ ἄλλοις διαίρεται πασιν ὁμοίως τῷ τελείῳ.

m. po. ex ποτε Pr, τότε Ph Vc, (supra m. ead. ποτέ) Po; τό, τε Py; τό, τε, supra m. sch. ποτέ Pg f. 52 v; [το m. po.] τέ (accentus m. po.) Pc, τὸ τέ Pa f. 70 r, τινὲς τὸ τέ γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ποτέ mg P, τοτέ δὲ ἤδη La Vδ Vdefilnqs Pfw, ὡς τοτέ δὲ m. 1 Vk, m. 2 Vc; τε supra Vy; τὸ τέ, supra m. ead. τε (i. e. τότε) δὲ ἤδη Pq; τοτέ δὲ ἤδη, supra m. po. ποτέ Pg; ποτε m. 1 Pr, ποτέ δὲ pro τό τε Vgtw Pdkltl, pro τό τε ἤδη Ps τελέως sch. Va 25, 21 Kow. Phy V PgLa Vb Vy Vgilsu Pkqr, supra m. ead. Vde, (p. ἐξαίρειν) Vc Ba Plfw, (p. ἐξαίρειν) Pd, m. 2? Vc, v. l. P; καὶ τελέως Vδ, τελείως Va Pstul, τελείως p. ἐξαίρειν Ps, τέλειον Pμ, τέλειον rell, in suppletis mg Pm, τέλει[ον] Pn ἐξαίρειν Tzetzes in sch. Pg, m. po.? Vc, m. po. Pg, supra γρ. καὶ ἐξαίρειν Vs; ex ἐξαίρειν, supra μεγαλόνειν· ἐξαίρειν μειοῦν θ καὶ κάλλιον Pn καὶ ἔτι Phy V; ὅπως pro ἔτι P Va Vhmrb Pntvelμ, supra m. ead. ἔτι Po, m. po. ἔτι Pb; ἡ ὅπως καὶ ἔτι Vw ἐν — 28, 1 προοίμια m. po. Vc Ba τούτῳ Phy Ac, m. po. ex τούτοις Pb; τούτοις P Vbmrb Penorνem

1 τῶν προοιμίων pro καὶ τὰ προοίμια Ac PgLa Vdesw Pdkrs, m. po. Vf, in suppletis m. po. Ba, mg γρ. P et Pa f. 70 r, mg m. sch. γρά. Vh ἤδη καὶ κατὰ Py Vb Vg Fu 2 πλεόν Ac Vt 3 ὡς Py Vg δὲ ἡμῖν Syr. 2, 3, 6 R. τοῖς pro τῷ Va Pbt, supra m. ead. Pc προοιμίων Ac Poqr — 4 λελέξεται Syr. 2, 3, 7 R. Athanasius (Rabe Rh. M. 64, 553 lin. 29), Py Vb Vg Pl, m. 1 Vc; λελέξεται ταῦτα rell, ταῦτα mg m. po. Pu 5 τε om. Pg Vfqr Pqvn, supra m. ead. Pa αὕτη ἐστίν Py Va Vb Vg Piuλ 6 εἰσὶ δέ τινες lemma Plan. 5, 288, 20 W. sch. Pn f. 70 v Py Ba P Vab Vghmrβ Pbfwlmnstveθλμ, m. 1 Vs Po, [τινὲς] Vi; τινες p. ἀτελεῖς Ph Ac Vδ Vdeklu Pdkqu, (καὶ ἀτελεῖς m. 2) Vc; τινες om. sch. Va 26, 3 Kow. καὶ om. Py Vb Vg, suppl. m. ead.? Ph καὶ ἀτελεῖς m. po. Vc; ἀτελεῖς supra m. po. Vb, in ras. m. po.? Vg; ἀπλοὶ pro ἀτελεῖς Pμ, in ras. m. ead. Vir, m. po. Vβ; m. 1, mg ἄλλοι Po; m. 1, mg m. po. ἀτελεῖς Pe; ἀτελεῖς m. 1, mg m. po. ἀπλοὶ Ba; ἀπλοὶ τινες ἀτελεῖς Sop. 5, 139, 19-20 W.; ἀτελεῖς ἀπλοὶ Fθ, (ἀτελεῖς, del. ὄντες· ἐν οἷς, ἀπλοῖ) Pm; αὐτῶν στοχασμοὶ Phy P Vb Va Vδ Vghkmrb Pbefwnuνελμ, m. 1 Vs, in ras. Vi; αὐτῶν om. Sop. 5, 139, 19-20 W. sch. Va 26, 3 Kow. Vdelw Pdkmθ; om., mg m. po. Po; τῶν στοχασμῶν pro αὐτῶν στοχασμοὶ Vc Ac Plqs, supra m. po. γρ. Vs Sop. 5, 139, 19-20 W. στοχασμοὶ καὶ διπλοὶ τινες ἀτελεῖς διπλοὶ, supra γράφεται ἀπλοὶ Pl 8 ὁ οὖν ἀτελής Va Ptl ἀτελής ἐκ μόνων lemma sch. Pn f. 70 r ὅταν — 9 κρινόμενον sch. Va 26, 4-5 Kow. τὸ om. Phy Vb Vδgk Plu 9 ἡ p. 8 ὅταν Py Vb Vg Plu; supra m. ead. Vh; εἴη Nil. Ph Pfw ἐνὸς — πράγματος sch. Va 26, 6-7 Kow. 10 ἐφωράθη Ph Vc Ba Vδk φόνου p. φεύγει Vy Pmθ 11 τοῖς δὲ ἄλλοις lemma sch. Pn f. 71 v τῷ τελείῳ m. ead. ex τοῖς τελείοις Vd, τῷ τελείῳ m. po. in ras. Vb; τοῖς τελείοις Py Ba Pfw, m. 1 Vc

Ἀτελής δὲ ἐκ μόνων προσώπων ἀπλοῦς οὐ γίνεται κατὰ γε ἐμὲ
στοχασμός, καὶ τοῖς γε ἐπεσκεμμένοις τὰ εἰρημένα ὀλίγῃ πρότερον περὶ
τῶν κρινομένων πραγμάτων σαφέστατον εἶναι τοῦτο νομίζω. τεθεῖκασι
δ' οὖν τινες ὡς ἀτελοῦς ἀπλοῦ παραδείγμα, λέγοντες μόνον τὸ πρόσωπον
5 κρίνεσθαι ἐνταῦθα· ἀσώτου πατὴρ ἀφανῆς γέγονε, καὶ φεύγει φόνου. πρῶ-
τον μὲν ἐρήσομαι αὐτοὺς εἰ οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.
[πῶς οὖν ἀγωνιεῖται εἰ γε μὴ ἐνὶ πράγματι:] καὶ μὴν ἔστι, τὸ ἐκποδῶν
εἶναι τὸν πατέρα· τοῦτο δὲ οὐ τοῦ προσώπου, ἀλλὰ τοῦ πράγματός ἐστιν.
ἀλλὰ μετὰθesis τῆς αἰτίας αὐτὸν οὐκ ἀπαιτήσομεν; ἀλλὰ καὶ τοῦτο· εἰ
10 δὲ μή, τίς ἔσται ἡ ἀπολογία; τί δέ, τῇ πιθανῇ ἀπολογίᾳ οὐ χρήσεται;
55 R. οἶμαι καὶ τοῦτω. πῶς οὖν ἀτελής ὁ τοιοῦτος; ἀλλ' ἦττον ἰσχύει τὰ πράγ-
ματα ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ θάπτοντι τὸ νεοσφαγὲς σῶμα! καὶ γὰρ ἐν πάσι
στοχασμοῖς ἦττον ἰσχύει τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅταν ἀφ' ὧν ἄλλοι
πεποιθήκασιν κρινῇται τις, ἄλλως τε καὶ ὅταν μὴ εἰς αὐτὸν ἀντικρὺς ἀνα-

1 — μόνων lemma sch. Va 26, 9 Kow. δὲ om. lemma Plan. 5, 288, 24 W. γίνεται Ph Pqz γε lemma sch. Pn f. 70 v, [καὶ τοῖς γε] Vg, γε om. Py — 2 Sop. 5, 142, 22-3 W. τὰ μικρῇ πρότερον εἰρημένα 3 τεθεῖκασι lemma sch. Va 26, 22 Kow. 4 γοὺν Ac PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI μόνον p. πρόσωπον Vw Fd, m. 2 Vc 5 οἶον ἀσώτου Phy Ac PgLa Vb Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, m. 2 Vc φεύγει p. φόνου Py Vb Vg Puθ 6 μὲν Ph Vc Ba, οὖν lemma Plan. 5, 289, 3 W. Ac Pg P, μὲν οὖν Sop. 5, 142, 25 W. Fγ Py Vb Vδ Vgn Ffwlr, om. Ps 6 et 7 ἔσται Sop. 5, 142, 26. 27 W. p. τέλους collocavi 7 πῶς οὖν — ἐνὶ πράγματι, p. 10 ἀπολογία codd 7 εἰ γε μὴ ἐνὶ πράγματι Py Vb Vg Pu, (ἔστι) Vδk, (ἐνὶ πράγματι: e sq 10 ti) Pγ, (μὲν ἐνὶ πράγματι) Ph, μὴ ἔχων πράγμα V Pg P 9 ἀλλὰ μετὰθesis lemma sch. Va 27, 5 Kow. αὐτῶν Marc. 4, 437, 13 W.; αὐτὸν p. αἰτίας lemma Sop. 4, 434, 10-1. lemma 5, 143, 7 W. lemma sch. Pn f. 70 v Py Vc Ba Vb Pfwlns, p. μετὰθesis rell τῆς om. lemma Sop. 5, 143, 7 W. Ac Ps ἀπαιτήσει Sop. 4, 434, 11 W. 10 καὶ pro pr. δὲ Sop. 5, 143, 11 W.; δὲ supra m. po. Vf πῶς pro τίς lemma Sop. 5, 143, 8 W. ἔστιν Py Vb Plu ἡ ἀπολογία Sop. 4, 434, 12-13. lemma 5, 143, 8-9 W. Nil. Pγ Phy Vc Ba PgLa Vb Vδ Vgq Pklisux, ἡ om. sch. Va 27, 17 Kow. Ac P plerique Vatt Parr XIII—VI δὲ Sop. 4, 434, 26. Marc. 4, 438, 17 W. Py Ba La Vab Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. Pa; δαί Vc Pc Ac, in textu Pa, δαί Vh; τί δὲ om. Ph, τι om., δὲ p. τῇ (i. e. τῇδε) Pγ, quorum uterque 7 πράγματι οὐ om. Py, supra m. ead. Pv χρηστὸν Sop. 4, 434, 26 W. 11 τοῦτω Vδk, cf. Pγ Vγ χρήσεται δὲ οἶμαι καὶ τοῦτω ἀλλ' — ἰσχύει lemma sch. Va 27, 25 Kow. — 14/30, 1 ἀναφέρηται 7, 352, 21-6 W. — 12 τὸ πράγμα Nil. Anon. 7, 352, 22 W. 12 ἀπασι lemma Sop. 5, 144, 13 W. 13 ἀφ' — 14 πεποιθήκασιν sch. Va 27, 6-7 Kow. ἐφ' οἷς lemma Sop. 5, 144, 14 W. 14 πεποιθήκασιν lemma Sop. 5, 144, 15 W. Ph ἢ κρίσις pro κρινῇται τις lemma Sop. 5, 144, 15 W. καὶ ὅταν Anon. 7, 352, 25 W., καὶ ibid. Nil.; καὶ om. Ba Ac PgLa Vγ aliquot Vatt Parr XIII—VI μὴ om. Sop. 4, 435, 28-29 W. αὐτὸν Anon. 7, 352, 25 W.; αὐτοὺς Ph Ac PgLa Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI, m. 2 Vc; εἰς αὐτοὺς p. ἀντικρὺς Sop. 4, 435, 28-9 W. ἀντικρὺς p. ὅταν (lemma) Sop. 5, 144, 21 W. — 30, 1 ἀναφέρηται τὸ πραχθέν Nil. 7, 352, 26 (Nil.), ἀναφ. τὸ κρινόμενον Vc Vn Plr, τὸ κρ. supra m. 1 Ba

φέρηται, ὥς ἐπὶ τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ κρινομένου δώρων, ἐπειδὴ ἔγραψεν ὁ Περικλῆς ἐν τοῖς λογισμοῖς εἰς δέον ἀνηλωκέναι πεντήκοντα τάλαντα. ἀπλοῦς μὲν οὖν στοχασμὸς ἐκ μόνων προσώπων οὐκ ἔστι κατὰ γε ἐμέ, διπλοῦς δὲ ἔστι. πρῶτον δὲ περὶ τοῦ τελείου διπλοῦ λεκτέον.

- 5 Διπλοῦς τέλειος γίνεται, ὅταν δύο πράγματα καὶ δύο πρόσωπα κρινόμενα ἔχῃ, οἷον Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἦγοντες πρεσβείας ἀντεγκαλοῦσι δώρων ἀλλήλοις, ἐπειδὴ ὁ μὲν χρυσίον εὔρηται κατορύττων, ὁ Δημοσθένης, ὁ δὲ ἀπολογίαν παραπρεσβείας γεγραφώς, ὁ Αἰσχίνης. ἐνταῦθα ἡ μὲν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησις, ἐπειδὴ
10 ἰσάζει, ἐκλέλοιπε. τοῖς δὲ λοιποῖς κεφαλαίοις ἐπ' ἀμφοτέρων χρηστέον διττῶς, οἷον 'ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἐβουλήθην παραπρεσβεῦσαι διὰ τόδε, σὺ μέντοι ἐβουλήθης ἂν διὰ τόδε'. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐν πρὸς ἐν ἀντιτιθέντες ἐξετάσομεν· τὸ γὰρ διελεῖν καὶ χωρὶς μὲν ἀπολογήσασθαι
56 R. δι' ὧν τῶν κεφαλαίων, χωρὶς δὲ κατηγορήσαι πάλιν τοῖς αὐτοῖς κεφα-
15 λαίοις οὐκ ἀγωνιστικὸν ἀλλὰ σφόδρα ὕπτιον· συμπλέκειν οὖν δεῖ.

Διπλοῦς δὲ ἀτελής ἐκ μὲν τῶν πραγμάτων, ὅταν μόνον τὰ πράγματα κринῇται, οἷον δύο ῥήτορες πρεσβεύσαντες παρὰ τύραννον καὶ ἐπανήκον-

1 ὥς καὶ P^γ Ph Ac Pg aliquot Vatt Parr XIII—VI 2 ἐν τοῖς λογισμοῖς p. τάλαντα P^γ, om. Ac Vn ἀναλωκέναι Va Ptl, supra m. ead. Pa, m. 2 Vc 3 ἐκ μόνων προσώπων sch. Va 28, 6-7 Kow. Phy V PgLa, μόνων p. προσώπων P Va plures Vatt Parr XIII—VI οὐκ — ἐμέ lemma sch. Va 28, 6 Kow. 4 τελείου p. διπλοῦ Ac Pknw 5 διπλοῦς δὲ ὅταν lemma Sop. 5, 145, 4 W. γίγνεται Ph Pq πράγματα — πρόσωπα Phy V PgLa Vb V^γ complures Vatt Parr XIII—VI, cf. Marc. 4, 442, 5. Troil. 6, 54, 18-19. Anon. 7, 356, 21 W., Hmg 54, 3. 9. 56, 4. 14 R., ubi res prius respiciuntur; πρόσωπα — πράγματα P, cf. Sop. 4, 444, 7. Plan. 5, 290, 28 W. γρ. καὶ σημεῖα (pro πράγματα) sch. La — 6 κρινόμενα p. ἔχῃ V^γ Pr 6 οἷον — 9 Αἰσχίνης sim. Sop. 4, 446, 32 — 447, 1. Anon. 7, 369, 6-9 W. ἡ pro καὶ lemma Sop. 5, 145, 4 W. τὴν Φίλιππον Anon. 7, 354, 2. Plan. 5, 290, 8 W. 7 ἦγοντες p. 6 Δημοσθένης Anon. 7, 354, 2. Plan. 5, 290, 8 W. 8 εὔρηται p. 7 μὲν Anon. 7, 356, 11 W. ὁ Δημοσθένης et 9 ὁ Αἰσχίνης om. Anon. 7, 354, 3-4 W. ἀπολογίαν παραπρεσβείας Anon. 7, 356, 12. 25, ἀπολογίαν p. παραπρ. 354, 3-4 W. 9 μὲν om. La Pr 10 ἰσάζει, cf. Sop. 4, 444, 9 W.; ἐξισάζει Tyrannus 7, 357, 28-9 W., cf. Syr. 2, 92, 14 R. Marc. 4, 442, 17. Plan. 5, 291, 26 W. οὐκ ἐμπίπτει pro ἐκλέλοιπε Tyr. 7, 357, 29 W. ἐπὶ Pg Pkqsn ἀμφοῖν Py, sch. Vδ, Vg Pr 11 διττῶς sch. Vδ sch. Pn f. 71 v ὅτι pro οἷον 7, 367, 5 (Nil. et W.), om. Pk ἐβουλήθην Phy V Vb Vδ bis, ἡβ. lemma Sop. 4, 444, 32 — 445, 1 W. σὺ Anon. 7, 367, 6 (Nil.), σὺ ibid. W. σὺ — 12 τόδε om. V^γ Vfq, supra m. ead. Pq, m. po. Vi, mg m. po. Pdr 12 δέ τοι pro μέντοι 7, 367, 6 (Nil.), μέντοι ibid. W.; δέ Vg Psu, in suppletis m. ead. Pq; μὲν Vb ἡβουλήθης Ph PgLa Vde, in suppletis m. po. Vi 13 ἐξετάσομεν Ph Pfw, -σωμεν Vc Ba Pg Vf Pqs 14 τοῖς αὐτοῖς Py P, m. 2 Vc; τοῖς p. αὐτοῖς Ph Vc Ba Vδ Vk Pfw; αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς Ac V1 15 ἀλλὰ καὶ Py Vb Vδ Ptū 16 — 31. 6 v. Bernhardt ap. Rh. Gr. 2 praef. p. VIII Sp. διπλοῦς δὲ ἀτελής lemma sch. Pn f. 71 v, δέ om. Nil. f. 17 v, καὶ pro δέ Pμ μόνων pro μὲν La Pd, pro μὲν τῶν Plw; μὲν τῶν del., supra m. po. μόνων Vi; μόνων pro τῶν V1; μὲν om. Pfw, τῶν om. Vg 17 δύο om. V^γ Vq — 31, 1 ἐπανηκότες Ac Vδ

τες ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσι δώρων, ἐπειδὴ ὁ μὲν χρυσίον εὖρηται κατο-
 ρύττων, ὁ δὲ ἀπολογίαν παραπροσβείας γεγραφώς· ἐνταῦθα γὰρ τὰ μὲν
 πρόσωπα ἰσάζοντα οὐκ ἐπιδέχεται ἐξέτασιν, τὰ δὲ πράγματα διαφέροντα
 ἐξετασθήσεται. πάλιν οὖν ἡ μὲν βοήλησις καὶ ἡ δύναμις ἐκκλείπτε, τοῖς
 5 δὲ ἄλλοις ὁμοίως διαιρεθήσεται κεφαλαίοις, οἷσπερ καὶ ὁ τέλειος διπλοῦς,
 κατὰ ἀντεξέτασιν.

Ἐκ δ' αὖ μόνων προσώπων διπλοῦς γίνεται στοχασμός, ὅταν μόνᾳ
 τὰ πρόσωπα κρινῇται. οἷον ἐπὶ σημείοις φαρμάκων ἀριστεὺς ἐτελεῦτα
 μηρυιαν ἔχων καὶ αἰχμάλωτον παλλακίδα, καὶ ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλαις·
 10 ἐνταῦθα μόνῃ ἡ βούλησις καὶ ἡ δύναμις ἐξετάζεται, ἃ δὴ καὶ φύσει τοῦ
 προσώπου ἐστὶν ἴδια, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἰσάζει.

Ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερα εἶδη στοχασμῶν διπλῶν τρία, οὓς καλοῦμεν
 συνεξευγμένους, ὃ τε ἐμπίπτων καὶ ὁ προκατασκευαζόμενος καὶ ὁ συγκα-
 τασκευαζόμενος. καὶ ὁ μὲν ἐμπίπτων γίνεται, ὅταν ἐν τῇ μεταθέσει τῆς
 15 αἰτίας ὀλόκληρόν τι ζήτημα ἐμπέσῃ καὶ ἀναγκαῖον γένηται καὶ αὐτὸ διε-
 57 R. λείν τελείως. οἷον ἔδει τὸν ἄλόντα προδοσίας δεδέσθαι παρὰ τῷ στρα-
 τηγῷ, μέχρις ἂν εἴπῃ τοὺς συνειδότες. ἀλοῦς τις στρατηγὸς προδοσίας
 ἐδέσθην παρὰ τῷ συστρατήγῳ, ὁ δὲ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὥς ἐπὶ τῇ γυναικί
 εὐρὼν καὶ συνειδότης φεύγει. ἐνταῦθα γὰρ μετὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους

1 χρυσὸν La, χρυσίον ex χρυσὸν Pk 2 γὰρ τὰ om. Py; γὰρ om. Vb Vg, m. ead.
 inser. Pe 3 τὰ — 4 ἐξετασθήσεται om. Vγ Viq, (-σθήσονται) supra m. ead. Pq διέ-
 φора ὄντα Ac PgLa Vde Pd 4 alt. ἡ om. Ba Ps 5 οἷς Nil. f. 18 r, ὥσπερ iemma sch.
 Va 28, 12 Kow. PgLa Pk 6 κατὰ ἀντεξέτασιν sch. Va 28, 25 Kow. 7 γίγνεται Ph Pk
 9 alt. καὶ om. Vc Ba Pfwk 12 ἐστὶ παρὰ Anon. 7, 368, 10 (Pa Pb Vu Vδ) ἐστὶ παρὰ
 ταῦτα lemma Plan. 5, 292, 31 W. sch. Va 29, 1 Kow. ἐστὶ δὲ Anon. 7, 368, 10 W. Vγ
 Pru, ἐστὶ καὶ Marc. 4, 451, 30-1 W. Pθ παρὰ ταῦτα om. Marc. ibid. Sop. 5, 145,
 12, cf. Anon. 7, 367, 30 W. ἕτερα εἶδη Sop. ibid. Anon. ibid., ἕτερα p. εἶδη La V1 Pr
 13 συνεξευγμένους sch. Va 29, 4 Kow., ἐξευγμένους lemma Sop. 5, 145, 13 W. 14 ὁ μὲν
 ἐμπίπτων 7, 371, 7-8 (Nil.) γίγνεται Ph Pk 15 τι om. 7, 371, 9 (Nil. et) W. (cf.
 371, 5-6 W.). Ac Vδ Vkn Pl ἀναγκαῖον — 16 τελείως Anon. 7, 372, 16-7 W. 16 τε-
 λείως Anon. 7, 372, 10. 17 (prius W. et alt. Pc Pb). lemma Plan. 5, 293, 30 W. Vδ;
 τελείως Anon. 372, 17 (alt.) W., (p. διελεῖν) sch. Va 29, 21 Kow. — 17 συστρατήγῳ Vg,
 (er. su) Vc, (su supra m. ead.) Ba 17 μέχρις — 18 στρατηγῷ (i. e. συστρατήγῳ) mg m. po.
 Pg Vn εἴποι Py Vb Vδ Vgq Pqsuθ, in ras. m. po. Vb, in suppletis m. po. Vn,
 supra m. po.? η Pn; εἰποί Pγ τις om. Anon. 7, 373, 2 W. Vδ, p. στρατηγός Pk
 — 18 στρατηγὸς προδοσίας ἐδέσθην Anon. 7, 373, 2 W. Pγ Ph V La Vfdelqu Pdmqsθx, in
 suppletis m. po. Pg Vn, (ἐδέσθην sic) Vδ, προδ. στρατ. ἐδέσθην Anon. 7, 373, 2 (Pc). Pk,
 στρατηγὸς προδοσίας ἐδέσθην Vγ, προδ. στρατ. ἐδέσθην Py P 18 στρατηγῷ Anon. 7, 373, 3
 (Pb Vu), in suppletis m. 1 Vh, m. po. Pg Vn; συστρατήγῳ Anon. ibid. W., m. po.
 ex στρατηγῳ Vh ὥς — 19 εὐρὼν lemma sch. Pn f. 73 r 19 καταλαβὼν Syr. 2, 93,
 11 R. Marc. 4, 454, 20 W. Pγ γὰρ om. PgLa Vflq Pdrx

χρωμένου μεταθέσει τῆς αἰτίας τῇ ὅτι 'μοιχὸν ἀπέκτεινα' τοῦ φεύγοντος εὐρηται ζήτημα ἄλλο τὸ εἰ ἐκείνον εἰκὸς δεσμώτην ὄντα μοιχεῦσαι καὶ εἰ τὴν γυναῖκα εἰκὸς τῷ τοιοῦτῳ ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι. καὶ μετὰ τὴν τοῦτου διαίρεσιν πάλιν ἐπὶ τὴν τοῦ προτέρου στοχασμοῦ πιθανὴν ἀπολογίαν

5 δ' φεύγων ἤξει.

Προκατασκευαζόμενος δὲ γίνεται, ὅταν πρὸ τοῦ ζητήματος ἕτερον ἀναγκαῖον ἢ προκατασκευασθῇ τι πράγμα στοχαστικῶς ὥς ὃν ἢ οὐκ ὄν. οἷον πλούσιος στρατηγὸς πένητος ἐχθροῦ παιδᾶς ὥς προδιδόντας συνέλαβε καὶ τοὺς μὲν δύο μηδὲν ὁμολογήσαντας ἐν ταῖς βασάνοις ἀπέ-
 10 κτεινε, τὸν δὲ τρίτον πρὸ τῶν βασάνων ὁμολογήσαντα προδιδόναι, καὶ μὴ ἐπεξιόντα τὸν πατέρα κρίνει συνειδότης· ὅφ' ἑκατέρου γὰρ δεῖ πρότερον συσταθῆναι τοῦ μὲν πλουσίου τὸ εἶναι ἐκείνους προδότας, τοῦ δὲ πένητος
 50 R. τὸ μὴ εἶναι. μεθ' ὃ κατὰ συγχώρησιν δοὺς τὸ καὶ προδεδωκέναι ἐκεί-
 νους ὁ πένης τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀπολογίσεται.

15 Συγκατασκευαζόμενος δὲ γίνεται, ὅταν τὰ σημεῖα τοῦ πράγματος δι' ἀλλήλων κατασκευάζεται. οἷον ἔδει τοὺς δεσμώτας λελῶσθαι τοῖς

1 μεταθέσει Py Vc Ba PgLa Vab Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, τῇ μ. Ph Ac P τῇ Ph Vc P, (mg τῇ λεγούσῃ λείπει) Ba, τῇ λεγούσῃ ὅτι Va Pst, om. Py Ac Vb Pfwk, τῇ supra m. ead. Pu, m. po. Pr ἀπέκτεινα τοῦ νόμου κελεύοντος legisse videtur sch. Pn f. 73 r lemma 2 τὸ ζήτημα Va Pt, cf. Anon. 7, 375, 12-3 W. ἄλλο Ph V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, ἕτερον Marc. 4, 456, 10 W. 7, 368 adn. 17 (Pn). lemma sch. Pn f. 73 r Py P εἰ supra m. po. Pg, m. ead. Pu 3 τοῦτω pro τῷ τοιοῦτῳ Vδk ἐπιδοῦναι Marc. 4, 456, 4-5 W., ἐκδοῦναι sch. Pn f. 73 r καὶ — 4 ἀπολογίαν Anon. 7, 375, 14-6 W. 4 πᾶσαν pro πάλιν Nil. Anon. 7, 372, 11 W. προ-
 τέρου Marc. 4, 455, 7, πρώτου ibid. lin. 16 W. στοχασμοῦ om. Marc. 4, 455, 7. 16. Anon. 7, 375, 15 W. Py Vb 6 πρότερον pro ἕτερον Nil. f. 22 r 7 προκατασκευασθῇ τι πράγμα Py Ph V, (προκατ. p. πράγμα) Nil. f. 22 r, mg γρ. Pa, (ἢ προκατασκευασθῇ ποτε πράγματι i. e. πράγμα τι) Pc; ζητήσαι lemma sch. Pn f. 73 r P complures Vatt Parr XIII—VI οὐ pro οὐκ 8 ὃν Marc. 4, 457, 23 W. 8 πλούσιος — 11 συνειδότης Anon. 7, 377, 3-7 W. στρατηγῶν Anon. 7, 377, 3 W. Ph πένητος ἐχθροῦ παιδᾶς Anon. 7, 377, 3 W., (ἐχθ. πέν. p. παιδᾶς) Vc Ba Vn Ps, πένητος p. ἐχθροῦ PgLa παιδᾶς ὥς Anon. 7, 377, 3 W. V P PgLa Vhmnqr Pfwdelnsnevθkm, παιδᾶς τρεῖς ὥς (cf. Syr. 2, 93, 18 R.) Phγ Vab Vδk Vgī Pbkrtu; τρεῖς supra m. ead. Pq, m. po. Po, p. ἐχθροῦ m. po. Vc Vf, p. στρατηγὸς Pm προδιδόντας Anon. 7, 377, 3-4 W., προδότας ibid. (Vu). Pw 9 μὴ Py Va ὁμολογοῦντας Anon. 7, 377, 4 W. Pk βασάνοις 10 ἀπέκτεινε Anon. 7, 377, 5 W. Py P, βασ. αὐταῖς ἀπέκτ. Nil. Ph V PgLa Vγ Vδk Vdefinq Pdku, mg γρ. P; αὐτοὺς Pts 10 ὁμολογήσαντα p. τρίτον Anon. 7, 377, 5-6 W. προδοῦναι Anon. 7, 377, 6 W. ἀπέκτεινεν καὶ Py Vc, -ε καὶ Vγ Pdmθ, ἀπέκτ. er. Ba Vab Vs, ἀπέκτεινε supra m. ead. del. et m. ead. συναπέκτεινε Pq 11 ἐφ' Anon. 4, 459, 21 W. Pke πρῶτον Py Vab Vgn Pfw 13 pr. τὸ om. Py Vb Vg δ κατὰ lemma Anon. 4, 459, 31 W. καὶ om. Vγ Vδ Vn Pw 14 αὐτὸν Py Pc PgLa Vfqq Pfwqsux 15 δὲ om. 7, 381, 30 (Nil.) γίνεται 7, 381, 30 (Nil. Pc), γίνεται Anon. 7, 381, 30 W. Ph Pn τοῦ πράγματος Anon. 7, 382, 14. 383, 15 W., om. Marc. 4, 461, 24 W. — 33, 4 φεύγει cf. Syr. 2, 76, 17-21 R. 16 λελῶσθαι p. 33, 1 θεομοφορίοις Pr, λύσθαι 7, 385, 8 (Nil. et) W.

Θεσμοφορίοις. μοιχείαν ὑπονοήσας τις πρὸς τὸν οἰκέτην τῆς γυναικὸς δήσας
 ἐκείνον ἀπεδήμησε. λυθεὶς τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀπέδρα
 ὁ οἰκέτης, μετὰ ταῦτα εὔρηται ὁ ἀνὴρ πεφονευμένος, καὶ συνειδότης
 ἡ γυνὴ φεύγει· τό τε γὰρ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου αὐτὸν ἀνηρῆσθαι διὰ τῆς
 5 μοιχείας κατασκευάζεται τό τε εἶναι τὴν μοιχείαν διὰ τοῦ ὅπ' ἐκείνου
 αὐτὸν ἀνηρῆσθαι καὶ ὅλως δι' ἀλλήλων, ὅηλον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τῶν
 ἄλλων, τῆς τε ὑπονοίας τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ λῦσαι αὐτὸν τὴν γυναῖκα καὶ
 εἴ τι εἴη ἕτερον. διαφέρει δὲ τοῦ προκατασκευαζομένου, ὅτι ἐκεῖ μὲν κε-
 10 χώριστα ἀλλήλων τὰ ζήτήματα, ἐνταῦθα δὲ δι' ἀλλήλων κατασκευάζε-
 ται πάντα.

Ὁ ἀπὸ γνώμης παρὰ τούτους ἐστὶ στοχασμός, ὃς φιλῇ τῇ γνώμῃ
 ἐξετάζεται φανεροῦ ὄντος καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ πράξαντος, οἷον ἐν

1 Θεσμοφόροις Pb; -ίοις ex -[οις] m. 4 Pa, m. po. Vi μοιχείαν — 2 Θεσμοφο-
 ρίοις mg m. po. Pμ μοιχὸν 7, 382, 2 (Nil. et) W. 385, 9 (Nil. et) W. πρὸς om.
 Anon. 7, 382, 3 (Nil. et) W. 385, 9 (Nil. et) W. ἐπὶ τῇ γυναικὶ Anon. 7, 382, 3 (Nil.
 et) W. 385, 9 (Nil. et) W. δήσας — 3 οἰκέτης mg m. po. Pf δήσας — 2 γυναικὸς
 om. Vδ 2 αὐτὸν pro ἐκείνον Anon. 7, 382, 3. 385, 10 W., αὐτὸν αὐτὸς utroque loco
 Nil. ἀπηδήμησεν Ph PgLa Vγ ὑπὸ τῆς γυναικὸς Anon. 7, 382, 4 (Nil.). 385, 10
 (Nil.), om. utroque loco W.; παρὰ pro ὑπὸ Py Vg Pu, om. Vn, supra m. po. ὑπὸ Vb
 τῆς γυναικὸς ἀπέδρα p. 3 οἰκέτης Vb, ἀποδημοῦντος τοῦ ἀνδρὸς ὁ οἰκέτης παρὰ τῆς γυναικὸς
 ἀπέδρα Pu; ἔλυσε τοῖς Θεσμοφορίοις ἀποδημοῦντος τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ pro λυθεὶς — γυναικὸς
 PgLa Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc; (ἔλυσε αὐτὸν ἐν τοῖς) Ac;
 ἔλυσε τῇ Θεσμοφορίᾳ ἀποδημοῦντος ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς Pk. cf. Syr. 2, 76, 17-21 R. Georg-
 gius 701 Schilling ἀπέδρα p. 3 ἀνὴρ (pro οἰκέτης) Ph 3 ὁ οἰκέτης p. 2 Θεσμοφορίοις
 Py Vg, om. Anon. 7, 385, 10 (Nil. et) W. Vc Ba Vδk Vn Ps ἐπανίων pro μετὰ ταῦτα
 Ac PgLa Vdefilqs Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc; μετὰ ταῦτα εὔ-
 ρηται om., supra m. po. ἐπανίων ὁ ἀνὴρ εὔρηται Pb, (supra m. po. γρ. μετὰ ταῦτα) Vs;
 εὔρηται p. ἀνὴρ Anon. 7, 385, 11 (Nil.). Ac PgLa Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.)
 P, in v. l. m. 2 Vc; ἀνὴρ ras. πεφονευμένος Va; μετὰ ταῦτα, et ἐπανίων p. εὔρηται Pu,
 p. ἀνὴρ Pt; ὁ ἀνὴρ p. πεφονευμένος Ph Vδk καὶ μετὰ ταῦτα Ph Ac PgLa Vdefilq
 Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc συνειδότης p. 4 γυνὴ Anon. 7, 382, 5
 (Nil. et) W. Ph PgLa Vδk Vdefilq Pdmqrθx, mg in v. l. (γρ.) P, in v. l. m. 2 Vc
 — 4 καὶ κρίνεται ἡ γυνὴ συνειδότης Anon. 7, 385, 11-2 W., ubi καὶ συν. ἡ γυνὴ φεύγει Nil.,
 (ἡ γυνὴ p. συν.) Syr. 2, 76, 21 R. 4 ἀνηρῆσθαι Ph V La Vγ plures Vatt Parr XIII—VI,
 cf. Plan. 5, 297, 18 W.; πεφονεῦσθαι Py P ἀνηρῆσθαι — 6 αὐτὸν om. Pg διὰ — 6 ἀνη-
 ρῆσθαι om. Vγ Pq 5 καὶ τὸ pro τό τε Vc Ba Vfg Psx, καὶ τό τε Viq τὸ pro τοῦ Ph
 Pg Vb Vδ Vdefgb Pfwdeklnmrtnuεm, m. 1 Py; τὸ ex τοῦ Va; τοῦ, supra m. ead. τὸ Po
 6 δεδέσθαι pro ἀνηρῆσθαι Ac Va Vhnu Pbn, m. 4 in ras. ex ἀνηρῆσθαι Pa ἐκ pro
 μετὰ Sop. 5, 145, 21 W. 8 - 9 κεχώριστα — ζήτήματα Anon. 7, 388, 4-5 W. 9 τὸ
 ζήτημα Vγ Px, τὰ ζήτήματα m. po. ex τὸ ζήτημα Vf 11 ὁ — στοχασμός lemma sch.
 Pn f. 74 r ἀπὸ γνώμης lemma sch. Va 29, 24 Kow. παρὰ — ἐστὶ sch. Va 29, 26-7
 Kow. τοῦτους lemma Sop. 5, 145, 29 W. sch. Pn. f. 74 r; m. 2 ex ταῦτα Vc Ba,
 p. τοῦτους er. ταῦτα Pg; τοῦτο Ps στοχασμός p. γνώμης lemma Sop. 5, 145, 29 W.

δόξῃ μανίας μητρυιὰ τὸν μὲν οὖδον ἔτρωσε, τὸν δὲ πρόγονον ἀπέκτεινε
 59 R. καὶ ἀνενεγκοῦσα φόνου φεύγει. διαφέρει δὲ συγγνώμης· οὗτος δὲ στοχασμὸς
 ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐφ' ὃ μεθίστησιν ὁμολόγηται, οἷον ἔλεος ἢ βάσανοι καὶ τὰ
 τοιαῦτα, ἐνταῦθα δὲ εἰ μέμνηε ζητεῖται δῆπου.

5 Τάχα δ' ἂν παρὰ ταῦτα καὶ ἄλλα εἶδη στοχασμῶν εὐρεθῇ, πε-
 ριττὸν δὲ εἰς ἄπειρον περιεργάζεσθαι· νομίζω γὰρ ὅποιον ἂν γίνηται
 ἄλλο, διὰ τούτων πως συμπλεκόμενον εὐρίσκεισθαι. καὶ δῆλον ὡς τοῖς
 ταῦτα ἐπεσκεμμένους οὐ χαλεπὴ γενήσεται καὶ ἡ ἐν ἐκείνοις διαίρεσις.

[Περὶ ὄρου]

10 Ὁ ὄρος διαιρεῖται προβολῇ, ὄρω, ἀνθορισμῶ, συλλογισμῶ, γνώμῃ
 νομοθέτου, πηλικότητι, πρὸς τι, μιᾶ τῶν ἀντιθετικῶν ἔστιν ὅτε· ἥτις εἰ
 ἐμπέσοι, εὐρεθῇσεται καὶ μετάληψις καὶ ἀντίληψις ἐδῆς ἐπόμεναι· εἴτα
 ποιότητι καὶ γνώμῃ.

1 μὲν om. 7, 390, 11 (Nil.). Vc Ba Ps ἀνέιλε 7, 390, 12 (Nil.) 2 φόνου φεύ-
 γει 7, 390, 12 (Nil.). Ph Pγ V PgLa Vγ Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, φόνου
 p. φεύγει Anon. 7, 390, 12 W. Py P διαφέρει δὲ συγγνώμης lemma sch. Pn f. 74 r
 οὗτος δὲ Ph Vc Ba PgLa Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; ὁ τοιοῦτος Py Ac P 3 δ in
 ras. Pa, supra m. 2 Vc; ὡς Ba Vγ Vls Prs, in textu Vc; ὃν Pκ ὁμολογεῖται Ph Ba
 PgLa Vγ Vfdq Pks, mg γρ. P ὁ ἔλεος PgLa Vdel Pdu αἱ pro ἡ La Vdel Pdlit,
 ἡ αἱ Ph Pg Vδ, καὶ pro ἡ Vi Pκ, om. Ac Vγ Vq Pv 4 δῆπου ἡ οὐ Ph P, ἡ οὐ m.
 po. Py, supra m. ead. Pq, ἡ οὐ om. V PgLa Vb Vγ complures Vatt Parr XIII—VI,
 τὸ ἡ οὐ ἐν ἄλλοις οὐκ ἔστιν mg P 5 δὲ, om. ἂν Marc. 4, 473, 31 W. sch. Va 29, 28
 Kow. PgLa Vγ Vfq καὶ ante παρὰ Marc. ibid. sch. Va ibid., καὶ ἄλλα p. εἶδη Vδ
 ἕτερα Marc. ibid. Pr εἶδη ἐστὶ Marc. ibid. στοχασμοῦ Vc Ba Pkl συσταίῃ Pγ Nil.
 6 ἅπαν pro ἅπειρον Vδκ γὰρ ὅτι P Vahmr Pnteθμ, in suppletis m. po. Vs ἂν om.
 Vc Ba; ἂν τι Pγ Ac PgLa Vdeln Pd, ἂν τι supra m. 2 Vc γίνηται Nil. Ph Vc Ba
 PgLa Vγ Vdlq Pdkls, γίνηται Pr Vβ, γένηται rell 7 συμπλεκόμενων Pγ Vγ Plnθ,
 (mg m. po. γρ. -ον) Po, in suppletis m. po. Vs, supra ων P Vi, -ον ex -ων La, συμπλε-
 κόμενον αὐτὸ Nil. Ph Vδκ εὐρίσκεται Marc. 4, 472, 6 W. PgLa Va Vdemβ Pfwbemoteθμ,
 in suppletis m. po. Vs, m. po. ex -οθαι Vf; -οθαι ex -ται Pd, supra τ Pc, supra
 ται Vh Pn τοῖς om. Vγ, supra m. po. Vf 8 ταῦτα Pγ Py V PgLa Vb Vdelnq
 Prsuk, ex τὰ τοιαῦτα Pd; τὰ τοιαῦτα rell (τὰ om. Vf) ἐν lemma sch. Pn f. 73 r, extra
 lin. m. ead. Pa ἐκείνοις m. ead.] Pa, ἐκείνων pro ἐν -οις Pfw 9 lemma sch. Va
 30, 6 Kow. 10 ὁ lemma Sop. 5, 151, 17 W. Nil. f. 38 v sch. Pn f. 74 v, om. Pγ
 Py Vi Pkm, m. po. Vb Vf ὁ ὄρος διαιρεῖται lemma sch. Va 30, 21 Kow. ὁ — ἀνθ-
 ορισμῶ sch. Va 16, 16-17 Kow. 11 ἥτις — 12 μετάληψις Sop. 5, 156, 23-24 W. 13 κοι-
 νῇ καὶ Ph, κοινῶς καὶ Pr

Ἡ προβολή ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. ὁ ὅρος χωρίζει
 τὸ πρῶγμα καὶ γίνεται ἐκ τῶν παρειμένων τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.
 οἷον τύραννον ἔπεισε φιλόσοφος καταθέσθαι τὴν τυραννίδα καὶ αἰτεῖ τὸ
 60 R. γέρας. ἡ προβολή· ἔπαυσα τὴν τυραννίδα καὶ δεῖ λαμβάνειν με τὴν
 5 δωρεάν· τοῦτο δὲ δηλονότι αἰξῶν ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων τοῖς ἀπ'
 ἀρχῆς ἄχρι τέλους θήσει. ὁ ὅρος [ἐκ τῶν παρειμένων]· οὐκ ἔστι τοῦτο
 τυραννοκτονῆσαι· ἀλλὰ ὀριεῖται τοῦτο εἶναι, ὃ παρεῖται, τὸ ἀποκτείνειν
 αὐτόν. ὁ ἀνθορισμὸς πάλιν ἐκ τῶν πεπραγμένων, οἷον· οὐχί, ἀλλὰ τὸ
 10 παῦσαι τὴν τυραννίδα· ὁ συλλογισμὸς συνάγει ἄμφω· μὴδὲν γὰρ ἀλλήλων
 διαφέρειν ἀγωνιεῖται ὁ τὴν δωρεὰν δηλαδὴ αἰτῶν. καὶ καθόλου ὅν τρόπον
 ἔφαμεν τὴν ἀντίληψιν τῇ μεταλήψει μάχεσθαι, τὸν αὐτὸν καὶ ὁ συλλο-
 γισμὸς τῷ ὅρῳ πανταχοῦ, καὶ ἐνθα ὁποτέρωθεν αὐτῶν ὁπότερον μέρος
 χρήσεται, τῷ λοιπῷ τὸ ἕτερον χρήσεται πάντως. ἡ γνώμη τοῦ νομοθέτου

1 Ἡ — τέλους Nil. f. 40 v αὐτὰ Anon. 7, 407, 13 W. 479 adn. 10 (Pc Vh), αὐτὴ
 W.; ἐστὶ p. αὐτὰ sch. Va 30, 26 W.; ἐστὶ, om. αὐτὰ Sop. 4, 589, 13 W. 7, 407, 13 (Nil.)
 ὁ — 2 τέλους Nil. f. 42 v, (παρεπομένων, ut in textu Ph) mg Ac; p. 6 θήσει pro
 6 ὁ — παρειμένων Va PgLa, Vγ, m. 2 Vc; (supra παραλείμενών) Ac, p. 6 τέλους
 (om. θήσει) Vdefg Pdlqrstu, (παραλείμενών) Pfw, (mg παραλείμενών, supra ὁ ὅρος
 γίνεται ἐκ τῶν παρειμένων in ras.) Vb, om. Vgqs Pmk, supra m. po. Vi 2 παρειμένων
 Sop. 4, 482, 10 W. Nil. f. 42 v Anon. 7, 410, 25. 412, 17 W. lemma sch. Pn f. 74 v
 3 ἔπεισε p. φιλόσοφος Vδk καταθέσθαι Nil. f. 40 r Anon. 7, 402, 18. 435, 10-11. 439, 10
 W. Anon. I 2 p. 391, 95 Sp.-H. Phy V PgLa Va Vb Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI;
 cf. Syr. 2, 101, 25 R. Marc. 4, 502, 12 W.; ἀποθέσθαι Anon. 7, 400, 6 W. Pγ P rell
 5 δηλονότι p. αἰξῶν Ph Vk 6 παραλείμενών Ba, m. 1 Vc, cf. Anon. 7, 403, 20 W.;
 παρειμένων rell, sed ἐκ τῶν παρειμένων om. Phy Vδ; παρειμένων: cf. Nil. f. 40 v οἷον
 οὐκ Vb Vfl Pru, cf. adn. ad lin. 1-2 7 τοῦτ' Ph Vδ τοῦτο — παρεῖται m. po.
 in ras. Vb; ὃ παρεῖται om. Vγ; p. ὀριεῖται Viq Pmk; ὃ παραλείπεται Ph Vδk 8 ὁ δὲ
 Ph Vδk οἷον om. Nil. f. 45 r Ac La Ve Pdkls, supra m. po. Pg Vdl 9 ὁ δὲ Ph
 Vδk ὁ — 10 ἀγωνιέται Anon. 7, 420, 5-6, ubi γὰρ ἀλλήλων ταῦτα διαφέρειν (Pc), γὰρ
 διαφέρειν ἀλλήλων ταῦτα W., ἀγωνιέται (Pa Pb Vu), ἀγωνίζεται W. ἀλλήλων 10 διαφέρειν
 Pγ Vγ; ἀλλήλων ταῦτα διαφ. Nil. f. 47 v Ph Vδk, διαφέρειν ταῦτα ἀλλήλων La, ἀλλ. διαφ.
 ταῦτα rell; ταῦτα p. 10 ἀγωνιέται Ps 10 καὶ — 12 πανταχοῦ Anon. 7, 421, 19-20, ubi καὶ
 om., καθόλου (Nil. Pb), καθὼ W.; μετάθεσιν pro μετάληψιν (Pc); καὶ τὴν μετάληψιν pro
 τῇ μεταλήψει W. et Nil. f. 49 r et 52 r 11 ἔφαμεν Anon. 7, 421, 18 W., ἐφάσκομεν
 Ac Vde μάχεσθαι Nil. ff 49 r et 52 r Anon. 7, 421, 19 W. Pγ Ph Ac P, [μάχ]εσθαι Vb,
 mg m. po. γρ. Py, ἔπεισθαι rell αὐτὸν τρόπον Py Vb complures Vatt Parr XIII—VI
 12 ἐνθα γε V PgLa Vγ Vδ Vfdikq Pdklrsw, ἐνθάδε Ph, ἐνθαδε ἂν Pf, ἐνθα ἂν lemma
 Syr. 4, 508, 8. lemma Plan. 5, 305, 3 W. P rell praeter Syr. 4, 508, 8 (Py). Py Vb Vg
 qui om. ἂν -οὖν vel οὖν lemma Sop. 5, 157, 31. 158, 2 W. Ph V PgLa Va Vγ Vδ
 plerique Vatt Parr XIII—VI, γ' οὖν vel γοὺν lemma Syr. 4, 508, 8 W. Py P, οὖν ex
 γοὺν Vb; γοὺν, supra m. po. οὖν Pb; om. Anon. 7, 423, 8-9 W. ὁπότερον Sop. 5, 158,
 2 W. 13 pr. χρήσεται lemma Sop. 5, 157, 31. 158, 3. Anon. 7, 423, 9 W. Phy V PgLa
 Vb Vγ Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, χρήσεται P Va rell alt. χρήσεται Ph V Vδ
 plerique Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. P; χρήται Py P Vab plures Vatt Parr XIII—VI

ὅπ' ἀμφοῖν πρὸς τὸ οἰκεῖον συμφέρον ἐξετασθήσεται. ἡ πηλικότης, ὅτι
 μέγα τὸ γεγονός, ἀποδείξει. τὸ δ' αὖ πρὸς τι, ὅτι καὶ μείζον τὸ ἄνευ
 σφαγῶν καὶ θορύβου καὶ ταραχῆς παῦσαι τὴν τυραννίδα τοῦ μετὰ ὅπλων.
 ἡ δὲ ἀντίθεσις ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμπέπτωκεν, ἐπὶ δὲ ἄλλων εὐρίσκεται
 5 ζήτημάτων πολλάκις. οἷον ἐδνοῦχόν τις εὐρών ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὡς μοιχόν
 61 R. ἀπέκτεινε καὶ φόνου φεύγει· μετὰ γὰρ τὸ τίς ὁ μοιχὸς ζήτημα διὰ τῶν
 προειρημένων περανθὲν ἀντεγκαλέσει ὡς ἀξίῳ παθεῖν ἃ πέπονθε. τοῦτω
 δὲ ἔπεται ἀναγκαίως ἡ μετάληψις· κρίνειν ἔδει. μεταλήψεως δὲ εὐρε-
 θεΐσης πάντως τις ἔσται καὶ ἀντίληψις, ὅτι ἐξῆν. ἡ ποιότης δὲ ἀπὸ
 10 τῶν παρακολουθούντων τῷ προσώπῳ λαμβάνεται· καὶ μὲν ἡ τὸ πρόσ-
 ωπον ὠρισμένον, ἀπὸ πάντων δηλαδὴ τῶν ἐγκωμιαστικῶν· εἰ δὲ ἄλλως
 ἀόριστον, εἰ μὲν τῶν κρίνομένων εἴη, οἷον πατήρ ἢ τι τῶν προειρη-
 μένων ἐν τοῖς περὶ προσώπων, τὰ παρακολουθοῦντα σκεψάμενοι λέξομεν·
 15 εἰ δὲ ἀόριστον πάντῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν πεπραγμένου στοχαστικῶς ἐξετάσο-
 μεν, τίς ἦν τὸν παρελθόντα χρόνον καὶ τίς ἔσται μετὰ ταῦτα, εἰ

1 ἐπ' Anon. 7, 427, 4 W. Ph PgLa Vb Vdk Vdeils Pdkrs, ἐπὶ Vf q Pκ ἐπ' ἀμ-
 φοῖν p. οἰκεῖον Anon. 7, 427, 4 W., om. Nil. f. 53 r ὅτι — 2 γεγονός sch. Pl f. 104 r
 2 ἀποδείκνυσιν Anon. 7, 430, 9 W. ὅτι om. Nil. f. 58 v καὶ om. Pγ Vγ τὸ om.
 Ac La Vdefl Pdksz, supra m. po. Pg δίχα Ba, (m. 2 ἄνευ) Vc; Anon. 7, 435, 12 W.
 φόνου χωρὶς 3 σφαγῆς Nil. f. 58 v, σφαγῆς m. po.] Vf θορύβου Nil. f. 58 v Py Ba
 Ac P PgLa Vab plerique Vatt Parr XIII—VI, -ων Ph Vc Vγ Vdk Vu Plmθ, -ου m.
 ead. ex -ων Pq ὅπλων Phy P Vb complures Vatt Parr XIII—VI, τῶν ὅπλων Va Vs
 Fbte, τούτων Nil. f. 58 v V Pg Vγ Vδ, mg m. sch. γρ. P; τοιούτων Vfi, mg m. sch.
 γρ. P; [m. po. τούτων Vg 4 pr. δὲ om. Vc Ba; ἡ δὲ om. Pθ alt. δὲ p. ἄλλων
 Nil. f. 61 r τῶν ἄλλων Pc Pr 5 οἷον — τῇ 4, 536, 4 (Py) ὡς μοιχόν p. 6 ἀπέκτεινεν
 lemma Sop. 5, 158, 7 W. 6 κρίνεται φόνου lemma Sop. 5, 158, 7 W. δὲ pro γὰρ
 lemma Sop. 5, 159, 7 W. 7 πελ.]ραθὲν, supra m. po. v Vf; περανθὲν m. po. ex πε-
 ραθὲν Pd: mg περατωθὲν P ἀντεγκαλεῖ Py Vb Vdk Vg Pfwqu πέπονθεν Nil. f. 63 r
 Ph Pg Vb Prw τοῦτο Vc Ba Vh, τοῦτω ex τοῦτο Vg 8 ἔπεται p. ἀναγκαίως Nil.
 f. 65 r PgLa Vdel Pfwds μετάληψις· κρίνειν Pγ Nil. f. 65 r V PgLa Vdefiq Pdkrs,
 μετάληψις ἥτις ἐστὶν ὅτι κρ. P plerique Vatt Parr XIII—VI, (ὅτι supra m. ead.) Py, (supra
 m. po.) Vg, (er. ὅτι) Vb, (om. ὅτι) Ph Vdk Pfw; ἥτις ἐστὶν om. Vγ Vl, μετάληψις ὅτι
 οὐχ οὕτως Vγ Vel κρίνειν ἔδει Nil. f. 65 r. Pγ Vγ PgLa Vefiq Pdk, mg v. l. P; κρί-
 νειν ἔδει καὶ κατηγορεῖν Vc P, (κρίνειν δὲ ἔδει) Ph, (μηδὲ κρίνειν) Py, κρίνειν καὶ κατηγορεῖν
 οὐκ ἀναιρεῖν ἔδει Ac, καὶ κατηγ. er. Vb, supra m. po. Vd; om. καὶ, mg κατηγορεῖν Ba
 9 τις p. ἔσται Ac Vdk Vg, om. Pr ἔστι Vγ Pk δὲ om. lemma sch. Va 32, 13 Kow.
 10 — 11 τὸ πρόσωπον ὠρισμένον Ph V PgLa Vγ Vdk Vdefiiq Pdksz; τὸ πρόσ. p. ὦρ. Py P Vb
 plerique Vatt Parr XIII—VI 12 μὲν τι Ph Vdk ἐξετάζομένων pro κρίνομένων Ph Vγ
 Vdk 13 λέξωμεν Vc Ba 14 εἰ — 15 ἐξετάσομεν mg m. po. La, om. Vβ — 15 ἐξετάσω-
 μεν Vc Ba 15 inter τίς et ἦν ras. Vb, τίς δὲ Vδ καὶ om. Va Vs ἔσται εἰ, om.
 μετὰ ταῦτα V PgLa Vγ Vdefii Md Pdrs

ἀφεθείη εἴθ' ἄλοιη. ἡ γνώμη ὡσαύτως ἐπ' ἀμφοτέρων ἐξετασθήσεται, ποία γνώμη τότε τι ἐπραξεν. ἡ μέντοι κοινή ποιότης συμπεπλεγμένης ἐνταῦθα τῇ ποιότητι τοῦ προσώπου καὶ τῇ γνώμῃ ἐξετασθήσεται.

Ὡς περ δὲ στοχασμῶν εἶδη πλείονά ἐστιν, οὕτω καὶ ὄρων· καὶ

62 R. ἀπλοὺς μὲν ὁ προειρημένος, οἱ δὲ ἄλλοι διπλοὶ εἰσιν.

6 Καὶ πρῶτός γέ ἐστιν ὁ ἀντονομάζων καλούμενος, ὅταν ὄνομα ὀνόματι ὁ φεύγων ἀντιτιθῇ. οἷον ὑφείλετό τις ἐξ ἱεροῦ ἰδιωτικὰ χρήματα καὶ ὡς ἱερόσυλος ὑπάγεται, ὁ δὲ κλέπτῃς εἶναι φάσκων διπλὰ καταθέσθαι ἄξιοι. τοῦτον ὁμοίως τοῖς διπλοῖς στοχασμοῖς διαιρήσεις διπλοῖς τοῖς κεφαλαίοις, ἀντιτιθεῖς κεφάλαιον κεφαλαίῳ, οἷον· ἱερόσυλος εἶ, ἀλλ' οὐ κλέπτῃς· κλέπτῃς μὲν γὰρ τότε τι ἐστίν, ἱερόσυλος δὲ τότε· καὶ τοῖς ἐξῆς ὁμοίως. καὶ ὁ φεύγων δὲ παραπλησίως ἀναστρέφας χρήσεται τῷ λόγῳ.

Δεύτερος ὁ κατὰ σύλληψιν ὀνομαζόμενος, ὅταν τοῦ φεύγοντος ἀντονομάζοντος ὁ διώκων καὶ τούτῳ κἀκείνῳ ὁπεύθυνον αὐτὸν εἶναι λέγῃ τῷ ὀνόματι. πάνυ δὲ οὗτος ἔοικε τῷ ἀντονομάζοντι· ὅπῃ δὲ διαφέρει, θίνες τὸ παραδείγμα δεῖξομεν. πρεσβεύων τις παρέθετο τῷ στρατηγῷ τὴν θυγατέρα, ἐβιάσατο αὐτὴν ἐκείνος, καὶ δημοσίων μὲν ἀδικημάτων ὁ πατήρ

1 ἀφεθήσεται Py Vb Vg Pq καὶ εἰ pro εἴθ' Phy, (supra m. po.) Vb, ἡ εἰ Vδ, ἡ Vk ἄλοιη. ἡ Pg Veiq Pκ, m. 1 Vd; ἄλοιη. ἐπ' ἀμφοῖν γὰρ τὴν ποιότητα ἐξετάζομεν. ἡ Ph, (ἐξετάζομεν) Py, (in suppletis m. po.) La Vd, (ἐξετάζει) Vc Ba P complures Vatt Parr XIII—VI, (ἐξετάσει) Ac Vs; cf. Plan. 5, 310, 16-7 W. τὴν δὲ κατὰ τὸ μέλλον ἐξέτασιν διχῇ διαιρούμεν ἡ γνώμη lemma sch. Va 33, 4 Kow. ἐπ' Py Phy V PgLa Vb Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. Pa; ὅτ' P reli ἀμφοτέρων Ph V PgLa Vdeilq, mg γρ. Pa, cf. Anon. 7, 423, 14 W.; ἀμφοτέροις Pκ, ἀμφοῖν Iγ Py P reil 2 ἐπραξεν Phy ἐπραξε. ἡ Vδ, ἐπραξε καὶ ποία γνώμη κατηγορεῖ ἡ ἀντιλέγει καὶ τὰ ὁμοία (τοιαῦτα PgLa Vdel Pd). ἡ reli 4 ὥς περ — εἶδη lemma sch. Va 33, 15 Kow. πλείονά ἐστιν Nil. Ph V Pa, (εἰσιν) Py La Vb Vl Pfwkqu, cop. om. lemma Sop. 5, 159, 25 W. Py Vγ Pc 6 καὶ — ἐστι lemma Plan. 5, 311, 24-5 W. πρῶτος 7, 456, 17 (Nil. Vh Vu), -ον ibid. W. Pμ εἰσιν (sic) Py, om. Py Vγ 7 χρήματα νόμου ὄντος τὸν μὲν ἱερόσυλον τεθνάναι, τὸν δὲ κλέπτῃν διπλὰ διδόναι Py Vc Ba La Vb Vg Pqu; (κελεύοντος) mg m. po. Vd 8 καὶ om. Py La Vb Vg Pkq κλέπτῃς p. εἶναι Py Vb Vg Pqu λέγει Py Vb Vg Pqu, λέγων Pr καὶ διπλὰ Py Vb Vg Pqu κατατίθεσθαι V PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI 9 τοῦτον — διαιρήσεις lemma Sop. et Marc. 4, 550, 12-3 W. alt. τοῖς om. Ph Vδκ Pkr 11 μὲν om. V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI τότε ἐστίν V PgLa Vγ Vδ plures Vatt Parr XIII—VI; τότε τί ἐστιν rell τὰ pro τοῖς Pg Vγ Vde Ps 12 δὲ p. ὁμοίως Phy Vb Pfwu, ὁμοίως ras. καὶ Vg, δὲ om. Pq 13 δὲ ὁ Py Ac Vb Vg Pkqu 14 λέγει Ph Ba Vγ Vu Pksvκ, λέγ[η m. ead.] Pa, -η m. ead. ex -ει Pq, η m. po. Vc 15 οὕτως lemma Plan. 5, 312, 15 W., οὕτως Py Pq, οὕτως ex οὕτως Pc ὅπῃ Py Vc Ba P lemma sch. Va 34, 10 Kow., τίνι Ac, ὅτινι, πῃ Ph τιθέντες Vc Ba 16 τὰ παραδείγματα Py Vb Vγ Vg Pu δεῖξομεν Vde Pdux; ὡς δεῖ λέξομεν Pc, inter παρ. et λέξ. ras. Pa; λέξομεν, om. ὡς δεῖ Py V PgLa Va Vb Vγ Vδ plerique Vatt Parr XIII—VI, (λέξομεν) Ph, (-ομεν ex -ωμεν m. 1) Pq παρέθετο 7, 459, 27 (Nil.), παρεκάθετο ibid. W.

αὐτὸν ἐπανελεῖν κρίνει. ὁ δὲ τὰς μυρίας κατατίθεσθαι ἀξιοί· τοῦτο γὰρ ὥριστο κατὰ τοῦ βιασαμένου. ἐνταῦθα λέγοντος τοῦ φεύγοντος ὅτι 'βιαίως εἰμι ἀλλ' οὐ δημοσίᾳ ἡδίκηκώς', ἀμφοτέροις ὑπεύθυνον [αὐτὸν] εἶναι φησιν
 63 R. ὁ διώκων, καὶ τῇ βίᾳ καὶ τῷ δημοσίῳ ἀδικήματι· ἂν γὰρ φάσκη αὐτὸν
 5 μὴ βεβιάσθαι, δηλαδὴ ἀφίησι καὶ τοῦ δημοσίου ἀδικήματος[. εἰ γὰρ μὴ εἶη βία, δηλαδὴ οὐδὲ δημόσιον ἀδικήμα]. διὰ τοῦτο οὖν συμπλέκεται ἑκάτερον· ἄλλως γὰρ οὐ δύναται δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορεῖν, ἢν τῆς βίας αὐτὸν ἀνίη. τοῦτο καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου πεποίηκε· φάσκοντος γὰρ τοῦ Μειδίου ὕβριν εἶναι καὶ ιδιωτικὸν ἀλλ' οὐ
 10 δημόσιον ἀδικήμα περὶ τὴν ἑορτὴν συνάγει ἑκάτερα, καὶ τὸ τῆς ὕβρεως καὶ τὸ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν· μὴ γὰρ προὑφεστῶσης τῆς ὕβρεως οὐδὲ τὸ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν συνίσταται. ἐν δὲ τῷ ἀντονομάζοντι ἀναιρεῖ τὸ ἕτερον, οἷον· 'οὐκ εἰ κλέπτῃς ἀλλ' ἱερόσυλος'. καὶ ἡ διαφορὰ, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἀκολουθεῖ φύσει τὸ πρᾶγμα τῷ ἐγκλήματι[, οἷον τῷ ἱεροσύλῳ τὸ
 15 κλέπτῃν εἶναι ἀναγκαῖον]. ὁ γὰρ ἱερόσυλος [καὶ] κλέπτῃς ἱερῶν ἔστι δῆπου χρημάτων· τῷ μέντοι δημοσίᾳ ἡδίκηκός τις οὐχ ἔπεται τὸ βίαιον εἶναι, ἔστι γὰρ καὶ ἄλλως ἀδικῆσαι δημοσίᾳ. διόπερ ἐνταῦθα μὲν ὁ διώκων ἀμφοτέρα συλλαμβάνων ἔρει, ἐκεῖ δὲ τὸ ἕτερον χωρίζει. τοῦτο οὖν

1 αὐτὸν om. Pc, supra m. po. Vs ἐπελεῖν Vc Ba 2 κατὰ τοῦ βιασαμένου Phy Vc Ba Vb Vdk Vfg Pqu, τῷ βιαίῳ Ac P rell (τῷ βιασαμένῳ Pr) βιαίως 3 εἰμι sch. Pl f. 104 v 3 δημόσια P Va Pbfwdep ὑπεύθυνον αὐτὸν ex αὐτὸν ὅπ. Ph, ὅπ. p. αὐτὸν Pq Vγ Ps, αὐτὸν om. Py Vdeg Pd φησιν, supra m. ead. εἰ Pa, m. po. ex φήσει Pb, φήσει Pc, λέγει Vγ 4 φάσκει Pg Vu, supra m. ead. ἡ Pκ αὐτὸν om. Py Vγ 5 μὴ p. 4 αὐτὸν Phy V PgLa Vγ Vδ Vab complures Vatt Parr XIII—VI, p. γὰρ P rell 6 οὖν lemma Plan. 5, 312, 18 W., γὰρ pro οὖν Ph, γοῦν Vδ Vu Pl συμπλέκει PgLa, -[εἰ] Vb 7 ἑκάτερα Py Vu Pu εἰ Phy Vb Vgk Pqu 8 ἀνείη Vγ Vi Prκ 10 τὸ περὶ Py Vb Vγ Vδ P complures Vatt Parr XIII—VI τὸ τῆς — 11 ἀδικεῖν om. Ph 11 ἀδικεῖν p. τὸ Fy Vb Vγ Vdk Vg Pqu ἀδικεῖν ἵνα μὴ τὸ τῆς ὕβρεως ἀφείξαι ἀπολύσει καὶ τὸ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖν V, (pr. ἀδ. om., ἀποδίδοσι [sic] pro ἀπολύσει) Ph, (ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν) Phy Pqu, (pr. τὸ om.) Ps, (m. po.) Vb Vg; pr. τὸ del. Rabe; scripserim ἀπολύσει; τοῦ pro alt. τὸ in suppletis Pl, con. Sp.; ἵνα — ἀδικεῖν mg (ἐν ἄλλοις καὶ τοῦτο πρόσκειται) P, in sch. min. Pb, mg m. po. Fn, mg m. ead. Fi, m. po. La Vms, om. Vh Pd 12 ἀδικήμα Py Vdk Vg Pqu 14 τὸ 15 κλέπτῃν Pc Vδ complures Vatt Parr XIII—VI, (κλεῖπτῃν) Ph; τὸ κλέπτῃ Vs Pt, supra γρ. Pc, τὸ κλέπτῃ (ex -ην) Pa, add. m. ead. v Va, κλέπτῃ, om. τὸ V; τὸ κλέπτῃ Py Vb Vg Pr 15 καὶ κλέπτῃ Ph P Va plures XIII—VI, καὶ om. Py V rell, κλέπτῃς (om. καὶ) p. 16 δῆπου Py 16 δῆπουθεν PgLa Vdelq Pkmθ, ἔστι p. δῆπουθεν Vc Ba δημόσια P Va Vh Pbfwdt τὸ ex τῷ Vc Pa Vi Fn, τ[ὸ] Vc, τῷ Pqvm βίαιον Phy Vc Ba, βιαίῳ Ac Pg P Va complures Vatt Parr XIII—VI 17 εἶναι ἀλλὰ τῷ βιασαμένῳ δημοσίᾳ ἡδίκηκός τις ἔπεται Vc Ba καὶ insertum Pc, om. Vf δημόσια P Va Vh Pbfwden 18 συλλαβὸν Py Vb Pu τοῦτο οὖν lemma Plan. 5, 312, 18 W. τοῦτο — 39, 1 διαιρέσει lemma Sop. 5, 162, 29-30. 4, 560, 13-4 W. τοῦ Ph La Ps γοῦν Vδ Pr

64 R. πλέον ἔχει κεφάλαιον οὗτος ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ ἀντονομάζοντος, καὶ διαφέρουσα δηλαδὴ καὶ ἡ διαίρεσις γίνεται διὰ τοῦτο πρὸς τὸν ἀντονομάζοντα.

Τρίτος ὁ κατὰ πρόσωπα διπλοῦς. γίνεται δὲ ὅταν πρᾶγμα ὁλόκληρον ὑπὸ δυοῖν ἢ πεπραγμένον ἢ ἄλλως δύο προσώποις τισὶν ὑπάρχον, οἷον τὰς ἱερωσύνας τοὺς παῖδας διαδέχεσθαι· παῖδα ἔχων ἡρίστευσέ τις καὶ ἤτησεν ἱερωσύνην τινὸς ἀφελέσθαι καὶ αὐτοῦ παῖδα ἔχοντος, ἔλαβε, τεθνᾶσιν ἀμφοτέροι καὶ ἀμφισβητοῦσιν οἱ παῖδες τῆς ἱερωσύνης· τίς γὰρ ὁ τοῦ ἱερέως παῖς οὗσης τῆς ζητήσεως, τῷ μὲν ἡ ἀρχὴ ὑπάρχει, τὸ γεγεννησθαι ἐν τῇ ἱερωσίᾳ, τῷ δὲ τὸ τέλος τὸ ἱερέα [ἔτι ὄντα] τεθνάναι αὐτῷ τὸν πατέρα. καὶ τοῦτον δὲ παραπλησίως διαιρήσεις, κεφάλαιον ἀντιτιθεῖς κεφαλαίῳ.

Τέταρτος ὁ ἐμπίπτων, ὅταν ὥσπερ ἐν στοχασμῷ μεταξὺ τῶν κεφαλαίων ἄλλο ἐμπέσῃ ζήτημα ὁλόκληρον. οἷον ἀμύητος ὄναρ ἰδὼν τὰ μυστήρια ἤρετό τινα εἰ οὕτως ἔχοι, συγκατέθετο ὁ ἐρωτηθεὶς καὶ ὡς ἐξεῖπὼν ὑπάγεται· τί γὰρ τὸ ἐξεῖπεν οὗσης τῆς ζητήσεως καὶ ταύτης μέχρι τοῦ πρὸς τι προϋούσης ἐμπεσεῖται καὶ τίς ὁ ἀμύητος ἄλλο ζήτημα.

1 πλέον ἔχει sch. Pt f. 59 v οὗτος supra m. ead. Vγ, m. po. Pr; p. πλέον Pθ
2 γίνεται p. δηλαδὴ Py Vc Vb Vg Pqsu, (καὶ ἡ διαίρ. διαφ.) Pr; p. 2-3 ἀντονομάζοντα Ac PgLa plures Vatt Parr XIII—VI, m. po. Vc 4 τρίτος ὁ κατὰ lemma sch. Pn f. 77 r, ὁ om. lemma Sop. 5, 163, 14 W., ἐστὶν ὁ Pγ Vγ, cf. Anon. 7, 466, 19 W. πρόσωπα Anon. 7, 466, 19 (Vδ). 470, 24 (Pa Pb). sch. Va 34, 26 Kow., τὰ πρόσωπα 7, 464, 10 (Nil.). 470, 24 (Nil.). 470, 22-3 W., πρόσωπον 7, 464, 10 W. 466, 19 W. 470, 22-3 (Pc Vu). 24 (Pc). Pk, προσώπου 7, 470, 24 W. δὲ om. V Pc 5 γρ. πεπραγμένον ἀνὰ μέρος mg Pa Vh; πεπραγμένον τι(νές) προστιθέασιν ἀνὰ μέρος Py, ἀνὰ μέρος m. po. Vc, ἀνὰ μέρος lemma Sop. et Marc. 4, 563, 19 W. ἢ — τισὶν lemma Sop. et Marc. 4, 564, 3-4 W. ἢ — ὑπάρχον sch. Va 34, 32—35, 1 Kow. ἢ καὶ Vg La δυοῖ sch. Va 34, 32 Kow. — 8 sim. Anon. 7, 465, 2-6 W. 6 οἷον νόμος Va Vs Pqst, νόμος supra m. po. Pb (cf. 40, 4 νόμος ἐστὶ p. οἱ. supra m. po. Po), [νόμος m. po.] Vg τις p. ἔχων Ph VI Pk 7 ἔλαβεν Phy 8 ἀμφοτέροι etiam p. ἀμφισβητοῦσιν Py Vb 9 τῷ pro τὸ P Pg Vh Pt, τὸ ex τοῦ Vb — 10 τὸ γεγεννησθαι Phy Ac Pa Va plures Vatt Parr XIII—VI, sed cf. Hmg 445, 14 R. γεγεννημένων (ex Dem. 2, 17, cf. Greg. Cor. 7, 1314, 23 W.), ubi γεγεννημένων Pa; γεγεννησθαι Vc Ba Pg iell.; τὸ γενέσθαι ἐν τῇ ἱερωσίᾳ τὸν πατέρα Anon. 7, 465, 11-2 W.; τὸ γε γενέσθαι? 10 ἔτι om. Ph Vδk, supra m. ead. Pq, ἔτι ὄντα om. Vc Ba Ps 11 αὐτοῦ Py Vb Vg Pq 13 τέταρτος ὁ ἐμπίπτων lemma sch. Va 35, 3 Kow. 15 ἤρετό τινα 7, 469, 9 (Nil.), τινα om. W. τινα μνησθέντα Py Vb Vgl Pu, μνησθέντα supra m. po. Po; cf. μεμνημένον Syr. 2, 119, 9 R. τινα εἰπὼν ἃ εἶδεν codd, (εἰπεῖν) Py Vb Vg Pu, (supra m. ead. ὢν) Pq; (om. εἰπὼν) Vδk, (οἶδεν) Pg Pθ, εἰπὼν ἃ εἶδεν om. Nil. et Anon. 7, 469, 9 W. εἰ οὕτως ἔχοι 7, 469, 9 (Nil.), ἐὰν οὕτως ἔχη W., ἐὰν ἔχη οὕτως ibid. Pc; εἰ οὕτως ἔχει plures Vatt Parr XIII—VI 16 τι — ἐξεῖπεν lemma Plan. 5, 313, 12 W. τὸ ἐξεῖπεν Syr. 4, 570, 30 W. 17 προσιοῦσης Phy Vg, προ- ex προσ- Vb ὁ supra m. ead. Ph, m. po. Po

καὶ διαιρήσεις γε καὶ τοῦτο πᾶσι τοῖς ἐξῆς μέχρι τοῦ πρὸς τι, εἴτα κοινὰ ποιήσεις τὰ λοιπὰ κεφάλαια.

- 65 R. Πέμπτον εἶδος οἱ δύο καλούμενοι ὅροι, ὃ γίνεται ὅταν περὶ δύο ὀνομάτων ἐφ' ἐνὸς προσώπου ἢ ζήτησις ἢ οὐκ ἀντονομαζομένων. οἶον
5 τὸν καθαρὸν καὶ ἐκ καθαροῦ ἱερασθαι, πατέρα μοιχὸν ἀποκτείνας τις εἴργεται ἱερασθαι· ἢ γὰρ ζήτησις, τίς ὁ καθαρὸς καὶ τίς ὁ ἐκ καθαροῦ, καὶ χρὴ τὸ ἕτερον πρότερον τελείως ἐπελθόντα τοῖς κεφαλαίοις αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐξ ἀρχῆς ἰέναι. ταῦτα περὶ ὅρου.

[Περὶ ἀντιλήψεως]

- 10 Ἡ δὲ ἀντίληψις διαιρεῖται προβολῇ, μορίοις δικαίου, προσώπῳ, ὄρῳ καὶ τοῖς ἐπομένοις τῷ ὄρῳ μέχρι τοῦ πρὸς τι, αὐτῇ τῇ ἀντιλήψει, μεταλήψει, ἀντιθέσει, ἐτέρᾳ μεταλήψει, θέσει, ποιότητι καὶ γνώμῃ.
Ἡ προβολὴ γίνεται, ὡς καὶ ἐν τῷ ὄρῳ. τὸ δὲ μῦριον τοῦ δικαίου ταυτὸν μὲν ἐστὶ τῇ ἀντιλήψει, διαφέρει δέ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἄνευ τε
15 κατασκευῆς ἀπλῶς κατ' ἀρχὰς τίθεται καὶ ἐν παραγραφικοῦ μοίρα, ἐκεί δὲ ὡς ἐτέρως. οἶον ζωγράφος ναύαγιον γράφας πρὸ τῶν λιμένων ἀνέβηκε καὶ μηδενὸς καταίροντος δημοσίων ἀδικημάτων φεύγει. ἢ μὲν προβολῇ

1 γε om. Py Vgm Pfw πᾶσι — τι sch. Va 35, 13 Kow. 3 δύο p. καλούμενοι Vγ, καλούμενοι [δύο m. ead.] Vq — 4 περὶ δύο ὀνομάτων sch. Va 35, 26 Kow. 4 ἐφ' ἐνὸς προσώπου sch. Va 35, 28-9 Kow. ἐφ' — ἢ 7, 470, 16 (Pc Pb Vu), (τρόπου pro προσώπου) W., ἐφ' ἐνὸς προσ. p. ἢ ibid. Nil. οὐκ ἀντονομαζομένων sch. Va 35, 30 Kow., οὐκ ἀντονομαζόντων Anon. 7, 471, 4-5 W. 5 τὸν — καθαροῦ 7, 471, 18 (Nil.), τὸν ἐκ καθαροῦ καὶ καθαρὸν ibid. W. ἀποκτείνας τις Ph V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, τις p. πατέρα Py P rell 6 εἴργεται τοῦ Py Vb Pqu, τοῦ supra m. po. Pr τίς τε — καθαροῦ Plan. 5, 313, 26 W. 8 ταῦτα περὶ ὅρου om. Ac VI 10 δὲ om. Py Vδ προσώπῳ Anon. 7, 483, 4 W. 11 ἐπομένους lemma Sop. 5, 165, 5. Anon. 7, 489, 13 W., παρεπομένους Ph Vδk τι οἶον ἀνθορισμῶι συλλογισμῶι γνώμῃ νομοθέτου πληκτικότητι πρὸς τι Phy Vb Vδk Vg Pkru; sed Anon. 7, 488, 16 τοῦ ἀνθορισμοῦ οὐκ ἐμνήσθη ἐνταῦθα, Plan. 5, 317, 22 W, παρήκε τὸν ἀνθορισμόν, sch. Pt f. 60 v οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ἀνθορισμοῦ, ὅτι συμπεράσμα τοῦτου ὁ συλλογισμὸς 12 καὶ om. Py Pc, supra m. po. Vb 13 ἢ — ὄρῳ Anon. 7, 478, 1. 479 adn. W. ὥσπερ Syr. 2, 132, 21 R. Sop. 5, 165, 32. 166, 1 W. καὶ om. Sop. 4, 594, 31. 5, 166, 1 W. Vdefgl, insertum m. ead. La τῷ om. Syr. 4, 589, 4 W. 2, 132, 21 R. lemma Sop. 5, 165, 32, cf. 164, 4 W. τὸ — 14 ἀντ. lemma Sop. 4, 596, 5-7 W. 14 τε om. Phy Vb Vγ Vδkβ Pfwdkqu, supra m. po. Vm 15 ἀπλῶς καὶ Sop. 5, 166, 21 W. Pμ ἀρχὴν Sop. 5, 166, 21 W. Vδk ad μοίρα mg m. ead. τάξει Pa, cf. 7, 481, 17 (Nil.) τάξει καὶ μοίρα τετάχθαι 16 ὡς ἄλλως lemma Sop. 5, 166, 25 W. ζωγράφος — 17 φεύγει sim. Syr. 2, 131, 11-13 R. ναύαγιον Ph V PgLa Pb Vδk plures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. a Vah; -a Syr. 2, 131, 11 R. (cf. 4, 590, 29 W.). Py Pc rell, supra m. ead. -on Pa, (m. po.) Po

φαγερά, τὸ δὲ μῦριον τοῦ δικαίου, εἰ μὴ δεῖ ἐπὶ τούτοις κρίνεσθαι,
 66 R. ἃ μῆδεῖς κεκώλυκε νόμος. τὸ πρόσωπον· 'εἰ καὶ δεῖ, ἀλλὰ δημοσίων γε
 οὐ τοὺς ιδιώτας, τοὺς δὲ ῥήτορας ἢ τοὺς πρεσβευτὰς ἢ τοὺς στρατηγούς
 ἢ τὰ ὅμοια· οὗτοι γὰρ καὶ δύναντ' ἂν ἀδικεῖν δημοσίᾳ [ὅτι καὶ δημόσια
 5 πράττουσιν], οἱ δὲ ιδιώται οὐδέν'. ὁ ὅρος, ὅτι ἐπ' ἄλλοις αἱ τῶν δημο-
 σίων ἀδικημάτων γραφαί, οἷον ναῦς προδοῦναι, τείχη, συμμάχους, καὶ τὰ
 ὅμοια. ἔπεται οὖν ἀναγκαιῶς ὁ συλλογισμὸς· 'καὶ ταῦτα ἀκρεῖνα δημόσιον
 ἀδίκημα καὶ οὐδὲν διαφέρει· πλειόνων γὰρ ὄντων τρόπων, καθ' ὅς ἂν
 τις ἀδικήσῃ, οὐκ εἰ μὴ κατὰ πάντας τις ἀδικεῖ, διὰ τοῦτο ἀθῶος ἔσται,
 10 ἀλλ' εἰ καὶ καθ' ἓνα, δώσει δίκην'. καὶ ἐπιχειρήσει δηλαδὴ. γνώμη
 νομοθέτου, εἰ ἐμπίπτοι, χρήσεται ἐκάτερος πρὸς τὸ λυσιτελοῦν. ἡ πηλι-
 κότης, ὅτι μέγα τὸ γεγονός. τὸ πρὸς τι, ὅτι μείζον ἢ ἃ προβάλλεται,
 οἷον τοῦ τὰς ναῦς ἢ τὰ τείχη προδοῦναι τὸ ἐν σπάνει πάντων καταστῆσαι
 μηδενὸς καταίροντος τῶν ἐμπόρων. ἐπὶ δὲ τούτοις, λέγω τῇ πηλικότητι

1 εἰ — κρίνεσθαι Anon. 7, 482, 20. 24 W. οὐ δεῖ με ἐπὶ, om. εἰ Sop. 5, 167,
 13 W.; ὅτι οὐ (pro εἰ μὴ) sch. La, supra m. ead. Pq, m. po. Pd 3 ἀλλὰ pro τοὺς
 δὲ Ba Ps, (v. l. m. 2 τοὺς ῥήτορας δὲ) Vc; cf. Sop. 5, 165, 1. Anon. 7, 484, 29 W. tert.
 τοὺς om. Fy Vy V PgLa Vdeilq Psx quart. τοὺς om. Fy Vy Ac 4 pr. καὶ om. Py PgLa
 Vy Vdefl Pu δύνανται, om. ἂν Py Vb Vg Pq, δύναντ', supra m. po. ι Ph, δύνανται
 ἂν Pu δημόσια pro -ία Py P Vah Pfwbdeqm, δημόσια (sic) La, καὶ τὰ δημόσια Py
 Pc Pk οἱ καὶ δημόσια 5 πράττοντες Ac PgLa Vy Vdeilq Psx, mg γρ. Pc, supra Vc, mg
 m. sch. Vh, mg (τὰ δημόσια) Ba 5 ὁ om. lemma sch. Va 36, 28 Kow., ante lin.
 m. po. Pr ἄλλο pro ἐπ' ἄλλοις? Anon. 7, 483, 6-7 W. ἐπ' — 7 sim. Sop. 5, 168,
 20-2 W. 6 συμμάχους τὰ ἄρρητα ἐξεῖπεν καὶ Py Vb Vg Pqu, (ἀπόρρητα) Ph Vdk 7 ἔπεται
 lemma Sop. 4, 603, 18. Plan. 5, 317, 22 W., ἐπάγεται lemma Sop. 5, 168, 26 W. δὴ
 οὖν lemma sch. Va 37, 12 Kow. Ac Pg Pd εἰ καὶ Phy Pfw, εἰ er. Vb; εἰ ταῦτα,
 ἀκρεῖνα? 8 τῶν τρόπων Ac Vhif Pmnveθ, (τῶν προσώπων) Vu 9 πάντα Ac Vy VI Ps
 ἀδικῇ Ac Vb Pu 10 ἐν Py, m. 1 Vb δὲ pro δηλαδὴ Anon. 7, 490, 6 W. 11 ἐμ-
 πίπτοι Marc. 4, 605, 1. Anon. 7, 490, 9. 492, 16. 19 W. 492, 3-4 (P Vh), -ει Anon. 7,
 490, 9 (Vu). 491, 28—492, 1 W. 492, 3-4 W. 16 (Vu). Vy Vd Vgmuβ Pemovεμ, -οι ex
 -ει Vk; -ει, supra m. ead. οι Vd νομοθέτου p. ἐμπίπτοι Nil. 7, 490, 9 (Nil.). Fy Py
 Ac VI, p. ἐμπίπτει Vb Pfwkqrsu, νομ. om. Anon. 7, 490, 9 W. χρήσεται — λυσιτε-
 λοῦν 7, 490, 9-10 (Nil.), χρ. κατὰ τὸ λυσι. ἐκάτ. W. — 12 ἡ πηλικότης lemma sch. Va 37,
 25 Kow. 12 ὅτι καὶ Va Pbt γεγονὸς ἀποδείξει Ac PgLa Vdel Pmtuθ ὅτι καὶ Ac VI
 Pmqθ προβάλλεται Pa Vh 13 τὰς om. aliquot recce (XIV—VI) τὰ om. Nil. Pw,
 m. 1 Vc πάντων καταστῆσαι 14 μηδενὸς Ph Ba Vde, m. 1 Vc; πάντων τῶν ἀναγκαιῶν κατ. μηδ.
 PgLa Vdk Vfild Psx, τῶν ἂν. supra m. 2 Vc; τῶν ἂν. p. καταστ. rell (supra m. po. Pr)
 14 ἐπὶ Anon. 7, 495, 22-23 W. Py Vy Phy V PgLa Vb Vd complures Vatt Parr XIII—VI,
 mg γρ. P, m. sch. ex ἐν Va, supra m. po. Po; cf. Marc. 4, 609, 18 et Anon. 7, 495, 20
 ἔπεται, φησί, τούτοις; 498, 13 μετὰ τὸ πρὸς τι; ἐν P rell, cf. Marc. 4, 609, 21 οὐκοῦν τὸ
 ἐπὶ τούτοις ἐξηγητέον ἐν τούτοις, Anon. 7, 495, 22-23 τὸ οὖν ἐπὶ τούτοις ἐξηγητέον ἐν τούτοις
 τούτοις θ καὶ ἀληθέστερον Pa complures Vatt Parr XIII—VI, θ καὶ ἄλ. m. po. Py, m.
 sch. in lacuna Va, er. Pc, del. m. ead. Pt p. λέγω ras. unius litt. Pc, m. po. δὲ
 Vg; λέγω p. πηλικότητι Vc Ba, λέγω supra m. po? P^e

67 R. καὶ τῷ πρὸς τι, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐμπίπτει ἀναγκαίως. πρὸς
 ἃ ἡ ἀντίληψις, ὡς ἐν στοχασμῷ ἐμάθομεν, ὅτι ἔξεστι καὶ οὐδείς κεκώ-
 λυκε νόμος. εἰδ' ἡ μετάληψις, ἐνστάσει μὲν, εἰ ἐγχωροίη, ὅτι οὐδὲ
 5 ἔξεστιν· ἀντιπαραστάσει δέ, ὅτι εἰ καὶ ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτοις οὐδὲ
 τοιαῦτα. ἡ ἀντίθεσις ἐπὶ τοῦτοις ἀντιστατικὴ γίνεται, οἷον 'ὅπερ τῶν πλε-
 ὄντων πεποίηκα, ἵνα εἰδότες, οἷσις αὐτοὺς εἰκὸς περιπίπτειν κακοῖς, εἰ
 παρὰ καιρὸν πλείοιεν, φυλάττειντο'. ἐτέρα μετάληψις· 'ἄλλως ἔδει συμβου-
 λεύειν'. καὶ τοῖνον εἰ ὁ διώκων κέχρηται μεταλήψει, χρήσεται καὶ ὁ φεύ-
 γων πάλιν ἀντιλήψει· οἷον 'ἕκαστος, ὡς δύναται, συμβουλεύει καὶ οὐ κε-
 10 κώλυται, ὁ ῥήτωρ τοῖς λόγοις, ὁ ζωγράφος τῇ τέχνῃ'. καὶ γίνεται ἡ θέσις
 ἀκόλουθος· ἡ γὰρ θέσις ἐστὶ νῦν, ὅτι ἕκαστον δεῖ, ὡς δύναται, χρή-
 σιμον γίνεσθαι τῇ πόλει. καὶ ὁ κατήγορος δὲ αὐτῇ χρήσεται ἔστιν ὅτε
 ἀναστρέφας, οἷον εἰ μὴ δεῖ ταῖς τέχναις ἀπλῶς καταχρῆσθαι ἐπὶ λύμῃ
 τῶν κοινῶν. ἡ ποιότης καὶ ἡ γνώμη ὡς ἐξετάζεται, μεμαθήκαμεν ἐν
 15 ὄρφ. ταυτὶ δὲ οὐχ ὡς διαιροῦντες εἴπομεν, πολλὰ γὰρ παρεῖται, ἀλλ'
 ὅσον ἐνδείξασθαι τὴν φύσιν τῶν κεφαλαίων.

Ἔστι καὶ ἀντιλήψεων εἶδη πλείονα· καὶ ἀπλᾶι μὲν αὐτῶν δύο,
 68 R. διπλᾶι δ' αὖ προηγουμένως μὲν δύο. γίνονται δ' αὖ καὶ ἐπιπλοκαὶ τινες,

2 ἀντίληψις ἡ οὖν ἀντίληψις Ph Vγ, ἡ οὖν ἀντ. m. 2 Vc ὡς — ἐμάθομεν Nil.
 f. 100 r Ph V PgLa Vb Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI; ἐμάθομεν p. ὡς rell;
 Marc. 4, 613, 23-24 W. ἡδὴ γὰρ ἐν στοχασμῷ μεμαθήκαμεν οὐδείς p. 3 νόμος Py Vb Vg
 Pqru 3 εἶτα Ph PgLa Vγ Vδ Px ἐγχωροίη lemma Marc. 4, 613 18. 19. Anon. 7,
 501, 13. lemma Plan. 5, 320, 3 W., ἐγχωρεῖ Marc. 4, 613, 19 (Py). Anon. 7, 501, 4 W.
 Py Vb Pqu 4 — 5 οὐδὲ ἐπὶ ταῦτα Py Psu, (οὐδ') I fw, m. po. ex οὐδὲ τοιαῦτα Pd; ἐπὶ
 ταῦτα, supra τοιαῦτα Vb; οὐδ' ἐπὶ τοιαῦτα Ph; οὐδὲ τοιαῦτα videtur omisisse Nil. f. 101 r
 5 τοῦτοις lemma Sop. 5, 169, 10 W. Ph V La Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI,
 mg Pa, mg γρ. Pc; m. po. ex τοῦτου Vb; τοῦτου Anon. 7, 503, 8. Plan. 5, 320, 8 W. Nil.
 Py P rell 6 πεποίηκεν Vb Pu εἰκὸς p. αὐτοὺς Nil. f. 101 v Ph V Ac PgLa Vb Vδk
 complures Vatt Parr XIII—VI, αὐτοὺς p. εἰκὸς rell κακοῖς om. Nil. Ph Vδk 7 μετά-
 ληψις sch. Va 38, 15 Kow.; μεταλήψει Py Vb 8 χρήσεται p. κέχρηται Py Pc Vb Vg Pq
 9 συμβουλεύειν, om. καὶ Py Pqru, καὶ m. po. inser. Vb 10 τῇ τέχνῃ p. ζωγράφος Ph
 V PgLa Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, ὁ ζωγρ. p. τέχνῃ rell γίνεσθαι Ph
 Vi Px θέσις ex ἀντίθεσις Pa; ἀντίθεσις Vhu, supra m. po. Ph 11 νῦν om. Nil. Py
 Vg, supra m. po. Vb Pr ἕκαστος δὲ Ph; ὅτι ἕκαστος ὡς δύναται χρήσιμος γίνεται τῇ
 πόλει Nil. f. 104 r, ἕκαστον δύναται ὡς δεῖ χρήσιμον Pm 12 γίνεσθαι Ph Vi Pka, γε-
 νέσθαι Py Vb Pu, (supra m. po. ι) Pr, γενέσθαι p. 11 δύναται Vg πόλει καὶ οὐ κεκώλυται
 Py Vb Vg Prud καὶ ὁ Anon. 7, 507, 30 (Vh Vδ), καὶ om. W. 14 πῶς Py Vδ
 Pfwu, ὡς ex πῶς Vb, ὡς mg m. po. Pm μεμαθήκαμεν ἐν 15 ὄρφ Syr. Sop. Marc. 4.
 621, 10. Anon. 7, 511, 19 W. Ph V Ac PgLa Vb Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI,
 (ἐν τῷ) Vc Ba; μεμαθ. p. 15 ὄρφ rell (ὡς ἐν Sop. 5, 166, 10, ὡςπερ 13 W.; ἐν τῷ Vmβ
 Pmnveθ) 15 ταῦτα Ph Vk 17 ἔστι καὶ ἀντιλήψεων lemma sch. Va 38, 26 Kow. Vδ
 ἀντιλήψεως Nil. La, (supra v) Ac 18 δὲ pro pr. δ' La; δέ, om. αὖ Vs, mg m. po.
 Px; δ' m. po. inser. Vf μὲν om. Nil. f. 105 v Vg Pk αὐτῶν etiam p. μὲν Vc Ba
 γίνονται Ph La Vi Pku δὲ pro alt. δ' αὖ Pg Vγ

ὥς καὶ πλείους εἰδρίσκεισθαι. ἀλλὰ τὰ προειρημένα γε εἶδη μόνᾳ μαθοῦ-
σιν ὑπάρχει μὴ σφάλλῃσθαι τῆς ὁρθῆς διαιρέσεως μηδὲ ἐν ἐκείνοις. διὸ
καὶ περὶ τούτων λέξομεν.

Τῶν οὖν ἀπλῶν ἢ μὲν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πεπραγμένου τὴν κρίσιν
5 ἔχει. οἷον Ἀλκιβιάδης μετὰ Κόζικον κατελθὼν, εἴτα ἔχων ἐν ἐκπώμασι
τὰ περὶ Σικελίαν φεύγει δημοσίων ἀδικημάτων. αὕτη τοῖς προειρημένοις
μόνοις κεφαλαίοις τέμνεται κατὰ τὰ ἐμπίπτοντα. ἢ δὲ ἀπ' αὐτοῦ τε τοῦ
πεπραγμένου καὶ τινος ἐπισυμβεβηκότος ἑτέρου τὴν κρίσιν ἔχει, ὥς ἐπὶ
10 τοῦ ζωγράφου τοῦ τὰ ναυάγια γράψαντος καὶ ἐπεὶ μὴ καταίρουσί τινες,
κρινομένου, καὶ αὖ ἐπὶ τοῦδε· μετὰ Χαιρώνειαν ἔπεμψε Φίλιππος διδοὺς
αἵρεσιν ἢ τοὺς διαχιλίους αἰχμαλώτους λαμβάνειν ἢ τοὺς χιλίους νεκροὺς,
ἔπεισε Δημοσθένους τοὺς χιλίους ἐλῆσθαι νεκροὺς καὶ ἀποκτείναντος
Φιλίππου τοὺς αἰχμαλώτους δημοσίων φεύγει. ἐν τοίνυν ταῖς τοιαύταις
ἀντιλήψεσιν ἴδιον κεφάλαιον παρὰ τὰ προειρημένα ἐστὶ παραγραφικόν,
15 δυνάμενον καὶ πρὸ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τίθεσθαι καὶ μεταξὺ δὲ αὐτῶν
καὶ ὅλως ὅν ἂν τρόπον λυσιτελῇ. ἔστι δὲ τὸδε· ἐπὶ τίσι μὲ κρίνεις;

1 τοῖς τὰ Vb Vδk Vg Pfwsv, τοῖς supra m. 4 Pa, τοῖς p. μόνᾳ supra m. po. Vd
μὲν om. Py Ac La Vb Vγ Vg Pfwsv 2 μὴδ' Vδ Pfws 4 ἀπ' — 5 ἔχει sch. Va 38,
28-29 Kow. [ἀπ' supra m. po.] αὐτῶν τῶν πεπραγμένων Ph, ἀπ' αὐτῶν τ. π-ων Vδk; ἀπ'
αὐτοῦ m. po. supra rasuram Vb 5 μετὰ τὰ κατὰ Anon. 7, 515, 4 W. (et Vδ), τὰ
κατὰ om. ibid. (Nil.) Phy Ac Vb Vg ἐν ἐκπώμασι Syr. et Sop. 4, 235, 7 (Py, -τι W.).
Sop. 5, 168, 13 W., (om. ἐν) Marc. 4, 608, 22 W. Anon. 7, 515, 5 W. (cf. 519, 5 W.),
(ἐν τοῖς ἐκπ.) sch. Va 39, 3 Kow.; -τι Vg 6 προειρημένους 7 κεφαλαίοις P Vδ Va com-
plures Vatt Parr XIII—VI; προειρ. 7 μόνοις κεφ. Phy V rell, mg γρ. P; μόνοις p. κεφ. Vγ
7 δὲ — 8 ἑτέρου sch. Va 38, 29-30 Kow. ἐπ' Anon. 7, 521, 10 W., ὑπ' Anon. 7, 521,
26 (Vu) τε om. sch. Va 38, 29-30 Kow. Py Vc Vγ plures Vatt Parr XIII—VI,
γε pro τε Vδ 8 τὴν κρίσιν ἔχει p. πεπραγμένου La Pfws 9 ἐπεὶ Ph P, ἐπειδὴ Py V
PgLa Vb Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI 10 καὶ αὖ καὶ Vde, alt. καὶ m. sch. La
μετὰ — Φίλιππος Anon. 7, 522, 3 W. μετὰ τὰ κατὰ Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI,
τὰ κατὰ supra m. ead. Pq, m. po. Vc Pg Va Vfs Pm ἔπεμψεν ὁ Φίλιππος Ph Ac
Vδk Pk 11 ἢ τοὺς χιλίους νεκροὺς ἢ τοὺς διαχιλίους αἰχμαλώτους λαμβάνειν Vb Pu
νεκροὺς om. Ac PgLa Vdefiq, del. Vc, supra m. ead. Pq 13 δημοσίων ἀδικημάτων
Syr. 2, 130, 1-2 R. Anon. 7, 522, 12-13 W. V P; ἀδ. om. Phy Vb Vik Pru, supra m.
po. Vg; cf. 63, 5. 66, 5. 68, 18. 70, 6. 73, 20—74, 1 R. ἐν — 14 παραγραφικόν
lemma Syr. 4, 630, 8-11 W. sch. Va 39, 13-15 Kow., cf. Anon. 7, 519, 12-13 W.
14 ἴδιον κεφάλαιον Anon. 7, 522, 22 W., ἴδ. κεφαλαίου ibid. (Pb) ἐστὶ παραγραφικόν Py
Phy Vc Ba La Vb Vkq Pkz, ἔστιν ὡς παρ. sch. Va 39, 14-15 Kow. Pg Vγ Vfg Pfwdt;
τὸ, supra ὡς m. ead. La Pq; τὸ rell 16 καὶ — λυσιτελῇ Anon. 7, 523, 30-31 W., ubi
οἷον pro ὅν (Pb) ἐνθα ἂν pro ὅν ἂν τρόπον sch. Va 39, 27 Kow. ἐπὶ — κρίνεις lem-
ma Sop. et Marc. 4, 636, 2-3 W. sch. Va 40, 14 Kow. μὲ p. κρίνεις Ph Vδk; μὲ
om. Vfi Pswz

- 69 R. εἰ μὲν ἐπὶ τοῖς ὕστερον πραχθεῖσιν, οὐ δεῖ ἐφ' οἷς ἄλλοι ποιοῦσιν ἕτερον εὐθύνεσθαι, οὐδ' εἰ προσήκοντες εἶεν γένει, μήτι γε δὴ πολέμιοι [καὶ μὴδὲν προσήκοντες]. εἰ δὲ ἐφ' οἷς ἐξ ἀρχῆς συνεβούλευσα ἢ ἐπραξα, τότε ἔδει ἀντιλέγειν [ἢ εἶργειν]. καὶ εἰ μὲν ἀντειπὼν ἡττήθης, βιάζῃ νῦν
 5 καὶ οὐκ ἐμοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ψηφισαμένων ἢ καὶ μὴ κωλυσάντων κατηγορεῖς. εἰ δὲ οὐκ ἀντεῖπες ἢ οὐκ ἐκώλυσας, ἦτοι ἔχων τι βέλτιον εἰπεῖν ἢ πράξει παρηκας τοῦτο τότε καὶ δύσνους ὧν ἐξελέγχῃ τοῖς κοινοῖς ἢ οὐδὲν εἶχες ἀντιλέγειν καὶ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ ὁμοίως ἐμοὶ τῶν ὕστερον ἀποβεβηκότων καὶ ἃ μὴδενὸς προσδοκῆσαντος
 10 γέγονε καὶ ἄξιός εἰ δίκην ὑπέχειν, εἰ δὴ καὶ μὲν ἄξιοις. ἔτι ἐν ταῖς τοιαύταις ἀντιλήψεσι πρὸ τοῦ ἀντιθετικοῦ τοῦ ἐμπέπτοντος συγγνωμονικῶ πάντως χρηστέον κεφαλαίῳ, οἷον 'οὐδεὶς οἶδε τὸ μέλλον'. οὐκοῦν οὐδὲ ἐγὼ ἀγνοήσας ὑπεύθυνός εἰμι'. μεταχειριεῖται δὲ αὐτό, ὡς προσήκει, ὁ καὶ τῆς ὅλης τέχνης τῆς ῥητορικῆς ἐπιστήμων. οὐ γὰρ ἱκανὸν τὸ διελεῖν

1 εἰ — 2 εὐθύνεσθαι Anon. 7, 524, 8-9 W., ubi γεγεννημένοις pro πραχθεῖσιν W. (et Marc. 4, 636, 5 W.), με p. δεῖ, om. ἕτερον (etiam sch. Va 40, 16 Kow.) W., ἕτερος πεποιήκε(ν) pro ἄλλοι ποιοῦσιν W. (et Marc. 4, 636, 5-6 W.), 2 κρίνεσθαι 7, 524, 8 (Pc) et (Hmg) Pθ, cf. Sop. et Marc. 4, 636, 6 W., εὐθύνεσθαι Anon. 7, 524, 9 W.; cf. Anon. 7, 515, 30 (Nil.) οὐ δεῖ τινα κρίνειν ἐφ' οἷς ἄλλοι ἐπραξαν, Plan. 5, 320, 16-17 W. ἐφ' οἷς ἕτεροι πεποιήκασιν οὐ δεῖ με κρίνεσθαι 2 οὐδ' — πολέμιοι Anon. 7, 524, 12-13 W., ubi γένει p. εἰ W. (et Sop.-Marc. 4, 636, 11 W.), γένει om. sch. Va 40, 17 Kow., μήτιοι (Vu) et (Hmg) Vγ, πολέμιοι (P Vu Vδ), πόλεμον (sic) W. οὐδ' p. προσήκοντες Anon. 7, 264, 19-21 W. δὴ om. in paraphr. sch. Va 40, 17 Kow. Pη ἢ pro καὶ Ph Ba Vδk Pk 3 μὴ pro μὴδὲν Ba Pk, δὲν supra m. 2 Vc δ' Sop. et Marc. 4, 636, 12 W. 4 ἔδει σε Phy Vb Vk Pqu; σε ἔδει Pr ἢ εἶργειν om. Sop. et Marc. 4, 636, 13 W. Va Pb Vs τί βιάζῃ lemma 4, 629, 12 W. 5 tert. καὶ om. Phy Vb Psw; om. in suppletis m. po. Vm; etiam supra m. ead.? (ἢ μὴ καὶ κωλυσάντων in textu) Pr 6 κατηγορεῖς p. 5 μόνον sch. Va 40, 19 Kow. ἀντεῖπας sch. Va 40, 20 Kow. Vb, in ras. m. po. Vc οὐδὲ pro ἢ οὐκ sch. Va 40, 20 Kow. Py Ba Vb Pqu; ἢ in ras. m. po. Vc ἢ τι ἔχων Pf, (om. τι p. ἔχων) Vγ Vusβ Pswθ τι om. sch. Va 40, 21 Kow. Pa Vhlm Pbemnνεμ, supra m. ead. Vq 7 τοῦτό τε Ph, τοῦτό γε τότε Pu — 10 cf. Sop. et Marc. 4, 636, 25-26 W. Anon. 7, 525, 3-4 W. ἐλέγχῃ sch. Va 40, 23 Kow. 8 αὐτῆς ἄρα sch. Va 40, 23-24 Kow. 10 καὶ om. Phy Ac Vfi Pκ, m. po. inser. Vb δι[ε]φ[ε] pro δὴ Pc, δὴ ex δεῖ La, δέ γε Ph, γε δὴ Vb Vg Pq ἔτι — 11 τοιαύταις lemma sch. Va 41, 1 Kow. ἔτι — 11 ἀντιλήψεις Anon. 7, 524, post 13 (Pc); ἔτι om. Anon. 7, 525, 8 W. 11 ἀντιλήψεις Pc, -σι ex -σιν Pμ πρὸ τοῦ ἀντιθετικοῦ sch. Va 41, 3 Kow. 12 οἷον — μέλλον Syr. 4, 637, 25-26. Marc. 4, 638, 9 W. οὐδεὶς — μέλλον Anon. 7, 528, 11 W. οὐδεὶς ἀνθρώπων — μέλλον Syr. 4, 637, 13-14 W. οὐκοῦν — 13 εἰμι Anon. 7, 528, 11-12 W. 13 μεταχειριεῖται — προσήκει sch. Va 41, 12-13 Kow. — 45, 1 ἐπαγγέλλεται Anon. 7, 530, 26-29 W. αὐτὸ Anon. 7, 530, 26 W. sch. Va 41, 12 Kow., αὐτῷ Ph, αὐτὰ Pu, om. Vc Ba ὁ καὶ Anon. 7, 530, 27 W., καὶ ὁ Pc Pmνεθ

μόνον εἰδέναι, ὅπερ καὶ μόνον τοῦτ' ἐβιβλίον ἐπαγγέλλεται[, ἀλλὰ καὶ
τὸ εἰδέναι μεταχειρίζεσθαι]. καὶ περὶ μὲν ἀπλῶν ἀντιλήψεων ταῦτα.

- 70 R. Τῶν δ' αὖ διπλῶν ἡ μὲν ἐστὶ κατὰ συμπλοκὴν, ἡ δὲ κατὰ διαί-
ρεσιν. καὶ κατὰ συμπλοκὴν μὲν, ὅταν δυοῖν ὄντων τοῖν ἐγκλημάτων μὴ
5 δύνῃται χωρὶς ἑκάτερον αὐτῶν εἶναι ἐγκλημα, μετὰ δὲ τῆς τοῦ ἐτέρου
συμπλοκῆς. οἷον ταῖς πάντων γνώμαις τις ἀντιλέγων αὐτὸς οὐδὲν ἀπο-
φαίνεται καὶ δημοσίῳ φεύγει. ἐνταῦθα ὅτι μὲν δύο ἀντιλήψεις, δηλον·
καὶ γὰρ λέγειν καὶ μὴ λέγειν ἔξεστι· καὶ αὖ ὅτι δύο ἀντιθέσεις, ὁμοίως·
οἷον 'ἀντιλέγω, δεῖ γὰρ ἐφ' οἷς ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ἀντιλέγειν'. πά-
10 λιν 'οὐ λέγω, οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ τῶν μὴ κατεπειγόντων λέγειν'. ἀλλ' ἴδιον
τοῦ εἶδους τούτου τὸ δεῖν ἀπολογουμένους μὲν διαίρειν καὶ χωρὶς περὶ
ἑκατέρου ποιεῖσθαι τὸν λόγον, κατηγοροῦντας δὲ συμπλέκειν. κατὰ διαί-
ρεσιν δὲ διπλῇ ἀντιλήψει γίνεται, ὅταν δύο ἐγκλήματα ἢ δυνάμενα καὶ
χωρὶς ἀλλήλων κρίσιν ἐπιδέχεσθαι. οἷον πολλὰς τις ἀμείβων γυναικας

1 ἀλλὰ — 2 Nil. f. 110 v; om., mg m. po. ἀλλὰ δεῖ καὶ μεταχειρίζεσθαι καὶ περὶ μὲν
ἀπλῶν ἀντιλήψεων ταῦτα, supra λέγομεν Pr ἀλλὰ — 2 μεταχειρίζεσθαι P, om. Py La Vfiq
Pfwstik; mg m. po. (om. τὸ) Vb, (ἐπιχειρεῖν δόνασθαι pro εἰδ. μεταχ.) Vg 2 τὸ om.
Ph Ac Vdk Vde Pk, m. ead. inser. Fq τὸ εἰδέναι om. Ba, (ἀλλὰ τὸ μεταχ. expun-
xit m. 2?) Vc μεταχειρίζεσθαι Vu, mg m. po. in suppletis La; om. Ph τῶν pro
μὲν Pc, μὲν τῶν Vu 3 τῶν δ' αὖ διπλῶν lemma sch. Va 41, 16 Kow. — 4 διαίρεσιν
Nil. f. 110 v — 7 φεύγει Anon. 7, 533, 27—534, 3 W. 4 καὶ om. Anon. 7, 533,
28 W. Fy Py Vb Vg Pfw δύο Py Vb Vg, mg Ph, supra m. ead.? οἷν Pr, δυοῖν m.
ead. ex δύο Pq ὄντων Py Vg, (p. ἐγκλημάτων) Vb, supra m. ead.? οἷν Pr; om.,
mg ὄντων Ph τοῖν om. Anon. 7, 533, 29 W. Py Fy Vb Vg Vdk; τοῖν, mg. τῶν Ph;
τῶν inser., supra m. ead.? οἷν Pr ἐγκλημάτων Py Vb Vg Vd, mg Ph, supra m. ead.?
οἷν Pr, m. po. Vk 5 δόναται Py Vb Vgu Pu ἕτερον Vb Vg αὐτῶν εἶναι Anon.
7, 534, 1 (Pc), εἶναι αὐτῶν W. μὴ pro μετὰ Anon. 7, 534, 1 (Fc Pb) τοῦ ἐτέρου Anon.
7, 534, 1 (Pc Pb), τῆς ἐτέρας W.; τοῦ om. Vb Vde Pm 6 οἷον — 7 φεύγει Sop. et
Marc. 4, 641, 2-3. Anon. 7, 534, 2-3 W. ταῖς — 7 φεύγει Anon. 7, 539, 14-15 W.
ἀντιλέγων p. τις 7, 539, 14 (Nil.). Anon. 7, 534, 2 W. Py Vy Ph V PgLa Vdk plures Vatt
Parr XIII—VI, τις p. ἀντιλέγων Syr. 2, 132, 3. 136, 15-16 R. Syr. et Marc. 4, 641, 2.
Anon. 7, 539, 14 W. codd rell, ἀντιλέγει τις Sop. 5, 171, 19 W. — 7 Anon. 7, 534, 2-3 W.
καὶ οὐδὲν αὐτὸς ἀποφανόμενος δημοσίῳ φεύγει; αὐτὸς p. οὐδὲν etiam 539, 15 W., οὐδὲν p.
αὐτὸς ibid. Nil. 7 δημοσίῳ ἀδικημάτων Vg Pfwqse, cf. Syr. 2, 132, 4. 136, 17 R.;
φεύγει ἀδικημάτων Vg 8 καὶ etiam p. ὅτι Py Vb Vg Pq 10 οὐ pro οὐδὲν Anon. 7,
534, 25 W.; οὐ, supra m. ead. δὲν Pq; οὐδὲ Py Ba Ac Vb Ffwς χρῆ Anon. 7, 534,
25 W. περὶ τῶν μὴ κατεπειγόντων Sop. et Marc. 4, 641, 24-25 W. sch. Va 42, 5 Kow.
οὐ pro μὴ Vc Ba ἀποφάνεσθαι pro λέγειν Anon. 7, 534, 26 W. 11 δεῖν Sop. et
Marc. 4, 641, 27 W., om. Anon. 7, 538, 7-8 W. τοὺς ἀπολογουμένους Anon. 7, 538,
7-8 W., cf. Sop. et Marc. 4, 641, 27 W. διελεῖν, supra m. ead. αὖ P, supra διαίρειν
Vh; διελεῖν Anon. 7, 538, 5 W. VI 12 τὸν del. Ph, om. Vc Ba PgLa Vy Viq Pk;
τοὺς λόγους Psw 13 δὲ p. 12 κατὰ Nil. Phy Ac Vb Vg Pfwksu, om. Vk, ? Pr ἀντι-
θέσεις pro ἀντιλήψεις Nil. f. 111 v καὶ om. Nil. f. 111 v

καὶ πολλοὺς τιθέμενος παῖδας κακοῦ βίου φεύγει. ἐνταῦθα ὁμοίως μὲν ὁ κατήγορος συμπλέξει, ὁ δὲ φεύγων διαιρήσει, δηλονότι μέντοι ὡς καὶ καθ' ἑαυτὸ ἐκάτερον ἐπιδεχόμενον κρίσιν ἀξήσεως μὲν ἕνεκα συμπλέκεται ὑπὸ τοῦ κατηγόρου, μειώσεως δ' αὖ χάριν διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ φεύγοντος· ἐν δὲ τῷ προτέρῳ οὐκ αὐτὸ τοῦτο τῆς ἀξήσεως ἢ τῆς μειώσεως ἕνεκα οὕτω γίνεται, ἀλλ' ὅτι μὴδὲ ἄλλως κρίσιν δύνανται ἐπιδέξασθαι τὰ πρᾶγμα ἢ τοῦτον εἰσαγόμενον τὸν τρόπον.

Ἐργὴν δύνασθαι εἶναι καὶ πλείονα εἶδη ἀντιλήψεων. αὐτίκα τότε τῶν προειρημένων διαφέρει, οἷον γραψάμενοι μοιχείας τινὲς ἀλλήλους καθυφέντες τὰς γραφὰς ἡμειψαν τὰς γυναῖκας καὶ φεύγουσι κακοῦ βίου. πρῶτον μὲν γὰρ δύο πρόσωπά ἐστι τὰ κρινόμενα, ἔπειτα δύο ἀντιλήψεις καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν, οἷον γράφεσθαι τινα ἕξεσι καὶ πάλιν ἀναιρεῖσθαι τὰς γραφὰς, ἕξεσι γαμῖν ὅθεν βούλεται τις καὶ ἀποβάλλεσθαι τὴν οὖσαν

1 τιθέμενος Sop. 5, 171, 25. 29. Anon. 7, 534, 30. 540, 24 W. Py V P, cf. Sop. et Marc. 4, 643, 14 W.; θετοὺς ποιούμενος 7, 540, 24 (Nil.). Ph Vδκ, m. 2 Ac, cf. Syr. 2, 136, 23 R. 4, 642, 18 W.; τιθέμενος θετοὺς παῖδας Pk κρίνεται Anon. 7, 534, 30 W. 2 καὶ om. Vδ Vf Pκον 3 ἀξήσεως — 4/5 φεύγοντος Anon. 7, 536, 7-8 W. — 4 συμπλέκονται Anon. 7, 536, 7 W. 4 δὲ, om. αὖ Ac Vδκ Vδ διαιροῦνται Anon. 7, 536, 8 W. 6 γίγνεται Ph Vi Pκκ 8 — 10 βίου Anon. 7, 536, 10-14 W. τῶν ἀντιλήψεων Anon. ibid. 10-11 W. τοῦτο p. 9 προειρ. pro τότε Anon. ibid. 11 W. 9 οἷον γραψάμενοι 7, 542, 12 (Nil., οἷον om. W.). 536, 11-12 W., γραψάμενοι om. Anon. 7, 536, 12 (Pc) τινες p. μοιχείας Anon. 7, 536, 12 W. Ph Ba Ac FgLa Vδκ plures Vatt Parr XIII—VI, m. 1 Vc; μοιχ. p. τινες rell ἀλλήλους Anon. 7, 542, 13 (Nil. et) W., ἀλλήλους ibid. (Fbn). Py Vb 10 καὶ καθυφέντες Anon. 7, 536, 12. 542, 13 W. (ubi καὶ om. Nil.). Fγ Vγ — 13 refert Anon. 7, 543, 16-20 W. 11 τὰ κρινόμενα 7, 542, 16 (Nil.). Anon. 7, 543, 17 W., τὰ om. Anon. 7, 542, 16 W. Vγ Fd alt. δύο scr., τρεῖς Py Vc Ac P FgLa Vδκ plurimi Vatt Parr XIII—VI; τέσσαρες Ba, γρ. καὶ τέσσαρας δ καὶ κρεῖττον m. 2 Vc, γρ. τέσσαρας καὶ ἔστι τοῦτο κρεῖττον, ὡς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ τῶν ἐφεξῆς mg m. po. Pg; τέσσαρες m. po. ex τρεῖς Pc; τρεῖς, supra m. po. τέσσαρες Va, mg m. po. Po; τ| | Vb; σκόπει ὅσαι (m. ead. ex ὁπόσαι) Ph, πολλαὶ Anon. 7, 543, 17 W. 12 καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν Ph Ac P Vγ, γρ. m. 2 Vc; γρ. καὶ ταῦτα παρ' ἄμφοιν mg P, ἄμφοιν καὶ τοσαῦται παραγραφαὶ Vc La Pg Vγ Vde Fd, καὶ τοσ. παρ. mg m. 3 Fc, supra m. ead. Pl, mg m. po. Po; καὶ αὗται παρ. ἄμφοιν καὶ τοσαῦται παραγραφαὶ Ba, ἄμφοιν καὶ αὖ τοσαῦται παραγραφαὶ Pu, (p. αὖ ras.) Vb; καὶ αὖ τοσαῦται παρ. παρ' ἄμφοιν Py Pr, καὶ δύο τοσαῦται παραγραφαὶ καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν Viq Fx, καὶ δύο τοσαῦτα (sic) παραγραφαὶ mg m. 3 Pa, ἄμφοιν (supra m. po. καὶ) τοσαῦτα[ι m. po.] (supra m. po. παραγραφαὶ) ἀντιθετικά οἷον Vf, καὶ αὖ παρ' ἄμφοιν τοσαῦται ἀντιθετικά Pt, καὶ αὗται παρ' ἄμφοιν om. Anon. 7, 543, 17 W. οἷον — 13 sim. Anon. 7, 542, 15-18 W. alt. καὶ om. Phy V Fg Vb Vγ Vδκ plures Vatt Parr XIII—VI 13 γῆμαι Vc Ba PgLa Vdefiq Pdkx; γ[ῆ]μ[αι] Vb, supra m. po. Vk, mg Po καὶ om. Phy V FgLa Vγ Vδκ plures Vatt Parr XIII—VI, m. po. inser. Vb, om. in v. i. mg Po ἀποβάλλεσθαι Anon. 7, 542, 20 W., ubi ἀποβάλλεσθαι (Nil.); -λέσθαι Py V PgLa Pux; -άλεσθαι (sic) Ps, (supra m. ead. alt. λ) Vg, -λλέσθαι (sic) Vf

γυναῖκα· ταῦτα πάντα οὐ κεκώλυται, καὶ τούτων ἐκάστην γε ἀνάγκη
 λῦειν τῷ κατηγόρῳ. φανερά δὲ ἡ μέθοδος ἐπ' ἀμφοῖν, ἐπὶ τε τοῦ κα-
 τηγόρου καὶ ἐπὶ τοῦ φεύγοντος, ἀπὸ τῶν προειρημένων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα
 εἶδη ἀντιλήψεων ἃ περιττὸν ἂν εἶη λέγειν νυνί, πᾶσαν γὰρ ἀντίληψιν
 5 τοῖς προειρημένοις ἐπόμενος ὁρθῶς ἂν τις διαιροίη.

72 R.

[Περὶ τῶν ἀντιθετικῶν]

Αἱ ἀντιθετικαὶ πᾶσαι διαιροῦνται προβολῇ, ὅρῳ ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς
 ἐπομένοις τῷ ὅρῳ μέχρι τοῦ πρὸς τι, διανοίᾳ, αὐτῇ τῇ ἀντιθέσει, ἥ ἔστιν
 10 ὁμώνυμος τῇ στάσει αὐτῇ τοῦ ζητήματος, ἀντιστατικῇ ἢ ἀντεγκληματικῇ
 ἢ μεταστατικῇ ἢ συγγνωμονικῇ, πάλιν διανοίᾳ, μεταλήψει, πρὸς τι, ὅρῳ
 βιαίᾳ, θέσει, ἐτέρᾳ μεταλήψει, ἀντιλήψει, ποιότητι καὶ γνώμῃ.

Ἡ προβολὴ φανερά ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων. τῷ δὲ ὀριστικῷ ὅτε
 ἐμπίπτει ὁμοίως χρῆσθμεθα καθάπερ καὶ ἐν [τῇ] ἀντιλήψει προείρηται.

1 κωλύεται Ph Vδ, (supra m. po. γρ. οὐ κεκώλυται) Vk ἐκάστην γε Phy V PgLa
 Vb Vδk Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, ἐκάστην p. γε rell, γε om. Pν 3 ἐπὶ om.
 Vγ Vδ Vg Pμ ἔστι — 5 Anon. 7, 537, 9-11 W. ἔστι sch. Va 43, 3 Kow. Anon.
 7, 544, 1 (Pa Vδ, ubi ἔτι W.) ἄλλα 4 εἶδη sch. Va 43, 3-4 Kow. Anon. 7, 543, 6 (Pa
 Vu, ubi εἶδη om. W.) 4 ἀντιλήψεων om. Anon. 7, 537, 9 W. Py, ? Ph, Ac Vγ Vδk; exh.
 sch. Va 43, 4 Kow. rell, supra m. ead. ἀντιλήψεων Pr λέγειν νυνί Ph V PgLa Vγ
 Vdefgik Pk, λέγειν νῦν rell, λέγειν p. νῦν Anon. 7, 537, 9-10 (Pc) 5 προκειμένους Anon.
 7, 542, 7 W. ἐπομένοις ὁρθῶς ἂν τις Anon. 7, 537, 10-11 W. Ph V PgLa Vγ Vδk plu-
 res Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. P; ἂν τις ὁρθῶς ἐπόμενος Py P rell 6 τῶν lemma
 sch. Va 43, 8 Kow.; om. Ac Vgsu Pfwrsu, supra m. 1 Ba Pt, inser.? La, mg m.
 po. Vb p. ἀντιθετικῶν supra rubro ἀντιστάσεως ἀντεγκλήματος μεταστάσεως συγγνώμης P,
 mg La, m. po. Vb, om. Phy V Pg Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI 7 αἱ — 8 ἐπο-
 μένους Nil. f. 121 r πᾶσαι om. Py Vδ, cf. Anon. 7, 544, 21 ἀπασῶν. Plan. 5, 324, 5 W.
 ἀπᾶσας ὅρῳ ἔστιν ὅτε sch. Va 43, 21 Kow. 8 τῷ — τι mg m. po. La Ve, om. Pg
 Vd Pκ μέχρι — τι om. Vγq, m. po. Vfi τι τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους Ba Va plu-
 rimi Vatt Parr XIII—VI, τοῖς — τέλους supra m. ead. Pq, m. po. Pa Pb Vi, (τὰ pro
 τοῖς) Ve, (μέχρι pro ἄχρι) Vf, expunx. m. po. Po ἥτις Pγ Pr 9 αὐτῇ Ac P, p.
 ὁμώνυμος Vkq Pmδ; αὐτοῦ ? Ph, Py Vc Ba PgLa Vb Pdlgrus, (p. ζητήματος) Vg, om.
 Sop. 5, 176, 18 W. 10 πάλιν Sop. 5, 176, 18-19. Anon. 7, 552, 1 W. Nil. Phy V PgLa
 Vb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. P; ἐτέρᾳ P rell διανοίᾳ Anon. 7,
 552, 1 (Pa), διάνοια W. πρὸς — 11 excidisse in exemplis vetustissimis animadver-
 terunt interpretes noti Sopatro 5, 177, 8-9. 13-21 W. 11 [συγ in ras., καὶ supra
 m. 2] γνώμῃ Vc, γνώμη ex συγγνώμῃ Pm 12 ὀριστικῶι Nil. Phy Vc Pc Vh Pfwz,
 ὀρικῶ ex ὀριστικῶ Pa Vb Pq, γρ. δὲ ὀρικῶ. ὁμοίως δὲ γράφεται καὶ τοῖς ἐφεξῆς δισιν (72,
 16, 18 R.) mg m. sch. Pc, (γρ. om., γράφει) Pa; ὀριστικῶ, supra γρ. καὶ ὀρικῶ Vδ 13 ἐμ-
 πίπτει Syr. 4, 658, 22 W. Nil. Py Vb Vδ plures Vatt Parr XIII—VI ὁμοίως Anon.
 7, 554, 3 W., ὁμοίαν ibid. Nil., om. Pκ καὶ lemma Plan. 5, 325, 19, om. Sop. 4, 660, 12.
 Anon. 7, 555, 13 W., Pq τῇ lemma Plan. 5, 325, 19 W., om. Sop. 4, 660, 12. Anon.
 7, 555, 13 W. Py Ac Pr; cf. 67, 2. 18. 74, 15. 75, 1. 77, 2. 78, 16. 89, 13 R.

καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν δηλαδὴ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐστί, πρὸς ἃ τῇ
 διανοίᾳ ὁ φεύγων χρήσεται. παράδειγμα δὲ ἔστω τὸδε· ἀριστεὺς πορνεύ-
 οντα τὸν υἱὸν ἀπέκτεινε καὶ φεύγει φόνου. τὸ μὲν οὖν ὀριστικὸν οὐκ
 ἐμπέπτωκε, μετὰ δὲ τὴν προβολὴν διήσει ὁ κατηγορὸς τὰ ἀπ' ἀρχῆς
 5 ἄχρι τέλους, ἐπειδὴ μὴ ἐμπέπτωκε τὸ ὀριστικόν. πρὸς ἃ ὁ φεύγων τῇ
 διανοίᾳ χρήσεται ἀξιῶν μὴ τὸ γεγονὸς μόνον ἐξετάζειν, ἀλλὰ καὶ μεθ'
 73 R. ἧς γνώμης, πρῶτον μὲν ὅτι οὐ δύσους ὦν οὐδὲ ἐπιβουλεύων τῷ παιδί,
 ἔπειτα ὅτι ἄκων μὲν, ἀναγκαίως δέ. εἴτα ἡ ἀντίθεσις, ἐνταῦθα ἀντεγκλη-
 ματική, ἐμπέπτωκεν, ὅτι ἄξιος ἦν, καὶ τόπον ἔρει κατὰ πόρνον· ἐν πάσῃ
 10 γὰρ ἀντεγκληματικῇ ἀντίθεσις τοπικὴ γίνεται. ἔρει δέ τι καὶ ἀντιστατικόν
 ὡς καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πεποίηκε τοῦτο τοῦ παθόντος. ὅπως τε πάσαι αἱ ἀντι-
 θετικαὶ ἀλλήλαις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμπλέκονται καὶ οὐ μόνον ἀλλή-
 λαις ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν. ἡ ἑτέρα διάνοια τοῦ διώκοντός

1 καὶ — ἐστί Nil. f. 125 v 2 χρήσεται ἀξιῶν μὴ τὸ γεγονὸς μόνον ἐξετάζειν ἀλλὰ
 καὶ μεθ' ἧς γνώμης Py Vc Ba Vb Pu, ἀξιῶν — γνώμης mg m. ead. Pq, supra m. po. Pg
 δὲ om. Py Vb Pr ἀριστεὺς — 3 φόνου Anon. 7, 559, 23-24 W. — 3 πορνεύοντα Anon.
 7, 555, 28 (Pc Pb Vu Vδ). 556, 29 W., -ι 555, 28 W. 3 φεύγει φόνου Anon. 7, 559,
 23-24 W., φεύγει p. φόνου ibid. (Nil.). Py Ba Pc Vb Vgu Pgru, κρίνεται φόνου 7, 566, 10
 (Nil. et) W. ὀριστικὸν Phy Vc Ba Pc Vh Pfw, ὀρικὸν ex ὀριστικόν Ac Pa Vb Pbq
 5 ἐμπέπτωκεν Ph Pκ ὀριστικὸν lemma Syr. 4, 669, 13 W., ubi τῷ ὀριστικῷ (Py), Phy
 Vc Ba Pfw, ὀρικὸν ex ὀριστικόν Ac Pa Vb; τὸ ὀρικὸν m. ead.? ex τῷ ὀρικῷ, mg γρ.
 ὀρικὸν Pg πρὸς — 6 διανοίᾳ Nil. f. 126 r, lemma Plan. 5, 326, 5-6 W. 7 οὐ m. po.
 Po, m. po. ex? Vf, om. Prμ 8 εἴτα — 10 γίνεται Nil. f. 127 r εἴτα Py Ac P,
 ἔπειτα Vc Ba, ? (evan.?) Ph 9 πάσι Ph (supra η) Pr 10 γὰρ ἀντιθέσει Py P Va
 plures Vatt Parr XIII—VI ἀντεγκληματικὴ Pc Vs, -ῇ Vγ, ex -ῇ Vf Pr, ἡ ἀντεγκλη-
 ματικὴ Ph ἀντίθεσις Sop. 5, 178, 17 W. Py V P; ἡ ἀντίθεσις Sop. 4, 671, 21 W. Nil.
 f. 127 r Pγ, mg ἐν ἄλλοις οὕτως ἐδρήσεις P; ἀντιθέσει Vγ Pκ, m. po. Vdf γίνεται Ph
 Vi Pκ γίνεται τόπικὴ καταδρομὴ Vγ Vf Pκ (male adn. 73, 5 R.); ἀντίθεσις, mg m. po.
 καταδρομὴ Pe, supra m. po. Vd δὲ Anon. 7, 565, 22, om. Syr. et Sop. 4, 673, 30.
 Anon. 7, 560, 20 W. τι om. Anon. 7, 560, 20. Py Vc Ba Vb Vg Pu, supra m. ead. Vδ
 καὶ 7, 565, 22 (Nil.), τὸ pro καὶ ibid. W. ἀντιστατικὸν Anon. 7, 560, 20 (Pb), ἀντικατα-
 στατικὸν ibid. W. 11 ὡς ὅτι τοὺς τοιοῦτους οὐ δεῖ ἐλεεῖν ἀλλὰ μᾶλλον ἀναιρεῖν καὶ P Va
 Vhlmsu Pbemnotvθμ; ὅτι — ἀναιρεῖν mg m. po. Py Pu, del. Pl καὶ om. Vγ Vg,
 in v. l. γρ. P τε lemma Plan. 5, 327, 27 W., δὲ pro τε Pg Prμ πάσαι — 13 στά-
 σεσιν cf. Anon. 7, 561, 28-29 W. αἱ Anon. 7, 561, 28 W.; μὲν pro αἱ ibid. (Pc), supra
 m. ead. Pr; om. Vb Pru — 12 ἀντιθετικαὶ Anon. 7, 561, 28 W., ἀντιθέσεις ibid. (Nil.)
 12 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Anon. 7, 561, 28 (Nil.), om. ibid. W. Pl συμπλέκονται Marc.
 4, 676, 8. Anon. 7, 561, 28, cf. 562, 6. 565, 15-16 W.; ἐπιπλέκονται Syr. et Sop. 4,
 675, 20, cf. 676, 3. Anon. 7, 562, 30-31. 563, 2-3. 569, 29 W.; ἐπισυμπλέκονται Anon.
 7, 561, 28 (Nil.), cf. Metroph. ap. Anon. 7, 562, 3. 4, ap. Plan. 5, 327, 9-10; Anon.
 7, 562, 10-11. 565, 6. 566, 11. 568, 16-17. 18. 20. Plan. 5, 330, 21 W. οὐ μόνον 13 ἀλ-
 λήλαις Anon. 7, 561, 29 (Nil.), οὐκ ἀλλήλαις μόνον ibid. W. 13 ταῖς om. Marc. 4,
 676, 14 W., (ἄλλαις p. στάσεσιν) Py ἡ ἑτέρα διάνοια lemma sch. Va 45, 5 Kow.

ἐστίν, ὅτι οὐ διὰ τοῦτο ἀλλὰ δι' ἄλλο τι. χρή δὲ γινώσκειν ὅτι εἰ καὶ
 μὴ ἐνταῦθα πάνυ οἰκτεῖον τὸ κεφάλαιον, ἀλλ' ἐν ἑτέροις οἰκειότατόν τε
 ὁμοῦ καὶ χρησιμώτατον εὐρίσκεται. ἡ μετάληψις, ὅτι ἄλλως, οὐχ οὕτως
 ἔχρην. τὸ πρὸς τι ἀμφοῖν ἐστὶ πότερον μείζον ἀνταποδεικνόντων τὸ
 5 εὐεργέτημα ἢ τὸ ἀδίκημα. ὁ βίαιος ὅρος ὁμοίως ἀμφοτέρων ἐστί. γνωρι-
 μώτερον δὲ ἔσται τὸ κεφάλαιον ἐπὶ τοῦδε τοῦ ζητήματος· ἐν λιμῷ καὶ
 πολιορκίᾳ συμβουλευέων ὁ στρατηγὸς ἐξιέναι καὶ μάχεσθαι οὐκ ἔπεισε,
 10 δέσποε λαθὼν μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ νενικήκασιν μὲν ἐξεληθόντες,
 74 R. δημοσίων δὲ ὕστερον φεύγει. ὁ οὖν βίαιος ὅρος, εἰ μὴδὲ νίκη τοῦτο ἀλλ'
 10 ἄλως πόλεως καὶ κατασκαφῇ· καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ φεύγοντος ὡς ἐτέρως,
 εἰ μὴδὲ διακοφῇ τείχος τοῦτο ἐστὶν ἀλλὰ στήσαι πεπτακόες. ἡ θέσις οὖν
 ἔπεται ἀκολουθῶς ὅτι δεῖ τὸν στρατηγὸν πάντα ὃν ἂν ἐγχωρῇ τρόπον εὖ
 ποιεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀκόντων ἐνίοτε τῶν πολιτῶν δι' ἄγνοίαν τοῦ βελτί-
 15 στου καὶ βλάπτειν μικρὰ ἀντὶ μεγάλων· κοινὸν γὰρ τοῦτο ἐν πάσῃ ἀντι-
 θέσει. ἡ ἑτέρα μετάληψις πάλιν τοῦ διώκοντός ἐστιν· 'ἐχρην αὐτὸ τοῦτο
 ἀνακοινῶν τῷ δήμῳ, τοῖς ταξίαρχοις, τοῖς λοχαγοῖς'. ἡ ἀντίληψις· 'στρα-
 τηγὸς ἦν, καὶ ἐξῆν δήπου'. ἢ ὅτι πατρί γε ὄντι ἐξὸν ἦν μὴ βουλευέσασθαι

1 καὶ om. Sop. et Marc. 4, 678, 10 W. Py 2 πάνυ om. sch. Va 45, 14 Kow.
 οἰκτεῖον ἐστὶ sch. Va ibid. τε om. Vb Vg Pq 3 χρησιμώτερον P Va Vhlu Pb ἄλλως
 τε οὐδὲ Sop. 4, 679, 4 (Ald. adn. 1), τε om. ibid. W.; Anon. 7, 572, 19 W. (τε supra
 ibid. Pa), ἄλλως ἀλλ' οὐχ Nil. Ph Ba Ac Pg Vb Vde Pfwgru, mg Pa, (καὶ pro ἀλλ')
 mg Pc; ἄλλως ἔχρην ἀλλ' οὐχ οὕτω Pn; ἄλλως, οὐχ rell 4 τὸ — ἀμφοῖν lemma sch.
 Va 45, 16 Kow. τὸ — 5 ἀδίκημα Nil. f. 133 r ἐστὶ iterum p. μείζον Phy Vdk Pr
 6 τοῦτου τοῦ Vc Ba Vb Pqu 8 τι Phy P, cf. Syr. 2, 140, 21 R.; om. V PgLa Vb
 complures Vatt Parr XIII—VI 9 δημοσίων ἀδικημάτων Va Pbq δ' PgLa Vi Pux
 10 ὑπὸ om. Py, supra m. ead. Pr 11 τὸ τείχος Pγ PgLa Vdk Vg Pu ἡ — 12 ἀκο-
 λούθως Nil. f. 133 v 12 οἷον ὅτι 7, 577, 4 (Nil.) ὅτι — 13 πόλιν Plan. 5, 332,
 25-26 W. ὅτι — 13/14 βελτίστου Anon. 7, 577, 4-7 W. πάντα Phy V PgLa Vb Vγ Vdk
 complures Vatt Parr XIII—VI, πάντ' Vγ, πάνθ' Anon. 7, 577, 5 W. Plan. 5, 332, 25 W.,
 mg γρ. Pc; πάντα, supra κατὰ Pr; καθ' P rell, om. sch. Va 45, 23-24 Kow. ἂν om.,
 ἐγχωρεῖ Py PgLa Vu 14 κοινὸν — 15 ἀντιθέσει Nil. f. 134 r εἶναι pro ἐν Ac, mg γρ.
 Pc, mg Pa, τοῦτο ἐν supra m. ead. Pq πασ[η] m. po.] Pc, πᾶσι Pμ 15 ἡ — ἐστίν
 Nil. f. 134 r αὐτὸν Ph, αὐτὸ p. τοῦτο Vdk 16 κοινοῦν Anon. 7, 578, 6 W. τα-
 ξίαρχοις 7, 578, 6 (Nil.). Ph Pa Va Pb Vdk, -αῖς Anon. 7, 578, 6 W. Py V Pc PgLa Vb
 Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI ἡ — 17 δήπου Nil. f. 134 v 17 ἐξὸν pro ἐξῆν Pγ
 δήπου p. ἦν Pg, (καὶ ἐξῆν πάντως) Vdk ὄντι καλὸν εἰ μὴ ἐξὸν ἦν βουλευέσασθαι Pγ, (ad
 καλὸν mg m. po. μάλλον) Ph, καλὸν ἦν τὸ ἀνενεγκεῖν τῷ δήμῳ εἰ μὴ ἐξῆν πατρὶ ὄντι βου-
 λεύεσθαι περὶ τοῦ παιδός, δ θέλει Marc. 4, 683, 15-16; ὅτι μέγιστον ἀγαθόν, εἰ μὴ ἐξῆν
 πατρὶ ὄντι Anon. 7, 579, 7-8 W., ἐξὸν ἦν rell (ἐξ[ὲ]ν ἦν Pa, ἐξῆν pro ἐξὸν ἦν Vγ) μὴ
 Ac P La Va complures Vatt Parr XIII—VI, del. Pb; μοι Vc Vγ, μοι m. po. ex μὴ
 VI, μὴ ex μοι Vi; μοι, m. po. add. μὴ Vk; μοι μὴ Pg Vδ, supra m. ead. Vb, supra
 n. po? Vc, om. Pγ Phy Ba Vgs Poquδ βουλευέσθαι Vδ Pk, supra m. 1? Vc

περὶ τοῦ παιδός. καὶ ὅλως τοῖς ἐμπίπτουσι χρῆσόμεθα, ὥς ἂν ὁ καιρὸς διδῶ. ἡ ποιότης καὶ ἡ γνώμη ὥς γίνεται, ἐν ὅρῳ μεμασθήκαμεν.

Ἐπειράθησαν δέ τινες τῶν ἐπιγραφαμένων τέχνην ῥητορικὴν τὸ περὶ διαιρέσεως μέρος αὐτῆς εἶδη τινὰ εἰπεῖν ἀντιστάσεων καὶ νῆ Δία γε
 5 τῶν ἄλλων ἀντιθετικῶν στάσεων, οὐχ ἵνα διάφορόν τινα οὖσαν τὴν διαι-
 75 R. ρεσίην ἐν αὐταῖς διδάξωσιν ἡμᾶς, καθάπερ ἡμεῖς ἐν τε ἀντιλήψει καὶ
 ἄλλοις πεποιθήκαμεν — ἡ γὰρ ἂν ἴσως τινὸς ἦν ἄξιον — ἀλλ' ὅτι, φασίν,
 ἡ μὲν ἰδιωτική, ἡ δὲ δημοσία, ἡ δὲ μικτή ἐστι, καὶ τοιαῦτά τινα. τὸ δὲ
 αὐτὸ ἀμάρτημα κἀναυῦθα τῷ ἐν τοῖς περὶ ἰδεῶν καὶ τρόπων· τοῦτι γὰρ
 10 πάλιν τοῖς μὲν περὶ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου λόγου ἐπεσκερμένους χρή-
 σιμον, θαυμάζω δὲ εἰ ἐγχωρεῖ τὸν περὶ διαιρέσεως ἔτι τοιαύτης ἀγνοοῦντα
 ἐκεῖνα εἶδέναι· μὴ γινώσκοντι δὲ τί ἂν ὄφελος γένοιτο τῆς διαφορᾶς τῶν
 ζητημάτων, ὃ τι ἰδιωτικὸν ἢ ὃ τι δημοσίον ἐστίν;

Ἔτι τὴν συγγνώμην ἀπὸ τῆς μεταστάσεως οὐ τῷ ἀνευθύνῳ καὶ
 15 ὑπευθύνῳ ἐχώρισαν τινες, ἀλλὰ ἀπλῶς τὰ μὲν εἰς τι τῶν ἔξωθεν μεθι-
 στάντα τὸ ἀδίκημα πάντα μεταστατικά εἰρήκασιν εἶναι, ἐάν τε χειμῶν
 ἐάν τε βάσανοι ἐάν τε ἄλλο τι τοιουτότροπον ἦ, τὰ δὲ εἰς ἰδίον τι πάθος
 ψυχῆς μόνον συγγνώμης εἶναι ὥρισαντο, οἷον ἔλεον ἢ θυμὸν ἢ εἰ τι τοι-

1 ἐμπίπτουσιν Ph et in lemm. ap. Marc. 4, 683, 18-19 (Py), ubi -σι W. 2 ἡ — 2 Nil. f. 134 v, m. po. Py ἡ γνώμη ὥς γίνεται lemma sch. Va 45, 30 Kow. γίνεταί Ph Vi Pkx 3 ἐπειρ. δὲ τινες lemma sch. Va 46, 5 Kow. — 5 στάσεων Nil. f. 134 v — 135 r ἐπιγραφαμένων Sop. 5, 178, 26. Marc. 4, 684, 18 W.; ἐπιγραφάντων (cf. Marc. 4, 684, 20. Anon. 7, 580, 26-27 W.), supra m. po. μένων Vc Pl 4 εἶδη τινὰ lemma sch. Va 46, 11 Kow., καὶ εἶδη τινὰ Sop. 5, 178, 26 W. καὶ — 5 στάσεων mg m. ead. Py, m. po. Vb Pn, m. po? P γε καὶ 5 τῶν Py Ph Vks Pr 5 τῇ om. Phy PgLa Vδk Vdfq Psk, mg ἐν ἄλλοις P; cf. Sop. 5, 179, 26 (sed 178, 32-33) W. 6 καθάπερ καὶ lemma Marc. 4, 684, 22 W. Vc Ba PgLa Vb Vγ plures Vatt Parr XIII—VI τῇ pro τε Ph Vδk, p. τε ras. Pl 7 ἐν ἄλλοις Ph Vδks 9 τὸ pro τῷ Ph Vγ Vu, τὸ m. 1 Vc; τῷ ἐν om. Py Pθ τοῦτι γὰρ lemma sch. Pn f. 84 r 11 δ' PgLa Px ἐγχωροῖ Ac, mg Py 15 ἀλλ' Anon. 7, 583, 5 W. Py Vb Vδ Pequ ἔξωθεν Anon. 7, 586, 25 W., cf. Minuc. ap. Sop. 4, 688, 18. 689, 5. 8, ap. Marc. 4, 690, 29 W., ap. Anon. 7, 583, 6 W.; ἔξω Sop. 5, 101, 14 W. Minuc. ap. Georg. 758 Schilling 16 εἶναι supra m. po. Ph — 17 ἂν ter Anon. 7, 583, 7 W. 17 βάσανοι Minuc. ap. Sop. 4, 689, 8, cf. βασάνων Anon. 7, 586, 5-6; βάσανος Anon. 7, 583, 7 (cf. 14). 584, 10 W. Pγ τι om. Pγ Py Vδks Pnoμ, supra Ph; ἄλλο τι om. Pv πάθος 18 ψυχῆς Minuc. ap. Sop. 4, 689, 6. 8, ap. Georg. 758 Sch., τῆς ψυχῆς Anon. 7, 583, 9 W., πάθος p. ψυχῆς Vc Ba; ψυχῆς om., mg γρ. P 18 συγγνώμην Vc Ba PgLa Vb Vγ plures Vatt Parr XIII—VI, supra Ph, in ras. Pn; συγγνωμονικά Anon. 7, 583, 9 W. pr. ἢ om. Phy Vδ, supra Pr θυμὸν scr. (cf. sch. Va 13, 19 Kow. θυμὸν ἢ ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὕπνον); φόβον aut ὀργὴν com- mendatur e Sop. 4, 688, 4. Marc. 4, 691, 1-2. Anon. 7, 586, 7 W. sch. Dem. 556, 18 (Gloeckner, Quaest. rh. p. 98); ὕπνον sch. Va 13, 19 Kow. Pγ Phy Ac Pa, m. 1 Pc, [m. 2 ὕπνον Vc; ὄκνον, m. 1 γρ. ὕπνον Ba; οἶκτον Ps, m. po. Pc καὶ pro alt. ἢ Phy Vδ Pr εἰ om. Pγ Ps; m. ead. ex? Pr; ἄλλο pro εἰ sch. Va 13, 20 Kow.

οὗτον. καὶ ἔσως ταῦτα οὐ κακῶς· διαφέρει δὲ οὐδὲν πλὴν τοῦ ὀνόματος
 τῆς συγγνώμης, ὃ κὰν ταῖς μεταστάσεσι πολλάκις ἂν τις χρήσαιο καλῶς
 κὰν ταῖς ὀρολογουμέναις συγγνώμαις πάλιν αὐτῇ μεταστάσει τοῦναντίον
 76 R. χρήσεται. τοῦτ' δὲ οὐ τοῦ διαιρετικοῦ εἶδους οἶμαι, τοῦ δὲ τοῖς καιροῖς
 5 εἶδέναι χρήσθαι καὶ μεθοδεύειν ὁρθῶς τὰ νοήματα.

[Περὶ πραγματικῆς]

Ἡ πραγματικὴ διαιρεῖται νομίμῳ, δικαίῳ, συμφέροντι, δυνατῷ,
 ἐγδόξῳ, τῷ ἐκβησομένῳ.

Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἔγγραφος πραγματικὴ, ἡ δὲ ἄγραφος. ἔγγραφος
 10 μὲν ἡ ἀπὸ ῥήτου τὸ ζήτημα ἔχουσα· οἷον ἐν τρισὶν ἡμέραις περὶ πολέ-
 μου βουλευέσθαι νόμος ἐκέλευεν, Ἐλάτειαν ἔχοντος Φιλίππου ἀθῆμε-
 ρὸν γράφει Δημοσθένης ἐξιέναι. ἄγραφος δὲ ἡ μὴ ἀπὸ ῥήτου· οἷον ἀξιοὶ
 μετὰ Πόλον Κλέων Πύθιος καλεῖσθαι.

Τὸ τοίνυν νόμιμον ἐν μὲν τῇ ἐγγράφῳ μιᾷ τῶν νομικῶν ὑποπίπτει
 15 στάσεων καὶ κατ' αὐτὴν γε διαιρεθῆσεται· αὐτίκα δὲ περὶ τῶν νομικῶν

2 ἂν p. τις Vc Ac PgLa Vb Vγ Vdefgiq Pfwku, m. 2 Ph, in suppletis m. 2 Ba
 3 αὐτῇ pro αὐ Vγ, (supra m. ead. τῇ) Pq, mg m. po. Vh, mg γρ. P τῇ om. Py
 τοῦναντίον p. αὐ Py Pnr, p. μεταστάσει Pγ Ph PgLa Vδk rell; τοῦναντίον [II], m. 2 γρ.
 ἀνάπαλιν Vc 4 οὐ χρήσεται Ph Ba Ac, οὐ er. Vc τοῦτ' 7, 585, 14 (Nil., ubi τοῦτο W.).
 lemma Plan. 5, 334, 12 W. sch. Pn f. 84 v 91 v, ταῦτ' sch. Va 47, 5 Kow. V Vb Vde Pd
 οὐ om. Ph; αὐ τοῦ m. ead. ex αὐτοῦ pro οὐ τοῦ Pq 5 ἐνεκά γε τοῦ μηδὲν ἀμαρτεῖν
 p. χρῆσθαι? lemma Plan. 5, 334, 27 W. νοήματα 7, 585, 17 (Nil., ὀνόματα W.) 6 lem-
 ma sch. Va 47, 10 Kow. 8 τῷ om. lemma Sop. 5, 182, 17 W. Pγ Phy Vq Pn; καὶ
 pro τῷ Pd 9 — 13 sim. Syr. 2, 162, 10-14 R. Sop. 4, 726, 5-10. Anon. 7, 592, 16-20.
 Plan. 5, 336, 6-7 W. πραγματικῇ sch. Va 48, 1 Kow. Phy V PgLa Vb Vγ Vδk plu-
 rimi Vatt Pair XIII—VI, mg γρ. P; om. Syr. 2, 162, 10 R. Anon. 7, 592, 16. Plan.
 5, 336, 27 W. 10 ῥήτου τινος refert Syr. 4, 717, 15 W. 2, 162, 11 R. Pr, τινος om.
 Sop. 4, 724, 5 W. τὸ ζήτημα Sop. 5, 187, 19. Anon. 7, 594, 12 W. codd, τὴν ζήτη-
 σιν Sop. 4, 724, 5-6 W. Anon. 7, 594, 10 W., supra γρ. τὸ μα Pr; τὸ ζητούμενον
 lemma Sop. 5, 187, 13-14, cf. Anon. 7, 593, 13 W.; τὴν ἐξέτασιν refert Syr. 4, 717,
 16 W. 2, 162, 12 R. οἷον — 12 ἐξιέναι refert Sop. 5, 187, 21-24 W. — 11 οἷον νόμου
 κελεύοντος ἐν ἡμέραις τρισὶ περὶ πολέμου βουλευέσθαι Py Pr 11 βουλευέσθαι Ph Pμ ἐκέ-
 λευσεν (Anon. 7) 5, 339, 20 (Nil.). Ph, m. 2 Vc — 12 ἐξιέναι sim. Syr. et Sop. 4, 265,
 16-19. Marc. 4, 268, 21-22 W. καταλαμβάντος sch. Va 3, 18. 12, 16 Kow. — 12 ἀθῆ-
 μερὸν γράφει Ph V PgLa Vb Vγ Vk complures Vatt Parr XIII—VI, ἀθῆμ. Δημοσθ.
 ἐξιέναι γράφει Vδ, γράφει Δημ. ἀθῆ. ἐξ. rell 12 γράφει συμβουλευῶν Syr. 4, 719, 3 W.
 2, 164, 3 R., συμβουλευεῖ Δημ. ἀθῆ. ἐξ. sch. Va 3, 19. 12, 16 Kow. μὴ supra m. ead.
 Pa, m. po. VI οἷον — 13 Plan. 5, 342, 8-9 W. 13 μετὰ Πόλον Phy V Pfw, μετὰ
 τὰ κατὰ Πόλον Plan. 5, 342, 8-9 W. P rell; τὰ κατὰ supra m. sch. La, m. po. Vf, mg
 m. po. Pg Vb, m. ead. Pu; μετὰ τὰ ἐν Πόλῳ Sop. 5, 92, 6. 187, 30 W. Vδ, (supra
 πραχθέντα) Pr, m. po. ex Πόλον Pd, μετὰ τῶν ἐν Π. Vk 14 — 15 στάσεων Nil. f. 148 r
 νόμιμον — 15 στάσεων sch. Va 48, 2-3 Kow. μὲν om. Py Vδ, supra m. po. Vf 15 κατὰ
 ταύτην Pγ Ph La Vδk Vde Pm

στάσεων λέξομεν. ἐν δὲ τῇ ἀγράφῳ τὸ ἔθος ὡς νόμιμον ἐξεταστέον, οἷον
 ὅτι καινὰ ἀξιοῖς καὶ οἷα καὶ ὅσα οὐδεὶς πω πρότερον. ταῦτα δὲ πάλιν
 ἐνστάσει καὶ ἀντιπαραστάσει μεθοδεύσομεν. ἀντιπαραστάσει μὲν, οἷον
 Κλέων ἀξιοῖ μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ Πύθιος καλεῖσθαι· 'καινὰ ἀξιοῖς'.
 5 ἀξιώ, καινὰ γάρ καὶ τὰ πεπραγμένα'. ἐνστάσει δέ· 'εἴτα μέντοι οὐδὲ καινὰ,
 καὶ γὰρ καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος ἐκλήθη'. ποτέρῳ δὲ πρότερον χρηστέον,
 77 R. τῇ ἐνστάσει ἢ τῇ ἀντιπαραστάσει, οἱ καιροὶ διδάσκουσιν, ὡς καὶ ἐν στο-
 χασμῷ διωρισάμεθα.

Τὸ δίκαιον μὲν τῶν δικαιολογικῶν ὑποπίπτει καὶ κατ' ἐκείνην γε
 10 διαιρεθῆσεται, ὡς ἂν ἐγγωρῇ, τοῖς κεφαλαίοις.

Τὸ συμφέρον διττὸν ἐστίν, ὅτι χρησίμων καὶ ὅτι ἀναγκαῖον· οἷον
 'χρησίμων προσλαβεῖν Ὀλυνθον, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ μέγας
 ὁ Φίλιππος ἐλὼν ἐκείνους γένηται καθ' ἡμῶν'. τοῦτο δὲ διχῶς ἐξετάσεις,
 τί ποιοῦσιν ἡμῖν τόδε τι πρᾶγμα, περὶ οὗ ἡ βουλή, συμβήσεται καὶ τί
 15 μὴ ποιοῦσιν. ἐκάτερον δὲ αὐτῶν πάλιν τετραχῶς. οἷον 'εἰ μὲν ἐλοίμεθα
 αὐτό, τὰ μὲν ὑπάρχοντα ἡμῖν ἀγαθὰ παραμένει καὶ τὰ οὐκ ὄντα προσέσται,
 τὰ δ' αὖ ὑπάρχοντα φαῦλα ἀποτριφόμεθα καὶ τὰ οὐκ ὄντα οὐ προσλη-

1 ἐν — ἐξεταστέον sch. Va 48, 4 Kow. 2 ὅτι om. Py Pr 4 Κλέων p. ἀξιοῖ Sop. 5, 187, 30 W. ἀξιοῖ p. Πύλῳ Sop. 5, 92, 6 W. (Anon. 7) 5, 342 adn. 58 (Nil.). Po μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ cf. Syr. 2, 173, 14 R. Anon. 7, 599, 1 W. 6 alt. καὶ om. V PgLa Vb Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI ποτέρῳ Py P Va Vhqu Pstuθ, mg m. rec. Ph, m. ead. ex πότερον aut πρότερον Vb; πότερον Anon. 7, 598, 26-27 W. sch. Pn f. 85 r Ph V Pg Vγ Vδ Pdq, supra m. po. ρ (i. e. πρότερον) Vf; προτέρῳ Pdm, πρότερον Vk, (supra ω) Pr πρότερον Py Pc Pm, m. po. Vh; προτέρῳ Anon. 7, 598, 27 W. sch. Pn f. 85 r Vc Ba Pg Vb Vγ Pu, mg m. rec. Ph; προτέρῳ 7, 598, 27 (Nil.), πότερον Pa Va Vhqu Pbntθ, ποτέρῳ 7, 598, 27 (Pc). Ph Ac Vδk Vf Pqs 9 τὸ δὲ δίκ. Nil. Ph Vδk δίκαιον lemma sch. Va 48, 18 Kow. ἀντιλήψει ἢ μὲν τῶν ἀντιθετικῶν Sop. 5, 188, 32—189, 1. Sop. et Marc. 4, 737, 22-23 W.; μὲν τῶν ἀντιθετικῶν ἦτοι δικαιολογικῶν Sop. et Marc. 4, 735, 1-2 W. δικαιολογικῶν Anon. 7, 600, 5 W., (δικαιολογικῶν) Ps, δικολογικῶν m. 1 Vc Ba γε om. Py Vδk Pemrv 10 ἐγγωρῇ Sop. et Marc. 4, 737, 17-18 W. lemma Sop. 5, 188, 28 W. Ph La Vu Fq 11—12 ἀναγκαῖον Nil. f. 150 r τὸ συμφέρον lemma sch Va 48, 29 Kow. διπλοῦν Py Pr οἷον ὅτι Anon. 7, 601, 20 W., ubi οἷον — 12 Ὀλ. om. (Nil. Pa Pb Vu); Py Vgs Pr, in v. l. mg γρ. P, ὅτι suprā m. po. Vc 12 χρησίμων — 13 ἡμῶν sim. Syr. 4, 739, 10-14 W. Ὀλυνθον Anon. 7, 601, 20 W. Phy V La Vb Pγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, in v. l. mg γρ. Pa, supra m. ead. γρ. Pq; Ὀλυνθίους Syr. 2, 177, 20 R. Anon. 7, 602, 7. 604, 17 W. P, in v. l. mg γρ. Pc, supra Pr; rell 13 ὁ om. Sop. 4, 742, 23 W. Py λαβὼν Fy, (p. ἐκείνους) Po 14 τὸ pro τι Py Ac Vf 15 αὐτοὺς Vg Prsw, ex αὐτὸ Pf, αὐτὸ | Vb, om. Pq παραμένει 7, 602, 18 (Nil. P Pb). 612, 16 (P Pb Vu), παραμένει utroque loco W. τὰ δὲ pro καὶ τὰ Phy Vγ Vδ Pr 17 δέ, om. αὖ Anon. 7, 602, 21 W. 602, 23 (Nil.), Frs; αὖ om. Vde Pd ἀποτριφόμεθα Sop. 4, 743, 3 W. 7, 602, 22. 23 (Nil.), ex -εφόμεθα Vi; -εφόμεθα Sop. 4, 743, 3 (Nil.). Anon. 7, 602, 22 W. Vb Vkq Pr; ex -εφόμεθα Va, supra m. ead. ι Pu ὄντα τῶν φαύλων Anon. 7, 602, 25-26 W., ὄντα φαῦλα Pr

φόμεθα. εἰ δὲ μὴ ἐλοιόμεθα, τὰ μὲν ὑπάρχοντα ἀγαθὰ ἀπολείπεται, τὰ δ' οὐκ ὄντα μὲν προσγενήσόμενα δ' ἂν οὐ προσέσται. καὶ πάλιν τὰ μὲν ὑπάρχοντα φαῦλα παραμένει, τὰ δὲ οὐκ ὄντα προσέσται'.

Τὸ δ' αὖ δυνατόν ὑποδιαίρησις πρῶτον μὲν ὅτι οὐ χαλεπὸν δεικνύς,
 78 R. ἐνστάσει χρώμενος, εἶτα ἀντιπαραστάσει, ὅτι εἰ καὶ χαλεπὸν, ἀλλ' ἀναγκαῖον,
 6 καὶ ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν χρηστῶν καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑφίστασθαι καὶ
 ὅτι ὑπὲρ τοῦ μὴ χαλεπωτέροις περιπεσεῖν, εἰδ' ὅτι καὶ ῥάδιον. ἐὰν δὲ
 10 περὶ πολέμου ἢ τινος τοιούτου ἦ, τὸ δυνατόν ἀπὸ τῶν παρακολουθούτων
 τοῖς προσώποις σκόπει, ὥς ἐν Ὀλυνθιακῶν δευτέρῳ ὁ Δημοσθένης· πῶς
 ἔχει φυγῆς Φίλιππος, ὅτι ἀθυμεῖ, ἢ ὥς τὰ ἐξωθεν, οἷον Θετταλοί,
 Ἰλλυριοί, τὰ χρήματα, "οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι", καὶ τὰ
 ἐξῆς. τούτῳ δὲ ἀντέκειτο μὲν ἡ περὶ τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐξέτασις,
 διότι δὲ παρήγεν αὐτὴν ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν λόγον ἐξετάζων κατὰ θεωρίαν
 δεῖξει δηλαδὴ· ἀλλ' ἢ γε διαίρεσις ἀπαιτεῖ. θαυμαστὸν δὲ οὐδέν, εἰ

1 ποιοῖμεν pro ἐλοιόμεθα 7, 602, 29 (P Vu), ποιοῦμεν W. ὑπάρχοντα ἡμῖν 7, 602, 29 (Nil. et) W. VI ἀγαθὰ 7, 602, 29 (Nil., om. ibid. W.). Vδ, mg m. rec. Ph, m. po. inser. Vb 2 δὲ Anon. 7, 602, 30 W. Py Vγ Vδ Pμ pr. μὲν om. Py Pη προσγε-
 νησόμενα 7, 602, 30 (Nil.). 605, 6 W. codd., -γινόμενα 602, 30 W. δ' ἂν Anon. 7, 602, 30 W.; δὲ, om. ἂν ibid. (Vu) et 7, 605, 6 W. Pfwμ, cf. stat. 79, 5R. 3 δ' PgLa Vb Vi
 4 δ' αὖ Plan. 5, 351, 15 W., lemma sch. Va 49, 13 Kow.; δὲ, om. αὖ lemma Sop. 5, 189, 15 W. Py Vb Vg Pu διαίρησεις lemma Sop. 5, 189, 15 W. — 5 πρῶτον μὲν ἐνστάσει
 χρώμενος ὥς χαλεπὸν ἀλλ' ἀναγκαῖον Sop. 5, 189, 15-17 W. 5 τῇ ἐνστάσει Py Ac Vb Pqu
 ὥς pro ὅτι lemma Sop. 5, 189, 16 W. Py Vb Vg Pqu; ὥς, supra ὅτι Pr εἰ — 7 περι-
 πεσεῖν Syr. 2, 182, 1-3 R. εἰ καὶ om. lemma Sop. 5, 189, 16 W. χαλεπὸν εἶη Syr.
 2, 182, 1 R. ἀλλ' ἀναγκαῖον Anon. 7, 606, 14-15 (Nil. P Pb), ἀλλ' om. W.; ἀλλ' οὐκ
 ἂν. Syr. 2, 182, 1 R. 6 κινδύνον p. ὑφίστασθαι Anon. 7, 606, 16 (Nil.) ὑπομένειν Syr.
 2, 182, 2 R. 7 πεσεῖν, supra περὶ La Pqε εἶτα PgLa Ffwsw καὶ om. sch. Va 49,
 17 Kow. 9 Ὀλυνθιακῶν Syr. 2, 187, 17-18 R., (ὀλυμπιακῶν) Ph; τῷ ὀλυνθιακῶν Pr, τῷ
 δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν Syr. 2, 186, 5 R.; ὀλυνθιακῷ La Pt. τῷ ὀλυνθιακῷ Py Pq; τῷ
 er., ὀλυνθιακῶν ex -ωι Vb 10 ἔχει φυγῆς Marc. 4, 754, 4-5. Anon. 7, 610, 28 W.
 Ph Vc Ac La Vγ Vδk Vfig Pdksw, φυγῆς supra m. po. Ba Pr, mg γρ. P, m. ead.
 Pq, τῆς Pg Pw, φυγῆς om. sch. Va 49, 20 Kow. Py Ba P... ὁ Φίλιππος Marc. 4,
 754, 4-5 W. Vbk, supra m. po. ὁ Pr ἢ ὥς Ph V PgLa Vb P Va Vδk plerique Vatt
 Parr XIII—VI, [m. ead. ἢ] ὥς Pν; πῶς Marc. 4, 754, 7. Anon. 7, 610, 31 W. Py rell
 (ἢ pro πῶς Pu) ἐκτὸς Marc. 4, 754, 7. Anon. 7, 610, 31 W., cf. Sop. 4, 748, 6.
 Marc. 4, 754, 2. Anon. 7, 611, 7-8. 612, 4. Plan. 5, 351, 27. 353, 10 W. 11 οἱ — πε-
 ζέταιροι cf. Dem. 2, 17 πεζέταιροι lemma Plan. 5, 352, 28-29 W. Ph V PgLa, in ras.
 m. ead. Py, m. 1 Vb Pη, supra m. ead. P, m. po. Va Vhl Pd, v. l. Pnt; πεζέταιροι
 (cf. Dem. 2, 17 rec., ex adn. Fuhr) P Pb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, m. 1
 Va Vh Pdt, supra Pf, m. po. in ras. Vb 12 δ' Ph Pg Vδ Viq Ps τῆς τῶν Ph
 Vγ Vδku, τῶν supra m. ead. Pq, τῶν pro τῆς Ps 13 δὲ om. Vc Ba αὐτὴν — 14 δη-
 λαδὴ sch. Va 49, 25-26 Kow. κατὰ m. po. ex καὶ Vb, καὶ pro κατὰ Pμ 14 δ' PgLa
 Vγ Vdeiγ Pκ, γε pro δὲ m. 1 Vc Ba

παρεῖται, ἐπεὶ καὶ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τινὰ ἐκεῖ τε παραλείπεται
κατὰ φύσιν καὶ ἡμεῖς πολλάκις παραλείπομεν οὐκ ἐν πραγματικῇ μόνον
ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ· τὴν μὲν γὰρ ὁδὸν ἢ τέχνην δεῖκνυσι τῆς διαιρέσεως,
τῇ δὲ φύσει τοῦ πράγματος τὴν τέχνην προσακτέον κατὰ τὸ ἐγγχωρῶν·
5 τὸ μὲν γὰρ τῆς εὐρέσεώς ἐστι, τὸ δὲ τῆς κρίσεως, ἄλλως τε οὐχ ὅσα
δὲν εὐρωμεν, ἐροῦμεν, ἀλλ' ὅσα δὲν κρίνωμεν εἶναι ῥητέα.

Τὸ ἐνδοξον ὁμοίως τῷ συμφέροντι· οἷον 'τίς δόξα ὑπάρχουσα ἡμῖν
παραμένει καὶ τίς οὐκ οὕσα περιέσται, εἰ ποιοῖμεν ταῦτα, περὶ ὧν ἡ βουλὴ,
79 R. καὶ τίνα ἀπωσόμεθα ἀδοξίαν οὕσαν καὶ τίνα οὐ προσληψόμεθα μὴ οὕσαν,
10 προσδοκωμένην δέ; καὶ πάλιν εἰ μὴ ποιοῖμεν, τίνα αἰσχύνην οὕσαν οὐκ
ἀπωσόμεθα καὶ τίς οὐκ οὕσα καταλήψεται ἡμᾶς καὶ τίς ὑπάρχουσά τε
ἡμῖν δόξα διαφεύξεται καὶ μὴ ὑπάρχουσα προσγενομένη δ' ἂν οὐ προσέσται;'

Τὸ δὲ ἐκβηγόμενον καθ' ὑπόθεσιν λαμβάνεται ἐφ' ἑκάτερα τῶν
ἀποβαινόντων, οἷον ὅτι ἐάν τε κρατήσωμεν ἐάν τε μὴ, λυσιτελεῖ τὸ βο-
15 ηῖσθαι, ἥδη δὲ καὶ τὸ ψηφίσασθαι μόνον· ὥς ἐν Φιλιππικοῖς, οἷον
"οὗτοι παντελῶς, οὐδ' εἰ μὴ ποιήσετε νῆ Δία, ὥς ἔγωγε κρίνω, εὐκατα-
φρόνητον ἔσται, ἢ διὰ τὸν φόβον, εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς, ἀπόσχηται

1 ἄλλων om. sch. mg m. po. Nil. f. 152 v ἐκεῖσε pro ἐκεῖ τε Nil. ibid., ἔγκειται
Ps; ἔγκειται καὶ Py V P IgLa Va Vγ Vδk plerique Vatt Parr XIII—VI, m. po. in ras.
Vb, (ἔγκειται) Vs, mg m. rec. Ph, m. po. Nil. f. 152 v 2 παραλείπομεν Phy Prμ, παρ-
ελείπομεν Ba Vγ Pq, supra m. 2: Vc; παρελείπομεν Anon. 7, 609, 4 W. P Ac Pg..., παρελ[ί-
m. po.]πομεν Vb, παραλείφομεν 7, 609, 4 (Nil.) μόνον Anon. 7, 609, 5 W., μόνῃ (Nil.)
4 δὲ p. φύσει V PgLa Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI 6 ἂν εὐρ. Vγ Pr ἂν pro
alt. δὲν Pn, om. Py Vb Vg Psu, supra Pr κρίνομεν Py Vg Pnsuwk 7 τὸ ἐνδοξον ὁμοίως
lemma sch. Va 50, 22 Kow. 8 παραμένει Anon. 7, 612, 16 (P Pb Vu); παραμένει ibid.
W., Ph ποιοῦμεν Pg Vγ Vδk Vfi Psek, m. po. Ba, m. po. οἱ VI Po 9 οὐ Anon.
7, 612, 17 W., supra m. ead. ibid. (Nil.), om. ibid. (Vu) alt. οὕσαν μὲν Vg, μὲν su-
pra m. 2 Vc Vb 10 καὶ — ποιοῖμεν Anon. 7, 612, 18 W. ποιοῦμεν Py V Pg Vb Vγ
Vfgl Psμ ποῖαν pro τίνα Ph Vδk; τίνα p. αἰσχύνην Vγ Viq Pκ οὕσαν om. PgLa Vγ
Vfiq Pfw; supra m. sch. Pn 11 τε om. Pγ Pc, supra Vδ 12 ἡμῖν p. ὑπάρχουσα add.
Ph Vδk, μὲν p. ὅπ. supra m. 2 Vc, ras. p. ὅπ. Vb δ' ἂν Anon. 7, 612, 21 W.; δέ,
om. ἂν Py Vb Pnrs; δέ, mg m. rec. δ' ἂν Ph; δέ m. 2 Vc 14 οἷον om. Sop. 4,
764, 11 W. PgLa Vγ Vfq, supra m. po. Pe ὅτι om. Py Vb plures Vatt Parr XIII—VI
εἴτε κρατήσωμεν εἴτε μὴ Sop. 4, 764, 11 W. λυσιτελεῖ Ba Vde Puμ, m. 1 Vc, -εἰ m. po.
ex -ῇ Pb 15 ἐν τοῖς Ph Pg Vδk VI Pfwk, τοῖς supra m. ead. Pr 16 οὗτοι ex οὗτος
Ph, οὗτος Vδ Pr, οὗτι Vb, οὗτι m. po. ex ὅτι? Vf ποιήσῃτε Ph Ba Ac Pg Vb Vγ Vilq
Plκ, m. 2 ex -ετε Vc, ποιή[σ]ατε Vh; ποιήσετε, supra m. 1 ai P; ποιήσεται Vd Pt
ποιήσετε (cf. Dem. 4, 18 S, ex adn. Fuhr) ὥς Py V PgLa Vb Vγ plurimi Vatt Parr
XIII—VI, (ποιήσῃτε) Ph, mg ἐν ἄλλοις P; ποιήσετε τοῦτο (Dem. 4, 18) ὥς Vk, (om. ὥς)
Vδ, (ὥς τοῦτο) Ph, ποι. νῆ Δία ὥς rell ἐγὼ Py Ac Vb Vδ Vg Pq, γε m. po. inser.
Pe, ἔγωγε rell et Dem. 4, 18 17 εὐτρεπεῖς ex εὐπρεπεῖς Pc, m. po. Vf, εὐπρεπεῖς Vc
Ba VI Prtuθ ἡμᾶς Py Vb complures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. ὁμᾶς Vγ,
ὁμᾶς ex ἡμᾶς Ve, ὁμᾶς rell

ἡ παριδὼν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῇ· καὶ πάλιν ὅτι ἡ ἡμῶν ἐάν τε ἡττηθῶσιν οἱ δεόμενοι ἡμῶν σύμμαχοι ἐάν τε κρατήσωσι, βλαβεροὶ ἐφ' ἑκάτερα, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν.

[Περὶ μεταλήψεως]

- 5 Ἡ μετάληψις πάλιν ἡ μὲν ἔγγραφός ἐστιν, ἡ δὲ ἄγραφος. καὶ ἡ μὲν ἔγγραφος τελεῖα τέ ἐστι παραγραφή καὶ τὸ πρότερον ζήτημα περὶ μίαν ἐδρίσκεται στάσιν τῶν νομικῶν, περὶ ὧν αὐτίκα λέξομεν, ὡς εἴρηται.
 80 R. ἐστὶ δὲ ὅτε ὀριστικῶς τέμνεται τὸ πρότερον ζήτημα. τὸ δὲ μετὰ τὴν παρα-
 γραφὴν καθ' ἑτέραν τινὰ διαιρεθῆσεται τῶν λογικῶν στάσεων. οἷον τὸν
 10 ἀντιλέγοντα νόμῳ εἴσω τῶν τριάκοντα τοῦ κυρωθῆναι ἡμερῶν ἀντιλέγειν, μετὰ ταῦτα δὲ μὴ ἐξέστω. πρεσβεύοντος τοῦ πέννητος ὁ πλούσιος ἐχθρὸς ὧν εἰσήνεγκε νόμον τὸν ἥσσω πέντε ταλάντων οὐσίαν κεκτημένον μὴ πολιτεύεσθαι μηδὲ λέγειν. ἐπανῆκε μετὰ τὰς τριάκοντα [ἡμέρας] ὁ πέννης

1 ταυτὶ PgLa Vfilq Psk 2 ἡττηθῶσιν lemma sch. Va 51, 4 Kow. βλαβερὸν Pn, m. po. ex -οι VI, -οι m. po. ex -ον Vh; haec longius a Dem. 16, 30 verbis discedunt 5 (γὰρ πάλιν) Nil. f. 160 r ἐστὶν om. lemma Sop. 5, 190, 18 W. 6 τε Syr. 4, 776, 17. lemma Plan. 5, 355, 13 W., om. Nil. f. 160 v, supra Vδ 7 ἐδρίσκεται τῶν νομικῶν στάσεων Py Vb Vg Pnqru, cf. Syr. 4, 781, 18-19 W. ὡς εἴρηται (cf. 76, 14 R.) om. Nil. f. 161 v 8 ἔστι δὲ ὅτε Plan. 5, 357, 2 W. lemma sch. Va 51, 23 Kow.; ἐστὶν, om. δὲ Anon. 7, 621, 11 W. ὅτε καὶ Anon. 7, 621, 11 W. 17 (Vu). Vs, καὶ m. po. Vc ὀριστικῶς lemma Sop. 5, 192, 1. 4, 779, 21. 17. W. 7, 621, 11 (Nil.). Nil. f. 161 v Phy Vc P, m. 1. Ba, mg γρ. ὀρικῶς P Vh; ὀριστικῶς, supra ὀρικῶς Vδ; ὀρικῶς Anon. 7, 621, 11. 17. 20. Plan 5, 357, 2 W. sch. Pl f. 108 r Ac rell, ex ὀριστικῶς Vab Vf πρῶτον Ph Vδk 9 στάσιν V La Vδ Vdefiq Pfdsx, mg γρ. P τὸν — 56, 1 νόμῳ sch. Va 3, 26—4, 2 Kow. 10 εἴσω Py, supra ἥσ (i. e. ἥσσω) Vb εἴσω τριάκοντα Syr. 2, 158, 25 R. sch. Va 3, 27 Kow. Py Vb Vδk Vgm Pnoqr, (εἴσω) Py, τῶν supra m. po. Pc, καὶ οὕτως εὔρηται Anon. 7, 624, 10-12 W., mg P; εἴσω τῶν τρ. Ph V Pa Pg rell, εἴσω τ. τρ. ἡμ. p. ἀντιλέγειν Pδ ἡμ. p. ἀντιλέγειν Pγ τοῦ κυρωθῆναι p. ἡμερῶν sch. Va 3, 27 Kow. Vδk Vg Pq πρὶν τοῦ κυρωθῆναι Pa Va Vhm Pbemnotνεθμ, (πρὶν supra m. po.) Py Vf, (mg m. ead.?) Pu, (supra m. ead.?) γρ. πρὶν τοῦ) Pd, (πλήν) Vu; πρὶν τοῦ κυρ. p. ἡμ. Fδ, p. ἀντιλέγειν Pr; πρὶν om., τοῦ, supra m. po. μὴ Vb τοῦ κυρωθῆναι p. ἀντιλέγειν Py, (πρὶν) Pa, (supra m. po. πρὶν) Pg, supra m. po. p. τρ. Pc Vs, om. Pk ἀντιλέγειν p. ἡμερῶν Anon. 7, 624, 10-12 W. Py Vb Pru, (δέον ἀντ.) P Va Vhmsu Pbemnotνεμ, (mg m. po. δέον, dei. m. po. alt.) Py, (mg m. ead.?) δέον) Pu; δέον ἀντιλ. p. νόμῳ Pδ, dei (supra m. ead.) ἀντ. p. κυρωθῆναι Pq 11 δὲ p. μετὰ Vc Ba Vde Pdl ταύτας sch. Va 3, 28 Kow. ἐξέστω m. po.] Pn, ἐξεῖναι sch. Va 3, 28 Kow. 12 ἥσσω Pq, ἥσσω m. po. ex εἴσω Vc; εἴσω rell, supra m. po. ἡ v. ἥσ v. ἥσσω Pc Vb Pn; ἥστον Syr. et Sop. 4, 283, 15 W. οὐσίαν p. κεκτημένον Syr. et Sop. 4, 283, 16 W. Pe 13 τριάκοντα ἡμέρας sch. Va 4, 1 Kow. Phy PgLa Vb Vδk plures Vatt Parr XIII—VI, ἡμέρας mg. γρ. P, om. V rell ὁ πέννης p. ἐπανῆκεν Py Vc Ba Pl, om. Ac Vde Pd

καὶ ἀντιλέγειν βούλεται τῷ νόμῳ. ἢ προτέρα ζήτησις κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν γίνεται, πότε καὶ τίσιν εἴσω τῶν τριάκοντα ἡμερῶν προστάττει ἀντιλέγειν ὁ νόμος, καὶ ὅτι οὐ τοῖς πρεσβεύουσιν οὐδὲ τοῖς ἀποῦσι, καὶ ὅσα ἄλλα. ἢ δευτέρα δὲ κατὰ τὴν πραγματικὴν, εἰ νόμιμον τὸ εἰσενεχθὲν γράμμα, εἰ δίκαιον καὶ τὰ ἐξῆς. ἐμπέπτωκε δὲ ἐνταῦθα καὶ δευτερόν τι ὡς παραγραφικόν· ὅσον 'οὐκ ἔχων τὰ πέντε τάλαντα οὐ δύναισι λέγειν'. δηλον δὲ ὡς καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντήσεται τῇ φύσει τοῦ πράγματος· ἔτι γὰρ τῇ ζητήσεως οὐσης περὶ τοῦ εἰ χρή δοκιμασθῆναι αὐτόν, οὐχ οἶόν τε ἤδη ὡς κυρίῳ χρήσθαι.

81 R. Ἡ δὲ ἄγραφος διαιρεῖται προβολῇ, παραγραφικῶ τῷ ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ, μεταλήψει, συλλογισμῶ, ὅρῳ, ἀντιθέσει, ἐτέρᾳ μεταλήψει, ἀντιλήψει, θέσει, ποιότητι καὶ γνώμῃ. ὅσον ἀριστεύσας τις ἤτησε πολίτου φόνον καὶ ἔλαβεν, εἴρηται προαπεκτονῶς αὐτόν καὶ φεύγει φόνου. ἢ προβολῇ· 'ἀνδροφόνος εἰ'. τὸ παραγραφικόν· 'οὐ δώσω λόγον ὑπὲρ τοῦ παραδοθέντος πρὸς ἀναίρεσιν ὑπὸ τοῦ δήμου'. ἢ μετάληψις· 'οὐκ ἦν, ὅτε ἀνῆρθετο, τούτῳ παραδεδομένος'.

1 βούλεται p. νόμῳ sch. Va 4, 2 Kow. 2 ὅσον πότε Vc Ba Pl — 3 ἀποῦσι sim. Marc. 4, 782, 4-6 W., ubi ἄχρι τριάκοντα ἡμερῶν τῶν om. Py Pc Vb Pnqrη ἡμερῶν om. V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI 3 οὐδὲ pro οὐ Pa Va complures Vatt Parr XIII—VI ἀπ[ι]οῦσιν Vc, ἀ[πο]υ m. po. | σι Pc; -σιν etiam Vb οὐ τοῖς ἀποῦσιν οὐδὲ τοῖς πρεσβεύουσιν(v) Ba PgLa Vγ Vdefl Pdwklnqsx 4 ἄλλα Pγ Phy PgLa Vb Vδk Viq Pfwkrx, (supra m. ead. τοιαῦτα) Pq; ἄλλα τοιαῦτα rell ἢ — εἰσενεχθὲν cf. Marc. 4, 782, 8-9 (Py) τὴν om. Marc. 4, 782, 8-9 W. 5 πᾶγμα pro γράμμα Pγ Vde Pd, mg m. po. γράμμα Po; γράμμα, supra π Ac; γράμμα m. ead. ex πᾶγμα Pμ ἐμπέπτωκε — 6 παραγραφικόν Anon. 7, 625, 31-32 W. δὲ lemma Plan. 5, 358, 13 W. sch. Va 52, 15 Kow. Anon. 7, 625, 32 W., om. ibid. (Nil.). Nil. f. 163 v 6 ὡς sch. Pt f. 66 r οὐκ — λέγειν Marc. 4, 783, 9-10 W. 7 δηλον — πράγματος Marc. 4, 783, 15-16 W. Anon. 7, 626, 31—627, 1 W. ὡς — πράγματος Nil. f. 164 r ἀπαντήσει Ph Vδ, -εται, supra m. 1 εἰ Vc 9 κυρίως Pγ; -ίῳ, supra ε Ph 10 — ῥητοῦ Nil. f. 164 r δὲ lemma sch. Va 52, 25 Kow., δ' αὖ Py Vb Vδ Pru διαιρεῖται p. προβολῇ Ba, corr. Vc προβολῇ ῥητοῦ lemma Sop. 5, 192, 20 W. ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ Marc. 4, 787, 32. 788, 14. Anon. 7, 629, 21 W., ἀπὸ ῥητοῦ lemma Sop. 5, 192, 23. Anon. 7, 627, 29 W. 629, 21 (Pb Vδ). Anon. 4, 795, 9 W. sch. Va 53, 6 Kow. sch. Pt f. 66 v Nil. f. 164 r Ac La Va Vγ complures Vatt Parr XIII—VI 11 ἐτέρᾳ — θέσει om. Pc, mg m. po. Pg μεταλήψει supra m. po. Vl ἀντιλήψει om. Vδ Vγ Vq θέσει supra m. sch. Pn 12 ἀριστεὺς pro ἀριστεύσας V PgLa Vγ Vdeflq Pfdwklx, supra m. po. τις Vi; mg γρ. ἀριστεὺς ἤτησε Pc, (-εν, ut Ph) Pa καὶ om. Vc Ba PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI 13 φεύγει p. φόνου Vc Ba Pc Vb aliquot Vatt Parr XIII—VI προβολῇ τοῖνον Sop. 4, 785, 1 W. 14 παραδοθέντος πρὸς Ph Pc Vδ Ps, supra m. po. μοι Py; παρ. μοι πρὸς rell 15 ἀπὸ Pg Pq ἢ — ἦν lemma sch. Va 53, 22 Kow. ἢ — παραδεδομένος Nil. f. 164 v οὐ γὰρ ἦν sch. Va 53, 31 Kow. ἀνῆρθετο Anon. 7, 630, 9 (P Pb). 23 W. sch. Va 53, 31 Kow. Py Vc Ba PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. Pc; ἀνῆρθετο ex -εἶτο m. ead.? Nil. f. 164 v Va, m. po. Pb; ἀνῆρθετο (sic) 7, 630, 9 (Nil.), ἀνῆρθετο ibid. W. Ps ἀν. παραδεδομένος sch. Va 53, 31 Kow. Ac Vδ, mg γρ. Pc; ἀν. οὐπω παρ. Nil. f. 164 v P Pg Vab Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI, m. 2 Vc Ba; (οὐδέπω) Ph Vk; ἀν. τούτῳ παρ. Vc Ba La Vd, (ex οὐπω) in ras. Py, (τούτῳ supra m. ead.) Ve

τὸ γὰρ κατὰ τὸν χρόνον δηλαδὴ μεταλαμβάνει καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα
 συγχωρεῖ, τὸ δὲ περὶ τὸ πρᾶγμα κρίνει, ἐν ᾧ ὅτι οὐδ' ἂν ἔδωκεν ὁ δῆμος,
 εἰ παρὴν καὶ ἀντέλεγεν. ὁ συλλογισμός, ὅτι οὐδὲν διαφέρει, εἰ νῦν ἢ τότε.
 λέγομεν δὲ οὐχ ὡς διαιροῦντες ἀλλ' ὡς πρὸς ἐνδειξίν τῆς φύσεως τῶν
 5 κεφαλαίων, ἐπεὶ πολλὰ ἐστὶ τοῖς διαιρούσιν ἐνταῦθα εἰπεῖν. ὁ ὅρος, ὅτι
 πάμπλου διαφέρει. ἡ ἀντίθεσις· ὅπου καὶ ὁ δῆμος αὐτοῦ κατεψηφίσατο,
 ἄξιός ἦν'. ἑτέρα μετάληψις, ὅτι ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο εἰπόντα ὡς ἀπέκτεινας
 καὶ ὅτι ἄξιός ἦν ἀποσφαγῆναι, αἰτεῖν ἄφεσιν. οἷς ἀκόλουθος ἡ ἀντίληψις,
 ὅτι ἐξῆν ὅπερ ἐβουλόμην αἰτεῖν καὶ οὐχ ἡμᾶς ὀριστάς δεῖ μοι εἶναι τοῦ
 82 R. τρόπου, καθ' ὃν ἐχρῆν αἰτεῖν. ἡ θέσις, εἰ δεῖ ταῦτα ἐπιτρέπειν ἢ εἰ δεῖ
 11 τοὺς ἀριστεάς ἐπὶ τοῖς συκοφάνταις ποιεῖν. ἡ ποιότης καὶ ἡ γνώμη, ὡς
 ἐν τοῖς ἐμπροσθεν.

1 τὸν om. La Va Vfs Pt δηλαδὴ μεταλαμβάνει V PgLa Vγ Vδk plurimi Vatt
 Parr XIII—VI, (παρалаμφ., supra m. ead. μετα) Ph; δηλαδὴ p. μεταλ. rell 2 ἐν — 3 ἀν-
 τέλεγεν Nil. f. 165 r 3 ὁ — 6 διαφέρει Nil. f. 165 r-v οὐδὲν — τότε sch. Va 54,
 7-8 Kow. εἰ m. po. in ras. Pc, om. Ba Peovεθ; ἢ rell 4 λέγομεν — 5 κεφαλαίων
 sch. Va 54, 10-11 Kow. δὲ ταῦτα Pγ sch. Va 54, 10 Kow. — 10 folium interci-
 dit Py 5 ὁ ὅρος lemma Anon. 4, 796, 24 W. 6 ἡ om. Nil. f. 165 v ὅπου Nil. Ac,
 ὅπου γε 7, 634, 1 (Nil.), εἰ ὅπου Ph PgLa P Va Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI; εἰ
 ὅπου m. po. ex ὅτι, supra scholion ὅτι, ἐπειδὴ Vb, (supra ἐπειδὴ) Vδ; ὅτι pro ὅπου καὶ
 Anon. 7, 634, 1 W.; εἰ[I]που Ba, εἰ[I] ὅπου Vc, εἴ γε ὅπου Pk, εἴ γε καὶ ὁ δῆμος ὅπου
 αὐτοῦ Pn, εἰ καὶ ὅπου ὁ δ. Vde Pu, (mg m. ead.? γρ. εἰ ὅπου καὶ ὁ δῆμος) Pd, εἰ καὶ
 ὅπου καὶ ὁ δ. VI Pl κατεψηφίσθη Nil. f. 165 v 7 μετάληψις om. Nil. f. 165 v τοῦτο
 τῷ δήμῳ 4, 792, 21 W. εἰπόντα 4, 792, 21 W. Nil. f. 165 v Ac Vb Vδk Vg Pr, p. εἰπ.
 supra m. po. σε Ph, εἰπ. σε rell ὅτι pro ὡς Nil. f. 165 v VI, ὡς ὅτι Vδk Fk, (mg
 m. rec. ὡς ἀπ.) Ph ἀπέκτεινα Ac Vb Vδk Pr, m. po. Py, (mg m. rec. ἀπέκτεινας)
 Ph; ἀπέκτεινας Nil. f. 165 v 8 ἀποσφαγῆναι αἰτεῖν Vγ Vδk Vdeiq Pfwdsq, m. 1 Ph;
 ἀποσφ. καὶ αἰτεῖν Py V PgLa P Vb Vfglm Puve, καὶ supra m. po. Pn — 9 αἰτεῖν
 Nil. f. 165 v 9 ὅπερ ἐβουλόμην τρόπον sch. Va 54, 24-25 Kow. δεῖ Sop. 4, 793, 6 W.
 Phy Vc Ba Pg..., δὴ Pfw, ἔδει Anon. 7, 634, 20 W. sch. Va 54, 25 Kow. Ac P Vab
 plurimi Vatt Parr XIII—VI, m. po. Py Vc Vf μοι Anon. 7, 634, 20 (Nil.), om. W.
 εἶναι p. 10 τρόπου Anon. 7, 634, 20 W. sch. Va 54, 25-26 Kow. ὀρίζειν ἔδει μοι τὸν
 τρόπον, καθ' 7, 634, 20 (Nil.) 10 ἐχρῆν p. αἰτεῖν Vb Vg Pnrυμ εἰ Anon. 7, 634,
 23 W., ὅτι pro εἰ Nil. f. 165 v La Vdq, ὅτι εἰ Pg Vγ VI Fs; ὅτι, supra m. po.
 εἰ Vf, (inser. m. po.? εἰ) Pl οὐ pro εἰ Vg δεῖ ταῦτα ἐπιτρέπειν sch. Va 54, 28 Kow.
 ἢ εἰ οὐ Pa Va Vh Pberve, (οὐ expunx. m. po.) Po; ἢ εἰ, supra m. po. οὐ Ph; ἢ οὐ
 Ac Pc Pp, [ἢ] οὐ Ba, ἢ [οὐ m. 1?] Py, ἢ [οὐ m. po.] Vb, ἢ οὐ (supra m. ead. εἰ)
 Vm; ἢ οὐ. Anon. 7, 634, 23 W. lemma sch. Pn f. 87 r; ἢ οὐ. καὶ εἰ δεῖ Pn, [ἢ οὐ m.
 ead.] l [] καὶ εἰ (utrumque supra m. ead.) δεῖ Pq; καὶ εἰ pro ἢ οὐ, mg m. ead.?
 γρ. ἢ οὐ δεῖ Pd; ἢ ὅτι οὐ sch. Va 54, 29—55, 1 Kow. Vk; ἢ []ου (εἴπου?) δεῖ Vδ; ἢ μή,
 om. δεῖ Pθ 11 καὶ τοὺς Ac ἀριστεάς Sop. 4, 793, 7. Marc. 4, 793, 28—794, 1. Anon.
 7, 634, 25 W. sch. Va 54, 29 Kow. Ac P PgLa Va Vγ Vδk plerique Vatt Parr XIII—VI,
 m. 2 Vc, ἀριστεάς m. po. Vb; ἀριστεούς Anon. 7, 634, 25 (Nil. Pa). Phy Vc Ba ἐπὶ
 Sop. 4, 793, 7 W. Phy, m. po. in ras. Vb; in ras., supra m. po. ὑπὸ Vc; ἐπίσης Vδk
 Pq; ὑπὸ Marc. 4, 794, 1 W. Va La Vγ Viqs Pκεμ, (supra ἐπὶ) P, supra m. 2 Vc,

[Περὶ ῥητοῦ καὶ διανοίας]

Ἡ κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν ζήτησις διαιρεῖται προβολῇ ῥητοῦ, τῇ
διανοίᾳ, τῇ μὴ προσδιωρίσθαι, πάλιν διανοίᾳ τοῦ νομοθέτου, συλλογισμῷ,
ὄρω, ἀντιθέσει, μεταλήψει, πρὸς τι, ὄρω βιαίῳ, θέσει, ἑτέρα μεταλήψει,
5 ἀντιλήψει, ποιότητι καὶ γνώμῃ.

Ἡ προβολὴ ἐστὶν αὐτὸ τὸ παρὰ τὸ ἔγγραφον γεγονός, οἷον ξένος
εἰ ἀνέλθοι εἰς τὸ τεῖχος, τεθνάτω· πολέμου ὄντος ἀνελθὼν τις ἡρίστευσε
καὶ ὑπάγεται τῷ νόμῳ. ἡ τοίνυν προβολή, ὅτι ἀνῆλθες. ἡ διάνοια διττῶς
ἐξετάζεται, τοῦ τε νομοθέτου καὶ τοῦ ὑπευθύνου· τοῦ μὲν νομοθέτου,
10 οἷον πότε λέγει τοὺς ἀνελθόντας καὶ ἐπὶ τίνι καὶ διὰ τί· τοῦ δὲ ὑποκει-
μένου προσώπου τῷ ῥητῷ, οἷον 'οὐκ εἰ ἀνῆλθον δεῖ σκοπεῖν μόνον ἀλλὰ
καὶ μεθ' ἧς γνώμης καὶ ὅτι μὴ δυσνοία'. τὸ μὴ προσδιωρίσθαι τοῦ χρω-
83 R. μένου τῷ ῥητῷ ἐστὶν, οἷον 'οὐδὲν τούτων προσδιώρισεν ὁ νομοθέτης, ἀλλ'
ἀπλῶς εἶπε τὸν ξένον μὴ ἀνιέναι'. ἡ δὲ ἑτέρα διάνοια κοινὴ ἐστὶν ἀμ-
15 φοῖν· ὁ μὲν γὰρ φεύγων πρὸς τὸ μὴ προσδιωρίσθαι ἀπαντῶν χρήσεται

m. 2 ex ἐπὶ Ba, in ras.? Pg, mg m. ead. ἐπίσης Po; om. Pfw οὕτω ποιεῖν Vd Plnrtu,
(οὕτω mg m. rec.) Ph, (m. po.) Vc Vf, (οὕτως) Vb Vel; ras. ante ποιεῖν Pd; λέγεται τὸ
λόγον, ἔν' ἢ λόγον ποιεῖν sch. Vb f. 33 r pr. ἢ om. Nil. f. 166 r, alt. ἢ om. Nil. ibid. Pd
1 lemma sch. Va 55, 3 Kow. 2 προβολῇ ῥητοῦ Sop. 5, 197, 17. 25. Anon. 4,
813, 24 W. sch. Va 55, 5 Kow., πρ. τοῦ ῥητοῦ Marc. 4, 805, 31 W., (mg γρ. προβολῇ τῇ
ἀπὸ ῥητοῦ) Pa, cf. Anon. 4, 814, 2 ἐμφατικώτερον δ' ἂν εἶπε προβολῇ τῇ ἀπὸ ῥητοῦ, Anon.
7, 637, 4-5 W. ἔδει δὲ ἐμφατικώτερον εἰπεῖν προβολῇ τῇ ἀπὸ ῥητοῦ; προβολῇ τῇ ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ
Ac, mg Pc; τῇ τοῦ νομοθέτου Ba, τοῦ νομ. p. 3 διανοίᾳ er. Vc Vb, τῇ διαν. τοῦ νομ. καὶ
ὑπευθύνου Vg Pq, τοῦ νομ. καὶ ὅπ. supra m. po. Vk 3 προσδιωρίσθαι Sop. 4, 806, 25.
807, 22. 30. 5, 199, 9. Marc. 4, 807, 9. Anon. 7, 641, 5 (Nil. Pc), ex προσδιαιρεῖσθαι Vd;
προσδιωρίσασθαι Anon. 7, 641, 5 W., (προσδιωρίσασθαι, sic) Ph πάλιν ἡ διάνοια τοῦ νο-
μοθέτου ἐνταῦθα lemma Sop. 5, 198, 16 W. 5 ἀντιλήψει om. Py, supra m. po. Vb,
supra m. ead. del.? Pq καὶ om. Pc Pfw 7 εἰ ἀνέλθοι p. τεῖχος PgLa Vγ Viq Pqθx,
(ἀνέλθοι p. τεῖχος) Vfls Pk εἰς Syr. 2, 194, 2 R. Ph V Vθk Vde Pdfwl, ἐπὶ Syr. 2,
194, 3 R. Marc. 4, 806, 6 W. Py P PgLa rell πολιορκίας οὗσης Py Vb Vg Pru ἡρίσ-
τευσεν Ph Vb 8 ἀνῆλθεν Nil. f. 173 r, -ε Poe ἡ διάνοια lemma sch. Va 55, 20 Kow.
ἢ — 9 ἐξετάζεται Nil. f. 173 r — 9 cf. Anon. 7, 638, 19-21 W. διττῶς Phy Ac Pc,
supra m. ead. ὡς Pa; διχῶς Vc Ba PgLa Va Vdegs Pfw dnt 9 τε om. V Vdes Pnθμ
sec. τοῦ om. Pg Vg 10 τίσιν Marc. 4, 806, 5 W., -αι Va Vm Pelotνεμ, supra m. ead.
vi Pa, m. po. Vh; τίνι δὲ Ac 11 ἀνῆλθε Ac PgLa Vdil Pfw nκ, supra -ε P; -ε m.
po. in ras. Ve, -ον rubro m. ead. in ras. Vf; -ες Vγ τὸν νόμον pro μόνον Py; μόνον
ex τὸν νόμον Vb, m. po. Vg; om. Pfw 12 alt. καὶ om. Phy Vb Vδ τὸ — 13 ῥητῷ
Nil. f. 173 v προσδιωρίσθαι lemma Anon. 4, 814, 26 W., m. po. ex προδιωρίσθαι Vb,
m. ead. ex προωρίσθαι Pq; προδιωρίσθαι sch. Va 56, 1-2, προσδιωρίσασθαι (sic) ibid. 3 Kow.
τοῦ 13 χρωμένου τῷ ῥητῷ sch. Va 56, 3-4 Kow. 13 προσδιώρισεν m. po. ex προδιώ-
ρισεν Vb, m. ead. Pq 14 εἶπεν Phy τοὺς ξένους Anon. 7, 640, 8-9 W. δευτέρα pro
δὲ ἑτέρα Nil. f. 173 v Py Vδ Pqu, pro ἑτέρα Pr; δὲ om. Ba 15 διωρίσθαι Py Vδ Vf
Puv, supra προσ Vb; διορεῖσθαι (sic), mg i Ph; mg γρ. διωρίσασθαι (sic) Pa; προσ| ἰδιω-
ρίσθαι Pq, προσδιωρίσασθαι (sic) Pe

αὐτῇ, οἷον 'οὐδὲν ᾔετο δεῖν περὶ τῶν φανερῶν ὁ νομοθέτης διορίζειν
 κελεύων τοὺς ἐπ' εὐνοίᾳ μὴ κωλύεσθαι'. ὁ δ' αὖ διώκων, ὅτι ἀποπον
 ἡγήσατο ἀπλῶς ἐπιτρέπειν ἀνιέναι τοὺς ξένους. ὁ συλλογισμὸς, εἰ μὴδὲν
 διαφέρει τὸ προσδιωρίσθαι ἢ μὴ τῷ ἐγγράφῳ, δὲ καὶ ἄνευ ἐκείνου ἐστὶ
 5 φανερόν. ὁ ὅρος, ὅτι πλείστον διαφέρει καὶ πάντῃ. ἡ ἀντίθεσις αὐτὸ ἐστὶ
 τὸ γεγονός, καὶ πλέον ἔξει γε ὁ φεύγων ἐν αὐτῇ. ἡ μετάληψις· 'ἐτέρως,
 δικαίως ἐξῆν σοι ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν, εἰ προηροῦ, καὶ μὴ παρανομεῖν'.
 τὸ πρὸς τι, ὡς ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς, πότερον μείζον τὸ ἐδεργέτημα ἢ τὸ
 ἀδίκημα, καὶ ἐστὶ κοινὸν ἀμφοῖν. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ κεφάλαια [οὕτως] ὡς
 10 ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς ἐξετασθήσεται.

[Περὶ ἀντινομίας]

'Ἡ ἀντινομία ἐστὶ μὲν οἷον διπλοῦν ῥητὸν καὶ διάνοια, ὡς κὰν τῇ
 84 R. μεθόδῳ, καθ' ἣν ἐπέγνωμεν τὰς στάσεις, ὠρισάμην, καὶ τοῖς γε πλείστοις

1 p. φανερῶν ras. PC, φαν. πραγμάτων Pr 2 κωλύεσθαι Phy V PgLa Vb Vδk plurimi, κεκωλύεσθαι rell διώκων ὅτι Phy V PgLa Vb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, cf. Anon. 7, 641, 12 W. ἐν τισιν οὐκ ἐστὶ τὸ ἐρεῖ; δ. ἐρεῖ ὅτι rell 3 τοῖς ξένοις Phy Ac Vb Vδk, τοὺς ξένους rell, m. ead. ex τοῖς ξένοις Pq οὐδὲν Nil. f. 173 v Ph PgLa Vfiklq Pfwksux 4 τὸ μὴ προσδιωρίσθαι Nil. f. 173 v Vγ Pr, (τοῦ pro τὸ) supra m. po. Pd προσδιωρίσθαι Anon. 7, 641, 5 W., προσδιωρίσθαι (sic) ibid. (Pa). (Hmg) Pε, προσδιωρίσθαι Anon. 7, 641, 5 (Nil. Pc) ἢ Phy Ba Ac; εἰ P PgLa Va Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, v. l. Py, m. 2? Vc, m. po. in ras. Vb, supra m. po. ἢ Pοε ἀγράφῳ La Ve, (ex ἀναγράφῳ) Vd; supra γρ. Pg ἐστὶν Ph, p. 5 φανερόν Vδ, ἣν Vb 5 ὁ — διαφέρει Nil. f. 173 v ὅτι γε Anon. 7, 641, 17 W. καὶ om. Ph Vδk; καὶ πάντῃ om. Py Vb Vg Pr, supra m. ead. Pq, mg Pu 6 γε Anon. 7, 642, 10 W.; om. ibid. (Pc), sch. Va 56, 14 Kow. Py Vδ, γε p. πλέον Nil. f. 174 r μετάληψις ἐτέρως Nil. f. 174 r Ph V PgLa Vγ Vδk Vdelq Pfwdklnsk; μετ. οἷον ἐτ. Py Vb Vg Pqrux, supra m. po. οἷον Vi; μετ. οἷον ἐτ. rell ἐτέρως 7 δικαίως Ac PgLa Vγ Vdeflq Psux; γρ. ἐτέρως ἐξῆν σοι δικαίως εὖ ποιεῖν τὴν m. 2 Vc; ἐτ. καὶ δικαίως P Vhm Pelmonesθμ, m. po. Pb; Sop. 4, 812, 19-20 W. ἀλλ' ὠφελεῖν τὴν πόλιν πειθαρχοῦντα τοῖς δικαίοις αὐτῆς videtur legisse ἐτέρως (καὶ) δικαίως; ἐτέρως ἔδει καὶ ὡς Phy Vc Ba rell, in textu corr. m. 4 Pa, (om. ὡς) Pfwon, (ὡς m. po. in ras.) Pd; ἔδει καὶ m. sch. La; καὶ ὡς ἐξῆν om. Vk, καὶ ὡς ἐξῆν σοι om. Vδ; σοι δικαίως Pr; ἐχρῆν... καὶ ὡς...ἐξῆν σοι Marc. 4, 812, 26-27 W.; ἐξῆν, supra m. 4 καὶ ὡς ἐνεδέδοτο Pa 7 τῇ πόλει Fh, τὴν πόλιν Sop. 4, 812, 11. 19. Anon. 7, 642, 31 W. εἴ γε Marc. 4, 812, 27 W. 8 τὸ — ἀντιθετικαῖς Nil. f. 174 r 9 ἐστὶν Ph Vb καὶ — 10 λείπει φύλλον Py; refert Anon. 7, 643, 26-27 W. καὶ κατὰ τὰ Nil. f. 174 r δὲ om. La Pr οὕτως om. Nil. Ph V PgLa Vb Vδk complures Vatt Parr XIII—VI 11 lemma sch. Va 56, 24 Kow. 12 διπλοῦν ῥητὸν Georg. 7, 656, 18. „Anon.“ 7, 666, 6. 8 W. Nil. Pγ Phy La Vb Vδk, διπλοῦν τι β. Ba Pa, τι supra m. ead.? Vc, Vq Pq, (διπλοῦν p. τι) Ac Pc Vdel Pdoux κὰν τῇ 13 μεθόδῳ lemma sch. Va 57, 5 Kow. 13 ἐπ[έ]γνωμεν Ba, ἐπέγνωμεν m. po. ex ἐπιγνωσόμεθα Vg; ἐπιγνωσόμεθα Pγ Ph ὠρισάμην Pγ Phy Pa, supra m. ead. δι Pq; διωρισάμην V PgLa Vdeg Pdnrtuw; ὠρισάμεθα, supra m. ead. ἣν Pc γε p. πλείστοις Py Vb Pq; γε om. „Anon.“ 7, 666, 9 W. πλείστοις lemma sch. Va 57, 10 Kow., ubi cod. recte τὸ

κεφαλαίοις κοινωνοῦ τῇ στάσει ταύτῃ διπλοῖς δηλαδή γινομένοις, ἔχει δέ
 τι καὶ ἴδιον, ὡς φανεῖται. οὕτως δὲ διαιρήσεις· προβολῇ ῥητοῦ, διανοία,
 ἐτέρᾳ προβολῇ ῥητοῦ καὶ πάλιν ἐτέρᾳ διανοίᾳ. τῶν δὲ ἐφεξῆς κεφαλαίων
 5 τινὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐκλείπει διὰ τὸ ἰσάζον. οἷον ἔπεται μὲν τούτοις
 ὥσπερ ἐν τῷ ῥητῷ καὶ τῇ διανοίᾳ τὸ μὴ προσδιωρισθαι καὶ ἡ ἐτέρα
 διάνοια τοῦ νομοθέτου καὶ ὁ συλλογισμὸς καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν ὅρος,
 ἰσάζειν δὲ πῶς δοκεῖ ταῦτα ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν παραπλησίως λέγεσθαι
 δυνάμενα, καὶ χαλεπὸν αὐτοῖς χρῆσθαι δυνηθῆναι. τὰ μέντοι μετὰ ταῦτα
 κεφάλαια δὴλὰ ἐστίν· ἀντίθεσις, μετὰληψις, πρὸς τι, ὅρος βίαιος, ἐτέρα
 10 μετὰληψις, εἴτα ποιότης καὶ γνώμη. ἴδιον δὲ ἀντινομίας κεφάλαιον παρὰ
 τὴν ἐν τῷ ῥητῷ καὶ διανοίᾳ διαίρεσιν ἢ περὶ τοῦ πότερον περιέχει· καὶ
 πότερον περιέχεται τῶν ῥητῶν ζήτησις, οἷον ποτέρου γενομένου μῆ-
 δέτερον ἀναιρεθῆσεται τῶν ῥητῶν· ὅπερ κεφάλαιον μετὰ τὸ πρὸς τι
 τεθῆσεται.

1 γινομένοις Anon. 7, 644, 15 (Nil.), ubi γενομένοις W., ut etiam (Hmg) P; γιγνομένοις Ph Pdu 2 οὕτως — 14 fere eadem Anon. 7, 644, 17—645, 2 W. οὕτως Pk, (φανεῖται οὕτως· ἢ δὲ διαίρεσις) Ph τοῦ ῥητοῦ Py Vb Pqu, δὲ τοῦ ῥητοῦ Pr ῥη-
 τοῦ, διάνοια Anon. 7, 644, 18 (Nil.), ῥητοῦ καὶ διάνοια W. διανοία — 3 ῥητοῦ mg Ph, (m. sch.) Pg, (m. po.) Vg 3 ἐτέρᾳ — διανοίᾳ mg m. po. Vb καὶ πάλιν ἐτέρᾳ mg Ph, om. Ve; πάλιν om. Anon. 7, 644, 18 (Nil.), mg Vb τῶν — 4 ἰσάζειν Anon. 7, 644, 18-20 W. 4 ἰσάζον Ph Vc Ba Va Vdk Vfiks Pt*, supra P Vh: ἐξισάζον Vγ, ἰσά-
 ζειν Marc. 4, 820, 23. Anon. 7, 644, 20 W. Py Ac rell, in textu P, m. ead. ex -ον? Vb 5 τῷ om. Py τῇ om. Py Vb Pfwq, supra m. ead. Pu προσδιωρισθαι sch. Va 57, 8 Kow. 7 ἰσάζειν — δοκεῖ lemma Plan. 5, 359, 29-30 W. δοκεῖ p. ταῦτα Vc Ba Vq 8 χρῆσασθαι Py Vg Pq, χρῆσθαι ex χρῆσασθαι Vb; cf. sch. Va 57, 15 Kow. τὰ — 9 ἐστίν lemma Sop. 5, 204, 28-29 W. 9 δῆλα· ἐστίν δὲ ἀντίθεσις Ph, (ἐστίν) Vb Vdk Pqru ἐστίν· ἀντίθεσις Py V PgLa Vγ Vdefgilq Pdfwns, ἐστίν οἷον ἀντ. rell ὅρος βίαιος Marc. 4, 820, 24 W. Phy V PgLa Vb Vγ Vdk Vfi Pfwdknqrux, ὁ βίαιος ὅρος rell (ὁ om. Vdeglq) ἢ θέσις, ἐτέρᾳ P, (om. ἢ) Ac PgLa Vdegl Pfwlnq, supra m. po. θέσις Vb Vk; θέσις p. 10 μετὰληψις Vγ Viq Fk*, (ἢ θέσις) Pp, m. 2 Ba, (κοινὴ θέσις) Pu; om. Marc. 4, 820, 24. Anon. 7, 644, 27 W. Phy Vc Ba Prs δευτέρα Anon. 7, 643, 11 W. 10 μετὰλη-
 ψις εἴτα Anon. 7, 644, 27 W. Phy Vc Ba Vb Prsw, (om. εἴτα) Marc. 4, 820, 24 W. Anon. 7, 643, 11 W., μετὰληψις ἀντίληψις εἴτα rell (καὶ ἀντίλ. Vγ, ἀντίλ. supra m. po. Vf, ἀντ. ante 9 ἐτέρᾳ Fk); μετ. ἢ πρὸς ταύτην ἀντ. Anon. 7, 643, 11 W., ubi ἢ πρὸς τ. ἀντ. om. Vδ — ἢ ποιότης καὶ ἢ γνώμη Anon. ibid. et 644, 27-28 W., ubi articuli ab initio enumerationis ἴδιον — 12 περιέχεται refert Anon. 7, 646, 3-5 W. ἰδικὸν μᾶλλον Anon. 7, 663, 14. 24 W., καὶ τὸ ἰδικὸν μᾶλλον τῆς ἀντινομίας κεφάλαιον 14-15 W. 11 τὰ pro τὴν Marc. 4, 821, 7. Anon. 7, 646, 3 W. τῷ om. Pc καὶ διανοίᾳ Phy Vb Vdk Pqu, in textu Pa; καὶ τῇ διαν. rell; τῷ et τῇ om. Anon. 7, 646, 3-4 W. PgLa Vdel Pn, (τῷ et καὶ τῇ om.) Pfw 12 [I] τῶν Pa; ἢ τῶν Va, (ἢ del.?) Pb, ἢ supra m. ead.? Py Vb, m. ead. inser. Vγ; ἢ ζήτησις Vc Pr γενομένου, supra m. ead. i Pa Vh, [γεν]ομένου Pd; γενομένου Va Pbltw, (supra e) Pc 13 ὅπερ κεφάλαιον lemma sch. Va 57, 25 Kow.

- 85 R. Ἀπὸ δὲ τοῦ παραδείγματος ἔσται φανερά πάντα· οἶον ἀποκήρυκτος μὴ μετεχέτω τῶν πατρῶν καὶ ὁ ἐπιμείνας χειμαζομένη νηὶ δεσπότης ἔστω τῆς νεώς· ἀποκήρυκτος ἐπιμείνας πατρώα νηὶ κωλύεται δεσπόξεν αὐτῆς· ἢ προβολὴ τοῦ ῥήτου· ἀποκηρύκτω ὄντι σοι οὐ μέτεστι τῶν πα-
 5 τρῶν· ἢ διάνοια· τότε λέγει δῆπουθεν, ὅταν ὡς κληρονομήσων, ὅταν ὡς διαδεξιόμενός τι τῶν τοῦ πατρὸς κατὰ τοὺς περὶ τῶν παίδων νόμους ἀντι-
 ποιῇται τις, οὐχ ὅταν ὡς ἀλλότριος καὶ μὴδὲν προσήκων· εἴτα ἔπεται ἢ ἐτέρα προβολὴ τοῦ νόμου, οἶον· ἄλλως τε καὶ ὅταν [δ] νόμος τοῦτο σαφῶς διδῶ τὸ κύριον εἶναι τὸν ἐπιμείναντα τῆς νεώς· πρὸς ἣν ἢ ἐτέρα
 10 διάνοια· ἀλλὰ τηνικαῦτα δίδωσιν, ὅταν μὴ πατρῶν ἢ τὸ κτῆμα, ὅταν ἀλλότριον, ὅταν μὴ ἀποκήρυκτός τις ἦ, ὅταν μὴ νόμῳ εἰργόμενος· εἴτα ἔστι

1 ἔστι Vc Ba ταῦτα pro πάντα La Pfw, [π]ά[ν]τα Vf, mg γρ. P οἶον ἀποκή-
 ρυκτος Anon. 7, 646, 19 (Nil.). Ph Vb Vgm Poverm, ὁ ante ἀποκ. er. Pr; οἶον ὁ ἀπ.
 Anon. ibid. W. rell 2 μετεχέτω lemma sch. Va 58, 3 Kow. 3 ἔσται Ph VI νηρός
 Anon. 7, 646, 21 W. Ph Vδ ἐπέμεινε Py Vb Vg Pu, -εν ἐν Syr. 2, 196, 7 R. πα-
 τρώα νηὶ Georg. 7, 658, 1 W. Ph Vb Vγ Pkrux, πατρ. νηὶ χειμαζομένη rell; χειμ. supra
 m. ead.? Py, mg m. po. Vd; χειμ. πατρώα νηὶ Syr. 2, 196, 7-8 R. Vc Ba Pg Pfw;
 χειμ. νηὶ πατρώα La Pq; πατρώα χειμ. νηὶ VI Pl; πατρ. om., χειμ. νηὶ Anon. 7, 646,
 22 W., paraphr. sch. Va 58, 24 Kow. καὶ κωλύεται Py Vb Vg Pu; κωλ. p. δεσπόξεν,
 om. αὐτῆς Anon. 7, 646, 22 W. δεσπότης εἶναι 4 αὐτῆς Ac, εἶναι δεσπ. αὐτῆς VI, εἶναι
 αὐτῆς δεσπ. Vde Ld, mg m. po. Po 4 ὄντι p. σοι Marc. 4, 821, 20 W. μέτεστιν
 Georg. 7, 658, 8 W., -ι ibid. (Γγ); οὐκ ἔξεστι μετέχειν Marc. 4, 821, 20-21 W. 5 ἢ διά-
 νοια lemma sch. Va 58, 6 Kow. ἢ — κληρονομήσων Nil. f. 175 r τότε Sop. et Marc.
 4, 822, 1 W. Nil. f. 175 r Anon. 7, 653, 20. Plan. 5, 361, 10-11 W. Ph Vc Ba, τοῦτο
 Ac PgLa P Va complures Vatt Parr XIII—VI (supra m. ead. τότε Pq, m. po. Pm)
 δῆπουθεν ὁ νόμος ὅταν Ph Vc Ba Vδk Vg Pq, del. m. po. ὁ νόμος Pn, (om. δῆπουθεν)
 Nil. f. 175 r; ὁ νόμος mg m. po. Po; p. δῆπουθεν scholion ὁ νόμος δηλονότι Vh ὡς
 κληρονομήσων Anon. 7, 647, 6-7. 653, 21-22. 26-27. Plan. 5, 361, 12 W., ὡς κληρονόμος
 Sop. et Marc. 4, 822, 3. Anon. 7, 646, 26-27 W.; ὡς κληρονόμος ὢν, mg m. ead. ὡς
 κληρονομήσων Py 6 διαδεξιόμενός Py Fa, -όμενός m. po. ex -άμενός Vb, διαδεξιόμενός
 Ve, (mg ἐπιδικαζομ[ενός]) Ph; Hmg sola scripsisse videtur: ὅταν ὡς κληρονόμος, οὐχ
 ὅταν ὡς ἀλλότριος τῶν om. Py Ba Vb Pku, supra m. 2 Vc κατὰ — νόμους Georg.
 7, 658, 15-16. Anon. 7, 653, 27 W. περὶ Anon. 7, 647, 8. 653, 27 W., om. Py Vb Vd
 Pμ, supra m. ead. Pq, m. po. Pn — 7 ἀντιποιεῖται Ph Ves Pos, -ῆται ex -εῖται? Vd,
 -ῆσαιτο Pl 7 οὐχ — ἀλλότριος sch. Fg f. 68 v εἴτα — 8 νόμου Nil. f. 175 r 8 ἢ om.
 4, 822 adn. 7 W. ex Ald. Py Pk ῥήτου pro νόμου Nil. Ac Pg Vde Pdfw, supra m.
 ead. νόμου Pt, m. po. Pn; supra ῥήτου Pq οἶον om. Ph Vb Vδk Vfg Pfwngu ὁ νό-
 μος Ph Vc Ba PgLa Vδk Vdeq Pdfwknqsuz, expunx. Pt; ὁ om. rell τούτῳ Sop. et
 Marc. 4, 822, 14 W., τοῦτο p. 9 σαφῶς Pc VI Pdu, τοῦτο 9 σαφῶς mg m. 1 Ph 9 σα-
 φῶς om. Sop. et Marc. 4, 822, 14 W. Py Vb δίδωσι V PgLa Vγ Vfdegil Pnrsx, su-
 pra m. po. σι Vq, διδῶ ex δίδωσι Pd ἐπιμένοντα Ac PgLa Pfwdkx, supra Pa Vh, m.
 ead. ex ἐπιμείναντα Vi δ pro ἣν Nil. f. 175 r ἢ om. Py Pc 10 ἀλλὰ — 11 εἰρ-
 γόμενος Georg. 7, 658, 23-26 W. 11 τις om. Py Pt, τις ἢ supra m. po. Vf εἴτα
 ἔστι lemma sch. Va 58, 23 Kow. — 62, 1 προσδιωρίσθαι Nil. f. 175 v — 62, 2 διαι-
 ρῶν Georg. 7, 660, 10-12 W.

τὸ μὴ προσδιωρίσθαι· ὃ ὁπότερος ἂν χρήσεται, καὶ τῷ ἑτέρῳ ἔστι
 86 R. χρήσασθαι, καὶ ἰσάζει. τάχα δ' ἂν τις αὐτὸ καὶ μεθοδεύσειε διαιρῶν.
 νῦν δὲ ἡμεῖς οὐ διαιροῦμεν, ἀλλὰ τὰ κεφάλαια δείκνυμεν, καὶ ἔστι φανερά.
 ἀκολούθως δὲ τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ καὶ ὁ ὅρος καὶ ὁ συλλογισμὸς ἰσάζει.
 5 ἡ μέντοι ἑτέρα διάνοια, ἣ ἔστι γνώμη τοῦ νομοθέτου, διαφόρως ὑφ' ἑκατέρου
 μέρους ἐξετάζεται ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν νόμοιν. οἷον διὰ τί τὸν ἀποκήρυκτον
 εἶργει ὁ νομοθέτης τῶν πατρώων; ὁ μὲν διώκων ἐρεῖ ὅτι νομίσας οὐκ
 ἄξιον εἶναι τὸν ἀπηχθῆμενον τῷ πατρὶ τῶν ἐκείνου τινὸς μετέχειν, ὁ δὲ
 10 φεύγων· 'οὐχί, ἀλλ' ἵνα καθ' ἑαυτοὺς πονοῦντες καὶ παραβαλλόμενοι τοῖς
 κινδύνους κτᾶσθαι ἀναγκάζωνται καὶ τὴν βλακειάν, δι' ἣν ἀπεκηρύχθη-
 σαν, καὶ τὴν τρυφήν ἀποθῶνται· ὁ νῦν ἐγὼ πεποίηκα ἐπιμείνας τῇ νηί'.
 πάλιν διὰ τί δίδωσι τῷ ἐπιμείναντι τὴν ναῦν; ἵνα δὴ ἐγκαρτεροῖεν τοῖς κινδύ-

1 διορίσθαι (sic) iterum p. προσδιωρίσασθαι (sic) Ph, διωρίσθαι Vk ὡς ὁπότερος ἂν
 Pγ P, ex ὡς ὁ ἕτερος ἂν Vb; ὡς ὁ πρότερος Ph, ὡς ὁ ἕτερος ἂν Py, ὁ ἕτερος ex ὁπότερος Pk,
 ὁ ἕτερος pro ὁπότερος Pu; καὶ οἷς ἂν ὁ ἕτερος Ac PgLa Vdel Pfw, γρ. Anon. 7, 650, 13
 (W. et Pa Pn Vδ), (ibid. om. ἂν Pc); ὡς ὁπότερος ἂν m. po. ex καὶ οἷς ἂν ὁ ἕτερος Pη;
 καὶ οἷς ὁ ἕτερος ἂν Vc Vγ Vfiq Pσκ, (ὡ m. 2? ex οἷς) Ba; (adscr. m. ead. καὶ) ὡς ὁ ἕτε-
 ρος, mg γρ. οἷς Pl; καὶ οἷς ἂν supra m. ead. Pq, ὡς πρότερον ἂν Pt χρήσεται Anon.
 7, 650, 13 (Pa). 7, 660, 11 W., χρήσεται Anon. 7, 650, 13 W. (ibid. om. ἂν Pc). 7, 660, 11
 (Pb Ne). Ph Vf Pst; (ὁπότερος γὰρ ἂν) χρήσεται αὐτῷ Anon. 7, 647, 22 W. ἔστι
 Anon. 7, 647, 22 W. 2 ἰσάζει sim. Anon. 7, 650, 6-16 W., cf. ἐξισάζει Georg. 7, 659, 11.
 15. 25 W. καὶ om. PgLa Vδ VI Pdfwθ μεθοδεύσειε ex -σει Vb; -σει, supra m. ead.
 ε Pd; -σει Pt, (-v) Pu; -ση Pfw 3 νυνί Phy Vb Vδk Vg Pqu 4 ἀκολούθως — συλ-
 λογισμὸς Nil. f. 175 v τῷδε PgLa Vdel Pfw 5 ἑτέρα om. lemma sch. Va 58, 31 Kow.
 ἡ διάνοια τοῦ νομοθέτου ἣ ἔστι καὶ γνώμη, διαφόρως ἐξ ἑκατέρου Nil. f. 175 v — 176 r,
 ἡ ἑτέρα διάνοια, ἣ (ἣ W.) γνώμη ἔστι τοῦ νομοθέτου Anon. 7, 648, 14-15 W. 6 οἷον — 63, 1
 ἀμφότεροι Georg. 7, 660, 20-29/30 W. οἷον om. PgLa Vγ Viq Pfwκ, supra m. po. Vf
 7 νομοθέτης Anon. 7, 649, 2 W.; νόμος, supra θτ Pc; νόμος Pse ὅτι om. Georg. 7,
 660, 21 W. οὐκ — 8 μετέχειν Anon. 7, 648, 17-18 (Pc), ubi τὸν ἀπαξ W., (om. οὐκ;
 8 μὴ μετέχειν) Anon. 7, 649, 3-4 W. 8 μετέχειν τινὸς τῶν ἐκείνου Anon. 7, 649, 4 W.
 9 οὐ Georg. 7, 660, 23 W. ἵνα καθ' Georg. 7, 660, 23 (Vγ). Phy V Vb Vδk com-
 plures Vatt Parr XIII—VI; ἵνα καὶ καθ' Georg. 7, 660, 23 W. rell (καὶ er.? Pl) αὐτοὺς
 Vb Pr, (καθ') αὐτοὺς (sic) Vδ Pq πονοῦντες καὶ om. PgLa Vde Pfwk 10 κτᾶσθαι τι Georg.
 7, 660, 24 W. 11 ἀποθῶνται Py Vδ Pq, (ἀπόθωνται) P Va Pμ, ex ἀποθῶνται VI, m.
 po. ex ἀπωθῶνται Vb; ἀπωθῶνται La Vde Ptu, supra m. po. ὁ Vc Pg 12 διὰ — 63, 1
 (ἐμ)πλέοντες Anon. 7, 649, 8-10 W. πάλιν διὰ τί Georg. 7, 660, 27 W. Py V, mg P,
 supra m. po. Pa Vfs πάλιν p. τί Ph Vδk δὲ pro διὰ τί P Va Vγ Vhiq Phemonθκ,
 διὲ διὰ Pμ δίδωσι ὁ νόμος Sop. et Marc. 4, 825, 2. Anon. 7, 660, 27 W. τὴν
 ναῦν τῷ ἐναπομείναντι Sop. et Marc. 4, 825, 2-3 W. δηλαδή pro δὴ Anon. 7, 649,
 9 W. ἐγκαρτεροῖεν scr., cf. Sop. et Marc. 4, 825, 3. Anon. 7, 652, 1 W.; καρτεροῖεν
 codd (ex -εῖεν Pη), mg m. ead. καρτεροῖεν τοῖς (?) κινδύνους (?) Py; διακαρτεροῖεν pro
 δὴ καρτεροῖεν Georg. 7, 660, 28 W. Vδk τοὺς κινδύνους Ac PgLa Vγ Ve, τοῖς κινδύνους
 m. po. ex τοὺς κινδύνους Vdl, ἐν τοῖς κινδύνους Pμ, ἐν supra m. po. Po; πρὸς τοὺς κιν-
 δύνους Georg. 7, 660, 28-29 W. Phy Vb Pqrsu; πρὸς τοὺς κινδύνους διακαρτεροῖεν Anon.
 7, 649, 9-10 W., (ἀποκαρτεροῖεν) ibid. (Nil.)

νοῖς οἱ πλέοντες, ἣ ὅ τι ἂν εὐρίσκωσιν ἀμφοτέροι. πολλάκις δὲ δια-
μαρτυράμην ὡς οὐ διαιρῶν λέγω νῦν, ὅσον δὲ πρὸς ἐνδείξιν τῶν κεφα-
λαίων ταῦτα ἐκτίθεμαι. ἣ δὲ ἀντίθεσις διπλῇ παρ' ἀμφοῖν, οἶον· ἄλλὰ
ἀποκρήρυκτος εἶ· καὶ καταδρομῇ ἐνταῦθα τοπικῇ. ὁ δέ· ἄλλ' ἐπέμεινα
5 τῇ νηί'. καὶ ἔστιν οἶον ἀντιστατικόν τι ἐνταῦθα καὶ ἔκφρασις τῶν περὶ
τὸν χειμῶνα. ἣ μετὰληψις πάλιν διπλῇ, ὁ μὲν γὰρ ἀποκρήρυκτος ἐρεῖ
87 R. ὅτι οὐδὲν μᾶλλον δικαίως ἂν εἰργοίμην τῆς νηὸς, εἰ καὶ τοιοῦτος εἴην·
οὐ γὰρ νῦν καιρὸς ταῦτα κατηγορεῖν. ὁ δέ· ἐν ἑτέροις ἔδει ἀνδρίζεσθαι
καὶ μὴ ἐν τούτοις'. τὸ πρὸς τι, πότερον βέλτιον φυλάξει τῶν νόμων, εἰ
10 ἐγχωροίη λέγειν ὅτι ὁ μὲν παλαιός, ὁ δὲ νέος, καὶ ὁ μὲν ὑπὸ Σόλωνος
τεθείς, ἂν οὕτω τύχῃ, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦδε, καὶ ὁ μὲν κοινός, ὁ δὲ ἴδιος,
καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ μέγιστα ἔχων, ὁ δὲ περὶ τὰ μικρά, καὶ ὅτι τούτου μὲν
λυθέντος μεγάλα ἣ πόλις βλαβήσεται, θάτερος δ' εἰ λυθείη, βραχέα

1 πλέοντες Anon. 7, 649, 10 W. Phy FgLa Vb Vdk complures Vatt Parr XIII—VI, ἐμπλέοντες Georg. 7, 660, 29. Anon. 7, 649, 10 (Pc Pb), cf. 7, 652, 1 W., **V P**, m. po. ἐμ expunx. Fo; ἐμπλέοντες, cf. Sop. et Marc. 4, 825, 4 W. ὁ τι — ἀμφοτέροι sch. Va 59, 6 Kow. 2 λέγω, er. v Pc; λέγων Fz ἄλλ' ὅσον **V** PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI 3 ταῦτα om. Pg Ffw ἣ δὲ ἀντίθεσις lemma sch. Va 59, 18 Kow. — ἀμφοῖν Nil. f. 176 r δὲ om. Marc. 4, 826, 24 W. ἀπ' Marc. 4, 826, 24 W. οἶον — 4 εἰ 7, 650, 29—651, 1 (Nil.), εἰ καὶ pro οἶον ἄλλ' ibid. W. ἄλλ' 7, 650, 20 (Nil.). Fh Pg Vb Vδ 4 ἄλλ' — 5 νηί „Anon.“ 7, 666, 13-14 W. 5 τῇ νηί om. 7, 651, 3 W. pr. καὶ — 6 χειμῶνα Georg. 7, 661, 13-15 W. οἶον Georg. 7, 661, 15 W., οἶονεἰ ibid. (Vb). Marc. 4, 827, 3 W. Py Vb Pu ἀντιστατικόν τε Georg. 7, 661, 16 W., om. τι Georg. ibid. lin. 14 W. Pn δὲ καὶ Py Vb Vg Pqsu τοῦ χειμῶνος pro τῶν — 6 χειμῶνα Py Vg Pu, supra m. po. περὶ τὴν χειμῶνα Vb 7 οὐδὲν μᾶλλον Marc. 4, 827, 24 W. Anon. 7, 651, 19 W. Phy Vc Ba Vδk Vg Pnsu, οὐδὲν τι μᾶλλον Anon. 7, 651, 24 W., κατ' οὐδὲν μᾶλλον Ac PgLa Vdel Pdfwlmqθ, mg γρ. Pc, κατ' οὐδὲν supra m. po. Vf, mg Po, er.? Vb; οὐ, om. μᾶλλον **P** rell (οὐδὲν Pk, μὴ Vb) ἂν Anon. 7, 651, 25 W., om. Marc. 4, 827, 24. Ph Vδ ἀποστεροίμην Marc. 4, 827, 24. Anon. 7, 651, 25 W., ubi ἀπειργοίμην (Pn) νηὸς Marc. 4, 827, 24. Anon. 7, 651, 19 W. Phy Vb, νεῶς rell ἣν Py Vδk Vg Pg, εἴην? m. po. in ras. ex ἣν? Vb 8 δὲ ὅτι Ph Vδk ἐν ἑτέροις Marc. 4, 827, 26 W., ἐπὶ ἐτ. Anon. 7, 661, 28 W. PgLa Vγ Pdfwkr; καὶ ἐπὶ ἐτ. Viq Pz; ἐφ' ἐτ. rell σε ἔδει **V** La Vγ Vdefilq Pdfwknr, χρῇ Anon. 7, 661, 29 W., ἐχρῇ Anon. 7, 651, 17 W. 9 οὐκ Anon. 7, 651, 17. 661, 29 W. Πομ ἐν Nil. f. 176 v Ph Vb Vδk Vg Pg, om. Ac; ἐπὶ rell τοιοῦτοις Anon. 7, 661, 29 W., τοῖς τοιοῦτοις ibid. (Pa Pb) τὸ — φυλάξει Nil. f. 176 v βέλτιον φυλάξει Anon. 7, 662, 2 W. Nil. Phy **V** Vb Vγ Vδk plures Vatt Parr XIII—VI, (ἔδει pro βέλτιον) Pg Vdelw, (m. sch. βέλτιον) La, (βέλτιον ἔδει) Pn, δεῖ φυλ. Pd; βέλτ. p. φυλ. rell (om. Pf) τῶν νόμων Anon. 7, 662, 2 W., τὸν νόμον ibid. (Pγ). **V** Vδ Po 11 τόχοι Py Vb Vδ Vgqs Pu, τόχῃ ex τόχοι? Va δ' Py Vb Pqu 12 alt. μὲν p. τούτου Georg. 7, 662, 12 (Pγ Vγ Pb Ne), p. ὅτι ibid. W. 13 ἄτερος Py PgLa Vδ Vdel Pdlwpr, ἂ m. po. Ba, er. θ Pf; ὁ ἕτερος Ps; εἰ δὲ ὁ ἕτερος Georg. 7, 662, 13 W. δὲ Vb Vδ Ps ἂν pro εἰ Ac Vdel Pl; ἂν, supra m. po. εἰ Po; ἂν εἰ Pd βραχὺ Py Vg Pu, βραχέα m. po. ex βραχὺ Vb, μικρά Georg. 7, 662, 13-14 W.

ἢ οὐδέν. ἐπὶ τοῦτοις ἐστὶ καὶ τὸ ἴδιον μᾶλλον ἀντινομίας κεφάλαιον, πό-
 τερον τὸ περιέχον καὶ πότερον τὸ περιεχόμενον, οἷον ποτέρου γενομένου
 οὐδέτερος ἀναιρεθήσεται τῶν νόμων. κἀνταῦθα μὲν χαλεπῶς φανεῖται
 ἢ φύσις τοῦ κεφαλαίου, ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος τοῦδε σαφέστερον ἔσται.
 5 δύο τις κατὰ ταῦτὸν ἐβιάσατο κόρας καὶ ἡ μὲν γάμον, ἡ δὲ θάνατον
 αἰρεῖται τοῦ βιασαμένου· ἡ γὰρ ἀξιοῦσα τεθνάναι αὐτὸν ἔρει ὅτι ἀμφο-
 τέραις δώσει δίκην, εἰ τεθναίῃ· εἰ δὲ δὴ γήμῃ τὴν ἑτέραν, θάτερον
 μέρος ἔσται ἄκυρον τοῦ νόμου. ὁ βίαιος ὁρος, εἰ μὴδὲ τοῦ πατρός
 88 R. ἐστὶν ἡ ναῦς, τοῦ κλύδωνος δέ, ἢ εἰ μὴδὲ τοῦ πατρός, ἄλλου δ' ἑτέρου

1 οὐδὲν ἡ πόλις βλαβήσεται Georg. 7, 662, 14 W. ἐπὶ τοῦτοις p. ἔστιν Anon. 7,
 688, 20-21 W. ἔστι δὲ τοῦτοις, om. καὶ τὸ Nil. f. 176 v ἴδιον Plan. 5, 361, 3, ἴδικόν
 Georg. 7, 662, 25. 663, 14. 14-15. 24. 25 W. μᾶλλον Nil. f. 176 v Plan. 5, 361, 3 W.
 sch. Vb f. 35 r, om. Pn ἀντινομίας Georg. 7, 662, 25-26. 694, 23 W., τῆς ἀντινομίας
 Georg. 7, 663, 15. 25. 694, 16-17 W. — 2 pr. ποῖον Py V PgLa Vb Vγ Vδk plurimi
 Vatt Parr XIII—VI, mg γρ. (Anon. 7, 654, 26-27 W.) Pc; οἷον ποῖον Vf, ὁποῖον mg m.
 po. Po; οἷον πότερον P Vms Pbetv, (in comm. ποῖον) Vh, (πρότ.) Pμ 2 alt. ποῖον Py V
 PgLa Vb Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI cf. Marc. 4, 829, 17-18. Anon. 7,
 664, 11-12 W. γενομένου, supra ε Pc Pμ; γενομένου Pfw 3 (κἀνταῦθα) — 8 νόμου
 Georg. 7, 664, 15-21 W. καὶ ἐνταῦθα Georg. 7, 664, 15 W. Ph Vb Vg Pqu φαίνε-
 ται Georg. 7, 664, 16 W. V PgLa Vγ Vδk Vfil Pdfwkos, supra εἰ Pr; ad φανεῖται cf.
 τεθήσεται Anon. 7, 666, 27 W. 4 τοῦτου Phy Vb Vδk Vfg Pqsu, supra τοῦδε Pr
 5 οἷον δύο Vδk Vdel Pdl ἐβιάσατο κόρας Georg. 7, 664, 17 (Pc Vγ), κόρας om. W.; κόρας
 p. τις Ph Vδk 6 αἰτεῖ Py Vb Vg Pq αὐτὸν p. τεθνάναι Georg. 7, 664, 19. Anon. 7, 653,
 12-13 W. Py V La Vb Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI; ante Ph Pa, (τουτον) Pc ἔρει
 Georg. 7, 664, 19 (Pc Pb Vγ), αἰρεῖ W. ὅτι γε Anon. 7, 653, 13 W. 7 δὴ om. Georg. 7,
 664, 20. Anon. 7, 653, 14 W. Py V PgLa Vγ plures Vatt Parr XIII—VI γήμῃ Georg.
 7, 664, 20 (Pγ Vγ P Pb Ne), γήμαι W. Pm 8 ἔσται p. ἄκυρον Georg. 7, 664, 21 (Pc).
 Ph P, ἄκυρον p. ἔσται ibid. W. Py V PgLa Vb Vγ plurimi Vatt Parr XIII—VI ὁ — πα-
 τρός Nil. f. 177 r ὁ om.? lemma sch. Va 60, 7 Kow. μὴ Sop. 4, 830, 1 W., εἰ δὲ
 μὴ Po, καὶ μὴ Vc Ba, εἰ καὶ μὴ δέ, supra οὐχὶ Pr 9 δέ p. κλύδωνος Py V PgLa Vb
 plerique Vatt XIII—VI; ἀλλὰ τοῦ κλ. Pc, cf. Sop. 4, 830, 2. Marc. ibid. lin. 18. Anon.
 7, 654, 4. 11 W. ὁ δὲ pro ἢ PgLa Vγ Viq Pkx, καὶ Vδk, om. Py Vfg, [ὁ δὲ supra m. 2]
 ὅτι [II—III] εἰ μὴ[δὲ supra m. 2] Vc, ὁ δὲ εἰ μὴ Pfw, (μὴ supra) Pr; ὁ δὲ, om. εἰ μὴδὲ
 Pq; ὁ δὲ ὅτι pro ἢ εἰ μὴδὲ Ac Vdeg1 Pdlmstθλ, in ras. Va, mg m. 4 Pa, mg m. po.
 Po, in suppletis m. po. Vm, (mg ἢ εἰ μὴδὲ) Pn; ὅτι pro ἢ εἰ μὴδὲ, mg m. ead. ὁ δὲ Pu;
 ἢ εἰ μὴδὲ om. in lac., supra m. po. ὁ ἕτερος δὲ ὅτι Vb εἰ, supra m. po. ὅτι δὲ Vk;
 εἰ om. Ph μὴ Pc La Vfm Pevem, del. Pg, del. m. po. Vg, om. Phy Vδk, om. in
 suppletis m. po. Vm; καὶ pro μὴδὲ Pk, ὅτι pro εἰ μὴδὲ Anon. 7, 665, 10 W., ὅτι οὐδ'
 εἰ μὴ pro ἢ εἰ μὴδὲ Ba πατρός ἐστι(ν) Anon. 7, 665, 10 W. Py V PgLa Vδk plurimi
 Vatt Parr XIII—VI, in v. l. γρ. mg m. 4 Pa, in suppletis supra m. po. Vb, mg m.
 po. Po ἄλλου δ' scripsi, ἀλλ' ἄλλου ἑτέρου Ph; ἀλλ' οὐδετέρου Pa Pb Vh, (ἀλλ' supra
 m. ead.) Pc, (mg m. po. οὐχ ἑτέρου) Po; οὐδὲ, er. τέρου Pn; ἀλλ' οὐχ Py Vc Ba PgLa
 Vb Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, καὶ οὐχ Anon. 7, 665, 10-11 W. Ac Vb Pdf, (mg
 ἀλλ') Pn; ἀλλ' ἑτέρου Vγ Viq Pκμ

τινός. ἡ θέσις δὲ καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ ἐμπίπτοι, ἐξετασθήσεται ὡς ἐν ταῖς ἀντιθετικαῖς.

[Περὶ συλλογισμοῦ]

5 Ὁ συλλογισμὸς διαιρεῖται προβολῇ πράγματός, τῷ ῥητῷ, συλλογισμῷ, ὄρω, γνώμῃ νομοθέτου, πηλικότῃ, εἴτα ὄρω βιαίῳ, πρὸς τι, ἀντιθέσει ἔστιν ὅτε· ἥτις εἰ ἐμπέσοι, εὐρεθήσεται καὶ μετὰληψις, ἥ ἔπεται πάντως ἡ ἀντίληψις· εἴτα ποιότητι καὶ γνώμῃ· καὶ ὅλως πλὴν τῆς ἐναλλαγῆς τῶν πρώτων κεφαλαίων ὁ συλλογισμὸς κατὰ τὸν ὅρον διαιρεῖται.

10 Ἐπὶ δὲ τοῦ παραδείγματος ἔσται φανερώτερον, οἷον ὀνομαστὶ καμψοδεῖν ὁ νόμος ἐκώλυσεν, αὐτοπροσώπους εἰσάγων τις τοὺς καμψοδουμένους ὑπάγεται τῷ νόμῳ ὡς ὀνομαστὶ καμψοδῶν. ἡ προβολὴ τοῦ πράγματος· ‘παρὰ τὸν νόμον καμψοδεῖς τοὺς πολίτας’. τὸ ῥητόν· ‘καὶ μὴν οὐκ ὠνόμασα οὐδένα, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ καλυόμενον’. ὁ συλλογισμὸς, εἰ μὴδὲν διαφέρει τοῦτο ἐκείνου. ὁ ὅρος, ὅτι πλείστον διαφέρει. ἡ γνώμῃ τοῦ νο-

1 τινός Anon. 7, 654, 12 (Nil. Pc), οὐδενός W. ἡ θέσις δὲ lemma sch. Va 60, 13 Kow. — 2 Nil. f. 177 r 2 ταῖς ἀντιθετικαῖς Anon. 7, 654, 15 (Nil. P), τοῖς ἀντιθετικοῖς W. 3 lemma sch. Va 60, 20 Kow. 4 προβολῇ πράγματος ibid. lin. 30 Kow. συλλογισμῷ Anon. 7, 668, 8 W. Ph Pk; τῷ συλλ. Anon. ibid. (Pc), rell 5 ὄρω om. Syr. 2, 200, 23 R. Sop. 4, 836, 7 (Ven., adn. 3 W.) εἴτα om. Anon. 7, 668, 9 W. Ps; εἴτα ὄρω βι. om. Syr. 2, 200, 24 R. τῷ πρὸς τι Anon. 7, 668, 9 W. codd, τῷ om. Syr. 2, 200, 24 R. Sop. 4, 836, 7 W. Pd; cf. Hmg 59, 12. 72, 8 R. 6 ἔστιν ὅτε Sop. 5, 209, 14. Anon. 7, 673, 11, om. Anon. 7, 668, 9 W. ἐμπέσοι Anon. 7, 668, 10 W., ἐμπίπτοι Ph Pm καὶ pro ἧ — 7 ἡ Anon. 7, 668, 10 W. ἧ — 7 ἀντίληψις mg m. ead. Ph, m. 3 Pa, m. po. Po, supra m. po. Pb, (ἧ τινι ἐπ. ἀντίλ.) m. po. Vs, om. Vb Vh Vm P₃m 7 ἡ om. Py Pu, cf. Anon. 7, 668, 10-11 W.; καὶ pro ἡ VI, καὶ ἡ Pq ἔτι δὲ pro εἴτα Anon. 7, 668, 11 W. καὶ ὅλως πλὴν lemma sch. Va 61, 19 Kow. alt. καὶ — 8 Anon. 7, 677, 4-6 W. πλὴν — 8 κεφαλαίων sch. Va 62, 1-2 Kow. 9 ἔστι Vc Ba; ἔστω VI ὀνομαστὶ — 11 καμψοδῶν Anon. 7, 668, 23-25 W. 10 ἐκώλυσεν Anon. 7, 668, 23-24 (Pc). 669, 14 W. 672, 11 W. Ph Vc Ba P..., -οεν Anon. 7, 668, 23-24 W. 669, 14 (Pc). 17 W. 674, 23 W. 677, 27 W. 681, 9 W. Py Ac PgLa Vb Vd Pfwu, -οε sch. Va 60, 22 Kow., -οσεν m. ead. ex -οεν Pv, m. po. Pn αὐτοπροσώπους Syr. 2, 200, 9-10. 11-12 R. Sop. 4, 839, 24 W. 26 W. Anon. 7, 677, 27 (Pa Vh, in ras. Pγ). 679, 10 W. 681, 9-10 W. Phy V Pg...; -ως Anon. 7, 668, 24 W., cf. 670, 12-13 W. 671, 7 W. 673, 7 (m. po. Pa). 674, 23. 26 W. 676, 7 W. 677, 27 W. 678, 9 W. 20 W. 679, 2-3 W. 10 (Vγ). 16 (Vγ). 681, 9-10 (Pc Vγ). 12 (Vγ, ? Pc). P La Vab Vγ Vδ plurimi Vatt Parr XIII—VI τις p. εἰσάγων Anon. 7, 668, 24 W. Py V PgLa P...; εἰς. p. τις Syr. 2, 200, 10 R. Anon. 7, 668, 24 (Pc). Ph Vδk VI Ps 11 ἡ Sop. 4, 837, 20 W. Phy PgLa P, om. V Vγ Vfq Pfwu 13 κεκαλυμένον Ph Vδk δ — 14 pr. διαφέρει Nil. f. 177 v ὅτι Py Vb Vg Pq, supra m. po. Vc Pd, om. Pμ 14 εἰ pro ὅτι Nil. f. 177 v Ph La Ve, (supra m. sch. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ ὅτι) Pg, complures Vatt Parr XIII—VI, supra m. ead. ὅτι Pa Vδ Pd, γρ. ὅτι Pr, om. Vγ; ὅτι εἰ Va; cf. Hmg 83, 10. 89, 11 R. ἡ — 66, 1 κοινή Nil. f. 178 r

μοθέτου κοινή, τί βουλόμενος τοῦτο ἐκώλυσεν ὁ νομοθέτης. ὁ μὲν διώκων
 89 R. ἔρει ὅτι ἀνελεῖν βουλόμενος τὸ ἀπλῶς καὶ ἀνευθύνως διαβάλλειν ὄντι-
 ναοὺν τῶν πολιτῶν, ἐφ' ὅτῳ ἂν [αὐτοὶ] ἐθέλωσιν ἐγκλήματι. ὁ δ' αὖ
 5 φεύγων· οὐ διὰ τοῦτο, ἔρει, ἀλλ' ἐπιστρέφεσθαι μὲν αὐτοὺς διὰ τῆς κωμ-
 φδίας ἐβούλετο· οὐκ οὖν ἀνείλε παντάπασιν τὴν κωμωδίαν, ὑπομνήματα
 δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα γεννησομένοις ἢ τοῖς τότε οὖσιν ἀνθρώποις λοιδορίαν
 περιέχοντα τῶν πολιτῶν τινος οὐκ ἐβούλετο εἶναι· μὴ ὄντων δὲ τῶν
 ὀνομάτων ἢ μὲν ἐπιστροφή γίνεται διὰ τῶν προσώπων, ἢ δὲ εἰς τὸν
 μετὰ ταῦτα χρόνον μνήμη περιήρηται καὶ ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώ-
 10 πους διαβολή· ἢ πηλικότης, ὥς ἐν τῷ ὄρω, ὅτι μέγα τὸ γινόμενον. ὁ δὲ
 βίαιος ὄρος, εἰ καὶ ὀνομαστί κωμωδεῖν τοῦτό ἐστιν. τὸ πρὸς τι καὶ τὰ
 ἐξῆς πάντα καθάπερ ἐν τῷ ὄρω ἐξετασθήσεται.

1 τί — 7 εἶναι refert Anon. 7, 672, 11-18 W. οἷον τί Anon. 7, 672, 11 W. Pn, οἷον
 supra m. ead. Pq ἐκώλυσεν p. τοῦτο Anon. 7, 672, 11 W. Phy V PgLa Vb Vγ Vδk
 complures Vatt Parr XIII—VI, (ἐκώλυνεν) Pk; τοῦτο p. ἐκώλυσε rell ὁ νομοθέτης om.
 Anon. 7, 672, 11 W. Ph Vδk Pνμ ὁ μὲν — 3 ἐγκλήματι Anon. 7, 679, 26-29 W. καὶ
 ὁ μὲν Anon. 7, 679, 26 W. 2 οὕτως ἔρει ibid. 27 W. ἀνευθύνως Anon. 7, 679, 27-28.
 Plan. 5, 362, 20, ἀκινδύνως Anon. 7, 672, 13 W. διαβάλλειν ὁ νομοθέτης Anon. 7, 679,
 28 W. ὄντιναοὺν — 3 ἐγκλήματι Anon. 7, 679, 28-29 W. — 3 ὄντ. τ. πολ. p. αὐτοῖς δοκῇ
 (pro οὗτοι ἐθέλ.) Anon. 7, 672, 13-14 W. 3 ἂν ἐθέλωσιν Georg. 7, 679, 29 (Vh; Mon.,
 adn. 38 W.). Ph; ἂν αὐτοὶ ἐθ. Georg. ibid. W. Py V PgLa Vb Vγ Vδk plures Vatt
 Parr XIII—VI, (ἐφ' ὅτῳ ἂν αὐτοῖς δοκῇ) Anon. 7, 672, 13 W.; ἂν οὗτοι ἐθ. P rell θέ-
 λουσιν Ph, θέλωσιν Vc Vδ, ἐθέλῃσουσιν Ps δέ, om. αὖ Anon. 7, 672, 14. 679, 30 W.
 4 ἐπιστρέφεσθαι Anon. 7, 672, 15 W. 679, 30-31 (Pγ), ἐπιστρέψαι ibid. W. — 5 διὰ τῆς κωμ-
 φδίας p. ἐβούλετο, Anon. 7, 672, 15 W. 5 ἐβούλετο Anon. 7, 672, 15 W. 679, 32 (Pc).
 Hmg codd, ἡβούλ. 7, 672, 15 (Nil.), Anon. 7, 679, 32 W. οὐκ οὖν Ac Pg P..., οὐ γάρ δὲ
 pro οὐκ οὖν Anon. 7, 672, 16 W., οὐ μὴν παντάπασιν ἀνελεῖν Anon. 7, 679, 32 W., οὐκ ἀνεί-
 λεν δὲ παντάπασιν Phy, (m. 2 γρ. οὐκ οὖν ἀνείλε παντ.) Vc, (om. δέ, mg m. po. οὐκ οὖν)
 Ba, οὐκ ἀνείλε δὲ παντάπασιν Vb Vδk Pu, (οὐκ, supra m. ead. οὖν) Pq 6 τότε γε οὖσιν
 Ac, (γε, supra m. po. τότε) Pn 7 περιέχοντα Sop. 4, 840, 2 W. Phy V PgLa..., ἔχοντα
 P Va Vhm Pbsuνeμ, (mg m. po. περιέχοντα) Po ἐβούλετο Anon. 7, 672, 18 W. 680,
 2 (Vγ), ἡβούλ. 7, 672, 18 (Nil.). Anon. 7, 608, 2 W. 8 τῶν προσ. εἰσφερομένων Anon. 7,
 680, 6 (Pγ Pb Ne), προσ. p. εἰσφ. ibid. (Pc Vγ); τῶν om., προσ. εἰσφ. ibid. W. 10 ἢ — ὄρω
 Nil. f. 178 r γεγνόμενον (sic) Ph La, γιγν- Plμ, γεν- Pn, γεγονός Georg. 7, 680, 9-10 W.
 ὁ — 11 ὄρος Nil. f. 178 r δέ om. Py Vb Vg Pdqu 11 ὅτι pro εἰ καὶ Anon. 7,
 672, 29. Georg. 680, 12. Plan. 5, 362, 22 W. Vf, supra m. sch. Pg ὅτι pro εἰ Vγi Pswκ,
 supra m. sch. La; ὅτι, mg γρ. εἰ καὶ ὄν. Pr; ὅτι εἰ καὶ Va Vq Pbtl τοῦτο ὀνομαστί
 ἐστὶ κωμωδεῖν Anon. 7, 672, 29—673, 1 W., ubi τοῦτό ἐστι τὸ ὄν. κωμ. Pn f. 90 r et Plan.
 5, 362, 22-23 W.; αὐτὸ γε τοῦτό ἐστι τὸ ὄν. κωμ. Georg. f. 680, 12-13 W. 12 ἐξῆς
 δὲ κεφάλαια πάντα Georg. 7, 680, 19 W., ubi δέ om. (Vγ) ἅπαντα La Pn, πάντα κε-
 φάλαια sch. Va 61, 17 Kow. ὅσα pro καθάπερ καὶ Ph καθάπερ ἐν Georg. 7, 680,
 19 W. Py V PgLa Vab Vδk Vde Pklqtul, καθ. καὶ ἐν P..., καθ. ὡς ἐν sch. Va 61,
 17 Kow.

Πλείονα δὲ εἶδη ἐστὶ συλλογισμῶν, ἃ δὴ πάντα ὁμοίως διαιρήσεις· ὁμῶς μέντοι ἐκκείσθω αὐτῶν παραδείγματα, γίνονται γὰρ ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἴσου ὡς ὁ προειρημένος, ἢ ἀπὸ τοῦ μείζονος· οἷον ἐξῆν ἀποκτινύναι τοὺς κατιόντας φυγάδας, μαστίξας τινὰ κατιόντα τις φεύγει παρανόμου τιμωρίας· ὁ γὰρ τὸ μείζον, φησί, δοὺς καὶ τὸ ἐλάττον ἔδωκεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· οἷον τῷ ἀριστεῖ γέρας εἶναι, λιπόντα τὴν τάξιν ἀπέκτεινεν ὁ στρατηγὸς καὶ φεύγει φόνου· οὐ γὰρ ἀπλῶς τῷ ἐγκλήματι ἀλλὰ μετὰ τῶν προειρημένων χρήσεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀποβαῖνον· οἷον ἐξεσσι στίζειν τοὺς μοιχοὺς, στίζων τις ἀπέκτεινε καὶ φεύγει φόνου· ὁ γὰρ τὸ πρότερον, φησί, δοὺς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀποβαῖνον ἔδωκεν.

1 πλείονα δὲ εἶδη lemma sch. Va 62, 21 Kow. εἶδη τοῦ συλλογισμοῦ Nil. f. 178 r
2 λεγέσθω pro ἐκκείσθω 7, 674, 3 (Nil.) ἀπὸ — 3 προειρημένος Nil. f. 178 v τοῦ om.
Vc Ba Vγ Ps, supra m. po. Vi 3 τοῦ μείζονος Nil. f. 178 v ἐξῆν ἀποκ. Anon.
7, 675, 1. Georg. 7, 681, 32 W. — 5 ἔδωκεν Georg. 7, 681, 32—682, 3 W. ἀποκτεινύν-
ναι Ba; ἀποκτείναναι, supra m. 2 inu Vc 4 μαστίξας — τις Georg. 7, 682, 1 W., μαστ.
τις κατιόντα τινὰ Anon. 7, 675, 2 W. 5 ἔδωκεν Syr. 4, 842, 22, (-ε) ibid. 12; δέδωκε
Anon. 7, 675, 30 W., (-εν) Ph Vδk ἢ — 7 φόνου Georg. 7, 681, 13-15 W., ubi ἀπὸ
δὲ pro ἢ ἀπὸ 6 οἷον — 7 φόνου Anon. 7, 675, 14-16 W. λιπόντα — ἀπέκτεινεν Georg.
7, 681, 14 (Pc). Vc Ba Vd ἀριστεὰ ἀπολιπόντα Ac λιπόντα τινὰ Georg. 7, 681, 14 W.
rell (τινα supra Pr) 7 ὁ στρατηγὸς ἀπέκτεινε Vq Pu, m. po. in ras. Vb; ὁ ἀριστεὲς ἀπ.
Py, (στρατηγὸς m. 2 ex ἀριστεὲς? p. 6 ἀπέκτ.) Vc; supra m. ead. γρ. ὁ στρατηγὸς ἀπέκτεινε Pq
φεύγει φόνου Anon. 7, 675, 15-16. Georg. 681, 15 W.; φεύγει p. φόνου Anon. 7, 675,
15-16 (Pc). Ac οὐ — 8 χρήσεται Anon. 7, 675, 8-9 W. ἐγκλήματι V Vde, (mg m.
ead. ἀντ) Ph, (supra m. po. ἀντ) Po, (mg m. 2 γρ. ἀντεγκλήματι, m. 3 ἀντεγκλήματι ὁ καὶ
κρεῖττον) Pn, ἐγκλήματι m. po. ex ἀντεγκλήματι Vb, ἀντ del. et supra m. po. add. Vg;
ἐγκλήματι, supra τῷ κεφαλαίῳ τῷ ἐγκληματικῷ Pr; v. l. Pa; ἀντεγκλήματι rell, cf. Sop.
5, 209, 17-23. Anon. 7, 675, 16. 18. 26. 676, 15. Georg. 681, 17. Plan. 5, 363, 1 W.;
ἀντεγκλ. ὁ φεύγων Syr. 4, 842, 17 W. (Syr. om. Py). Anon. 7, 675, 9 W. ἀλλὰ μετὰ
8 τῶν προειρημένων Anon. 7, 675, 9-10 W., m. po. Pc, om. sch. Va 62, 25-26 Kow.;
τῶν προειρημένων exh. sch. Pn f. 89 v 8 χρήσεται p. 7 ἀντεγκλήματι ὁ φεύγων Syr. 4,
842, 17 W. (cf. supra). Anon. 7, 675, 9 W., p. 7 ἀντεγκλήματι sch. Va 62, 25 Kow. ἀπὸ
δὲ pro ἢ ἀπὸ Georg. 7, 682, 3 W. ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος Nil. f. 178 v 9 οἷον — 10 φεύγει
refert Syr. 2, 198, 17-20 R. Sop. 5, 206, 29-30 W. ἐξῆν Anon. 7, 676, 2. Georg. 7, 682,
4 W., ἐξῆν m. 2] Vc μαστίζειν Ph Vg Ptl, [II—III] στίζειν Vc; μαστίζειν, mg m.
ead. γρ. στίζειν Ps; στίζειν, m. sch. μα La, supra μαστίζειν Vs μοιχοὺς, mg m. ead.
αὐτομόλους Ph, (m. po.) Po; αὐτομόλους Vδk μαστίζων Ph Vg Ptl τις μοιχὸν Syr. 2,
198, 18 R. Anon. 7, 668, 1 W. Vg Pq, τις μοιχοὺς Vb Pru, μοιχὸν ante στίζων Georg.
7, 682, 4 W., om. Sop. 5, 206, 30 W. rell 10 φόνου p. φεύγει Anon. 7, 676, 3. Georg.
7, 682, 5 W. Phy PgLa Vb Vγ Vk complures Vatt Parr XIII—VI, φόνου φεύγει Anon.
7, 676, 3 (P Pb Pn). Georg. 682, 5 (Pc). V P... 11 δέδωκε Anon. 7, 675, 30. 676,
4-5 W., ubi δέδωκεν (Nil. Pa), ἔδωκε (Pc)

[Περὶ ἀμφιβολίας]

Ἡ ἀμφιβολία διαιρεῖται προβολῇ ῥήτου, ἐτέρᾳ τοῦ αὐτοῦ ῥήτου
 προβολῇ κατὰ τὸ ἀμφίβολον, διανοίᾳ τοῦ νομοθέτου, τῷ περιέχοντι καὶ
 περιεχομένῳ, ἀντιθέσει, μεταλήψει, [θέσει,] ποιότητι καὶ γνώμῃ. εἰδέναι
 5 δὲ χρὴ ὅτι εἰ μὲν αὐτοτελὲς ζήτημα ἢ ἀμφιβολία εἴη, γλίσχρον αὐτὸ
 ἀνάγκη εἶναι καὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν ὡσαύτως ὑπόφυχρον· μέρος δὲ ὅτε
 γένοιτο ζητήματος, χρήσιμον τὸ περὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῆς γίγνεται. ἐν δὲ
 τοῖς ἀπὸ χρησμάτων καὶ λογίων πλαττομένοις ζητήμασι πᾶσι τοῦτο παρ-
 ευρίσκεται.

91 R. Πρὸς οὖν ἐπίσκεψιν τῶν κεφαλαίων ἔστω ζήτημα τόδε. ἐταῖρα
 11 χρυσία εἰ φοροίη, ΔΗΜΟΣΙΑ ἔστω· πεφώραται φοροῦσά τις ἐταῖρα χρυ-

1 lemma sch. Va 63, 4 Kow. 2 διαιρεῖται μὲν Pγ Ph Ac Vb Vδ Pdlrsu; μὲν δι.
 Ba, (er. μὲν) Vc 3 προβολῇ p. 2 ἐτέρᾳ Vb Pqu τῷ om. Anon. 7, 683, 22 W. Vγ
 καὶ περιεχομένῳ Sop. 5, 211, 11 W., καὶ τῷ περιεχ. Pc Vi Pu 4 μεταλήψει ἀντιλήψει
 Ph Vδk Vg; ἀντιλ. m. po. Vc, del. m. po. Vb, cf. Sop. 5, 211, 27-28 W. διὰ τοῦτο δὲ
 ἢ ἀντιλήψης οὐκ ἐπὶ χθρῇ ἐνταῦθα et Anon. 7, 689, 23 W. θέσει Anon. 7, 683, 23 (Pa),
 om. W.; cf. „Anon.“ 4, 846, 27-28 W. παρήκε δὲ αὐτὴν ὁ τεχνικός ἐν τῇ ἐξετάσει, Georg.
 7, 695, 13-14 W. παρήκεν αὐτὴν ἐν τῇ ἐξετάσει ὁ τεχνικός εἰδέναι — 5 ἀμφιβολία (om.
 εἴη?) lemma sch. Pg f. 71 r — 7 γίνεται Georg. 7, 691, 6-9/10 W. 5 δὲ Georg.
 7, 691, 6 (Pc), om. W. δεῖ Ph Vδk Pθ μὲν περὶ Ac PgLa P Vab Vγ plerique Vatt
 Parr XIII—VI ἢ om. Georg. 7, 691, 7 W. Pγ Pd ἢ ἀμφιβολία p. εἴη Vc Ba γίνε-
 ται pro εἴη PgLa Vi Pfw, (γίνεται) Vfiq Pz; mg γρ. Pa, m. 2 Vc καὶ γλίσχρον Ps,
 ἀχρεῖον καὶ γλίσχρον Ac PgLa Vγ complures Vatt Parr XIII—VI, ἀχρ. καὶ supra m.
 po. Vc Pc, mg γρ. Pa, m. po. Po; γλίσχρον καὶ ἀχρεῖον Pmθ, (mg m. po. καὶ ἀχρεῖον)
 Vb; γλίσχρον αὐτὸ Pγ P; ἀχρ. αὐτὸ καὶ γλίσχρον Vq; καὶ m. po.] ἀχρεῖον καὶ γλίσχρον
 Pr; αἰσχροὺν τε τὸ ζήτημα Ph; cf. Anon. 7, 683, 25 W. ἀσθενὲς καὶ γλίσχρον, Anon. 7,
 685, 25 W. εὐτελεῖ καὶ ἀχρεῖον καὶ ψυχρόν; ad γλίσχρον posito signo cr. mg μικρόν τι καὶ
 οὐδαμινὸν καὶ εὐτελές Pa (Anon. 7, 684 adn. 15 W.), mg Pc f. 137 v 6 ὡς αὐτως p.
 ὑπόφυχρον Vb Vg Pu ὅτε Anon. 7, 691, 8 W. Pγ Vγ V PgLa Vb plures Vatt Parr
 XIII—VI, supra m. ead. Pa; ὅτι Pr; εἰ ὅτε Vhm Peθ; εἰ del., ὅτε Pm; ὅταν Fh Vδk,
 εἰ P... 7 γίνεται Ph PgLa; γένεται Ac, m. 2 Ph; γίγνεται Vγ Vfiq Pz, (γίγνεται) Pr
 τὸ Georg. 7, 691, 9 (Pγ), τότε W.; om. Ph αὐτῆς om. Georg. 7, 691, 9 W. Pγ γίνεται
 Georg. 7, 691, 9-10 W. Pc Vab Fbul ἐν — 8 χρησμάτων lemma sch. Va 63, 12 Kow.
 — 9 (cf. infra) Anon. 7, 684, 2-3. Georg. 692, 15-17 W. 8 λόγων Ph Vk γιγνομέ-
 νοις Vk, (-γνω- sic) Ph, γιγνομένοις Vδ, om. Ps πᾶσι Anon. 7, 684, 3 (Nil. Pc Pb).
 Georg. 7, 692, 16. 20 W. codd, (-iv) Georg. 7, 692, 16 (Pγ), om. Anon. 7, 684, 3 W. Vb
 τοῦτο Anon. 7, 684, 3. Georg. 7, 692, 16 W. Vδ Pn, τοῦθ' tell, τοῦτοις Ph γρ. παρευρί-
 σκεται m. 2 Ba, cf. „Anon.“ 4, 846, 9-10 W. χρῆναι γὰρ (sc. οἶμαι) τοῦτο παρευρίσκεται
 γράφεσθαι ὅπερ (pro παρ-) lemma „Anon.“ 4, 846, 8 W. Vm Peθ, supra m. ead.
 Pa; ὅπερ, supra m. ead. ἔστιν Pb, m. po. Pmov; ὅπερ ἔστιν rell; om. Anon. 7, 684, 3.
 Georg. 7, 692, 16 W. Ph Vδk Pn; aut τοῦτο <τὸ> μέρ(ος) εὐρίσκεται? 10 — 69, 2 refert
 Georg. 7, 693, 2-5 W. 11 χρυσία p. φοροίη Georg. 7, 693, 2-3. Anon. 7, 684, 8 W., p.
 εἰ Vδk Ve Ps ἔσται Vb Vg φοροῦσα p. τις Anon. 7, 684, 8 W. Vde Prs, p. ἐταῖρα
 PgLa Pfwdn τις om. Vγ Vfiq Pz

σία καὶ δημοσίαν τις αὐτὴν φησιν εἶναι, ἡ δὲ οὐκ αὐτὴν φησιν εἶναι δημοσίαν, τὰ χρυσία δέ. ἡ προβολὴ τοῦ ῥήτου· 'δημοσίαν σε εἶναι κελεύει ὁ νόμος'. ἡ ἑτέρα προβολὴ κατὰ τὸ ἀμφίβολον· 'οὐκ ἐμὲ ἀλλὰ τὰ χρυσία'. ἡ γνώμη τοῦ νομοθέτου ὅπ' ἀμφοῖν πρὸς τὸ λυσιτελοῦν ἐξετάζεται, οἷον
 5 'τιμωρίας ἄξιον τοῦτο ὑπέλαβεν ὁ νομοθέτης'. καὶ ὁ μὲν ἐρεῖ ὅτι τῆς μεγίστης, ἡ δὲ ὅτι τιμωρίας μὲν ἀλλὰ μετρίας, ὥσπερ καὶ [ἐπὶ] τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τὰς τιμωρίας ἔταξε. τὸ περιέχον καὶ περιεχόμενον ὅτι τῆς μὲν ἑταίρας δημοσίας γενομένης καὶ τὰ χρυσία δημόσια ἔσται, τῶν δὲ

1 αὐτὴν p. τις Ph Ba PgLa Vb Vδ Pkru, (p. δημ., om. τις) Pc φησιν αὐτὴν p. τις Vc Pa τις p. φησί Ac PgLa Vγ Vdefiq Pdfwnx, (αὐτὴν p. δημ.) VI φησιν p. pr. εἶναι Vδk Vg Pqs ἡ Georg. 7, 693, 4 (P Pb Vγ), ὁ W. φησιν p. αὐτὴν Ph Vc Ac Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, (εἶναι p. 2 δημοσίαν) Ba Vb Pqu; φησὶ p. δημ. P tell 2 δέ· γέγονε γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἡ ἀμφιβολία Ph Pb Vδk, mg Ac, (δὲ δημόσια· γέγονε) P Va Vh Pertvl, (om. ἡ) Pmθ, (δὲ pro γάρ) Pε, (om. γάρ) Vm, (περὶ) Vgs, δημ. expunx. m. po. Po, (δὲ δημ. ἔστι) Vb Pkqu; ἐν ἄλλοις οὕτως· τὰ χρυσία δέ· ἡ προβολὴ τοῦ ῥήτου mg Pa (Anon. 7, 687, 15-16 W.) ab ἡ ad finem libelli deest Py ἡ — ῥήτου Nil. f. 179 r προβολὴ δὲ Vb Vδ Pu ἀπὸ τοῦ cf. Anon. 7, 686, 10 W. σε Anon. 7, 686, 11. 687, 18. Georg. 693, 17 W. codd, supra m. po.? Ph, m. ead. Pe εἶναι p. κελεύει Georg. 7, 693, 6 W. Vδk Pfwv βούλεται pro κελεύει Anon. 7, 686, 11 W. 3 ἡ om. Anon. 7, 686, 12 W. Pfwv 4 ἡ — νομοθέτου Nil. f. 179 r — 7 ἔταξε fere eadem Anon. 7, 686, 16-24. 693, 23-29 W. ὅπ' Georg. 7, 693, 24 W. 29 (Pγ Vγ). P, cf. 7, 694, 31-32 W.; ἐπ' Georg. 7, 693, 24 (Vγ). 29 W. (cf. παρ' 7, 686, 16-17 W., ἐξ ἑκατέρου 7, 687, 10 W.) Ph V PgLa Vb Vγ Vδk complures Vatt Parr XIII—VI; ὅπ' ex ἐπ' Vs λυσιτελοῦν ἑκατέρω Georg. 7, 693, 24 W. ἐξετάζεται Anon. 7, 687, 10. Georg. 7, 693, 23 W.; ἐξετασθήσεται Anon. 7, 686, 17, cf. Georg. 7, 693, 30 W. οἷον — 7 ἔταξε refert Anon. 7, 687, 10-14 W. 5 ἄξιαν τὴν ἑταίραν ὁ νομοθέτης ὑπέλαβε Georg. 7, 693, 25 W. ὁ νομοθέτης om. Ph Vδk καὶ — 7 ἔταξεν Georg. 7, 693, 25-29 W. μὲν διώκων Georg. 7, 693, 25-26 W. τῆς om. PgLa Vδk Pfw 6 ἡ Anon. 7, 693, 4 (P Pb Vγ), ὁ W. Vγ Vdeis, ἡ ex ὁ Vb μετριοτέρως Anon. 7, 686, 20 W. ὥσπερ Georg. 7, 693, 28 W., ὡς γε ibid. (Vγ) καὶ — 7 τιμωρίας scripsi καὶ ἐπὶ τῶν — 7 ἔταξε Vc Vde Pfw, (ἀμαρτημάτων) Ba κατὰ λόγον pro ἐπὶ P Va Vhm Pemtveθl, supra m. po. ἐπὶ Pb; κατὰ λόγον mg m. po. Ba; cf. Anon. 7, 687, 6-7 W. κατὰ λόγον δὲ τῶν 7 ἀδικημάτων εἶναι τὰς τιμωρίας προσήκει; p. ἐπὶ τῶν ἄλλων (τῶν etiam ante ἀδικημάτων Ph) Vγ Vδk Vfigi Pnqz, (alt. τῶν supra m. ead.) Pu, (mg m. po. repet., om. alt. τῶν) Po, supra et mg m. 2 Vc; ἐπὶ τὸν ἄλλον κατάλογον τῶν Ac; p. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων Georg. 7, 693, 28-29 W., mg γρ. P; p. τιμωρίας PgLa VI Pl; κατὰ τὸν λόγον ἀδικημάτων Vs μετρίας τὰς τιμ. Pk, (μ. καὶ τὰς τ.) Vg Pqrsu, μετρ. τὰς τιμ. καὶ κατὰ λόγον m. po. in ras. Vb καὶ m. 2? supra τὰς Vc τὴν τιμωρίαν in v. l. mg γρ. P 7 ἔταξεν Ph Vδ, in v. l. mg γρ. P τὸ — 70, 1 ἀφίεται fere eadem Anon. 7, 689, 1-5 W. τὸ περιέχον Nil. f. 179 r τῷ περιέχοντι καὶ περιεχομένῳ V PgLa Vb Vδk complures Vatt Parr XIII—VI 8 ἔσται p. δημόσια Ph V PgLa Vb Vδk complures Vatt Parr XIII—VI, δημ. p. ἔσται rell ἔστω Ps et Georg. 7, 694, 6 (Pc), ubi ἔστω W., ἔστι (Pa Pb Ne) p. χρυσία ibid.

- 92 R. χρυσίων μόνων γενομένων δημοσίων ἢ ἐταίρα ἀφίεται. ἢ ἀντίθεσις ἐὸς ἐπεται ἀντεγκληματική κατὰ ἐταίρας λόγον περαινόντος τοπικῶς τοῦ κατηγόρου. ἢ πάλιν ἐπεται ἢ μετάληψις· οἷον εἰ καὶ ἐταίρα, ἀλλ' ἰδίαν ἔχουσα γέ τῆς προαιρέσεως ταύτης ἐπιτίμιαν μὴ ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐλευθέραις μὴδὲ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι· καὶ ἄλλα δὲ ἐλεεινολογήσεται δηλαδὴ πενίαν προβαλλόμενος ἢ τι τοιοῦτον ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτῆς. ἢ ποιότης καὶ ἡ γνώμη ὥς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν· συμβέβηκε δὲ ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι καὶ πλείονά γε τὴν ἐξέτασιν τῆς γνώμης εἶναι, εἰ καταφρονήσασα ἢ ἄλλως ἀγνοήσασα τὸν νόμον ἐφόρесе τὰ χρυσία.

1 γενομένων p. δημοσίων Pno; γενομένων Georg. 7, 694, 8 W. Vγ Pfw, (p. δημοσίων) Anon. 7, 694, 8 (Pγ Vγ) δημοσίων om. Anon. ibid. (Pa Pb Vh Ne; Mon. Vind. Med., adn. 63 W.). Ph Vδk Pr ἀφίεται Ph V PgLa Vab Vγ Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI; ἀφίεται rell ἢ — 2 ἐπεται Nil. f. 179 v, refert Georg. 7, 695, 5 W. 2 ἐπεται ἀντεγκληματική Ac PgLa Vγ plerique Vatt Parr XIII—VI, (ἀντ. p. 1 ἀντίθεσις) P Va complures Vatt Parr XIII—VI; ἐπεται· ἔστι γὰρ ἀντ. Vb Vfg Pru; ἐπ.: ἔστι γὰρ οἷον ἀντ. Ph Vδ rell ἀντεγκληματική cf. Syr. 2, 202, 17 R. Anon. 7, 687, 27—688, 1. Georg. 7, 695, 5-6 W. ἀντεγκλ. — 3 ἐπεται om. Vc Ba κατὰ — 3 κατηγόρου om. Vq Fκ, supra m. po. Vi pro κατὰ — 3 ἐπεται exhibent καὶ τόπος κοινὸς κατὰ τῆς ἐταίρας· ἐν πάσῃ γὰρ ἀντεγκληματικῇ ἀντίθεσις τοπικὴ γίνεται Anon. 7, 688, 5-7 W. Ac Vdel Pθ (cf. Pdtl), mg γρ. Pa, (om. τῆς) Georg. 7, 658, 5 (Pc). PgLa Pfw, (om. τῆς; ἀντιθέσει καταδρομῇ τοπικῇ) Plm (cf. Pk), m. po. Vc Ba, expunctis ἔστι γὰρ οἷον — κατηγόρου mg et supra (ubi om. ἀντιθέσει) m. po. Vb, mg m. po. Po, (καταδρομῇ mg m. ead.) Pq; sola καὶ τόπος κοινὸς supra m. po. et in textu κατὰ ἐτ. — κατηγόρου Pc, mg m. ead. Vf; cf. Anon. 7, 689, 15 W. κοινὸν τόπον κατὰ ἐταίρας ἀποτείνων, Georg. 7, 695, 5-7 W. εἴτα ἐὸς ἐπεται ἀντίθεσις καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ἀντεγκληματικὴ — 3 κατηγόρου 3 εἰ — 6 αὐτῆς Georg. 7, 695, 8-13 W. 4 ἔχουσα Georg. 7, 695, 9 W., ἔχουσι ibid. (Pγ), ἔχουσιν Ph, ἔχουσάν Vc Ba; ἔχουσα γέ ἴδια τῆς προαιρέσεως ταύτης ἐπιτίμια Georg. 7, 695, 9 W., ἔχουσα γέ ἰδίαν τῆς προαιρέσεως ταύτης ἐπιτίμιαν Anon. 7, 689, 17-18 W.; ἐπιτίμι m. 2|αν Vc Ba, τὴν ἐπιτίμιαν Vg; cf. ἐπιτίμιον Anon. 7, 687, 5 W.; ἐπιτίμῃσιν, destinatione m. po. expuncta supra μίαν Po γέ om. Vb Vfg Pquw μὴ Anon. 7, 695, 10 (Pγ Vγ Pa Pb Vh Ne; Mon., adn. 64 W.). Ph V Vγ Vab Vδk plurimi Vatt Parr XIII—VI, τὸ μὴ Pc rell, τὸ supra Pa, del. Pv, τὸ p. μὴ Vh; τὸ om., supra m. sch. ἤτοι La, οἷον τὸ Anon. 7, 689, 18 W. ὁμοίαν Anon. 7, 689, 19. 695, 10 W., ὁμοία ibid. (Nil.); ὁμοίαν, supra m. ead. α Pa, ὁμοίαν ex ὁμοία La, ὁμοίαι Ph, ὁμοία Pg Vδ Peeθ, ὁμοία Pfw ἐλευθέραις m. 3 ex ἐλευθέραις P, ἐλευθέραις Va; Anon. 7, 689, 18-19 W. μὴ τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι ταῖς ἐλευθέραις μὴδὲ ὁμοίαν εἶναι 5 ἄλλα δὲ Nil. Anon. 7, 689, 20. 695, 11 W. lemma sch. Pg f. 71 v V Pg complures Vatt Parr XIII—VI; ἄλλα, om. δὲ Vb Vδ Pqu, ἄλλα δὲ Pm, ἄλλα γέ Vk; ἅμα P (sign. cr. Pa). rell (ἄλλα, supra m. ead. ἅμα Pt), ἅμα γέ Ph δηλαδὴ om. Anon. 7, 689, 20 W. δηλαδὴ — 6 τοιοῦτον om. lemma sch. Pg f. 71 v 6 προβαλλομένη Anon. 7, 689, 20-21 W. τοι pro τι Ph, ἤτοι pro ἢ τι Va Pb VI Pl; τι om. Fu, supra m. ead. Pt, m. po. Ve ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτῆς „Anon.“ 4, 846, 23 W., om. Anon. 7, 689, 21, sed cf. 690, 1-7 W.; ὁ λέγων περὶ αὐτῆς p. προβαλλόμενος Ps περὶ Prs ἢ — 7 γνώμη Nil. f. 179 v ἢ Georg. 7, 695, 17 W., om. ibid. (Pγ Pa), Pκ; supra m. ead. Pg ποιότης δὲ Pc Pr 7 ἐν om. Georg. 7, 695, 22 W., Vγ 8 καὶ om. sch. Va 63, 15 Kow. γέ om. sch. Va 63, 15 Kow. Vδ Pr εἶναι τὴν τῆς γνώμης ἐξ. sch. Va ibid. ἢ pro εἰ Ph, ex εἰ Pr, m. po. Vb

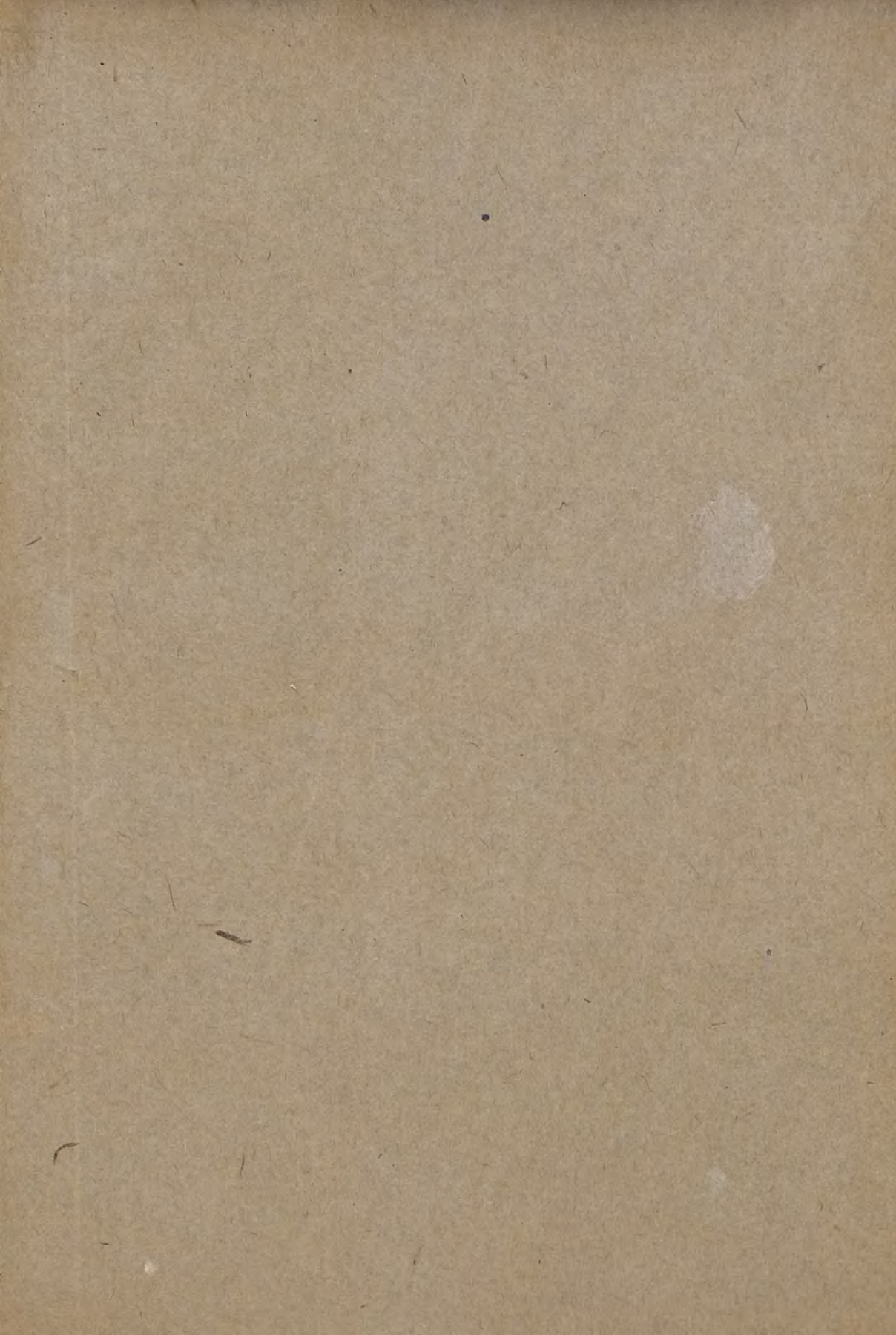

Index nominum

- Ἀθηναῖοι 7, 12. 12, 2. 53, 12.
 Αἰσχίνης 30, 6. 9.
 Ἀλέξανδρος 7, 1.
 Ἀλκιβιάδης 43, 5.
 Ἀριστείδης 7, 3.
 Ἀριστογείτων 7, 12.
 Ἀρμόδιος 7, 12.
 Ἀρχίδαμος 4, 10. 30, 1.
 Δημοσθένης 3, 4. 12. 30, 6. 8. 43, 12. 51, 12.
 orat.: Ὀλονθιακὸς δεύτερος (Π 17) 53, 9.
 Φιλιππικοί (IV 18) 54, 15. ὑπὲρ Με-
 γαλοπολιτῶν (XVI 30) 55, 3. XIX 177
 (π. παραπρ.) 26, 16. κατὰ Μειδίου (arg.)
 38, 8. κατὰ Κόνωνος (arg.) 19, 16.
 Ἑλάτεια 51, 11.
 Ἑλληγες 7, 5.
 Θεσμοφóρια 33, 1. 2.
 Θετταλοί 53, 10.
 Ἰλλοριοί 53, 11.
 Κλέων 8, 2. 4. 51, 13. 52, 4.
 Κριτίας 7, 11.
 Κόζικος 43, 5.
 ΛΕΩΝ 16, 3. 6.
 Μαραθῶν 12, 3.
 Μαρδόνιος 8, 2. 5.
 Μαρωνεῖται 7, 4.
 Μειδίας 38, 9.
 Νικίας 8, 1.
 Ὀλύμπιος 52, 6.
 Ὀλόνθιοι v. l. 52, 12.
 Ὀλονθος 52, 12.
 ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ 16, 3. 4. 5.
 Περικλῆς 3, 3. 4, 9. 25, 12-13. 30, 2. 52, 6.
 Πέρσαι 8, 5.
 Πόθιος 7, 5. 51, 13. 52, 4.
 Πόλος 51, 13. 52, 4.
 Σικελία 43, 6.
 Σικελικά 8, 4.
 Σίφνιοι 7, 4.
 Σόλων 63, 10.
 Σωκράτης 7, 3.
 Φίλιππος 30, 6. 43, 10. 13. 51, 11. 52, 13.
 53, 10.
 Χαιρώνεια 43, 10.

Conspectus rerum

Ex oratione die inaugurationis habita	V
<i>PIIS MANIBUS</i>	VII
Praefatio: I. De interpretum textu Hermogeneo	IX
II. De codicum familiis	.XXXVIII
Hermogenis <i>de statibus</i>	1
Index nominum	71

INTROLIGATORNIA
M. LUDYGA
Sulechów
ul. Armii Czerwonej 55